

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

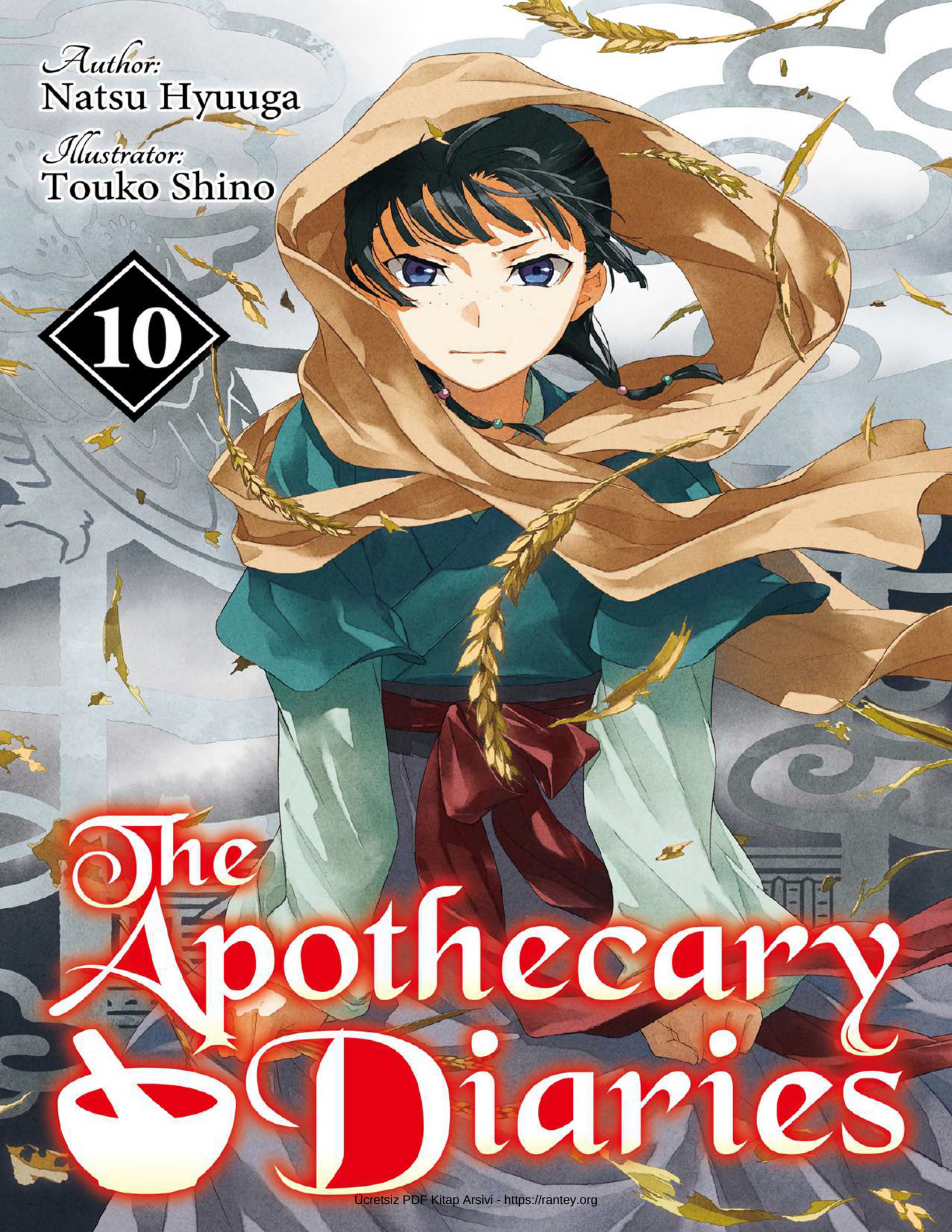
- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Author:
Natsu Hyuuga

Illustrator:
Touko Shino

10

The Apothecary Diaries

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

Author:
Natsu Hyuuga

Illustrator:
Touko Shino

10

The Apothecary Diaries

İçindekiler

[Kapak](#)

[Karakter Profilleri](#)

[Giriş](#)

[Önsöz](#)

[Bölüm 1: Batı Başkentine Dönüş Bölüm 2:](#)

[Patron ve Eski Patron](#)

[Bölüm 3: Ek Bina ve Unutulan Adam Bölüm 4:](#)

[Basen'e Bahar Geliyor \(Bölüm 1\)](#)

[Bölüm 5: Basen'e Bahar Geliyor \(Bölüm 2\)](#)

[Bölüm 6: Çiftlik Köyü \(Bölüm 1\)](#)

[7. Bölüm: Çiftlik Köyü \(2. \) . Bölüm8: Yaşlı](#)

[Bir Adamın Saçmalıkları Bölüm9. Bölüm:](#)

[Ayin ve Ritüel](#)

[Bölüm 10: Raporlanan Sonuçlar](#)

[Bölüm 11: Feitouman \(Bölüm 1\)](#)

[Bölüm 12: Feitouman \(Bölüm 2\) Bölüm 13:](#)

[Windreader Kabilesi](#)

[Bölüm 14: Geçmiş ve Mümkün Bölüm 15: Kısa](#)

[Çubuk](#)

[Bölüm 16: Bir Anlık Huzur Bölüm](#)

[17: Felaket \(Bölüm 1\)](#)

[Bölüm 18: Felaket \(Bölüm 2\)](#)

[Bölüm 19: Çizikler](#)

[Bölüm 20: Onaylama Sonsözü](#)

[Renkli Çizimler Bonus](#)

[Editörün Notları J-Novel](#)

[Club Hakkında Telif](#)

[Hakkı](#)

Karakter Profilleri

Karakter Profilleri

Maomao

Eskiden zevk bölgesinde bir eczacı. İlaçlar ve zehirler konusunda düpedüz takıntılıydı ama diğer konularla pek ilgilenmiyordu. önemli. Üvey babası Luomen'e derin bir saygı duyuyor. Yirmi yaşında.

Jinshi

İmparator'un küçük kardeşi. İnsanlık dışı . O Bu kadar muhteşem biri için oldukça alçakgönüllü, ama kendini bırakırsa neler yapabileceğini kimse bilemez. Ortalamanın üzerinde olmayan entelektüel yetenekleri konusunda aşağılık kompleksine sahiptir. Gerçek adı: Ka Zuigetsu. Yirmi bir yaşında.

Basen

Gaoshun'un oğlu; Jinshi'nin yardımcısı. Acıyı çoğu insan kadar şiddetli hissetmez, bu da ona çoğu insandan çok daha fazla fiziksel kapasite sağlar. Çok ciddidir ama bu onu kolayca kandırılabilir kılar. Eş Lishu'ya aşık.

Gaoshun

Basen'in babası. İyi yapılı bir asker, eskiden Jinshi'nin hizmetkârıydı ama şimdi İmparator'a şahsen hizmet ediyor. O Majestelerinin emriyle Jinshi'ye seferinde eşlik ediyor.

Chue

Baryou'nun karısı ve çocuğunun annesi. Göze çarpacak kadar çekici değil ama inisiyatifi ve aptal kişiliğiyle bunu telafi ediyor.

Lakan

Maomao'nun biyolojik babası ve Luomen'in yeğeni. Tek gözlüklü bir ucube. Ordunun yüksek rütbeli bir üyesidir, ancak tuhaf davranışları insanların ondan kaçınmasına neden olur. Go ve Shogi'yi sever ve zorlu bir oyuncudur.

İmparatoriçe Gyokuyou

İmparatorun yasal karısı. Kızıl saçlı ve yeşil gözlü egzotik bir güzel. Yirmi iki yaşında.

Rikuson

Bir zamanlar Lakan'ın yardımcısıydı, şimdi batı başkentinde görev yapıyor. İnsanların yüzleri için fotoğrafik bir hafızası var.

Gyokuen

İmparatoriçe Gyokuyou'nun babası. Resmi olarak batı başkentinin yöneticisiydi, ancak kızı tahta çıktığında Kraliyet başkenti.

Gyoku-ou

Gyokuen'in en büyük oğlu; İmparatoriçe Gyokuyou'nun üvey kardeşi. Şu anda babası uzaktayken batı başkentini yönetiyor.

Suiren

Jinshi'nin nedimesi ve eski sütannesesi.

Taomei

Basen'in annesi ve Gaoshun'un karısı. Tek gözü kör. Yırtıcı bir hayvanı andıran bir "kadın şaheseri". Gaoshun'dan altı yaş büyük.

Baryou

Gaoshun'un oğlu ve Basen'in ağabeyi. Zamanının çoğunu bir perdenin arkasında saklanarak geçirir.

Tianyu

Maomao'nun iş arkadaşlarından biri; genç bir doktor. O görünebilir anlamsız ve En'en'e karşı bir şeyler hissediyor. Ne zaman ilgisini çeken bir şey olsa hemen burnunu .

Dr. You

Batı başkentinden gelen bir üst düzey hekim.

Lahan'ın Kardeşi

Lahan'ın ağabeyi; Lakan'ın yeğeni ve evlatlık oğlu. Espriler sunarken parlayan son derece sıradan bir insan.

g}ñe %pothecnrg @Jinries

Jig

JHtPOf(11C11OH

Neden Batı Başkentine Çağrıldınız?

Maomao ve diğerleri güvenli bir şekilde batı başkentine ulaştılar. İmparator'un küçük kardeşi olarak Jinshi'nin yapacak çok işi vardır, ancak burada sadece ismen otorite figürü olarak muamele görmektedir. Sonra kaldıkları yerde a/eitouman adında gizemli bir ruh belirir ve Maomao bu görüntünün gerçekte ne olduğunu keşfetmek için harekete geçer.

Yine de tek sorunu bu değil. Aynı zamanda Yi klanının, eski hükümdarlarının neden

- ile ne ilgisi var?

Ffy Yıllar önce bir böcek salgını oldu; on yedi yıl önce Yi yok edildi. Bilmeceleer kehanet edilen bir felaket olarak bile

Her zaman kasvetliydi. Sonunda, Gyoku-ou'nun Jinshi'yi batı başkentine çağırmasının gerçek nedeni ortaya çıkana kadar

Tüm Favori Hafif Romanlarınızı [Just Light Novels](https://www.justlightnovels.com)'dan indirin

Önsöz

Net ve belirgin bir çan sesi duyuldu. Arabadan inen genç kadın Gyokuyou ile aynı kızıl saçlara sahipti. Bir peçe Gümüş işlemeler yüzünü gizliyordu ve harika, parlak ipekten bir kaftan giymişti.

Gyokuyou kızın kaç yaşında olduğunu merak etti. Kızın yeğeni olması gerekiyordu, ama böyle genç bir kızı olduğunu hatırlamıyordu. Akrabaları. Tüm yeğenleri ve yeğenleri ondan daha büyüktü ve Çok acımasız. Yine de öz kardeşi Gyoku-ou bu kızın kızı olduğuna yemin etmişti, yani öyle olmalıydı. Bunu kabul etmek zorundaydı.

"Leydi Gyokuyou," dedi biri. Bu, onun nedimesi olarak görev yapan üç kız kardeşin ortancası olan Koku-u'ydu. Hanımına endişeli bir bakış attı.

"Üzülme canım. Onu karşılamaya hazır mıyız?" "Evet, efendim."

Gyokuyou İmparator'un villalarından birindeydi. Kendisine burada, sarayın dışında buluşmak için özel izin aldı. Hiçbir eşin arka saraydan ayrılmasına izin verilmezdi ama Gyokuyou İmparatoriçe'ydi. Bazı hakları vardı.

Güzel elbiseli genç kadın zarif adımlarla yaklaştı ve Gyokuyou'nun önünde diz çöktü. "Leydi Gyokuyou, sanırım ilk kez karşılaşıyoruz. Benim adım Yaqin."

"Başınızı kaldırın. Bu kadar uzun bir yolculuktan yorgun düşmüş olmalısınız. Bugün burada, bu villada dinlenin ve gücünüzü yeniden kazanın." Gyokuyou

Yaqin'e gülümsedi. Peçenin ardında kızın gözlerini görebiliyordu, tıpkı kendisinininkiler gibi koyu yeşildi. Teninin renginden yüzünün kalıbına kadar her şey yabancı kanın belirgin bir türüne işaret ediyordu.

Aslında ilk izlenimde oldukça çekiciydi. Masum bir havası vardı -hâlâ büyümeye ve olgunlaşmaya açıktı- ve buna, hakkında çok az şey bildiği bir dünyaya adım atan birinin tedirginliği eşlik ediyordu. Yine de o zümrüt gözlerinin derinliklerinde

kararlılık kendini göstermeye çalışıyor.

Birbirlerine çok benziyorlardı. Evet, Gyokuyou başkente ilk geldiğinde, arka saraya ilk geldiğinde de aynı görünüyordu. Bu kızın da içinde özel bir karar mı vardı? Bırak onu.

Gyokuyou kendi işine bakacaktı.

"Yemeğinizi nasıl istersiniz? Sizin için batı başkentinin tarzında yapabiliriz. Yoksa yerel mutfağı denemeyi mi tercih edersiniz?"

Gyokuyou Yaqin'e alaycı bir gülümseme verdi; bu gülümseme, rahatsız bir şekilde gülümseyen kızı sardı.

Yeğeni batıdan buraya gelmişti ama neden? Gyokuyou'nun eski yeri boşaldığına göre şimdi Majestelerinin İmparatorluk sevgisini kazanmaya mı çalışacaktı? Yoksa gözünü İmparator'un

Küçük kardeş mi?

Gyokuyou'nun amaçları için bunun bir önemi yoktu. Yaqin'in elini tuttu ve yeğeninin sertleştiğini hissetti.

"Çok üşümüştün ve cildin çok kuru," dedi. "Sana biraz nemlendirici getireyim. Deniz havası cilt için çok kötü."

Kız açıkça Gyokuyou'dan çekiniyordu. Eğer bu bir numaraysa, mükemmel bir numaraydı. Eğer öyle değilse, bu sadece ona bir insanın kalbini ve aklını kazanmanın püf noktalarını öğretmek için uzun zaman harcamadıklarını gösterirdi. Bir konsorsiyum adayına öğretmesi gereken her şeyi öğretmek için asla yeterli zaman yoktu.

dans etmeyi, şarkı söylemeyi ve politikayı bilmeli.

Gyokuyou nemlendiriciyi Koku-u'dan aldı ve güvenli olduğunu göstermek için biraz kendi eline sürdü. Yeğeni hala Şüpheli görünüyordu; belki de o kadar endişeliydi. Gyokuyou için değildi. Bırakın istediği şüpheli olsun. Gyokuyou onu ipek kadar yumuşak bir gülümsemeyle sardı. Her dikenini, her iğnesi örtülene kadar onu kat kat gülümsemelerle saracaktı. Çocuğu alıp bağrına basıp nazikçe tuttu.

Gyokuyou yeğeninin elini ovuşturdu. Bazıları bunu uygunsuz bulabilirdi ama Yaqin'in parmaklarına sıcaklık geri döndü.

Koku-u kaşlarını çattı ama Gyokuyou ile tartışmadı.

Gyokuyou, baş nedimesi olan ve aslında burada olması gereken Hongniang'ın burada olmamasından memnundu.

Gyokuyou ondan başka bir işle ilgilenmesini istemişti. O da

Biraz suçlu hissediyordu ama onsuz daha kolay olacaktı.

Gyokuyou'nun işi gülümsemekti. O gülümsemenin kaymasına ya da solmasına asla izin vermemek.

Bu onun tek silahıydı. Babası Gyokuen onu bulmuş ve ona kullanmayı öğretmişti.

Bölüm 1: Batı Başkentine Dönüş

Maomao arabadan dışarı bakarken alnını sildi. Güneş yeryüzünü kavuracak şekilde vuruyordu. Aracın arkasından yaya olarak gelen insanlar konik seyahat şapkaları takmışlardı ama bu onları yansıyan ışıktan kurtaramayacaktı.

Cildi bronzlaştıracak kadar güçlü.

Demek bir yıl sonra geri döndüm, diye düşündü Maomao. En son geldiğinde, yılın biraz daha erken zamanlarıydı ve bu kadar sıcak değildi. En azından nem yoktu -sildiği ter çabuk kuruyordu- ama hava yine de cayır cayır yanıyordu.

Şarlatan doktor hemen sıcağa yenik düşmüş ve arabanın bir köşesine kıvrılmıştı.

"Buranın ihtiyacı olan şey biraz yeşillik! Bu her şeyi daha iyi yapardı," diye gözlemledi Chue. Bir çeşit turunçgilin kabuğuyla tatlandırılmış deri bir kese su uzattı. Ilık içecek bile Maomao'nun kurumuş boğazında hiç yoktan iyiydi. "Buraya daha önce de gelmişsiniz, değil mi Bayan Maomao?"

"Evet, geçen yıl."

Bu yıl tekrar dönmeyi kesinlikle beklemiyordu. Çoğu sıradan insan hayatları boyunca bu kadar uzun bir yolculuğa çıkmazdı.

"Ama burada çok uzun kalmadınız, değil mi? Bırakın Bayan Chue bu sefer size etrafı gezdirmenizi! Manzaraları görebilirsiniz! Keyfinize bakın!" Gözlerinde bir parıltı vardı. İşle ilgili ne kadar az şey olursa, o kadar bunu yapmak için daha da hevesliydi.

"Hayır, teşekkür ederim, yapmam gereken bir iş var." Maomao gezmeye gitmeyi, sonunda tüm şehri görmeyi ve tüm lezzetleri tatmayı çok isterdi.

Şifalı otlar ve diğer bitkiler bu ticaret merkezinde satılıyordu. Ancak her zaman göz kulak olması gereken bir kişi vardı. Jinshi.

O... !

Şimdi bile anı kanını kaynatıyordu ve her zaman da kaynatacağından şüpheleniyordu.

"Bayan Maomao! Bayan Maomao! Gergin görünüyorsunuz," dedi Chue ve Maomao'nun yanaklarına masaj yapmaya başladı. Bir şekilde, birileri her zaman bunu yapıyor gibi görünüyordu.

"O-Oh, öyle mi?"

"Etrafınızı incelemek için olduğunu söylerseniz, bütün gün dışarı çıkmanızdan son derece memnun olacaklarına eminim. Sadece bunu yaptığında beni aradığından emin ol!"

Sadece onun bahanesi olmamı istiyor!

Chue ile konuşmak kolaydı ve *diğerlerinden* daha iyiydi. ona atanabilecek potansiyel bakıcılar, ama yine de...

"Oh ben, oh benim! O kadar çok konuştuk ki geldik!"

Taş ve tuğladan yapılmış bir kasaba göründü. Her yer yeşil ağaçlar ve uzakta parıldayan bir göl. Tenteler güneşten korunmak için orada burada dalgalanıyordu. Araba büyük bir konağa doğru ilerledi. Maomao bir an için geçen yıl gittiği eve gittiklerini düşündü ama sonra onun yanındaki kapı olduğunu fark etti.

"Demek idari ofis burası!" Chue binanın önündeki taş levhaya bakarak, "Demek burası idari ofis," dedi.

Araba kapıda durdu. Diğer doktorlar zaten içeride bekliyorlardı.

"Ah, herkes bu kadar mı?" dedi koyu tenli Dr. You, onlara el sallayarak.

"Tamam, Bayan Maomao, Bayan Chue'nin yapacak başka işleri var.

Yani!" "Tamam. Çok teşekkür ederim."

"Lafı bile olmaz!" Chue pıt pıt idari binaya doğru uzaklaştı.

" tarafa!" Dr. You seslendi. Tianyu ve diğer hekimlerden biriyle birlikte duruyordu. Maomao ve şarlatan onun yanına gitti, Lihaku göze batmayan bir mesafeden takip ediyor.

"Buraya daha önce gelmiş miydiniz, Dr. You?" Tianyu çizdi.

"Evet, birçok kez. O zamanlar burası bir Bürokratik bir ofis olsa da. Ben de batı .

Biliyorum. I-sei Eyaleti'nin yerli bir evladıyım. Doğu villasının nerede olduğunu az çok biliyorum."

"Huh!" dedi Tianyu, soruyu sormuş olmasına rağmen cevapla pek ilgilenmiyor gibiydi.

Önceden bir ofisti, ha? diye düşündü Maomao. İçeri girdiklerinde, buranın daha önce ne için kullanılmış olabileceğini düşündü. Gerçekten de düzgün bir ofisten çok zengin birinin evine benziyordu.

İdari bina. *Belki de vergilerini ödemeyen birinden el koydukları bir malikanedir?*

Bu tamamen onun hayal gücüydü ama villaya varana kadar vakit geçirmek için yeterliydi. Tıbbi malzemeler zaten oradaydı.

Ciddi görünümlü doktor Dr. You'ya "Bundan ne yapmalıyız?" diye sordu.

"Bir bakalım. Plana göre tıpkı gemilerde yaptığımız gibi üç gruba ayrılacağız. Ay Prensi Lord Gyoku-ou'nun ek binasında olacak, Büyük Kumandan Kan burada idari ofiste olacak ve Ayin Kurulu'ndan adamımız Lu da Lord Gyoku-ou'da olacak.

Gyoku-ou'nun ana evi."

İyi kalpli doktor o adamlardan birini kastediyor gibiydi. Diğerlerinden farklıydı. Belki kişisel olarak ya da rütbe olarak yakındılar?

"O zaman gemilerde yaptığımız gibi gruplara ayrılalım mı?" diye sordu diğer doktor.

"Hmm. Sanırım bugün biraz farklı bir şey olacak," dedi Dr. You. Tianyu'yu yakaladı ve Maomao ile şarlatana doğru itti.

"Ha? Ben de onlarla mıyım, efendim?" Tianyu sordu. "Yine Dr. Li ile birlikte olacağımdan emindim."

Maomao kabul etti. Li'nin geri kalan hekim olduğu açıktı. Bu isim aynı zamanda son derece yaygındı, öyle ki insanları birbirinden ayırmaya yardımcı olmuyordu ve Li soyadını taşıyanlar sık sık kendilerini tam adlarıyla çağırıyorlardı. Lihaku bu fenomenin kullanışlı bir örneğiydi.

"Bu kararı verirken olası tüm faktörleri göz önünde bulundurmaya çalıştık. Ağzından çıkana dikkat etmen koşuluyla Dr. *Li*- ile birlikte olabilirsin. Gemide yaptığınız küçük gafları duydum." Belli ki

Tianyu bazı yüksek memurlara dudak verdi.

"Ama başka bir yerde de bu kadar kaba olabilirim! Um... Nereye gidiyorum?"

"Ek binaya. Ben buradaki idari ofiste olacağım, Dr. Li ise ana konutta olacak."

"Bu da demek oluyor ki, İmparatorlukla aynı binadayım. küçük kardeş, değil mi? Bu sadece işleri daha da kötüleştirme potansiyeline sahip olmaz mı?"

Bu Maomao'nun da Jinshi'nin binasında olduğunu gösteriyordu. O da bunu tahmin etmiş olabilir.

"Hah! Ay Prensi üzerinde bir sınav yapma şansı elde etmeyi mi umuyorsun?"

İyi şanslar. Onu fazla göreceğinden bile şüpheliyim." Dr. You Tianyu'nun omzuna bir şaplak attı. Tianyu acıyla ovaladı.

Dr. You devam etti, "Siz mükemmel bir grup oluşturacaksınız. Niangniang ilaçları karıştırmakta iyidir, sen ise tam olarak öyle değilsin Tianyu. Ama yeni gelenler arasında en iyi cerrah sensin. Bu birbirinizden bir şeyler öğrenmeniz için mükemmel bir fırsat olacak."

Niangniang burada olsaydı bu harika olurdu, diye düşündü Maomao, ama onu düzeltmeye zahmet etmedi. Kendisine aktif olarak zarar vermediği sürece bununla yaşayabileceğine karar vermişti. Vakvaka şöyle bir baktı

Doktor. *Listede bile görünmüyor*. O da bunun farkında değil gibiydi.

"Umarım iyi bir öğretmen olabilirim," dedi şarlatan kıpırdanarak. Maomao gözlerini ondan kaçırdı.

"Dört gözle bekliyorum, ortak!" Tianyu, Maomao'nun sırtına bir tokat attı.

"Biz ortak *değiliz*."

Maomao, utançtan yüzü kızarmış ve arkasına saklanmış olan şarlatan doktorun önünde durdu.

"Seninle çalışmak için sabırsızlanıyorum, koca adam!" Tianyu dedi ki.

"Evet, benim için bir zevk olacak," dedi şarlatan. Tianyu belli ki onu pek ciddiye almamıştı.

"Yeni bir grupla birlikte olabilirsiniz ama işiniz değişmedi.

Doktorlar hastalarıyla ilgilenir, başka bir şeyle değil! Her grubun, herhangi bir sorun çıkması halinde haberci olarak görev yapacak bir alt düzey yetkilisi olacaktır. Onları kullanmaktan çekinmeyin."

Dr. You ile çalışmak güzeldi; işleri basitleştirdi.

Maomao, bu gezideki personelin hızla değişen bir duruma uyum sağlama yetenekleri için seçildiğini biliyordu, ancak kendi topraklarında olmanın getirdiği özel bir rahatlık vardı.

"Onu duyduunuz. Gidelim mi?" Tianyu eşyalarını toplayarak sordu.

İdari ofis, ana bina ve ek bina: üçünden ikisi Gyoku-ou'ya aitti ve bu bina

Ne kadar güçlü olduğunu göstermek için. Ofis ve ana ev birbirinin hemen yanındaydı; ek bina ise beş dakikalık yürüme mesafesindeydi. Her ikisi de ana caddeye bakıyordu ama

İdari binanın dışındaki gürültü neredeyse hiç duyulmuyordu. O kadar büyüktü. Dışarıdaki duvarlar ve ağaçlar da muhtemelen

gürültüyü engellemeye yardımcı oldu.

Maomao ve üç refakatçisine küçükler de katıldı beşi, yerel halktan birine benzeyen bir adam tarafından binalarına götürüldüler. Kapıdan dışarı adım attıklarında kasabanın güzel bir manzarasını gördüler.

Lihaku yine saygılı bir mesafeyi korudu ama Tianyu ona bakmaya devam etti. *Sanırım bu biraz garip görünüyor*, diye düşündü Maomao - birkaç sıradan hekime koruma verilmesi? Üstelik şarlatanın kendisinin de bizzat

Jinshi'nin bakımından sorumluydu. Tianyu, Maomao ve şarlatanın neden İmparator'un küçük kardeşine emanet edildiğini merak etmeyecek kadar zekiydi. Jinshi'ye ne zaman soru sormaya başlayacağı konusunda endişeliydi.

sorular sordu ama şimdilik her şey normalmiş gibi davranmaya çalıştı. En azından adam ona bu konuda özellikle baskı yapana kadar masum rolü oynayabilirdi.

"Vay canına! Heyecan verici değil mi?" Eğer şarlatanın bıyıkları hâlâ yerinde olsaydı, tüyleri diken diken olurdu. Pek cesur bir hadım değildi ama şu anda çekingenliği batı başkentini görmekten duyduğu heyecandan daha ağır basıyor gibiydi.

Tianyu da aynı anda her yere bakıyordu. Yüz ifadesi Yine de hiç değişmedi ve eğlenmekten çok her şeyi dikkatle değerlendiriyor gibi görünüyordu.

Bu adamla ne yapacağımı hiç bilemiyorum. Maomao onun ne düşündüğünü asla . Yine de, onun ne düşündüğünü anlamıştı. Merakını uyandıran her şeye hemen yapıştırdı. Bunun ne olduğunu bilseydi, nasıl tepki vereceğini tahmin edebilirdi ama yine de onun neyi ilginç bulduğunu bilmiyordu.

"Hm?" Tianyu ofisten çıktıklarında başını şaşkınlıkla yana eğerek "Hımm" dedi. Maomao ne olduğunu merak etti ve sonra tanıdık bir yüz gördü. Yüzün sahibi de onları tanıyor gibiydi çünkü koşarak yanlarına geldi.

"Çok uzun zaman oldu," dedi saygılı bir baş eğişi ve nazik bir gülümsemeye. Bu güzel çocuk Rikuson'du. Ucube stratejistin eski yardımcısı.

Bu doğru. Batı başkentine transfer olduğunu duydum.

Maomao'nun onu son gördüğünden daha bronzlaşmıştı,

Şüphesiz bu bölgelerdeki güçlü güneş ışığından. İki görevli arkasında yürüyordu.

"Öyle, efendim," dedi Maomao.

Tianyu neredeyse aynı anda, "Evet, seni bir görmedim," dedi. Sadece şarlatan bu döngünün dışında kalmıştı. Bu kişinin kim olduğunu sorar gibi Maomao'ya baktı.

"Siz ikiniz birbirinizi tanıyor musunuz?" Maomao, Rikuson'dan Tianyu'ya ve geriye bakarak sordu.

"Evet, tanıştığım birini asla unutmam." Rikuson gülümsedi. Maomao yüz ifadesinden yorgun bir şeyler sezdi. Ayrıca adamın kıyafetlerinin tozlu olduğunu ve ayakkabılarının çamur içinde olduğunu fark etti.

Tianyu, "Mahkemeye başladığımızda bize söyledikleri ilk şey, stratejistin yardımcısının neye benzediğini öğrenmekti," dedi.

"Ahh. Anlıyorum," dedi Maomao. Tianyu Rikuson'u tanıdık bir şekilde selamlamış olabilirdi ama aslında onu o kadar da tanımıyor ya da umursamıyordu. Vakvak ise bu yabancıнын yanında utangaç hissederek rahatsız bir şekilde kıpırdandı. Maomao bir kez olsun konuşmayı başkalarının yapmasına izin veremezdi.

"Bu başhekim. Batı başkentine ona yardımcı olmak için geldim," dedi.

"Usta hekim mi?" Rikuson şarlatana şaşkın bir bakış atarak sordu.

Oh! Onun adı. Onun adı...uh...

Lanet olsun! Neredeyse yine unutuyordu. Gu olduğunu sanıyordu. Guen mi? Ama bunu yüksek sesle söylememeye karar verdi. Bunun yerine, "Size arka sarayda uzun yıllar görev yapan doktor olduğunu söylesem, kimi kastettiğimi anlar mısınız?" dedi.

Ah. Düzgünce yapılmış.

Rikuson ellerini çırpı. "Evet! Bu o mu?"

Çok yakındı. Neredeyse unutuyordum.

Bu şarlatan, kendi babası Luomen'in dublörüydü ve ona sanki daha yüce bir meslektaşymış gibi davranılıyordu.

Rikuson ise, ucube stratejistin amcası olan Luomen'i mutlaka tanıyor. Ayrıca muhtemelen Luomen'in

Arka saraydaki tek hekim şarlatandı.

Duvarların gözleri ya da kulakları olup olmadığını asla bilemezsiniz.

Teknik olarak hâlâ Li'deydiler ama batıdaki başkent yabancı topraklar kadar iyiydi. Daha da önemlisi, Rikuson'un her iki Görevliler yerel halktanmış gibi görünüyordu; Maomao dikkatsiz bir şey söylemeyi göze alamazdı. Nasıl konuştuğuna dikkat etmesi gerekiyordu.

Maomao'nun Rikuson'la konuşacak özel bir şeyi yoktu ve kimse oyunu ele vermeden oradan çıkmak istiyordu. "Eminim meşgulsünüzdür, Üstat Rikuson. Zamanınızı aldığım için özür dilerim," dedi.

"Hiç de değil. İş için çıktığım seyahatten yeni döndüm. epey uzadı ama hepinizin yakında geleceğini biliyordum, o yüzden aceleyle geri döndüm. Zamanlamamın bu kadar mükemmel olmasını hiç beklemiyordum." O

genişçe gülümsedi ama cübbesinin eteklerindeki çamuru gizleyemedi. Şimdi kuruydu ama aslında oldukça koyu, zengin bir toprak olduğu belliydi.

Bir sebepten dolayı tarlada mıydı?

Batıdaki başkent kuru bir yerdi; buradaki yollarda su birikintilerine pek . Olsalardı bile, toz daha beyaz olurdu, besin eksikliği olurdu. Sahip olabileceği tek yer sanki kıyafetine yapışan şey sulanmış bir tarladaymış gibi verimli toprakları topladı. Belki de bir tarladan dönüyordu. Suya en yakın köy hangisiyse. Geri dönmek için acele ettiğinden, nasıl görüldüğü konusunda endişelenecek zamanı olmamıştı.

Yani kimse ona tam olarak ne zaman söylemedi mi?

Uzun bir yolculuk olsun ya da olmasın, Rikuson'un en azından bu kadarını bilmesini beklerdi.

"Yola çıkmalıyım. Uzun süre ayakta durup sohbet edersem eski patronumun beni fark etmesinden korkuyorum. Tekrar görüşürüz," dedi Rikuson.

Söylemek istediği daha fazla şey varmış gibi görünüyordu ama çok meşgul olmalıydı. Tianyu, onun kim olduğunu biliyordu.

"eski patronu" derken, kıs kıs güldü. Sadece şarlatan doktor tamamen karanlıkta kaldı ve tüm konuşmayı üzgün görünerek geçirdi. Maomao ona Rikuson'un kim olduğunu açıklamak zorunda kalacaktı. gidecekleri yere doğru yola çıkmışlardı.

Kendini düşünecek çok şey bulmuştu ama Dr. You'nun onlara söylediklerini de hatırladı.

Doktorlar hastalarıyla ilgilenir, başka bir şeyle değil.

Maomao bir eczacıydı. Bu yüzden bir eczacının işini yapardı.
-Başka bir şey değil.

Bölüm 2: Patron ve Eski Patron

Rikuson, şu anda yaşam alanı olarak tahsis ettiği idari binanın bir odası olan odasına döndüğünde iç geçirdi.

"Bu sadece benim hayatımı zorlaştırmak için mi?" diye mırıldandı, kum ve çamurla kaplı kıyafetini çıkarırken.

Rikuson çiftçi köylerini gezmeyi önereli epey olmuştu ama Gyoku-ou bu fikri ancak birkaç gün önce onaylamıştı. Rikuson gitmişti ama rahatsız edici bir önsezi

onu aceleyle geri getirdi ve şimdi .

"Köylere gitmek üzere yola çıktığımda herkes bana beklenenden çok daha geç varacaklarını söyledi."

Onlar biraz önce karşılaştığı başkentten gelen ziyaretçilerdi. İtiraf etmeliydi ki, eski amirinin saygıdeğer kızının maiyeti arasında olmasını hiç beklemiyordu.

"*Tabii ki* Lakan Usta geldi," diye Rikuson. Hatta Gemi yolculuğunun deniz tutması ihtimali onu bu geziye katılmaktan alıkoymazdı. Saygıdeğer kızınıza tüm saygımla, Maomao, Rikuson bu fikri biraz eğlenceli buldu. Eski patronunun yaklaşık on gün içinde geleceği söylendiğinde, bundan önceki beş günü çiftçi köylerine yapacağı gezi için ayırmıştı. Ama sonra...

Rikuson elbisesini fırçaladı, her yere kum bulaşmıştı. Düzgünce yıkanmayı çok isterdi ama vakit yoktu. Kendini temizlemek için bir dakikası bile yoktu. Tek çaresi bir tütsü keki alıp boynuna biraz sürmektir. Buralarda "tütsü" genellikle ya parfüm ya da bunun gibi bir pasta anlamına gelirdi ve Rikuson'un elinde her ikisinden de sadece birer tane vardı. Biri Gyoku-ou'nun ona şaka olsun diye verdiği bir parfümdü, pasta ise kasabada dolaşırken ona zorla satılan bir şeydi.

Bugünkü tütsü seçimi buydu. Bunun gibi ucuz bir ürün

Batı başkentindeki tütsüler güçlü kokulara sahip olma eğilimindeydi, bu yüzden çok fazla kokmayan ucuz bir şey idealdi. Ter kokusunu maskeleyemeye yetecek kadar ovaladı ve son bir dokunuş olarak yüzüne bir gülümseme yapıştırdı.

Annesi ona iş yapmak için gülümsemenin şart olduğunu söylemişti. Bir müşterinin önünde asla ağzınızdan kaçırmayın.

Rikuson, Gyoku-ou'nun onu beklenenden bu kadar erken dönmüş görünce ne düşüneceğini merak ediyordu. Eski patronu oradaysa işler biraz garipleşebilirdi ama öyle de oldu. Kemerini bağladı ve odadan .

"Uzun oldu efendim," dedi Rikuson, salona girerken kendini tamamen doğal davranmaya zorlayarak. Gyoku-ou ve onun Astlar, misafirlerle birlikte orada hafif bir yemeğin tadını çıkarıyorlardı. Hizmetkârlar telaşla yemek getirip götürüyordu. Akşam yemeği için çok erkendi ama ikramlar yine de görkemli görünüyordu.

Rikuson doğal olarak tüm konukları tanıdı. Onları unutmazdı. Tek gözlüklü inatçı adam Lakan'dı. Onun eski onu nerede olsa tanırdı. Lakan'ın yanında yardımcısı Onsou oturuyordu. Rikuson Lakan'a hizmet etmeden önce de yanındaydı; Rikuson görevi devraldığında, Onsou'nun gözlerinde minnettarlık gözyaşlarıyla ona geldiğini çok net hatırlıyordu.

Onsou yetenekli bir adamdı ama hayatın kısa çöplerini çekmek gibi talihsiz bir eğilimi vardı; Lakan'ın evine girdiği anda bu eğiliminden vazgeçmiş de olabilirdi. Yörünge.

Onsou Rikuson'un içeri girdiğini gördü; hafifçe eğildi ve Lakan'a fısıldadı. Lakan her zamanki boş ifadesiyle Rikuson'a baktı. Onsou bir şey söylememiş olsaydı, muhtemelen Rikuson'un orada olduğunu hiç fark etmeyecekti. Rikuson bazen stratejist için tam olarak nasıl görüldüğünü merak ediyordu.

Lakan, Rikuson'u yanına çağırdı ama bunu yapması gerekip gerekmediğinden emin değildi. strateji uzmanına aniden yaklaştı. Gyoku-ou'ya baktı. Batı başkentinin geçici hükümdarı, masadaki şeref yerinden ona saygılarını sunması için el sallıyordu.

Rikuson kendini gerçekten de çok garip hissetti. Onsou ona bakıyordu.

Tarif edilmesi zor bir ifadeyle Rikuson'un kimin olduğunu merak ediyor gibiydi. Şu anki patronu ve eski patronu arasında Onsou, Rikuson'un şu anki pozisyonunun onu kime borçlu kıldığını anlamış olmalıydı.

Bu arada Lakan, görünüşe göre kızarmış bir şeyler . duruma kayıtsız kaldı. Yiyecekler önce Rikuson'un tanımadığı bir hizmetçinin ellerinden geçti, o da sadece Lakan'ın tüketimi için en ufak kırıntılar. Rikuson onun yemeklerin baktığını düşünmüş olabilirdi ama eğer öyleyse, yemeğin çoğunu kendine saklıyordu. Lakan sadece onun artıklarını alıyordu.

İmparator'un küçük kardeşinin şehre geleceğini duymuştu ama şu anda onu göremiyordu. Bu halka açık bir ziyafete benzemiyordu; Lakan muhtemelen hiçbir şey düşünmeden daveti kabul etmişti ama Onsou'nun dolup taşan gözlerinden kibarca reddetmiş olması gerektiği anlaşılıyordu.

"Ahem, ah... Rikuson, şu çöreği yemek istiyorum," dedi Lakan. Rikuson ilk başta Lakan'ın adını unuttuğundan emin olmuştu ama bunun doğru olmadığı ortaya çıktı. "O çöreğe" gelince, "Onsou hangi çöreği kastettiğini bilmediğini söylüyor, ama ona söyledim! O çörek!"

Rikuson da Onsou'yla aynı fikirdeydi: Bu, etmek için yeterli değildi. Lakan onu bu yüzden mi çağırmıştı? Atıştırmalık bir çörek istediği için mi?

Rikuson hafızasını yokladı. "Tatlı bir şeyden bahsediyorsunuz, değil mi efendim?"

"Tabii ki öyleyim."

"Dolgusu var mı?"

"Sanmıyorum."

Yani bu çöreği tatlı yapan şey kırmızı fasulye dolgusu değildi. "Sosla kaplı mı, yoksa herhangi bir şeye batırıyor musunuz?"

"Ah, sos! Evet, bir sos vardı! O beyaz şeyi seviyorum.

O!"

Rikuson sonunda noktaları birleştirdi. "Usta Lakan. Siz Liulu Fandian'daki kızarmış çöreklerden mi bahsediyorsunuz?" İsim "The Double Six Restaurant" anlamına geliyordu; Lakan'ın bir kez gittiği bir yerdi ve ondan sonra birkaç kez Rikuson'u çörek almaya göndermişti.

"Sir Onsou. Bir mandalina rulosunu kızartın ve üzerine şekerli yoğunlaştırılmış süt ekleyin," dedi.

". "

Lakan'ın önünde zaten bir mandarin rulosu vardı; Liuliu'nun yaratılışını aklına getiren şey bu olmalıydı.

"Yoğunlaştırılmış sütlü kızarmış ekmek mi? Kulağa lezzetli geliyor!" dedi Lakan'ın yemek tadımcısı olduğu anlaşılan kadın, gözleri parlayarak. Sıradan bir garson kadına pek benzemiyordu; belki de Lakan'ın "bulduklarından" biriydi.

Onsou, "Bayan Chue, belki de zehir için yiyeceklerden biraz az tatma nezaketini gösterirsiniz," dedi. Demek adı Chue'ydi. Onsou'nun hürmetkâr dokunuşu, onun Lakan'ın nedimesi olmaktan çok, bu rolü yerine getirmek için başka bir yerden ödünç alınmış biri olduğunu gösteriyordu.

"Oops! Benim hatam," dedi Chue.

Başka hiçbir şey olmasa bile, bu konuşma Rikuson'a Lakan'ın hâlâ Lakan olduğunu kanıtladı.

Onsou, "Yarınki atıştırmalığınız için ekmekleri hazırlatabilirim efendim," dedi.

"Bu yemek için onları istiyorum!"

"Lütfen efendim, mantıklı olun. Zaten bir ziyafetteyiz!" Onsou'nun sesi ciyak ciyak çıkıyordu; pek bir şey söyleyecek hali yok gibiydi. Daha fazla. Rikuson, Lakan'ın o ruh halindeyken ne kadar talepkâr olabileceğinin farkında olarak, sempatik bir tavırla ona baktı. Onsou eski yardımcısına pis bir bakış attı.

Rikuson, Onsou'nun ruh halini düzeltmek için, "Bazı şeylerin hiç değişmediğini görüyorum," dedi.

"Gerçekten de öyle. Ve sen de burada, batıda kendini evindeymiş gibi hissediyorsun." Onsou, Rikuson'un güneşten bronzlaştığını fark etmişti. ondan yayılan tütsü kokusunu aldı. Başkentte hiçbir zaman tütsü kullanan biri olmamıştı. Burada bunu sadece Ter kokuyordu ama bunu söylemekten kaçındı; bunun bir bahane gibi görüneceğini düşündü.

"Rikuson'un kusuruna bakmayın. Daha yeni döndü. Oldukça uzun bir yolculuk," dedi Gyoku-ou etten bir ısırik alırken. Belli ki onların konuşmalarını dinliyordu.

"Anlıyorum," dedi Onsou, Gyoku-ou'nun kendisi tarafından birdenbire böyle hitap edilmesine şaşırarak. Hiç şüphesiz büyük adamın konuşmasının kendisine dönmesini beklemiyordu.

"Yemekler hoşunuza gitti mi? İstedığınız bir şey varsa, şefime hemen hazırlatabilirim."

"Liuliu Fandian'daki kızarmış hamuru biliyor musun?" Lakan, asla ikinci kez sormaya ihtiyaç duymayan biri olarak, içeri girdi. Batıdaki insanlar

Başkent elbette kraliyet şehrinin kızarmış ekmeğini bilemezdi. "Hoh. Lütfen bana bundan bahset," dedi Gyoku-ou. Artık o da dinlemeye istekli olduğunu ifade ettiğinde, açıklama yapmak Rikuson'un işi olacaktı. Midesinde kelebeklerin uçuştığını hissetti. Bu muhtemel görünüyordu

Öngörülebilir bir gelecek için onun kaderi olacaktı - her zaman endişeli olan Rikuson için mutlu bir olasılık değil.

Bölüm 3: Ek Bina ve Unutulan Adam

Gyoku-ou'nun ek , bol yeşilliği sayesinde oldukça rahat bir yer gibi görünüyordu. Biri I-sei'yi düşündüğünde Batı başkentinin bulunduğu il, çöl sanılıyordu ama aslında birçok çimenli ova vardı. Kuraktı, evet, Ama burada kumdan fazlası vardı; en azından otsu bitkilerin yetişmesine yetecek kadar su vardı. Bu da suyun burada değerli olmadığı anlamına gelmiyordu.

Geçen sefer kaldığımız ana ev bu muydu? Maomao merak ettim. Orada da bolca yeşil vardı. Köşkün bahçesindeki tüm o ağaçların olması bile zenginlik izlenimi veriyordu. Elbette, büyük nehir kıyısında, denizden çok da uzak olmayan bir yerde yaşamaya alışkın olan başkent halkı için burası belli bir şeyden yoksun olabilirdi.

Ama ferahlatıcı olmak için yeterli.

Buradaki bahçe kabaca orta bölge tarzında yapılmıştı ama daha önce hiç görmediği bitkilerle doluydu. Aklına ilk gelen, bu bitkilerin tıbbi etkilerini test etmeyi çok istediğiydi ama Maomao'nun işi buydu işte.

"Genç bayan! Önce bavullarımızı indirelim. Çok uzun bir yolculuk oldu ve ben çok yorgunum," dedi şarlata, sesi kadar bitkin görünüyordu.

"İyi fikir," dedi Tianyu. "Hey, Niangniang, odamıza çıktığımızda, belki de köşkü kimin keşfedeceğini görmek için taş-kağıt-makas oynayabiliriz."

Lihaku üçünün birkaç adım gerisinden yürüyerek etrafı gözlüyordu. Tıbbi ofis malikaneden ayrı bir binadaydı. Konumdan tam olarak şikayet edemezlerdi; ne de olsa hastalık bir kirlilik olarak kabul ediliyordu. Eğer ofis çok uzak bir yerde olsaydı

İyi seyahat ediyorlardı, zaten sadece her hasta geldiğinde enfeksiyon konusunda endişelenmeleri gerekiyordu.

"Burası çok tuhaf bir yer," dedi şarlatan, şaşkınlıkla binalarına bakarak. "İdari binanın sağlık ofisinde ben de aynı şeyi düşündüm..." Bu kesinlikle Li'de alışık oldukları bir şey değildi ve batı başkentinin kendine has bir mimari tarzı varken

Bina da oraya aitmiş gibi görünmüyordu. Neredeyse...

"Burası bir şapel mi?" Tianyu elini tuğlalara sürterek sordu. "Şapel mi?"

Bu da ne?" diye sordu şarlatan. Hiç şüphe yok ki Li'de çok fazla şapel yoktu ve şarlatan da kozmopolit denebilecek biri değildi.

Maomao, "Burayı bir tapınak gibi düşünün," diye önerdi. "Oh! Dua edilecek bir yer."

"Evet. Bu şehirde pek çok farklı din var," dedi Tianyu.

Binaya girdiklerinde yüksek tonozlu bir odayla karşılaştılar. İçeride herhangi bir ibadet nesnesi yok gibiydi; bir zamanlar burada uygulanan herhangi bir inancın tek kalıntısı duvarlardaki bazı süslemelerdi. Belki de bir zamanlar burada dindar bir kişi yaşamıştı. Burası Gyoku-ou'nun eline geçtiğinde, yıkmaktan vazgeçmişti ama artık bir ibadet yeri değildi.

"Mükemmel boyutta. Oh, ve bakın! Eşyalarımızın geri kalanı çoktan geldi. Hmm, gerçekten çok fazla var. Her şeyi organize etmek bir iş olacak. Onları kutularda bıraksak mı?" dedi şarlatan.

"İyi noktaya değindin. Hadi acele edelim ve oynayalım! Kim keşfe çıkacak?"

Kısa bir süre önce Maomao, Tianyu'nun önerisini hevesle kabul ederdi. Yine de dikkatli düşününce aklına bir soru takıldı: Oyunu kazansa bile, diğer ikisi burada gerçekten işlerini yapacaklar mıydı? Aynı zamanda, Tianyu kazanırsa sinirleneceğini de biliyordu - ve eğer şarlatan doktor keşfe çıkma şansını kazanırsa, bu düşünce de biraz sinir bozucuydu.

Sonunda Maomao en sıkıcı çözümü seçti. Kollarını sıvadı, ağzına bir mendil bağladı ve şöyle dedi: "Tamam, keşfetmek sonra gelir! Önce şu eşyaları halletmemiz lazım!"

"Ah. Daha önce etrafa bakarken çok heyecanlı görünüyordun."

"Yolculuğumuzdan dolayı çok yorgunum, genç bayan. İşleri biraz yavaştan alamaz mıyız?"

"Hayır, yapamayız!" Maomao ikisini de tersleyerek şöyle dedi. Tıbbi malzemeleri uzun deniz yolculuğu sırasında çürümüş olabilirdi; neyin hâlâ kullanılabilir olup neyin olmadığını bilmeleri gerekiyordu ki ihtiyaç duydukları her şeyi stokladılar. "Tüm bunları düzenleyene kadar kimse bu odadan çıkmayacak."

"Oh hayır..." Vakvak alt dudağını uzattı ve son derece kederli görünüyordu.

Tianyu bu durumdan pek memnun görünmüyordu ama malzemelerin yanına gidip çalışmaya başladı.

"Ne yapmamı istersiniz genç bayan?" diye sordu iri köpek Lihaku. Yapacak bir şey bulamazsa yere düşüp zaman geçirmek için sınav çekmeye başlayacakmış gibi görünüyordu, bu yüzden onu fiziksel olarak çalıştırmaya karar verdi.

"Kapının yanındaki kutuyu alıp buraya getirebilir misin?" Maomao sordu.

"Elbette! Oof! Bu çok ağır!" Lihaku için bile biraz fazla olduğu ortaya çıktı.

Maomao kutunun yanına gitti, kapağını açtı ve içine baktı. Pirinç kabukları ve tatlı patateslerle doluydu. Bu kadar ağır olmasına şaşmamalı. Lihaku bile tek başına kaldıramazdı.

"Bunun bizim olduğunu sanmıyorum," dedi.

"Ne düşünüyorsun? Bir araba ödünç alıp bunu bir yere taşıyalım mı?" Lihaku sordu.

Maomao, kime söylemeleri gerektiğini düşünürken, "Hayır, sanırım yetkili birine haber verebiliriz ve onlar ilgilenebilir," diye cevap verdi.

Tam o sırada bahçenin yönünden biri geldi ve aceleyle el salladı. "Heeey! Sanırım kargomun bir kısmı seninkiyle karışmış," diye seslendi yeni gelen. Adamın yüzünde Belirli ayırt edici özellikleri vardı; onunla ilgili dikkat çeken tek şey ne kadar dikkat çekici olduğuydu. Göze batmayan bir görünüşü vardı ve muhtemelen yirmi üç ya da yirmi dört yaşındaydı.

Onu daha önce bir yerde görmüş, diye düşündü Maomao, biraz daha düşünerek.

Yeni gelen Maomao'yu gördüğünde kısa bir süre durdu. "Bu *sensin!*" dedi, dramatik bir şekilde onu işaret ederek. "Lahan'ın kız kardeşi olabilir de olmayabilir de, bilemiyorum!"

"Cevap *hayır.*" Artık emindi: Bu konuşmayı daha önce de yapmıştı. *Ama kim bu adam?* Gözleri tatlı patates dolu kutuya kaydı. Lahan'ın adının anılması bir kıvılcım yarattı. Hafıza. "Lahan'ın Kardeşisin, değil mi?" ilgili anıları bulanıktı ama öyle olduğunu düşünüyordu.

"Lahan benden daha genç! Neden *ben ona* göre tanımlanmak zorundayım ki?!"

Evet, bu Lahan'ın Ağabeyiydi, nefis tepkileriyle. Onunla daha önce tanışmıştı ve onu çoğunlukla çok Normaldi ve esprili konuşmalar için bolca fırsat sunuyordu. Yüzünü ise tamamen unutmuştu.

"Adınızı bilmiyorum," diye . "Benim adım-"

"Bu bir davet değildi." Şarlatan doktorun adını daha yeni ve *nihayet* hatırlamıştı. Daha fazla öğrenmeye ihtiyacı yoktu.

"Beni dinleyin! Sana adımı söyleyeyim!"

Ancak Maomao'nun dinleyecek hali yoktu. "Daha da önemlisi: Burada ne yapıyorsun?" Bu adam normalde tüm zamanını orta bölgedeki patates tarlalarına bakarak geçirirdi.

Lahan'ın Kardeşi Maomao'nun sorusu karşısında skandal yaşamış gibi görünüyordu.

Lihaku, onun bir tehdit olmadığına karar verdikten sonra sessizce baktı.

"Buradayım çünkü beni buraya sürüklediler! Beni buraya getirdiler. Babamın yerine, batı başkentindeki insanlara bu şeylerin nasıl yetiştirileceğini öğretme emriyle!" Maomao biraz kızgınlık hissetti. "Bu şeyler" tatlı patateslere atıfta bulunuyordu.

"Anladığım kadarıyla Lahan bunu yapman için seni kandırmış." "H-H-H-Yapmadı!"

Lahan'ın Kardeşi'ni okumak hiç de kolay değildi. Ve Lahan her zamanki acımasız kişiliğini koruyordu.

"Neden babasına sormadı?" Maomao sordu. Lahan'ın babası La... bilmem ne, çiftçiliği çok severdi ve eğer bakılacak bir tarla varsa dünyanın öbür ucuna bile giderdi.

Lahan'ın Kardeşi durakladı. "Kuzeyde tatlı patates yetiştirme deneyi ortaya çıktıktan sonra kaçamaz."

"Deney mi?"

"Tatlı patatesler piriç maahsulünden birkaç kat daha fazla verim veriyor, yüzden bol miktarda insan ve alanın bulunduğu Shihoku Eyaleti için mükemmel olacağını düşünöü."

"Doğru."

Jinshi yiyecek tedarikini desteklemek için elinden geleni yapıyordu ve Lahan'ın da patates konusunda çok iddialı olduğunu hatırlıyor gibiydi.

"Sorun şu ki, tatlı patatesler güneyden geliyor, bu yüzden kuzeyde iyi yetişmiyorlar. Aslında yetişeceklerinden bile şüpheliyim, ama babam kuzey sınırının ne olduğunu bulmaya çalışmaya değer olduğunu söylüyor, ben de bunu yapmasına izin verdim."

"Bunun zamanı olduğundan emin değilim..." Maomao bile bunun tehlikeli bir fikir olduğunu anlayabiliyordu. Kıtlık yaklaşıyordu; bir çiftçinin merakını gidermek için insan ve toprak ayıramazlardı.

Ve çok hoş bir vardı.

Adam ona Luomen'i hatırlatmıştı ve belli ki bir şey ilgisini çektiğinde, diğer her şeyi dışlayarak tamamen ona odaklanıyordu.

"*Tüm* tarlaların tatlı patates olması çok riskli olurdu, o yüzden bunları da getirdim. Bir göz atın." Lahan'ın Ağabeyi ona tatlı patates kasasının yanındaki kutudan bir şey attı.

"Normal patates mi? Bu beyaz patates, değil mi?"

Büyük, şişman, yuvarlak bir patatesti. Patates nispeten yeni bir gıda maddesiydi; Verdigris Evi'nin başhemşiresi Maomao'ya gençliğinde henüz yaygın olarak yenmediğini söylemişti.

"Bu doğru. Bunun gibi bir yumru soğukta bile büyüeyebilir, toprak çok verimli olmasa bile, bu yüzden bunları yanımda getirmemi istedi. Lahan sadece Cici Baba'yı tanıyor ama istediği zaman oldukça bir karakter olabiliyor."

Lahan'ın babası, adı La bilmem ne, belli ki La klanının iyi niyetli bir üyesiydi. Maomao bile neredeyse onun hoş yüzüne kapıldı.

"Patatesler yılda iki kez hasat edilebiliyor, bu yüzden babam

onları ekmeye kararlı. Korkarım hasat rakamlarında oynama yapmak için onları kullanmaya çalışıyor olabilir."

"Patatesler hakkında çok şey biliyor gibisin," diye gözlemledi Maomao. Lahan'ın Kardeşi'nin iyi bir espriye karşı savunmasızlığı dışında özel bir niteliği olmayan, tamamen ortalama bir insan olduğunu düşünmüştü, ancak sunacak bir şeyleri olduğu ortaya çıktı.

"Vay be, sen sıradan bir çiftçisin!" Lihaku, Lahan'ın Kardeşini sırtından alkışladı. Konuşmanın tamamını takip etmemişti ama yine de etkilenmişti.

"Çiftçi mi?!" Lahan'ın Kardeşi boğuldu. Karşılık vermek ister gibiydi ama daha fazla bir şey söyleyemeyecek kadar öfkeliydi. Vakvak Lahan'ın Kardeşi'nin öfkesinden korktuğu anlaşılan doktor mesafesini korudu. Tianyu adamın ilginç olamayacak kadar *normal* olduğuna karar vermiş gibiydi.

"Yani demek istediğiniz, patatesler gıda değil, tohum bitkisi mi?" Maomao söyledi.

"Evet, öyleler! İnsanlara onları nasıl yetiştireceklerini göstermem gerekiyor. O ve *ağabeyim bütün hayatlarını bir yere bağlı geçiremezler!* Bir tarlanın diğerinden ne farkı var ki?!"

Kısacası, bu normal insan dış dünyaya normal bir ilgi göstermiş ve bunun için kandırılmıştı. Yine de bu tohumluk patates kasasının peşine düşmüş olması, onun gerçekten de kendini işine adanmış bir çiftçi olduğunu gösteriyordu. Maomao, bu adamın

Tüm zaman boyunca şikayet etse bile, güzel bir ürün üretti.

Onlara yeni ürünler yetiştirmeyi öğretmek, ha? Bu muhtemelen Lahan'ın Kardeşinin zamanını çiftlikte geçireceği anlamına geliyordu. Köyler.

Maomao, "Köylere gittiğinizde beni de yanınıza alın," dedi.

"Bunu neden yapayım ki?"

"Araştırmak istediğim bir şey var."

Bu yukarıdan bir hediye idi. Rikuson'dan ya da başka birinden istemesi gerektiğini düşünmüştü, ta ki Lahan'ın Kardeşi ortaya çıkana kadar.

Rikuson'un kıyafetini gördüm. Çamura bulanmış giysileri, bir yerlerde bir çiftliği teftiş ettiğini gösteriyordu. Ama başkentten onca yol gelmiş bir adam yeni evinin kenar mahallelerinde ne arıyordu?

Belki de kimsenin vergi kaçırmadığından emin olmak için hasadı kontrol ediyordu. Ya da belki. Belki de böcek salgını biliyordur.

Kraliyet başkentinin batısını bir böcek salgını vurmuştu, bu da çekirgelerin oradan daha batıdan gelmiş olma ihtimalinin yüksek olduğu anlamına geliyordu. Çekirge sürüsü çok fazla olmadığına onlarla baş etmek her zaman daha kolay olurdu.

Böceklerle pek ilgilenmem ama bundan kurtulabileceğimi sanmıyorum.

Maomao bir an için böcekleri kendisinden çok daha fazla seven başka bir genç kadını düşünürken buldu kendini.

"Elbette, bugün kendimi sizin hizmetlerinize emanet ediyorum, Başhekim. Her zamanki gibi." Jinshi onları kabul ederken gülümsedi. Ek binanın en görkemli misafir odasındaydılar. Zengin, kalın, özenle işlenmiş koyun yününden bir halı ve perdeler vardı. İpekten yapılmış gibi görünüyorlardı; rüzgâr onları her karıştırdığında parıldıyor ve ışıldıyorlardı. Maomao, Jinshi'nin kaldığı yerin piyasa değerini merak etmekten kendini alamıyordu.

Yine de güzel görünüyor, diye düşündü masadaki bir tabak meyveye *bakarak*. Tatlı üzümler vardı, o kadar yeni soğutulmuşlardı ki hâlâ terliyorlardı. Dişlerinin arasında patlarken ağzını dolduran tatlı bir meyve suyu vaat ediyorlardı.

Acaba zehir var mı diye kontrol ettirmeli mi?

Ne yazık ki Maomao o anda Jinshi'nin yemeğini tatmak için orada değildi.

Bu iş Jinshi'nin nedimesi Taomei'ye düştü. Gürültücü Chue bugün ortalıkta yoktu ve Maomao da Baryou'yu görmemişti, ancak kapının diğer tarafında ne olduğuna dair şüpheleri vardı.

hafifçe hışırdayan perdeler. Suiren ve Gaoshun duvarın yanında duruyordu.

Şarlatan doktor Jinshi'nin korkak kaldı. "Eep! Başlayalım o zaman..." Her zamanki gibi kelimeleri zorlukla çıkarabildi ve her zamanki gibi muayenesi en iyi ihtimalle *proforma* idi.

Tianyu da bu sahnede yoktu. Böyle bir ziyarete davet edilmeyecek kadar önemli birini gücendirme ihtimali olduğunu kanıtlamıştı. Tianyu'nun sezgileri o kadar kuvvetliydi ki Maomao ve şarlatan bu sınavı yapacaklar, ama eğer

şüphelerini şimdilik kendine saklamıştı. Bunun nedeni ipucu almayı bilmesi miydi, yoksa Jinshi'nin tarafında olan biri anlamasına yardımcı olmak için ona ulaşmış mıydı? Maomao tercih etti.

Her iki şekilde de umurumda değil. Yapacak işleri vardı. Şimdilik, Jinshi'nin neden villaya gönderildiği sorusunu bir kenara bırakacaktı. Ucube stratejist aynı binada değildi; asıl önemli olan da buydu.

"Pekâlâ genç bayan, ben geri dönüyorum," dedi şarlatan.

Maomao, "Peki efendim," diye cevap verdi.

Şarlatan hiç tereddüt etmeden oradan ayrıldı. Koruması Lihaku da onunla gitti.

Jinshi ışıltıyı biraz azalttı. "Çay, eğer isterseniz," dedi.

"Elbette efendim," yanıtladı Taomei ve hazırlamaya koyuldu.

". Suiren düşünceli bir şekilde bir sandalye getirdi, böylece Maomao oturdu. O anda üzüm alacak kadar kaba değildi ama Suiren'e hatıra olarak biraz üzüm istediğine dair telepatik bir mesaj göndermeye çalıştı.

"Yeni işyerine nasıl alışyorsun?" Jinshi sordu. "Yeterince kolay efendim. Personel değişmedi, bu yüzden sadece yeni ortama alışmaya çalışıyorum." Dürüst cevap buydu. Şu anda asıl istediği şey, batı başkentinde ne tür ilaçlar bulunduğunu öğrenmekti. Envanterlerini çıkardıklarında

Gemi yolculuğu sırasında kullanılanların ağırlıklı olarak mide bulantısı ilaçları ve ateş düşürücüler olduğu ortaya çıkmıştır. Güney rotası Aldıkları gemi yaz kadar sıcaktı ve gemideki hava sirkülasyonunun zayıflığıyla birleşince pek çok baş dönmesi vakası yaşamışlardı. Sıcak çarpması en iyi ilaçla değil suyla tedavi edilirdi ama Maomao, kendisi yokken şarlatanın vakaların çoğuna soğuk algınlığı teşhisi koyup ateş düşürücü ilaç dağıttığından şüpheleniyordu. Bu her şeyi açıklıyordu.

İşin garibi, işe yaramıştı: şarlatanın yazdığı ilacın tadı o kadar kötüydü ki, hastalar ilacı zaten bol suyla almak zorundaydı, bu yüzden sonunda sıcak çarpmasını iyileştirmişti.

Şansın onun yanında olduğu kesin, diye hayret etti. Daha da iyisi, o

Envanterlerindeki açığı kapatmak için batı başkentinden alınan yeni malzemelerin kendilerine verileceğini duydum. *Keşke alışveriş gezisine ben de katılabilseydim.* Burada tam olarak hangi ilaçların satıldığını çok merak .

Ancak Maomao'nun ilgilenmesi gereken başka şeyler vardı. Etrafına bakındı, sonra Jinshi'nin yanına bir göz attı. Bu konuyu nasıl açacağından emin değildi, bu yüzden konuyu tamamen değiştirmeye karar verdi.

"Sanırım Lahan'ın bağlantıları sayesinde aramızda bir patates çiftçisi var."

kişi Lahan'dı; eğer başarılı olurlarsa I-sei Eyaleti'nde patates yetiştirirken, doğrudan Shaoh'a ya da başka yere ihraç etmeyi planladığından emindi. Bu doğrudu. I-sei'nin yanında, nakliye masraflarını en aza indirecek.

Jinshi ona bir bakış attı. "Patates çiftçisi mi? Duyduğuma o senin kuzenimmiş."

"Akrabalığımız yok," dedi kesin bir ifadeyle, yanlış anlaşılma olmasın diye. "Ama Lahan'ın ağabeyi olduğunu duydum."

"Evet, ama Lahan ve ben birbirimize tamamen yabancıyız."

Jinshi ona sert bir bakış attı ama da kabul etti. "Her neyse, evet, burada bir patates çiftçimiz var. Onu duyduğumda La klanından biri olmasını beklerdim. Bilmiyorum. Daha farklı."

"Onunla tanıştınız mı, efendim?"

"Onu sadece geçerken gördüm. Onu Lahan gemiye binmesine yardım ederken gördüm."

Başka bir deyişle, onları aldatmacanın tam ortasında tespit etmişti.

"O çok normal bir insan, efendim."

"Evet. Çok normal." Görünüşe göre Jinshi de Maomao'nun ama de, eğer onu zaten biliyorsa, bu her şeyi kolaylaştırırdı.

"Ona çiftlik köylerine kadar eşlik etmek istiyorum. Sizce bana izin verilebilir mi?"

"Çiftçi köylerine mi? Gidebilersen bana yardımcı olursun ama o zaman tıbbi görevlerini nasıl yerine getireceksin?" Jinshi işaretle böğrünü okşadı.

Bunu kendine sen yaptın, diye düşündü Maomao. Pansumanları nasıl değiştireceğini biliyordu, bu yüzden sürekli incelemesine gerek yoktu.

"Tianyu adında genç bir adam grubumuza atandı. Bence işleri idare edebilir efendim," dedi ve Jinshi'nin yarasını şimdilik görmezden geldi. Tianyu'ya bir insan olarak itiraz edebilirdi ama gerçek iş güvenilir görünüyordu.

"Hmm... Pekala," Jinshi'nin sesi itirazını yutmak zorundaymış gibi çıksa da yine de kabul etti. "Zaten birinin çiftliklere ilk elden bakmasını planlıyordum. Yaklaşan veba salgınıyla ilgili olarak köylerde yeterince sorun var. Bu mükemmel olabilir."

"Ne tür sorunlar?" Maomao başını eğdi. Jinshi'nin uğraşması gereken o kadar çok farklı sorun vardı ki, hangisini kastettiğini bile bilmiyordu.

Jinshi Gaoshun'a baktı ve diğer adam masanın üzerindeki I- sei Eyaleti haritasını açtı. Üzerinde mürekkeple birkaç daire çizilmişti.

"Bunlar da ne?" Maomao sordu. "Çiftçi köylerinin yerleri."

"I-sei Eyaleti'nin büyüklüğü düşünülduğünde beklediğim kadar çok değiller."

"Oldukça fazla sayıda bireysel tarım arazisi var, ancak belirli bir büyüklüğe ulaştıklarında bir tür sorun ortaya çıkıyor. Batı başkentinin , buradaki nüfus hiçbir zaman çok büyük olmadı ve devam eden tüm ticaretle birlikte, birçok insan basitçe yiyeceklerini ithal edin."

Bu topraklarda solmuş toprak normaldi ve su kaynakları sınırlıydı. Maomao ancak en yakın köye kadar gidebiliyordu.

Rikuson'un gittiği yerle aynı yer mi?

Çok meşgul görünüyordu; sadece vakit geçirmek için çiftlikleri ziyaret ettiğinden şüpheliydi. En yakın yere gitmiş olmalı.

"Ve bunlar," dedi Jinshi, Gaoshun'un kendisine uzattığı fırçayı alıp harita üzerinde daha büyük bir daire çizerek, "otlaklar."

"Otlaklar mı efendim?" Başka bir deyişle, çiftlik hayvanlarının beslenebileceği bir yer. Muhtemelen burada, batı başkentinde inekler değil, daha çok keçiler ve koyunlar.

"Bazıları çiftçiler tarafından kullanılıyor ama bazıları da göçebe kabilelerin geçtiği alanlar. Sahip olmayan gruplar kalıcı yerleşimler."

"Anlıyorum."

Jinshi, Maomao'nun iyiliği için açıklama çok kendi düşüncelerini düzenlemeye çalışıyor gibiydi. "Çekirgelerle mücadele etmek için verdiğim emirleri hatırlıyor musun?" diye sordu.

"Ben biliyorum. Zararlı kuşların öldürülmesini yasakladınız, böceklerin yenmesini teşvik ettiniz ve çiftçi köylerine böcek ilacının nasıl yapılacağını öğretilmesi gerektiğini söylediniz." Maomao böcek ilacı işine girmişti.

kendi projesi. Öncelikle yerel malzemeler kullanan birkaç formül geliştirdi.

"Doğru. Bu emirler elbette I-sei Eyaleti de dahil olmak üzere tüm Li'ye gönderildi. Ancak..." Sözünü yarıda kesti.

Maomao, Jinshi'nin karşı karşıya kaldığı yanlış hesaplamayı görebildiğini düşündü. "Çiftçiler böcek ilacı kullansalar bile, bunu sadece kendi tarlalarında kullanıyorlar," dedi.

"Aynen öyle."

I-sei Eyaleti'nde birkaç küçük tarla ve çok büyük düzlükler vardı. Çiftçiler çimenlik alanlardaki böcekleri öldürmezdi. Göçebelerin bu böcekleri hiç öldürmemiş olma ihtimalinden bahsetmiyorum bile. hiç emir almadı.

Olsaydı bile. Hayvanlarının yiyeceği bir şeyin üzerine çiftlik kimyasalları dökmek istemezler ve çekirgeleri tek tek öldürmezlerdi.

Jinshi ve Maomao'nun ikisi de sessizdi.

Yok edilmekten kurtulan çekirgeler, kendilerinden kat kat büyük yeni bir nesil üretecekti.

Maomao ise şaşkındı. "Affedersiniz efendim ama geçen yıl Batı Li'de küçük çaplı bir böcek salgını yaşanmamış mıydı? Buna batı başkenti de dahil mi?"

"I-sei Eyaletinden herhangi bir veba raporu gelmedi," dedi Jinshi, sesi de aynı derecede şaşkındı. "Kuşkusuz, bu bölge büyük ölçüde ticaretle ayakta kalıyor ve kendi başına fazla ekim yapmıyor, bu nedenle herhangi bir tarımsal zarar mütevazı olacaktır..."

"Ama *biraz* olmalıydı."

Bir önceki sonbaharı düşündü. Jinshi ona bir kasa çekirge göndermişti - neredeyse taciz olarak nitelendirilebilirdi- ve o da bunlardan yüzlercesini ölçmüştü. O zamanlar Lahan bunların mevsim rüzgârlarıyla Hokuaren'den gelmiş olabileceğini tahmin etmişti.

Peki Hokuaren'e en yakın bölge hangisiydi? I-sei Eyaleti.

Çekirgeler onları şans eseri kaçırmış olabilir mi? Yoksa... bu insanlar bir şey mi saklıyor?

Maomao Jinshi'nin yüzünü inceledi. Aşırı endişeli görünmüyordu, ama sakın görünüyordu, sanki sadece bir şeyi onaylıyor gibiydi. zaten biliyordu. Zaten sahip olduğu bir bilgi. Bir ipucu bulmak için odadaki diğerlerine bakmaya çalıştı ama Suiren, Taomei ve Gaoshun hiçbir şeye ihanet etmedi.

I-sei Province kötü bir hasadı mı saklamaya çalışıyor? diye merak etti. Sonra kendi kendine homurdandı. *Belki de İmparatoriçe Gyokuyou'nun kardeşidir.*

Gyoku-ou, şu anda babaları adına batı başkentinde sorumlu olan adam. Bir çeşit geçmişi var gibi görünüyordu.

İmparatoriçe Gyokuyou ile görüşmüş, ancak Maomao bunu basit bir eczacıyı ilgilendirmeyen bir şey olarak görmezden gelmişti.

Tüm bunların Rikuson'un neden köye gidip kendini kirlettiğiyle bir ilgisi var mıydı?

Maomao sabırsız ve huzursuz hissetmeye başladı. Soruyu düşünmek onu sadece düğümlere boğuyordu ama bu durumdan nefret ediyordu. cevapsız bırakma hissi. O zaman hızlı hareket etmek en iyisi.

"Biraz ani olduğunu biliyorum ama belki yarın çiftlik köylerine gitmeme izin verirsiniz, efendim?"

Jinshi, " ne kadar bir an önce yola çıkmanızı istesem de, bu biraz erken olabilir," dedi. "Hmm..."

Gaoshun o anda araya girdi. "Ay Prensi," dedi. "Ne oldu Gaoshun?"

"Xiaomao gidecekse önce birkaç gün beklemesi iyi olur."

"Neden? Her şey hazır olsun diye mi?"

"Hayır, efendim. Çünkü Basen'in birkaç gün gelmesi gerekiyor."

Maomao bu ismi uzun duymamış gibi hissetti.

Basenin batı başkentine ulaşmak için karadan seyahat ettiğini hatırlıyordu.

"Xiaomao için ideal bir koruma olacağını düşünüyorum."

Gaoshun dedi ki.

"Pekâlâ. Bu süreyi hazırlanmak için kullanacağız," diye yanıtladı Jinshi ve böylece her şey hallolmuş oldu. Maomao rahat bir nefes aldı ve şarlatan ile Tianyu'nun beklediği muayenehaneye geri dönmek üzereydi ki Jinshi tekrar konuştu. "Bir dakika."

"Evet, efendim?"

"*Karnım* beni rahatsız ediyor. Belki onu muayene edebilirsiniz?" Adam ona sırtıttı.

Biliyor olabilirdim.

"Ben yan odada bekliyorum," dedi. Sonra gitti ve belki de önceden haberdar oldukları için Suiren ve diğerleri geride kaldı.

Maomao bir süre sonra, "Pekâlâ," dedi. Yeni bandajlar çıkardı. Yine de özel olarak, Basen'in acele edip buraya gelmesini diledi.

Bölüm 4: Bahar Basen'e Geliyor (Bölüm 1)

"Vak, !" dedi bir ses.

Basen önündeki sarı gagalı, nemli gözlü, kabarık tüylü beyaz ördeğe baktı.

"Sanırım bu bir veda, ördek."

Basen son birkaç ay içinde Ay Prensi'nden birkaç gizli emir almıştı. Bunlardan biri de bu evcil beyaz ördekle ilgiliydi. Klasik bir çiftlik hayvanıydı: yetiştirmesi kolaydı ve sık sık yumurtluyordu.

Aslında söz konusu görev ördek yetiştirmekti.

Basen ilk başta Ay Prensi'nin kendisiyle dalga geçtiğini düşünmüştü. Sahip olabileceği tüm kusurlara rağmen, tarihsel olarak İmparatorluk ailesini korumakla görevli bir klandan geliyordu ve şimdi bir su kuşuna mı bakması gerekiyordu? Başladı

Ay Prensi'nin onu terk edip etmediğini merak etti.

Ancak durum böyle değildi.

"Hayvan yetiştiriciliği bu ülkeyi büyük bir mutsuzluktan kurtaracak ve eminim ki siz de bu görevi yerine getireceksiniz.

özenle," Basen. Eğer Ay Prensi

Ona böyle bir güvenoyu verdiğinde geri çevirmesi mümkün değildi. Bu geçen yılın sonlarına doğru olmuştu.

Görevinin ne olacağını öğrendiğinde, yapması gereken ilk şeyin ördek yetiştirme konusunda kendisinden daha bilgili birinden tavsiye almak olduğunu biliyordu.

Böylece, yılın başlarında, kendisini belirli bir yeri ziyaret etmek için çok fazla zaman harcarken bulmuştu...

Başkent'in kuzeybatısında Kızıl Erik Köyü denilen bir yer vardı. Evlerini ve yurtlarını terk edenler için bir sığınaktı.

Yolcu olma umuduyla aileler. Yolcular: genellikle

Bu kelime sert bir eğitimden geçen keşişleri çağırıyordu ama burada işler biraz farklıydı. Buradaki pek çok kişi, uygulamalarının onları gerçek ölümsüzler yapabileceğine içtenlikle inanıyor gibiydi.

Hayvan yetiştirmek uygulamalarının bir yönüydü. Basen bunu ilk duyduğunda kulaklarından şüphe etmişti. "Keşişlerin ve rahibelerin hepsinin vejetaryen olduğunu sanıyordum," dedi.

"Ölümsüzler sonsuz yaşam için uzun ömürlüdür. Bir insan sadece sebze yiyerek yaşayamaz" diye cevap verdi. Basen'in duyduğuna göre burası yaşlı bir adam tarafından işletiliyordu ve kıyafetlerinin kirli ve tüylerle kaplı olduğu gerçeğini görmezden gelerseniz, aslında sağlıklı bir cilde sahip olduğunu ve çok dik durduğunu görebilirdiniz. Hayatı sonsuz olabilirdi ya da olmayabilirdi, ama nasıl uzun ömürlü olunacağı konusunda deneyimli olduğu açıktı.

Yaşlı Basen bu konuda tartışabilirdi ama son birkaç yılda bir iki şey öğrendiğini düşünmek hoşuna gidiyordu. Yaşlı adamı o eksantrik eczacıyla aynı kategoride değerlendirmeye karar verdi ve konuyu kapattı.

Doğru bir fikri olduğu ortaya çıktı. Yolcuları eğitmek Kırmızı Erik Köyü için bir gösteri; gerçekte, bir grup araştırmacılar. Uygulamalarının çoğu ilkelere aykırıydı

Normalde rahipler ve rahibeler tarafından gözlemlenirdi, ancak araştırma o kadar değerliydi ki, onların üstündeki herkes görmezden geliyor gibiydi.

"Ördekler yılda 150'ye kadar yumurta bırakabilir. Hepçildirler, bu yüzden

Her şeyi yiyebilirler ve yumurtadan çıktıktan altı ay kadar sonra yumurtlamaya başlayabilirler. Tavuklardan çok farklı değiller, ancak onları çekirge ile beslemeyi düşünüyorsanız, ördeklerle beslemeniz daha iyi olur, çünkü fiziksel olarak daha büyükler. Bebeklikten itibaren tek bir tür yiyecek beslerseniz, sadece o yiyeceği yemeye başlarlar, ancak bu büyümelerini olumsuz etkileme riski taşır, bu yüzden tavsiye etmiyorum. Ördeklerle ilgili tek olası sorun şudur

yumurtalarını tavuklar kadar kolay kuluçkaya yatırmazlar, bu yüzden..."

Basen, belirli bir alanda araştırma yapan insanların neden hep böyle geveze olduklarını merak ediyordu. Şu eczacı Maomao bile Konusuna ısındığında oldukça konuşkandı ve bürokrat Lahan da aynı şekildeydi.

Kırmızı Erik Köyü, büyük bir kısmı tarım alanlarına ayrılmış olan geniş bir alana yayılmıştı. Buradaki "yolculardan" hiçbiri din adamlarının kıyafetlerini giymiyordu; hepsi açık havada çalışmak için giyinmişti. Tarlalarda çalışırken nefesleri buğulanıyordu.

"...ve gördüğünüz gibi, araştırmalarımın son derece meşgulüm, bu yüzden korkarım isteğinizi yerine getiremeyeceğim," dedi yaşlı adam ve konuşmasının sonuna geldi.

"Özür dilerim. Tam olarak anlayamadım," dedi Basen.

"Size öğretemeyeceğimi söylüyorum, ancak şu anda bu işi emanet ettiğim öğrencim öğretebilir. Onu şu kulübede bulabilirsiniz. Elveda."

"H-Hey, bekle!"

Yaşlı adam yaşına yakışmayan bir çabuklukla koşarak uzaklaştı. Başka seçeneği kalmayan Basen, belli aralıklarla buhar çıkaran barakaya doğru gitti. "Affedersiniz?" dedi. "Ördek beslemeyi öğrenmek istiyorum..." Kapı zorlukla dayanıyor gibiydi ve kapıyı açtığı anda pis hava yüzüne çarptı.

"Evet, elbette. *Laoshi* bana söyledi," diye gergin bir ses geldi. Basen sisin içinde küçük bir figür görebiliyordu.

"Bu !" Basen haykırdı. Küçük figür gençti, sade giyimli bir kadındı. Bırakın işlemeyi, kıyafetinin kumaşı bile boyanmamıştı ve basit bir iple tutturulmuş saçlarında ne bir saç çubuğu ne de bir süs vardı. Yine de, tek bir allık ya da beyazlatıcı pudra lekesi olmadan bile, onu son gördüğünde olduğundan çok daha hayat dolu görünüyordu. "Eş Lishu?"

"Ben... Ben artık bir eş değilim, Üstat Basen."

Önünde geçici bir prenses duruyordu. Bir imparatorun eşi olarak iki kez arka saraya girmiş olan U klanının bir üyesiydi.

"Burada ne yapıyorsun?" diye sordu Basen. Hemen daha düşünceli bir şeyler söyleyebilmeyi diledi. Kız kardeşi Maamei bilseydi onu çok kızdırırdı.

Lishu bir zamanlar üst düzey bir eştı ama arka saraydan sürgün edilmişti. İnsanların Beyaz Leydi dediği kadın tarafından manipüle edildiği doğrudu ama bu, sarayda büyük bir kargaşaya neden olduğu gerçeğini değiştirmiyordu. Lishu

dünyadan çekilmek zorunda kaldı.

Kimse Basen'e onun nereye gittiğini ya da ne yaptığını söylememişti; İmparator sadece onu görmek istiyorsa büyük işler yapmaya odaklanması gerektiğini söylemişti. Ne yapacağını bilemeyen Basen, kendini biraz daha iyi hissetmek umuduyla son zamanlarda birkaç tapınağa nakdi ve aynı bağışta bulunmuştu - hangi tapınakta saklanıyor olabileceğini bile söylememişlerdi.

Bu beklenmedik buluşma karşısında kadar şaşırmıştı ki, düşünmekte zorlanıyordu.

"Bildiğiniz gibi, arka saraydan sürgün edildim. Ne aileme ne de son tapınağıma geri dönemedim. Majesteleri buraya, Kırmızı Erik Köyü'ne gelebilmem için benim adıma araya girdi," dedi.

"Evet, ama... O kadar yer varken..."

Lishu'nun kıyafeti yer yer kirlenmiş, sadece çamur değil hayvan gübresi de bulaşmıştı. En kötüsü de bu kulübede Basen ve Lishu'dan başka kimse yoktu ve Basen genç bir kadınla yalnız kalmasının uygun olup olmadığını düşünüp .

"Hiç hizmetçiniz yok mu? Eskiden size hizmet eden o nedimeye ne oldu?" Basen, Lishu'nun durumu görünce sarsılarak sordu; neredeyse Lishu'nun burada, tam önünde olması kadar sarsılmıştı.

"Kanan'ı mı kastediyorsun? Onu hizmetimden azat ettim. Önünde koca bir gelecek var; onu burada benimle heba etmemeli. Majestelerinden onun için iyi bir eş ayarlamasını istedim." Lishu gülümsedi ve uzun kirpikleri dalgalanarak aşağıya baktı.

Basen yumruğunu sıktı. "O zaman sen... Burada yalnız mısın?" "Merak etmeyin. Bana göz kulak olan yaşlı bir kadın var." "Sadece bir tane mi?"

"Evet. Artık ağır kıyafetlere ya da özenli saç süslerine ihtiyacım yok."

Basen'e göre Lishu'nun sözleri kendini suçlayan bir hava taşıyordu ama yine de yüz ifadesi bulutsuz bir gökyüzü kadar berraktı. Basen bir kadının ne düşündüğünü tahmin etmekte hiçbir zaman iyi olmamıştı ve şu anda ne söyleyeceği ya da ne yapacağı konusunda hiçbir fikri yoktu. Lishu her zamanki gibi çekingen ve çekiciydi ve çok çalışıyor gibi görünüyordu

yakışmayan koşullara rağmen. İnce parmakları çamurla kaplanmıştı.

"Burası sizin gibi birine göre bir yer değil Leydi Lishu. Onlarla konuşup size daha iyi bir iş vermeleri için ikna edeceğim!" Basen böyle dedi. Aklına gelen en yardımcı şey buydu.

Ancak Lishu başını salladı. "Hayır, teşekkür ederim. Düşünceniz için minnettarım ama bu şartlar altında..."

"Evet? Peki ya onlar?" Basen'in sorusu bir vakvaklama sesiyle kesildi. Döndüğünde kendisini birkaç düzine ördekle karşı karşıya buldu. "Gwuh?!"

Kuşlar Basen'in etrafını sarmış, başlarıyla ona bakıyorlardı. şaşkınlıkla eğildi. Kendisini değerlendirdikleri hissinden kurtulamıyordu.

Sonra ördekler paytak paytak Lishu'nun yanına gelip ona sokuldular. Kanatlarını okşadı. "İlk başta, ördekleri yetiştiremeyeceğimden emindim. Ördekler," dedi ona. "Ama bu canlılara yumurtadan çıktıklarından beri ben bakıyorum ve beni anneleri olarak görüyorlar. *Laoshi* bana ördeklerin böyle olduğunu söyledi..."

Ördekler, yumurtadan çıkanlar ve *Laoshi* kelimelerini duyduğunda, sonunda Lishu'nun yaşlı adamın öğrenci olduğunu anladı!

"Leydi Lishu... Yani, siz...?"

"Evet. Sana ördeklerin yumurtadan çıkmasını öğretmem söylendi." Kekelemesi kaybolmuştu; belki de hayvanların arasında daha rahattı.

"Ahem... Usta Basen?" dedi.

"Evet? Ne oldu?" diye sordu, sanki üstlerinden birine hitap ediyormuş gibi bilinçsizce doğruldu.

Lishu ona baktı, sonra eteğinden bir avuç aldı. "Bunu sormak için biraz geç olduğunu biliyorum ama yaraların nasıl?"

Basen, Lishu'nun onu son gördüğünde kesikler, çürükler ve kırık kemiklerden oluşan koca bir yığın olduğunu tamamen unutmuştu.

"Oh, biraz yaralanmaya alışkınım. Benim için endişelenmene gerek yok," dedi. Özel olarak, onun kendisi için endişelenmesine çok sevinmişti (bu endişe doğal olsa bile) ama aynı zamanda biraz da utanmıştı. Lishu'nun onu hiçbir zaman en iyi halinde görmediğini fark etti.

"Ama bütün bunlara benim katlandın... Ve ben sana bir teşekkür bile edemedim..."

"Leydi Lishu..." Basen garip hissetti, aynı anda hem rahatlamış hem de bu genç kadınla birlikte olduğu için endişeliydi. Başını iki yana salladı: hayır, bu olmazdı! İlgiilenmesi gereken bir işi vardı. "Pekala, Leydi Lishu. Bana talimat verme nezaketini gösterirseniz."

"Evet, elbette," dedi ama sesi neredeyse hayal kırıklığına uğramış gibiydi.

Uzun zaman önce çekirge salgını olduğunda ördeklerin tüm böcekleri yiyerek mücadele ettiğine dair bir hikaye anlatılırdı. Elbette bu bir efsaneydi, ciddi bir hikaye değildi.

ama aynı zamanda efsaneler genellikle bir hakikat tohumu içerir.

Ördekler böcek yedi. Omnivorlar olarak sıklıkla insanların artık yiyeceklerini yerlerdi, ancak çekirge salgınları sırasında onları da yiyebilirlerdi. Hatta birkaçı böcek yemeyi tercih ediyor ve onları arıyordu.

Ayrıca, daha fazla hayvana sahip olmak sadece çiftçilere fayda sağlayabilir.

Bu nedenle, ördeklerin çiftçi köylerine dağıtılmasına karar verilmişti; ancak burada bir sorun vardı.

Verecekleri bu ördekleri nasıl alacaklardı?

Dışarı mı? Ördekler canlı varlıklardı; birileri parmaklarını onlardan daha fazla üretemezdi.

"İşte, . Yumurtalar her zaman insan vücut sıcaklığından biraz daha sıcak tutulmalıdır. Onları orada öylece bırakamazsınız; bir çevirmeniz gerekir." Lishu yumurtaların birini yavaşça ters çevirerek gösterdi. Altında malç gibi yumuşak bir toprak olan saman yatağının üzerinde duruyordu. "Yumurtalar çok sıcak ya da çok soğuk olursa çatlamazlar, bu yüzden Laoshi bana

dokunarak sıcaklık." "Sadece dokunarak mı?"

"Evet. Ayrıca, biraz neme ihtiyaçları var."

"Nem mi?"

Dışarısı insanın nefesini kesecek kadar soğuk olmasına rağmen barakanın içi yaz gibi yapış yapıştı. Kulübe o kadar buharla doluydu ki görmek neredeyse zordu.

"Yakınlarda bir kaplıca var, bu yüzden sıcak suyumuzu Orada." Lishu barakanın zeminindeki paspası geriye doğru yuvarlayarak bir içinden oldukça sıcak su akan bir kanal. "Hava çok soğuk olursa fırında ateş yakıyoruz. Yumurtaları izlemek zorundayız Bu yüzden üçümüz vardiyalı çalışıyoruz."

Bir kişinin tek başına üstesinden gelemeyeceği kadar çok şey varmış gibi görünüyordu. Basen, yardım edecek iki kişi olsa bile, hayatının büyük bir bölümünü bir kadın olarak geçirmiş olan Lishu için çok fazla olmasından endişeleniyordu. korunaklı prenses.

"Burada iyi olduğunuzdan emin misiniz, Leydi Lishu?" diye sordu. "Nasıl iyi?"

"Sizin konumunuzdaki genç bir kadının *burada* olması gerekmiyor. Sizi bekleyen hanımefendilerle birlikte bir yerlerde olabilirsiniz. Bir yolcu olabilirsiniz ama bu sizin U klanının prensesi olduğunuz gerçeğini değiştirmez."

Basen, İmparator'un Lishu'yu kendi kızı gibi sevdiğini duymuştu. Her neyse, Beyaz Hanım'ın entrikalarına kapıldığı için kendisi de gerçekten bir kurbandı. Ona göre, o bundan daha iyisini hak ediyordu.

"Efendi Basen... benim için *endişeleniyor* musunuz?"

"Endişeli mi?! Hayır, hayır! Bu sadece sizin hakkınız, leydim..."

"O-Oh. Hayır, elbette. Benim gibiler için endişeleneceğinizi düşünmemeliydim..."

"bu değildi!"

Basen, iki kelimeyi bir araya getiremeyen ağzına lanet okudu. tutarlı kelimeleri bir araya getirmek. Ay Prensi burada olsaydı, ne söyleyeceğini bilirdi. Ancak Basen sadece kulübenin duvarına bakabiliyor ve kendini perişan hissediyordu.

"Üstat Basen, iyi misiniz?" Lishu endişeyle ona baktı. Hayır, hayır. Endişeli olan Basen'di.

"Leydi Lishu..." diye başladı. "Yeterince acı çektiniz. Artık devam edebilir ve istediğiniz hayatı yaşayabilirsiniz."

Basen bile ne söylediğinden emin değildi. İsteddiği hayat mı? Neydi o? Basen'in hayatı İmparatorluk ailesi için bir görevdi, Ay Prensi'ni korumak. Onun ne istediği önemli değildi. Ve Lishu'ya kendi hayatını seçmesi konusunda ders verme cüretini mi gösteriyordu? Kelimeler kulaklarına boş geliyordu.

"Usta Basen..." Lishu güçlükle konuşuyor gibiydi.

Tabii ki hayır. Çok fazla skandala uğramış olmalı. Basen'in bu kadar küstahça verdiği "tavsiye" onu çok kırmıştı. Buraya öğrenmeye geldiği şeyi olabildiğince çabuk öğrenmeye ve sonra eve dönmeye karar verdi.

"Ben... Ben henüz ne istediğimi bilmiyorum. Ne istediğimin hiçbir zaman önemi olmadı. Kendi hayatımı seçmeme asla izin verilmedi."

"O zaman şimdi başla."

"Yapacağım. Ve istediğim şey... bunu bir süre daha yapmaya devam etmek." Çömeldi ve bir yumurta daha çevirdi.

Giysileri kirli, saçları sade ve hiç makyaj yapmamıştı. Yine de yüzünde Basen'in daha önce hiç görmediği bir şey vardı: küçük bir gülümseme.

Bölüm 5: Bahar Basen'e Geliyor (Bölüm 2)

Genç kadını küçük bir çiçek gibi düşünmüştü, narin ve narin. Ona dokunursa kırılabileceğinden korkmuştu.

Şimdi Basen atıyla ilerlerken yolun küçük mavi bir çiçeğin açtığı yere baktı. Çiçekleri her zaman el üstünde tutulması ve sevilmesi gereken şeyler olarak düşünmüştü ama şimdi onların, üzerlerine titreyen biri olsun ya da olmasın, kendi başlarına büyüdüklerini görüyordu.

Çiftçi köyüne doğru döndü, nefesi havada bembeyazdı. Kafeslerdeki ördeklerle dolu bir araba, yanında takırdayarak ilerliyordu. Yumurtalar çatladığında, ördek yavrularını yeterince büyüyene kadar büyötmüştü ve şimdi onları köylere götürecekti. Bunu şimdi kaç kez yapmıştı?

Bir asker, "Ördek dağıtmak size yakışmıyor efendim," dedi.

Astlarından biri bu gezilere çıkmasına ilk kez itiraz etmiyordu. Hatta Ay Prensi'nin onu uyardığı gibi bunun bir israf olduğunu bile düşünebilirlerdi. Basen onların nasıl hissettiğinin farkındaydı. "Bana bir görev verildi ve ben de bunu yapacağım. Eğer bu görevi beğenmezseniz, belki size başka bir görev bulabilirim."

"Hayır, efendim," dedi asker ve ne o ne de diğerleri bir daha konuşmadılar; yine de alaycı bakışlar paylaşmaya devam ettiler. Her şeyden habersiz Basen bile arkasından neler konuşulduğunu tahmin edebiliyordu. Ma klanının şımartılmış ikinci oğluydu.

Bir aileden gelen sonradan görme. Bir hadımın oğlu. Ve dahası. Evet, babası Gaoshun klanın bir kol ailesinden geliyordu ve Ay Prensi'ne hizmet etmek için Ma ismini bir kenara bırakmış ve yaklaşık yedi yılını bir hadım gibi davranarak geçirmişti.

Basen babasının aşağılanması fikrinden nefret ediyordu ama burada ceza vermek ona ne kazandıracaktı ki? Ma klanı

İmparatorluk ailesinin sırdaşları ve o sadece konumunu kötüye kullanmakla suçlanacaktı.

Basen daha önce birden fazla kez duygusallaşma hatasına düşmüştü. Bir keresinde, birliğindeki yaşlı bir asker kendisine Basen kadar iyi davranılmadığından şikâyet etmiş ve genç adama iltimas geçildiğini iddia etmişti. Basen kendini kaybetmiş ve adamla düellodan farksız bir "antrenman maçında" dövülmüştü.

Rakibinin üç kaburgası ve sağ kolu kırılmıştı. Neyse ki kaburgaların hiçbirisi akciğeri delmemişti ve Kol temiz bir şekilde kırılmıştı ve iyileşecekti. Yine de adam ordudan ayrılmıştı. Belki de daha genç ve daha az tecrübeli Basen tarafından dövüldüğü için aşağılanmıştı ya da belki de sadece asla kemikleri kıracak kadar şiddetli bir antrenman yapmadı.

Ay Prensi hiçbir zaman kararlılığından bir şey kaybetmedi. Eğitim. Basen'in kılıç darbelerini kılıcıyla savuşturabiliyordu. Ve Gaoshun, Basen'in gardında bir açıklık gördüğünde acımasızca karşılık verirdi. Basen daha , ablası bile kılıç kullanmada ondan daha iyiydi. Fiziksel olarak güçlüydü ama kendini hiçbir zaman bir kılıç ustası olarak görmemişti. kılıç ustasıydı. Yine de kendi gücüyle gurur duyan o askeri yere serecek kadar iyiydi.

O noktada, kadınlarla uğraşırken gücünün ne kadarını kullandığına dikkat etmesi gerektiğini zaten biliyordu - ama O gün aynı şeyin erkeklerle karşılaştığında da geçerli olduğunu öğrendi. Rakiplerinin oldukça kırılabilir olduğunu keşfetti. Bu dersi asla unutmadı: Kendisine ya da hakkında ne söylenirse söylensin, asla güçle karşılık vermeye çok hevesli olmamalıydı.

"Etrafta dolaşıp insanları dövemem... ve onları bir saniyede döverim," diye mırıldanırken arabadan bir ördek aldı ve hayvanı öldürmemesi için sert bir uyarı ile birlikte bir çiftçiye verdi. "Bu ördekleri size çift olarak veriyoruz. Yumurtalarını yüksek fiyattan alacağız ve daha fazla ördek yetiştirmenizi de tavsiye ediyoruz, ancak Onları yemek için hemen öldürmek hata olur. Beni duyuyor musun?"

Bu çiftçilerden bazıları zaten ördek besliyordu ya da geçmişte beslemişlerdi, bu yüzden neyse ki Basen hepsine ördek yetiştirmeyi öğretmek zorunda kalmadı.

Sıfırdan hayvanlar. Ördeklerin böcek yiyeceğini ve bunun birincil besinleri olması gerektiğini bilmelerini sağladı, ancak aynı zamanda eğer ördekler yemek artıkları, sebze artıkları ve hatta ot yiyebilir.

İnsanlara istediği kadar uyarı ve tavsiyede bulunabilirdi ama onları dinleyip dinlemeyeceklerini bilmesine imkân yoktu. Belki de kendisinin de bir şarlatan olduğunu düşündü.

Tam köyleri dolaşmış ve hayvanları dağıtmayı bitirdiğini düşünürken, arabadan gelen gürültülü bir vaklama sesi duydu. Genç bir yavru kuşun hâlâ onunla birlikte olduğunu fark etti.

"Skwak!"

"Yine mi sen, Jofu?" Basen yavru gence sinirli bir bakış attı.

Bu özel kuşun gagasında siyah bir leke vardı ve

Basen'in annesi olduğunu düşünmesi büyük bir hataydı. Belli ki bu ördek, Lishu ile yeniden bir araya geldiği gün yumurtadan çıkmıştı ve Basen'in ilk gördüğü şey de o olmuştu. O

ne zaman Red'e gelse, gittiği her yerde onu takip etti.

Erik Köyü, bu yüzden ona Jofu demeye başladı, sanki adı buymuş gibi -Aslında sadece "ördek" anlamına gelse de.

Şimdi ördeğe dedi ki, "Ne olması gerektiğini biliyorsun, değil mi Jofu? O korkunç çekirgelere ezici bir darbe indirebileceğin bir çiftlik köyüne gideceksin! Sonsuza kadar beni takip edemezsin. Şimdi vücudunu iyi bir şekilde geliştirme şansın var.

askerin ihtiyacı var. Tahıl yiyin, ot yiyin, böcek yiyin ve !"

"Peep!" Jofu dedi ve kanatlarını açtı. Neredeyse onu dinliyor gibi görünüyordu ama ördek ördektir. Eninde sonunda Basen'i tanıdığını bile unutacaktı.

Ya da o öyle sanıyordu. Yavru kuşlarını çiftçi köylerine götürmeye ve sonra başka bir grup civciv yetiştirmeye devam ederken, Jofu her zaman onunla birlikteydi, köylerde asla geride kalmadı. Basen ve Jofu birlikte dışarı çıkıyor ve kaçınılmaz olarak birlikte geri dönüyorlardı.

Basen birden fazla kez yavrusunu çiftçi köylerinden birine bırakmayı denedi, ancak Jofu her seferinde çiftçileri ısırp Basen' atının başına tırmanıyor ve eve götürülmek için kanatlarını çırpıyordu. Jofu ayrıca çiftçilerin ellerini

birkaç asker onu tartaklamaya çalıştı. İşler o kadar kötüye gitti ki, bazı askerler ördekten herhangi bir kıdemli asker gibi saygıyla bahsetmeye başladılar.

Memur bey.

Jofu'nun tüyleri sarıdan beyaza döndü, ancak gagasındaki siyah nokta ve Basen'i sadık bir köpek gibi takip ederken yabancılara vahşi bir köpek gibi saldırma eğilimi devam etti.

Bugün de Basen omzunda Jofu ile geri döndü. Kuşu bırakmak için Kırmızı Erik Köyü'ne gitmesi gerekecekti.

"Bu doğru..." Basen batıya, güneşin battığı ve gökyüzünü kızıla boyadığı yere baktı. Ay için tarih belirlenmişti Prens'in batı başkentine doğru yola çıkması. Basen'in Kırmızı Erik Köyü'ne bir sonraki ziyareti büyük olasılıkla son ziyareti olacaktı. Yanında Başka bir ördek mahsulü ve onları batıya giden yolda daha fazla köye dağıtmak.

Batıya doğru yapılacak seferin bu kez uzun süreceği söyleniyordu. En azından birkaç ay, büyük olasılıkla bir yılın daha iyi bir kısmı.

"Altı ay ya da daha fazla," diye mırıldandı iç çekerek. Kırmızı Erik Köyü'nün kapılarından geçerken atından indi. Burada olmak onu her zaman geriye getirdi. Tarlalarda dolaşan hayvanların pastoral görüntülerine rağmen kalbi hızla çarpıyordu.

Emrindekilere arabanın icabına bakmalarını söyledikten sonra ördek kulübesine yöneldi. Yaklaştıkça daha hızlı yürüyor gibiydi.

Geldiğinde her zaman orada olmadığını bilse de Lishu'yu aramaktan kendini alamıyordu. Onu her gördüğünde, o kadar küçük ve narin olmasına rağmen kendi ayakları üzerinde kararlılıkla dururken, çok garip bir şey hissediyordu, aynı anda hem rahatlama hem de endişe duyuyordu.

Peki ya bugün? Bugün orada olacak mıydı? "Usta Basen?"

Kalbi yerinden fırladı. Lishu, sade kıyafetleri içinde, elinde bir sepetle oradaydı. Jofu omzundan atladı ve barakaya doğru paytak paytak yürüdü.

Basen bir elini göğsüne bastırdı ve çarpan kalbine sessiz olmasını emretmeye çalıştı. "Leydi Lishu. İzin verirseniz size raporumu sunmak istiyorum." Bir harita çıkardı ve o gün ziyaret ettiği köyleri daire içine aldı. Bununla birlikte neredeyse tüm sınır çiftlik köylerini dolaşmıştı.

Ördek yetiştiren tek yer Kırmızı Erik Köyü değildi; başkaları da vardı. Basen gittikten sonra da işlerin devam edebilmesi gerekiyordu.

"Görünüşe göre onları ihtiyaç duyulabilecek her yere götürmüşsünüz. Bundan sonra ne yapacaksın?" Lishu, Basen'e bir bakış atarak sordu.

"Leydim. Bir sonraki grubu da yanıma alıp batıya gitmeyi planlıyorum. Sanırım bu benim buraya son ziyaretim olacak."

Lishu gözlerini kırptırdı. "Ne?"

"Resmi görevim Ay Prensi'nin koruması olarak hizmet etmek. Batı başkentine gidiyor, bu yüzden ben de onunla gitmeliyim."

"Yine mi gidiyor?"

Ay Prensi'nin batıya yolculuğu bu noktada kamuoyuna duyurulmuştu ama haberler burada inzivaya çekilmiş olan Lishu'ya ulaşmamış görünüyordu. Yine de onun batı başkentine yaptığı ilk yolculuğu biliyordu; bu yolculuk geçen yıl bu zamanlarda, kendisi henüz bir eşken gerçekleşmişti.

"Hatırlıyorum... Seninle ilk orada tanışmıştım," dedi Basen, Yine de o sırada ona nasıl görünmüş olabileceğini hayal etmek ona acı veriyordu.

"Benimle tanıştı ve beni kurtardı - ilk kez, ama son değil."

Batı başkentinde bir ziyafet vardı. Eğlence için getirilen bir aslan Lishu'ya saldırmıştı. Basen onun bir masanın altına sindiğini hatırlıyordu. Dedikodular onun iffetsiz, utanmaz bir kadın olduğunu söylüyordu ama Basen'in tek gördüğü, dünyanın asla iyi davranmadığı, korkmuş, yalnız bir kızdı.

Basen gelecekte nasıl geçineceği konusunda endişeliydi. Annesi ölmüştü, babası ise onu sadece siyasi bir piyon olarak görmüştü ve Lishu'nun bu köye gelmesiyle aynı zamanda görevinden alınmıştı.

O olacak mıydı? Bu endişe Lishu saraydan ayrıldığından beri Basen'i rahatsız ediyordu. Onunla burada karşılaşmak korkularını daha da arttırmıştı.

"...benimle mi?" O kadar dalmıştı ki neredeyse kendi ağzından çıkan kelimeleri duymayacaktı.

"Ne?"

"Benimle birlikte Kırmızı Erik Köyü'nden ayrılmayı düşünür müsün?" diye tekrarlardı. Ne söylediğini sandığını kendisi bile bilmiyordu. Onun

Yüzü pancar gibi kızarmıştı ve Lishu'ya bakmaya cesaret edemiyordu.

Bu sırada Lishu, titizlikle yere bakıyordu. Ve aynı zamanda kızarıyordu.

Bu kadar çirkin bir şey söylediği için kendi hatası olmalıydı. Zamanın onun için sadece birkaç dakika geri dönmesi mümkün olabilir miydi?

Basen nefesinin kesildiğini hissetti. "Boş ver! Önemli bir şey değildi!"

"Hiçbir şey mi?" Lishu ona araştıran bir bakış attı ve yanaklarındaki kızarıklık azalmaya başladı.

"Neyse, yapmam gereken daha fazla rapor var! İzninizle!" Basen bu sözlerle oradan ayrıldı. Lishu'nun yüzüne hiç bakmadı.

Basen eve gelir gelmez kendini odasına kapattı ve başını öne eğdi. "Ne yapıyorum ben?" diye inledi, kendini masasının üzerine attı ve başını ellerinin arasına alıp saçlarını yolmak arasında gidip geldi.

Kapı bir takırtıyla açıldı. "Ne yapıyorsun?" "Abla?!"

Basen'in ablası Maamei'ydi. Çoktan evlenmişti ama hâlâ ana Ma hanesinde yaşıyordu. Basen'in kayınbiraderi olan kocası da Ma soyundan geliyordu ve Basen'in babasıyla birlikte Majestelerinin güvenliğinden sorumluydu. Basen'in aile reisliği için uygun olmadığına karar verilirse, pozisyon büyük olasılıkla kayınbiraderine geçecekti. Aslında Basen tüm dikkatini Ay Prensi'ni korumaya verebildiği için son derece mutluydu ama bunu belli edemezdi.

Şu anda Basen'in büyükbabası ailenin sözde reisiydi, ancak pratikte klanı yönetme işinin çoğu Basen'in annesi Taomei tarafından yerine getiriliyordu. Her şey oldukça karmaşıktı, ancak özünde ana haneden gelen varis mirastan mahrum bırakılmış ve Gaoshun ana aileye evlat edinilmişti

şube evinden. Taomei zamanlar evlatlıktan reddedilen veliahtla evlenmek üzere nişanlanmıştı ve klanın günlük işlerine zaten iyice yerleşmişti, bu yüzden basitçe devam etti ve Basen'in Baba. Bu yüzden Gaoshun'dan altı yaş büyüktü.

Taomei daha sonra Maamei'ye klan işlerinin temellerini öğretmişti ve Basen'in ablası muhtemelen bir gün Taomei'nin yerini alacaktı. Ma klanı İmparatorluk ailesinin korumalarıydı, yani her an ölebilirlerdi; bu yüzden klan pragmatik bir yaklaşım benimsemişti.

yaklaşımını benimsemişti. Basen ölürse, yerine başka biri geçecekti.

Ay Prensi'nin muhafızı olarak Basen nadiren evine dönerdi.

Ancak son zamanlarda kendisine verilen alışılmışın dışındaki görev, Maamei'yi çok daha fazla görmesi anlamına geliyordu ve bu biraz garip olabilirdi.

"Sizi buraya getiren nedir?" diye sordu.

"Şimdi, sadece küçük kardeşinin nasıl olduğunu görmek isteyen *nazik* bir ablayla böyle mi konuşulur?"

Basen ve Maamei'nin nazik olmanın ne anlama konusunda çok farklı fikirleri varmış gibi görünüyordu.

"Konu açılmışken, bana mı öyle geliyor yoksa sen... kokuyor musun?" Maamei kasıtlı olarak burnunu sıktı. Bu Basen için yeni bir şey değildi; her zaman terli koktuğundan şikayet ederdi ama bugünlerde bunun başka bir şey olduğundan şüpheleniyordu.

"Sanırım bu ördekler olurdu," dedi. Kümes hayvanlarıyla yeterince zaman geçirince onlar gibi kokmaya başlamak zordu.

"Ördekler mi? Ahh, evet, şu çekirge karşıtı önlemlerden biri, değil mi? Gerçekten yardımcı olacağını düşünüyor ?"

"Rahibe, burada karanlıkta el yordamıyla ilerliyoruz. Çabalarımızı küçümsemediğiniz için teşekkür ederim."

", affedersiniz," dedi, ama kendini pek suçlu hissetmiyor gibiydi. Basen'in odasına bakmaya başladı.

"Kardeşim, eğer bir şeye ihtiyacınız yoksa, lütfen dışarı çıkar mısınız?"

"Vay be! Ne zaman böyle bir dile sahip oldun?" Maamei yatağın üzerinde oturuyordu, belli ki onu dinlemek istemiyordu. Yatak, odasındaki az sayıdaki mobilyadan biriydi; mobilyaları da En azından o da burada eğitim gördüğü için. Maamei, "Burada biraz daha... eşyaya sahip olabilirsiniz," dedi.

"Hayır. Bu sadece ayak bağı olur."

"Hmm. Evet... Burası tam bir bekâr odası." Onun

Ablamın sözleri her zaman bir kılıç kadar keskindi.

"Bir erkeğin aşk hayatının odasıyla ne ilgisi var?" Basen kaşlarını çattı.

"Her şeyi. Ayrıca, bir eş düşünmek için kesinlikle doğru yaştasın. Hiç mi iyi bir eş adayınız yok?"

"Abla! Bu konuyu benim üzerime yıkamazsın!" Sandalyesinden öyle hızlı fırladı ki sandalyesi devrildi.

"Şunu belirtmeliyim ki, en azından şimdilik, klanın bir sonraki lideri olmanız bekleniyor. Amcamız en azından şekil açısından bir eş almanız gerektiği ihtimalini gündeme getirdi.

Ne zaman öleceğiniz belli olmaz, bu yüzden geride birkaç çocuk bırakırsanız iyi olur."

"Ç-Ç-Çocuklar! Ama bu şu anlama gelir-"

"Ah, evet. Merak etme, kimse senden fazla bir şey beklemiyor. Bu yüzden Baryou ve Chue'yi boşluğu doldurmaları için zorlamak zorunda kaldığımızı biliyorsun. En azından üç potansiyel halef daha görmek isterdim ama... belki de bu çok fazla şey istemek olur. Yine de arkana yaslanıp tüm işi akrabalarının yapmasına izin vermek senin için hiç de iyi bir görüntü değil. Göstermelik de olsa bir eşe ihtiyacın var. Aksi takdirde kimse seni ciddiye almaz - Amca'nın değerlendirmesi bu yönde."

"Ne dediğinizi anlıyorum..." Bu konu Basen'in başını ağrıttı. "Acele etmemi ve evlenmemi istiyorsun, değil mi? Tıpkı diğerleri gibi."

"de değil!"

"Ne?" Basen ona baktı, başka ne demek istediğini anlayamamıştı.

"Sanırım sen de benim gibisin. Annem, babam ve Baryou gibi senin için seçilmiş bir eşi kabul . Demek istediğim şu ki, *eğer* aşık olduğun biri varsa, Amcan ya da bir başkası senin yerine karar vermeden önce bunu söylemenin tam zamanı."

"*Aşık* mıyım?!"

"Biliyordum! Bunu evet olarak kabul ediyorum." Ona çok nahoş bir sırıtma yaptı.

"dilerim, ama ne demek istediğinizi anlamıyorum..."

"Hayır, tabii ki . Söylemene gerek yok; yüzünün her yerinde yazıyor."

Basen farkında olmadan ellerini yanaklarına götürdü ve sıcak olduklarını fark etti.

Maamei yatağa uzandı. "Bugün buraya sadece seni kızdırmak için gelmedim."

Basen sessiz kaldı. Maamei daha da sert sırttı.

"Dediğim gibi, ne Annem, ne Babam ne de Baryou eşlerini kendileri seçti. Bunda yanlış bir şey yok, ama onlar kiminle birlikte olurlarsa olsunlar baş edebilecek türden insanlar. Ben öyle değilim. Ailemin ya da ailemin benim için seçtiği birine asla tahammül edemezdim. Bu yüzden onlara hiç şans vermedim, kendim karar verdim!"

Basen Maamei'nin kocasını düşündü: kendisinden on iki yaş büyüktü. Basen onun daha sekiz onunla evleneceğini söylediğini hatırladı. Herkes gülüp geçmişti ama sekiz yıl sonra bu sözü gerçekleşmişti.

Kayınbiraderiyle her karşılaştığında Basen kendini başarısız hissediyordu.

Maamei doğrudan onu işaret etti. "Sen ve ben aynıyız. Siyasi evliliklere asla rıza gösteremeyiz."

"Düşünmek istiyorum-"

"Eğer böyle bir eşleşmeyi kabul etseydiniz, bu her zaman sahte olarak kalırdı. Annem ve babam yavaş yavaş birbirlerini sevmeyi öğrendiler ve Baryou ile Chue ilişkilerinde kendi yerlerini buldular, ama sen bunların hiçbirini yapamazdın. Yapabilseydiniz bile

Durumu kabul et, sana söylüyorum, karın asla mutlu olmaz." "Ben...

Sanırım..."

Ona açıkça karşı çıkamayacağını fark etti. Ailesi eş olarak kimi seçerse seçsin, onun kötü bir insan olmayacağından emindi. Aynı şekilde, ona değer vereceğinden de emindi.

Yine de aklının bir köşesinde, yol kenarındaki çiçeğe benzeyen bir kızın görüntüsü vardı.

"İşte. Aklına biri geldi, değil mi?"

"Ben-ben yapmadım!" diye haykırdı, kıpkırmızı kesilmişti.

Maamei'nin gülümsemesi daha da genişledi.

"Benim için önemli olduğundan değil ama sana *bir kardeş* tavsiyesi vereyim. Eğer birine karşı bir şeyler hissediyorsan, bunu ona söylemelisin. Sizi reddederse, öyle olsun - en azından nerede durduğunuzu bilirsiniz. I

Seni tanıyor ve bu olmadan tüm hayatını onun özlemini çekerek geçirirsin."

Basen sustu: bunu da inkâr edemezdi.

"Kaba kuvvetten başka bir şeyiniz olmayabilir, her zaman saldıran lanet bir aptal olabilirsiniz ama sen hala benim küçük kardeşimsin. Seçiminizi yapın ve bunu içtenlikle yapın."

"Baryou'ya hiç böyle bir şey söylemedin..."

"Baryou kendi seçimlerine kendi yöntemleriyle bağlı, biliyorsun." Basen bunun ne anlama geldiğini gerçekten anlamamıştı.

Maamei, söyleyeceklerini söylediği için hafiflemiş gibi görünerek yataktan kalktı. "Ben gideyim o zaman."

Basen'in ağız hareketi ama kız kardeşi odadan çıkarken hiçbir kelime çıkmadı.

Sonra döndü. "Ah. Emin olmak istediğim bir şey daha var." "Evet? Ne?"

"Evli değil, değil mi?"

Basen olduğu yerde donup kaldı ama tarafa baktı. "Hayır! Şey... Artık değil!" "Ne?" Maamei, Basen'i ayağa kaldıran bir teatrallikle cevap verdi Duvara.

Ördekler Basen'in etrafını sarmış, gürültülü bir şekilde vaklıyorlardı. Jofu, gagasındaki siyah leke hâlâ duruyordu ve onunla birlikteydi. Jofu fark edilir şekilde

Diğer kuşlardan daha büyüktü; diğer ördekler birer birer çiftlik köylerine giderken sadece o onunla kalmıştı.

Basen yepyeni bir kıyafet giyyordu. Belki de iyi giyilmiş bir şey seçmek daha iyi olurdu, çünkü zaten sadece kirlenecekti, ama yeni kıyafetler kendini sıfırlamak ve yenilemek için bir şanstı.

Jofu kuyruğunu sallayarak Basen'e gösterdi. Onun nereye gittiğini biliyordu.

Kuluçkahaneden buhar yükseliyor, kaplıcalar ve fırındaki ateş her zamanki gibi ısıtıyordu. Basen'in isteği üzerine Eskisinden birkaç kat daha fazla ördek.

Kulübeden biri çıkarken Basen kendini hazırladı. O Lishu olabileceğini düşündü, ama bir saniye sonra fark etti ki

hata. Kuluçkahaneden sorumlu diğer yolculardan biriydi, daha önce birkaç kez karşılaştığı orta yaşlı bir kadındı.

"Efendi Basen! Her şey hazır," dedi. Kafesleri vardı, her birinde bir ördek vaklıyordu. "Bana bunun son ziyaretiniz olacağı söylendi. Umarım bu tatlılara iyi bakarsınız." Onun önünde derin bir saygıyla eğildi. Yolcuların bazıları sadece araştırmacıydı, ama diğerleri ördeklere kendi çocukları gibi davranıyorlardı. Basen, su kuşlarına bile sevgi duyan bir rahibenin Lishu'ya asla kötü davranmayacağına inanıyordu.

Rahibeye tüm saygımla ve özürlerimle, ancak Basen'in aklında tek bir şey vardı: hayal kırıklığı. Lishu'ya bir sonraki ziyaretinin son ziyareti olacağını söylemişti ama ne zaman geleceğini söylememişti. Her neyse, onun programına uymak gibi bir zorunluluğu yoktu.

Yumruklarını sıktı. Kendi beceriksizliği karşısında umutsuzluğa kapılarak kafesleri aldı ve arabaya koydu. Arabanın sürücüsü üçü birlikte kafesleri yüklediler. Jofu uzaklaşmıştı, belli ki sahneden sıkılmıştı.

"Bugün görevde olduğum için sizden özür dilemeliyim," dedi rahibe.

"Ne demek istediğinizi anlamadığıma eminim hanımefendi!" Basen dedi ki. "Hee hee! Eminim zamanınızı geçirmeyi tercih ederdiniz. Lishu gibi tatlı bir gençle, benim gibi yaşlı bir teyzeden daha iyi anlaşıyorum. Gerçi o kızla sohbet etmek zor olabilir, dünyanın en iyi konuşmacısı değildir."

"H-Heavens!"

"Biliyor musun, sesin ona çok benziyor." Rahibe yüksek sesle güldü, Ama bir incelik vardı; bir yolcu olmadan önce nasıl bir terbiye aldığı .

"Lishu biraz ürkektir. Eğer ben

Biraz daha genç olsaydım, bu tür şeyler beni rahatsız edebilirdi."

"Ne?"

"Şimdi tek hissettiğim sempati - bana onun yaşındayken kendimi hatırlatıyor!" Rahibe kafeslerdeki ördekleri okşadı. "Kimse ona sorun çıkarmıyor elbette. Bu tür bir yaşam tarzını seven birkaç tuhaf kişi dışında, Kırmızı Erik Köyü'ne gelen çoğumuzun kendi hikayeleri var. Kutsal olmayan dünyayı terk edeli yirmi yıldan fazla oldu, bu yüzden Lishu'nun kim ya da ne olabileceği hakkında hiçbir fikrim yok. Ve ilgilenmiyorum da

Çalışıyorum. Keşke ayağı takılıp yumurtaları kırmaktan vazgeçse!" Rahibe vagonun üzerine bir kafes koydu. "İşte, bu sonuncusu. Bu ördeklerin sonu nereye varacak acaba?"

"Batıya gidiyoruz," dedi Basen. Batı başkentine doğru karadan ilerleyecek ve giderken ördekleri dağıtacaktı.

"İyi yolculuklar," dedi rahibe kuşlara. "Bol bol böcek yiyin, bol bol iyi yumurtlayın ve yaşayabildiğiniz kadar uzun yaşayın."

Ördekler sanki karşılık verircesine rahibeye vakladılar. Rahibe biliyordu ki, eğer bir işe yaramazlarsa

akşam yemeğine. Basen çiftçilerden hayvan yetiştirmelerini isteyemezdi.

Basen kendini bu kadının kim olduğunu ve neden Kırmızı Erik Köyü'ne geldiğini merak ederken buldu ama sormadı. Sadece onun da kendine ait bir hikyesi olduğunu varsayabilirdi.

"Vak!" Jofu, Basen'in ayak parmaklarını gagalayarak vakladı.

"Ne oldu? ?" diye sordu Basen. rdek cevap olarak onun cübbesini gagasıyla yakalayıp çekti.

"Görünüşe göre seni bir yere götürmek istiyor. Neden gidip nereye olduğunu görmüyorsun? Gerisini ben burada hallederim."

"Emin misiniz?" Basen şoföre baktı, o da başıyla onayladı.

Jofu kanatlarını çırparak Basen'in önünde ilerledi ve hâlâ onu takip ettiğinden emin olmak için ara sıra arkasına baktı. Ördekler Belli ki onlara daha zekiydiler.

Jofu onu küçük bir gle götürdü, ıssız manzaranın arasında yeşilliklerle çevrili bir yerdı. Gl kenarında beyazlar içinde genç bir kadın oturuyordu. Gl kenarında.

"Leydi Lishu?" dedi Basen ve genç kadın başını kaldırıp baktı. Elinde genç bir ot parçası tutuyordu.

"Usta Basen!" Lishu onu gördüğüne o kadar şaşırmıştı ki otu düşürdü. Jofu hemen onu gagalamaya başladı - ördeklerin en sevdiği atıştırmalıklardan biri gibi görünüyordu. "Bugün son ziyaretin mi?"

Görmekten umudunu keştiği Lishu ile karşılaşan Basen donup kaldı. Onu gördüğüne çok sevinmişti ama onunla nasıl konuşacağı hakkında hiçbir fikri yoktu. Üstelik dün gece yaptığı onca pratikten sonra!

"Leydi Lishu!" dedi. "Evet?"

"Harika bir var, değil mi!"

"Ee, öyle mi?" Lishu şaşkın görünüyordu. Gökyüzü bulutluydu ve yağmur yağmıyordu ama güneşli ve neşeli de değildi.

Lishu ne söyleyeceğinden Basen kadar emin değildi. Bir an için aralarında sessizlik hüküm sürdü. Jofu ikisinin arasında durdu ve birinden diğerine baktı.

"U-Um!" Tesadüf eseri, tam olarak aynı konuştular. "G-Devam edin, Leydi Lishu."

"Ne? Hayır, lütfen önce siz konuşun, Usta Basen."

Bir kez daha ikisi de bir şey söylemedi. Jofu çimleri gagalamaya devam etse de durum çıkmazda kaldı.

Basen yumruklarını sıktı, dişlerini sıktı, kaşlarını çattı ve sonunda ağzını açmayı başardı. "Leydi Lishu. Benimle birlikte batı başkentine gelme onurunu bana bahşeder misiniz?"

Yeni seçtiği kıyafetleri, ördekleri arabaya yüklemekten kirlenmişti. Elleri sunacak hiçbir şeyi yoktu.

-Ne süslü bir aksesuar, ne de bir çiçek. Maamei onun tam olarak kime karşı bir şeyler hissettiğini öğrenmek istememişti ama onu bu halde görseydi, bunu yaşamasına asla izin vermezdi. Yine de, bu tek hareket için övgü alabilirdi.

Basen İmparator'a ve Ay Prensi'ne soracaktı. İmparatorun Lishu için endişelendiğini biliyordu. Ona giderdi, ruhu ciddi, başı eğik.

Basen'in kalbi göğsünde çarpıyordu. Nefesi sertti ve önündeki havada buğulanıyordu. Lishu'nun kendisine nasıl bakmış olabileceğinden korktuğu için ona bakmaya bile cesaret edemiyordu. Ama gittiğinde onu yüzü kızarmış ve dudaklarını ısırırken buldu. Ot lekeli parmaklarıyla eteklerini tutuyordu.

"Leydi Lishu?" dedi.

"Usta Basen..." Lishu sonunda ağzını açmayı başardı ama gözleri yaşlarla doldu ve konuşurken burnunu çekti. "Ben... Ben sizinle gelemem!"

"Ne demek yapamam?" Basen yüzünün düşmesine izin vermemek için kendini zor tutarak sordu. Kadının onu geri çevirebileceğinin farkındaydı.

Bu soruyu ona yönelttiği için neredeyse yalvarıyordu.

Lishu da en az onun kadar duygularını saklamaya çalışıyordu.

aynı karışık başarı ile karşılaştı. Gözlerinde yaşlar birikmişti ve ağzı sıkıydı. Yumruklarını öyle sert sıkıyordu ki tırnakları avuçlarına batıyordu.

Maamei anlatmasını söylemişti. Nasıl hissettiğini açıkça belirtmesini. Belki de bu bir hataydı. Basen'in yaptıkları Lishu'ya sadece daha fazla acı getirmişti.

"Leydi Lishu, lütfen sadece-"

Tam *söylediklerimi unut diyecekti* ki, kadın :

"Keşke gelebilsem! Keşke seninle gelebilseydim!" Gözyaşlarını tutmayı başararak onun yüzüne baktı. "Ama Artık çok iyi biliyorum. Ben dünya hakkında hiçbir şey bilmeyen aptal bir kızım ve nereye gidersem gideyim birileri beni kullanmaya çalışacak. Beni buraya, Kırmızı Erik'e göndererek güvende tutmaya çalıştıklarını biliyorum.

Köy."

Basen bunun doğru olduğunu biliyordu: Kırmızı Erik Köyü'nün tüm sakinleri

seküler dünyanın prangalarından kurtulmuş eksantriklerdi. Birçoğu diğer insanlarla ilgilenmiyordu bile, bu yüzden Lishu'ya eziyet etmezler ya da babasının yaptığı gibi onu kendi amaçları için kullanmaya çalışmazlardı.

"Eğer sizinle batı başkentine gelseydim, Üstat Basen, ben sadece size yük olur." "Leydi Lishu, hayır..."

"Ji için, yani Ay Prensi için görevinizi yapın, Üstat Basen. Ben sadece yük olurum. İnsanların beni nasıl gördüğüne dair bir fikrim var."

Basen'e bakarken Lishu'nun gözlerinde yaşlar birikmeye devam etti ama düşmediler. Gözlerini öfkeyle kırptıştırarak onları geri tuttu. "Beni yakaladığında söylediklerin bana devam etmem için güç verdi. Bugüne kadar beni ayakta tuttu."

Jofu onun için endişelenerek Lishu'nun ayaklarına sokuldu. Lishu, Jofu'nun

ördeğin kafasına. Yere baktı ve sonra tekrar yukarı baktığında gözlerinde artık yaş yoktu.

"Ben sadece bir araç değilim. Kendim için düşünmeyi ve kendi yolumu seçmeyi öğrenmek istiyorum."

Basen, Lishu'nun gözlerinde bir kıvılcım yakaladığını düşündü. Hâlâ zayıf ve sönüktü ama onu daha parlak hale getirme kararlılığını gördü.

"Beni önemseyen pek çok insan olduğunu biliyorum. Kanan ve benim

Majesteleri ve Leydi Ah-Duo. Ay Prensi. Ve siz, Efendi Basen. Diğerleriyle birlikte. Ama kendi talihsizliğime o kadar kapıldım ki, size hiç teşekkür etmedim."

Lishu bir çiçek kadar narin ve geçiciydi. Kendisinden başka biri için endişelenmesi nasıl beklenebilirdi ki?

"Bunun için kendini suçlayamazsın. Senin konumundaki herkes aynı şeyi yapardı..."

"Bana bebeklik yapma. Lütfen. Elimden geldiğince çok düşündüm ve bu benim seçimim. Eğer kendime başka türlü yapamazdım, herkes aynı şeyi yapardı deseydim, bu sizin yüzünüze de bir tokat olmaz mıydı Efendi Basen?"

Basen'in nefesi boğazında düğümlendi. İmparatorluk ailesini korumak hayatını tehlikeye atmak anlamına geliyordu; Lishu'yu güvende tutmaya çalışırken kolay kolay yapabileceği bir şey değildi.

"Batı başkentine gidemem," dedi Lishu, Jofu'nun başını okşayarak. "Ama... belki kendime biraz daha güven kazandıktan sonra..." Burada bakışlarını tekrar Jofu'dan kaçırdı. "Belki Kırmızı Erik Köyü'ne geri dönebilirsin?"

Yüzü kızarmıştı. Söylemek istediği daha çok şey varmış gibi görünüyordu ama hiçbir şey gelmedi.

Basen de en az onun kadar kızarmıştı; ağzı açık kalmıştı ama o da bir şey söyleyecek gibi görünmüyordu. Lishu'nun söyledikleri kafasına dank ettiğinde, heyecandan kanının kaydığını hissetti. "Kesinlikle!" dedi.

Tam olarak istemeden öne doğru atıldı; Jofu ciyakladı ve yolundan çekildi.

"Seni tekrar gördüğümde, daha değerli bir adam olacağıma söz veriyorum. Sadece fazladan ağırlık kaldırabileceğini söylemiştin ama ben rahatlıkla bir ya da iki yüz *kin* kaldırabilirim! Hâlâ bunun yeterli olmayacağından endişeleniyorsan, iki, hayır, üç katını kaldırana çalışmaya devam edeceğim!"

Lishu'nun kendisinin sadece bir "yük" olduğundan korkmaması için çalışacaktı. Böylece ona ne kadar yaslanırsa yaslansın sendelemeyeceğini bilecekti.

Gölün yüzeyi ışığı yakalayarak yumuşak bir şekilde dalgalanıyordu.

Jofu

sapların arasında küçük tomurcukların olduğu kıyı boyunca uzanan otları gagaladı.

Bahar yakında gelecekti ama kışın soğuğu henüz gitmemişti. Lishu artık kendi kışındaydı. Ama yine de Çiğnense de, koparılsa da, gagalansa da güzel bir çiçek açmaya çalışıyordu. Basen'in müdahale edeceği bir şey değildi. O sadece bekleyecek, bahar gününü bekleyecekti. o çiçek açacaktı.

O çiçeğe gidebileceği güne kadar ne yapması gerekiyorsa yapacaktı.

"Batı başkentine gidiyorum ama geri döneceğim. Ay Prensi'ni koruyacağım, bu ulusun korunmasına yardım edeceğim ve seni koruyacağım. Ona ihtiyacı olan herkese ve her şeye destek olabilecek bir adam olarak büyüyeceğim."

Lishu gülümsedi. "Yapacağınızı biliyorum. Sadece başarınız ve güvenliğiniz için dua ediyorum."

Sadece o muydu, yoksa havada bir çiçek kokusu mu vardı? Garip; otların arasındaki tomurcukların hiçbirini henüz açmamış görünüyordu.

Sadece Lishu vardı, yüzünde baharın ilk ipuçlarını bir gülümseme vardı.

Bölüm 6: Çiftlik Köyü (1. Kısım)

Basen, Maomao ve diğerlerinden üç gün sonra batı başkentine vardı. En azından ona bir merhaba demenin kibarlık olacağını düşünerek ek binanın girişinde bekledi.

Ancak adam görüldüğünde, "Bu da ne?" diye bağırdı. Dostça selamlaşma buraya kadarmış.

"Ne? Bu Jofu."

"Jofu. 'Ördek' gibi mi? Bunu görebiliyorum. Ve lezzetli görünüyor."

Basen'in üstü başı kum ve toz içindeydi. omuz, bilinmeyen bir nedenle, bir ördekti. Beyaz tüyleri ve sarı gagasıyla tamamen sıradan bir evcil ördek. Sadece Onunla ilgili ayırt edici şey gagasındaki tek bir siyah noktaydı.

"Oh-ho! Görüyorum ki bana güzel bir hediye getirmişsin! Arkana yaslan, canım

Küçük enişte, bırak da akşam yemeğini kız kardeşin halletsin!" Chue kuşu omzundan kapmaya hazırды.

"Bu ördek yemek için değil!" Basen onu durdurarak şöyle dedi.

Evet, dünür, değil mi? Maomao düşündü. Chue'nin Basen'le çok dalga geçtiği izlenimine kapılmıştı.

"Eğer yiyecek değilse, o zaman nedir? Evcil hayvanın mı?" Chue sordu.

Ördek Basen'e belirgin bir şekilde bağlı görünüyordu; kanatlarıyla onun başını tutuyor ve saçlarını okşuyordu.

"Ördekleri kuluçkadan çıkardım ve çiftçilere dağıttım.

Ay Prensi'nin emriyle köylere. Jofu'yu köylerden birinde bırakacaktım ama benden çok hoşlandı ve gitmiyor."

"Oh, anlıyorum," dedi Chue. Basen ördeğe bir isim verdiğine göre, belli ki ondan da hoşlanmıştı. Ördek, doğal zekasını göstererek Basen'in omzundan aşağı atladı ve yere kakasını yaptı. Zeki.

"Ay Prensi'ni görmeye gitmeliyim. Benim için Jofu'ya bakabilecek biri var mı?"

"Ooh! Yapacağım!" Chue elini havaya kaldırdı. "Başka kimse var mı?"

Maomao, "Çok daha iyi olacağımdan emin değilim," dedi. O zaten Ağzım sulanıyor. *En'en'in Lahan'ın yerinde hazırladığı ördeği hatırlıyorum. Çok iyiydi.* Kendi iştahına yenilmemek için kendine güvenmiyordu. *Belki ona bakması için bir şarlatan bulabiliriz?*

Hayır, hayır, daha uygun biri vardı.

"Mükemmel olabilecek bir çiftçi tanıyorum. Ona soracağım," dedi. "Bir çiftçi mi? Bekle, batı başkentinde tanıdıkların mı var?" "Hayır, o buraya merkez bölgeden gönderildi."

Basen şaşkındı ama Maomao'nun söyleyebileceği başka bir şey yoktu. Gerçek buydu. Her halükarda ördeği Lahan'ın Kardeşi'ne emanet edebilirlerdi.

Maomao nihayet bir çiftçi köyünü gezmek için izin aldığı anda Basen iki tam gündür batı başkentindeydi.

"Acele etmeyin, genç bayan. Hâlâ bir sürü ilacımız var. Henüz hiç bilmediğimiz bir yerin sınırlarına doğru aceleyle gitmeye gerek yok," dedi şarlatan doktor ve kadının mazeretini tamamen kabul etti. Ne de olsa, tıbbi asistan olarak görev yapan bir saray hanımının görevinden ayrılıp bir yolculuğa çıkmasının bir nedeni olmalıydı.

teftiş turu.

"Sorun değil efendim. Kim bilir? Belki bilinmeyen bir ilaç bile bulabilirim."

Bu kadarı doğruydu. I-sei Eyaleti Kaou'dan farklı bitki örtüsü ve hayvanlara ev sahipliği yapıyordu. Hangi bitki veya hayvanlarla karşılaşabileceğini ve bunların potansiyel tıbbi özelliklerinin neler bilemezdi. Maomao aslında biraz heyecanlıydı; ilginç ilaçlar bulabileceğini umuyordu.

Yanında sadece bir çantaya sığabilecek kadar az eşya getirmişti. Herhangi bir şey için nakit paraya ihtiyaç duyması ihtimaline karşı kendisi için biraz altın klesi veya gümüş parçası hazırlanmasını istedi - işlenmemiş değerli metaller, diğer uluslarla çok fazla ticaret yapan I-sei Eyaleti'nde en çok yönlü ve etkili ödeme şekilleri olacaktır.

Tianyu şphecisi bir bakışla, "Normalde saray kadınlarını işlere gönderirler mi?" diye sordu.

"Sanırım hayır? Ama ben bir hekimden çok bir eczacı olarak işe alındım, bu yüzden beni bu tür bir göreve göndermeleri her zaman mümkündü."

Bir böcek ilacı bulmak için.

"Huh. Bir eczacı. Seni bulunduğun yere getiren şeyin saf kayırmacılık olduğunu sanıyordum, Niangniang." Tianyu bir insanı nasıl iğneleyeceğini iyi biliyordu.

"Oh, ama, yapma. Bu kadar şphecisi olmamalısın, oğlum."

Oh, benim zavallı şarlataım. Daha şphecisi olması gereken sensin.

Dünyada, haklarında soru sormaya değmeyecek kadar az insan vardı.

"Siz yle diyorsanız, bayım. İyi eğlenceler, Niangniang." Bu Tianyu'nun konuşmaya katkıda bulunmak istediği anlaşılıyordu çünkü hasta karyolarından birine uzandı ve omzunun üzerinden el salladı.

şarlataın Maomao'ya bir paket atıştırmalık verdi el salladı. "Yakında görüşürüz!"

"Merak etme, sen ben işlere göz kulak olurum!"

Lihaku söyledi. Evet, o oradayken en azından şarlatan doktor hakkında endişelenmesine gerek kalmayacaktı.

"Yeterince uzun sürdü." "Tam zamanında geldi!"

Basen ve Chue ek binanın girişinde onu bekliyorlardı. Maomao'ya Basen batı başkentine varana kadar beklemesi, böylece koruması olarak onunla birlikte gidebileceği ve Lihaku'nun burada kalabileceği söylenmişti.

Maomao etrafına bakındı. *Orada biri olması gerekmiyor muydu? Başka?* "Ee, bu mı? Tohumluk patates getireceğimizi sanıyordum." Lahanın Kardeşi ile birlikte, ama o sadece birkaç at gördü. "Patatesleri taşıyan araba nerede?"

Chue elini havaya kaldırdı. "Bunu ben tarlaya götüreceğim! Tohumluk patatesler vagonla gidiyor ama vagon o kadar yavaş ki onlara avantaj sağladık! Bu diğer adamın fikriydi, arabayı süren adamın. Onu nasıl tarif edeceğimi bilmiyorum. Pek değil.

Unutulmaz. Neden burada gelince, zaten çok sevdiğim bir arkadaşım olduğunuz için Bayan Maomao! Bayan Chue sizinle birlikte gelmek için yalvardı, yoksa tüm zamanını bilmediği diyarlarda nasıl olduğunuzu merak ederek geçirecekti!"

"Duyduğuma göre, kulağa eğlenceli geliyordu ve sen de peşime takılmaya karar verdin."

Hatırlanmayan araba sürücüsü Lahan'ın Kardeşi olmalıydı. Maomao, Chue'nin onunla henüz resmi olarak tanışmadığını fark etti.

Chue, Maomao'nun haklı olduğunu söylemek yerine bir dizi küçük bayrak üretti.

"Peki sizi çiftçi köylerini gezmeye götüren nedir, Usta Basen?" Maomao kibarlık olsun diye sordu.

"Ay Prensi'nin emirleri. Seni hayatım pahasına korumamı söyledi. Lakan Usta'nın batı başkentinde bir saldırıya geçmesini istemiyor."

Maomao'nun buna söyleyebileceği hiçbir şey yoktu. Özellikle de Lihaku'nun bu iş için daha iyi bir seçim olabileceğini düşündüğünü söyleyemezdi.

Sanki Basen'in onun eskiyle olan bağlantısı hakkında bir fikri varmış gibi geldi.

Ama ona hâlâ her zamanki gibi davrandığı için, bu işin peşini bırakmaya karar verdi.

Bugünlerde neredeyse tanıştığım herkes biliyor gibi görünüyor. Etrafındaki herkesin, kendisinin de itiraf etmek istemediği bir şeyin farkında olduğunu keşfediyordu. Ucube stratejistin davranışları burada halının altına süpürülemezdi.

Ama ne ki? Biz akraba değiliz, yani.

Maomao şimdi tavrını gözden geçirmenin zamanı olmadığına karar verdi.

"Babam Ay Prensi'nin muhafızı olarak burada. Her şeyin yolunda gideceğinden eminim," dedi Basen ama sesi daha çok kendini ikna etmeye çalışıyormuş gibi çıkıyordu. Jinshi'nin son zamanlarda neden kendisinden uzak durduğunu merak etmeye başlamış olabilirdi.

Umarım sinirlenmiyordur, diye düşündü Maomao. Basen'in psikolojik durumu hakkında endişelenmişti ama Basen Şaşırtıcı derecede istikrarlı. Aslında öncekinden biraz daha sakin ve olgun.

"Bana mı öyle geliyor küçük kardeşim, yoksa yeni bir sayfa mı açtın?" Chue onu dürterek söyledi. Maomao'nun sezgilerini paylaşıyor gibiydi.

"Ne? Bunu neden sordun ki?"

Her halükarda, Gaoshun'un Jinshi'nin koruması olarak hizmet vermek üzere burada olduğu doğrudu. Jinshi'nin batı başkentinde bazı düşmanları olabilirdi ama ona el kaldırmaya kalkışmaları pek olası değildi.

Eğer önemli biri uzun bir yolculuğun ortasında suikasta uğrarsa, bunun hesabını vermesi gereken kişi yerel yöneticidir.

Maomao, Gyoku-ou hakkında pek bir şey bilmiyordu ama öğrenmek istiyordu.

en önemli ziyaretçisinin kendisini tehlikede bulmasına izin vermeyeceğini düşündü.

Chue sırttı, sonra atına tırmandı ve ayaklarını üzengilere geçirdi. Etek değil ama bir pantolon giymişti.

"Pekâlâ. Köy buradan yaklaşık kırk kilometre uzakta. Dört saat kadar sonra oraya varırız," dedi Basen.

"Görünüşe göre hâlâ o vagonu yakalayacağız! Biraz dolambaçlı yoldan gitmeye ne dersiniz?" Chue önerdi.

"Ne yazık ki burası başkent değil ve etrafta çok fazla çay evi yok. Atınızla biraz ot paylaşabilirsiniz.

İstersen," dedi Basen, Chue'nin ince ayarından rahatsız olmadan.

O, ağabeyinin karısı, o kadar. Chue ona herkese davrandığı gibi davransa da Basen ona belli bir ölçüde saygı gösteriyor gibiydi.

"Hangisine binmek istersiniz, Bayan Maomao?" diye sordu

Chue. "Buna iyi bir cevabım olduğundan emin değilim."

İki at vardı ve Maomao tek başına nasıl binileceğini bilmiyordu, bu yüzden diğerlerinden biriyle binmek zorunda kalacaktı. Kim olduğu onun için önemli değildi.

"Tamam, o zaman Bayan Chue'nin arkasında olabilirsiniz! Bay Basen'in eyeri kış için serttir! Bayan Chue'nun eyeri güzelce tabaklanmış, yüksek darbe emici ve patikada uzun saatler boyunca oturması kolay! Söyleyin bana, hangisini daha çok seversiniz?"

Söylemeye gerek yok, Maomao Chue'yi işaret etti.

"Bir saniye, bu kadar güzel bir eyeri nereden buldun? Bu atları ödünç aldığımızı sanıyordum."

"Evet, ama Ay Prensi çok düşünceli bir adam. Arada bir iyi işler de yapar."

"Peki bununla ne demek istiyorsun?" Basen bu ters iltifattan hoşnut olmayarak tersledi. En azından bu yönden hâlâ Basen'di.

"Ne demek istiyorum? Ay Prensi seni muhafız olarak atadığını söylediği an, o zaman bir muhafız olması gerekmez mi dedim.

başka bir kadın eşlik ediyordu ve ışığı görmüş gibi görünüyordu!

Endişelenmeyin Bayan Maomao, her zaman düşünceli olan Bayan Chue arkanızı kollar. Ruhunuz sert bir kütükten daha sağlam olabilir ama vücudunuz o kadar narin ki biri size yumruk atsa muhtemelen ölürsünüz. Bayan Chue senin Basen'e tek başına güvenemeyeceğini biliyordu - o kendi gücünü bilmiyor! Bana minnettar olmalısınız."

Biri bana yumruk atsa muhtemelen ölürüm.

Maomao pek de kaslı bir tip sayılmazdı. Her türlü zehre dayanabilirdi ama fiziksel saldırılar onun sonunu getirebilirdi.

"Sen de minnettar olmalısın, küçük kardeşim. Bana Bayan Chue ya da isterseniz Saygıdeğer Abla diyebilirsiniz."

"Hngh..." Basen asla Chue ile konuşamayacaktı. O sadece

başını asar.

Sohbetin galibi belli olduktan sonra üçü yola koyuldu. Yolculukta özellikle dikkat çekici bir şey yoktu.

Şehirden batıya, boş düzlüklere doğru ilerlediler ve yol gibi görünen çıplak bir toprak şeridine yapıştılar. Bir ya da iki kez

Diğer yönden gelen kervanlarla yolları kesişiyordu. Bazen göçebelere ait çadırlar, keçi ya da koyun otlatan ailelerin çocuklarını görüyorlardı.

Ufuk bu mu? Maomao merak etti. Babası Luomen, dünyanın bir küre olduğuna dair bir teori olduğunu ve bunun açık arazide, uzaklarda ufuk boyunca hafif bir eğrilik görülebileceği gerçeğiyle kanıtlandığını açıklamıştı. Maomao gerçekten de bir kıvrım gördüğünü düşündü.

Dünyanın yuvarlak olduğunun doğru olup olmadığından emin değildi ama eğer öyleyse, bu yıldızların neden hareket ettiğini açıklıyordu. Ya da her neyse, Luomen öyle demişti. Şimdi daha fazla dikkat etmiş olmayı diliyordu,

Ama ne yazık ki açıklamalarının çoğu aklına takılmamıştı. Bunun yabancı bir ülkede eğitim görürken öğrendiği şeylerden biri olması gerektiğini ve burada bunu görmezden geldiğini üzüntüyle fark etti.

Bahar olmasına rağmen ovalar şaşırtıcı derecede soğuktu. Bol miktarda güneş ışığı vardı ama aynı zamanda vücudun ısını tüketen bir rüzgâr da vardı. Dahası, hava çok kuruydu ve biraz da inceydi. Deniz seviyesinden yüksekleydiler.

", Bayan Maomao," dedi Chue, ona bir pelerin uzatarak. Rüzgârı engelleyen yünden yapılmıştı ve üzerinde nakış o kadar güzeldi ki başkentte bile seçkin görünebilirdi.

Chue de bir pelerin giyyordu. Aynı derecede sıcak görünüyordu ama Maoma'ya verdiği kadar biraz daha sadeydi - normalde ilgi odağı olmayı seven Chue için tuhaf bir şekilde hafifti.

Basen'in pelerini basit ama . Ayrıca, dizginleri tutarken ellerini sıcak tutmak için eldiven giymesi de dikkat çekiciydi.

Chue'ye yaslanan ve sırtındaki pelerinle Maomao sıcak kalmayı başarmıştı ama rüzgâr ve güneş hâlâ her bir parçası açığa çıktı.

Keşke şu anda kız kardeşlerimin merhemlerinden biraz olsaydı.
Güçlü güneş ve kuru hava arasında bronzlaşmaktan endişe ediyordu. O da

güneşten koruyan bir merhem sürmüştü ama ya Chue? Cildi Maomao'nunkinden daha koyuydu ama tamamen sağlıklı görünüyordu.

"Bayan Chue, bronzlaşmayı önleyecek bir şeyim var. İsterseniz Biraz mı? Cildinin kurummasını da önler." Sormaya değer diye düşündü. Eğer biterse, batı başkentinde bulunan bileşenlerle daha fazlasını yapabilirdi.

"Ooh, yapabilir miyim? Bayan Chue her zaman biraz daha esmer olmuştur, bu yüzden bronzluk çok fazla göze çarpmaz, ama denemekten mutluluk duyacaktır!"

"Elbette. Ara verdiğimizde sana biraz veririm."

Basen onlara yol boyunca hoşça vakit geçirebilecekleri hiçbir yer olmadığını, ama atları dinlendirmeleri gerektiğini söylemişti bir noktada. Hayvanların yemesi için her yerde bol miktarda ot vardı ama su olan bir yerde durabilirlerse çok daha iyi olurdu. Ve tam o anda, bir nehir göründü.

"Orada kısa bir mola vereceğiz," diye Basen. "Evet!" dedi Chue.

"," dedi Maomao.

Suya ulaştıklarında Maomao bunun bir nehirden çok büyük bir su birikintisi olduğunu fark etti. Su sığmış ve içinde Akıntı yoktu. Muhtemelen bir yağmur fırtınası sonucu oluşmuştu ve yakında tekrar kuruyacaktı.

Yakınlarda büyüyen ağaçlar vardı, üzerlerine desenler oyulmuş büyük kayaları gölgeliyorlardı. Buraya, oraya ve Maomao'nun tahminine göre her yerde.

Sulama çukurunun etrafında büyüyen ağaçlara baktı. *Bunlar nar ağacı mı?* Yaprakları bir şekilde öyle görünüyordu. Dallardan birkaçı hafifçe sallanıyordu. Belki de içlerinde tüneyen kuşlar vardı. Suyun başında bir grup vahşi atın su içtiğini görebiliyordu.

"Etrafta yılanlar olabilir," dedi Chue. "Ooh, öyle mi düşünüyorsun?"

Maomao ve Chue baktılar ama bir şey bulamadılar. Yerde in gibi görünen bir delik vardı ama kazdıklarında içinden bir fare çıktı. Yanlarında erzak getirmişlerdi, bu yüzden kemirgenin

Uzakta.

Suyun kenarında uzun otlar bitiyordu. Maomao ondan biliyordu sığırkuyruğu ve meyan kökünün bu bölgede endemik olduğunu araştırdı, ama hiç görmedi. Bulmayı beklediğinden değil.

önemli miktarlarda tek bir yerde.

Sanırım umut etmek çok fazlaydı.

Yine de eşsiz bir kokusu olan bir ot buldu. Ortalama bir ottan daha uzundu ama bir ağaç kadar uzun değildi ve pelin otuna benziyordu.

Eğer tıbbi özellikleri

pelin otu, böcekleri yok etmede faydalı olabilir. Maomao bunu öğrenmek umuduyla bir örnek aldı ve birkaç ilgi çekici bitki daha topladı.

Chue ellerini çırpı ve seslendi, "Bayan Maomao! Öğle yemeği hazır!"

Maomao ve arkadaşları bir battaniyenin üzerine oturmuş, ekmek arasına sıkıştırılmış et ve salamura sebze yiyorlardı. Maomao sadece yol almasına rağmen bolca terlediğini fark etti; vücudu su ve tuz için yanıp tutuşuyordu. Sebze turşusunun tadı gerçekten de çok güzeldi.

Yemeğini bitirir bitirmez Basen bir haritayı incelemeye başladı.

Çantasından yüzen bir pusula çıkardı ve suyun içinde yüzdürdü. Maomao ve Chue onu izledi.

Maomao bariz soruyu sordu. "Açık arazide bir harita ne işe yarar ki?"

Chue, "Hiç yoktan iyidir ama burada çok fazla yer işareti olmadığı konusunda haklısın," diye yorum yaptı. "Pusula ve güneşin konumu arasında, sanırım biraz kuzeye yönelmemiz gerekiyor. Manzarayı engelleyecek bir şey olmadığı sürece, evleri görebilmeliyiz - hedefimiz orası olacak." Kulağa

küstahtı ama şaşırtıcı derecede yetenekliydi. Belli ki kara navigasyonu bile yapabiliyordu. Basen gözlerini kaçırdı, biraz garip hissediyor gibiydi.

"Başka bir şey sorabilir miyim?" dedi

Maomao. "Ne isterseniz, Bayan Maomao."

"Neden yerel bir rehberimiz yok?"

Açıkçası, keşke daha önce sorsaydım diye düşündü. Onların

Sadece yakındaki bir köye gidiyorlardı - Li'den falan ayrılmıyorlardı - ve bir rehber gerekli olmayacaktı, ama bu beklediğinden daha ayrıntılı bir yolculuğa dönüşüyordu. Ulusal sınırlar içinde bile olsa, uzun bir yolculuk asla tam olarak güvenli değildi. Bölgenin içini ve dışını bilen birine sahip olmak en iyisiydi.

"Bunu sorman komik," dedi Chue, etrafına bakınarak. Basen de bakıyordu, bakışları sertti. Eli kılıcının kabzasındaydı ve belli ki savaşa atılmaya hazırdı.

Bu işin gidişatı hoşuma gitmiyor.

Chue, Maomao'nun önünde durdu. "Tamam! Tam orada durun Bayan Maomao; bir santim bile kıpırdamayın."

Maomao etraflarının yabancı adamlarla çevrili olduğunu fark etti; neredeyse onların ortaya çıktığını bile görmemişti. Pasaklı tiplerdi ve güçlü bir aksanla Çince konuşuyorlardı. Söylediklerine gelince, standart tehditler, nakit para talepleri ve benzeri şeylerdi. Ve elbette, kadınlarla birlikte bırakılmak istiyorlardı.

Maomao'nun gördüğü bunlardı.

Acaba bir kadın olarak özel bir değerim var mı? İkisi de değil.

Ne Maomao ne de Chue özellikle çekiciydi; haydutlar onları satmaya kalksa çok para edeceklerinden şüpheliydi. Bu bir özellikle mutlu bir düşünceydi ve kalbi hızla çarpmaya başlamıştı. Kendini sakinleştirmek için birkaç yavaş, derin nefes aldı.

"Bayan Maomao, gözlerinizi kapatmaktan çekinmeyin. Eğer bir şey yapmaya kalkarlarsa, Bayan Chue evli kadın cazibesini kullanarak bizi bundan kurtaracaktır!"

Kendinden çok emin görünüyordu. Aslında, alçak burnuyla onlara bakıyor gibi görünüyordu.

Ancak Maomao gözlerini kapatmaya pek hevesli değildi. Çantasına uzandı ve bir dikiş iğnesi ile biraz böcek kovucu buldu.

Ciddi bir hasar vermek için yeterli olmazlardı ama saldırganları bir an için geri adım attırabilirlerdi.

Yine de Chue'nin cazibesine ya da Maomao'nun dikiş iğnesine ihtiyaçları yoktu.

Duyulabilir bir *çatırtı* oldu ve ardından 1 Numaralı Haydut Maomao'nun yanından uçarak geçti.

Gözle görülür bir *çatırtı* oldu ve 2 Numaralı Haydut yere yığıldı, kolunu tutuyor ve kıvranıyordu.

Belirgin bir *çatırtı* oldu ve 3 Numaralı Haydut yere düştü, tükürük, kan ve diş karışımı bir şey tükürdü.

Hiçbir kısıtlama yoktu. Bir sahne oyunundaki kavga daha uzun sürerdi. Açıkçası, anlatmak için çok az gibi geldi.

Basen kılıcına uzanmıştı ama bu onu kullanacağı anlamına gelmiyordu.

Hepsini çıplak elle öldürdü! diye düşündü Maomao, şaşkına döndü. Birkaç nefes daha aldı, sonra kendine geldi ve koşarak Basen'in yanına gitti. "Elini göreyim!"

"Ee, evet..."

Basen biraz şaşırmış görünerek eldivenini çıkardı ve elini uzattı. Parmaklar kırık görünmüyordu ve bilek sağlam görünüyordu. Basen, olağanüstü güçlü olmasının yanı sıra Maomao acıya çoğu insandan daha az duyarlı olduğunu duymuştu. Bu, bazen güç gösterileriyle kendini yaralayabileceği anlamına geliyordu.

Anlamıyorum.

Tüm o korkunç seslerden sonra, dayağı atan kişinin en azından elini incitmiş olmasını beklerdi. Basen'in hiç zarar görmemiş olmasının bir nedeni olmalıydı.

Eldivenini aldı ve kısa süre sonra açıklamayı keşfetti. Dışarıdan yünden yapılmıştı ve oldukça yumuşak görünüyordu ama ağırdı. İçinde bir çeşit metal vardı. Basen'in kaba kuvveti ağır bir eldivenle mi birleşmişti? Neredeyse haydutlar için üzülmesine yetecek bir şeydi bu.

Haydutlardan bahsetmişken, Chue birinden diğerine geçerek onları bağlıyordu. Sonra üçünü birbirine bağladı ve ayaklarını kaldırıp iç çekerek alnındaki teri sildi.

"Onlarla ne yapacağız?" Maomao sordu.

Sorusu masumcaydı ama Chue şöyle cevap verdi: "Onlarla ne yapmamız gerekiyor? Onları alamayız. Onları burada bırakacağız. Köye vardığımızda birinden gelip onları almasını isteyebiliriz." Pek de umurundaymış gibi görünmüyordu.

Basen kollarını kavuşturup kaşlarını çatarak, "Yine de bundan hoşlanmadım," dedi.

"Ne demek istediğini anlıyorum," dedi Maomao, bir kez olsun kendini

onun gibi hissediyordu. Ya gezginler köye doğru yol alırken adamlar bir kurt ya da başka bir şey tarafından yenmişse? Bu pek de ihtimal dışı bir şey değildi.

Dolandırıcı olsalar bile, bunun bir parçası olduğumu bilerek rahat uyuyabileceğimi sanmıyorum.

Basen haydutlara doğru yürüdü ve içlerinden birini kolundan tuttu. Sonra hoş olmayan bir *çatırtı* daha geldi.

Oof...

Görünüşe göre Basen'in hoşuna gitmeyen şey haydutların kaçma ihtimaliydi. Bir kaç tanesi o kaçarken her birinin kolunu acımasızca kopardı. Muhtemelen hapishaneye götürülürken yürüyebilmeleri için bacaklarını değil kollarını kullanmışlardır.

İyi olanın ben olduğumu hiç fark etmemiştim, diye düşündü Maomao. Haydutlara baktı ve zihinsel olarak onları suç hayatlarından vazgeçmeye çağırdı.

Bundan sonra yolculukları sessiz geçti.

Daha fazla böcek olabileceğini düşünmüştüm. Oh iyi.

Birkaç tane vardı; ne de ovalar boyunca seyahat ediyorlardı. Yine de bir sürü olduğu söylenemezdi; sadece arada sırada otların arasından fırlayan bir çekirge gördü.

Belki de veba konusunda endişelenmemize gerek yoktu. Eğer batı başkentinde tonlarca çekirge olmasaydı, bundan daha iyi bir şey olamazdı.

Bir sonraki dinlenme noktasına vardıklarında, Lahan'ın Kardeşi ve patateslerine yetiştiler. Maomao'nun tahmin edemediği bir nedenden ötürü, arabayı çeken atın üzerinde bir ördek vardı ve viyaklayarak emirler yağırdıyordu.

"Jofu! Sen de mi buradasın?"

"Vak vak!"

Ördek Basen'i görür görmez atın başından aşağıya doğru kanat çırpı. Gözleri parlıyor gibiydi ve Maomao onun arkasında çiçek yapraklarından oluşan bir kar fırtınası gördüğüne yemin edebilirdi.

Lahan'ın Kardeşi, "Onu konakta bırakmaya çalıştım ama o da gelmek için ısrar etti," dedi. Maomao, ördeği onun üzerine yıkan kişiydi, bu yüzden gerçekten şikayet edemezdi.

"İtiraf etmeliyim ki, ondan oldukça hoşlanmaya başladım," dedi Lahan'ın Kardeşi, açıkça olmuş bir şekilde. "Çok zeki ve çok yardımsever. Böcekleri seve seve yiyor."

Maomao, "Görünüşe göre güzel ve sakın bir yolculuk geçirmişsiniz," dedi. *Bazıları*

Belli ki insanlar hiç haydutla karşılaşmamıştı.

"Ne? Her zaman huysuzdun, ama şimdi düpedüz huysuzsun."

Lahan'ın Kardeşi'nin ses tonunu yadırgadı ama yine de neler olduğuna dair bir açıklama yaparak onu şımartmaya karar verdi. "Haydutlar tarafından saldırıya uğradık."

"Gerçekten burada bunlardan var mı?" Lahan'ın Kardeşi yüzündeki kan çekilerek sordu.

Ahh! İşte normal bir insan böyle tepki verirdi. Lahan Kardeş'in cevabının tadını çıkarırken, saldırıya kayıtsız kalan Chue'ye baktı. Chue düpedüz alışkın görünüyordu suçlular tarafından tehdit edilmek ya da en azından şaşırmamak. Sanki tüm bunlar bir şekilde planın bir parçasıymış gibi.

Lahan'ın Kardeşi'nin grubu bir araba dolusu yük, Lahan'ın Kardeşi'nin kendisi, muhafız olarak iki sağlam görünümlü asker, muhtemelen yardım etmek için orada bulunan üç çiftçi ve iki yerel rehberden oluşuyordu. Ve bir ördek.

Maomao lojistikçi değildi ama iki rehber ihtiyaç duyduklarından bir fazla gibi görünüyordu. *Belki de onlardan birinin bizimle olması gerekiyordu?* Aklına gelmişken, Chue yerel bir rehberle ilgili sorusunu geçiştirmişti.

Bu ikinci moladan sonra tekrar yola koyuldular. Anlaşıldı ki köy çok yakındı. Mütevazı evler bir nehrin iki yakasına dizilmişti, çevresi ağaçlar ve tarlalarla doluydu. Köyün arkasında hafif eğimli bir dağ vardı, ancak Maomao'nun bildiği dağların aksine, sanki çimenli düzlük basitçe bir tepeye doğru yükselmişti. Gördüğü küçük beyaz noktalar muhtemelen koyunlardı. Siyah olanlar belki de öküzlerdi. Evlerin sayısına bakılırsa, bu köyde üç yüzden fazla insan yaşıyor olamazdı.

Yaklaştıklarında onları öküzler karşıladı. Koyunların bazıları hâlâ kabarıktı, bazıları ise yeni kırılmıştı. Bu

tam da kırkım mevsiminin ortasında. Köy çocukları, hayır Görünüşe göre fiziksel emeğe yabancı olan bu insanlar koyun etlerini sepetlere dolduruyorlardı.

"Bu da demek oluyor?" Basen çocuklara tuhaf bir bakış atarak sordu. Maomao, kafasında bir ördek olduğunu düşünerek aynı soruyu ona da sorabileceklerini hissetti.

"Sanırım koyun gübresini yakıt olarak kullanıyorlar. Yatağınızın altına koyarsanız sizi sıcak tutması gerekiyor," diye açıkladı.

"Yatağının altında mı?!"

"Elbette! Bilmiyor muydun? Aptal küçük kardeş," diye söylendi Chue, onu kızdırmak için hiçbir fırsatı kaçırmadan. "Küçük kardeş" ona takılırken kullandığı varsayılan isim gibi görünüyordu.

Köy bir hendek ve tuğla bir duvarla çevriliydi. Belki de haydutlar kendilerini yolculara saldırmakla sınırlamıyorlardı.

Basen girişte biriyle konuştu ve hemen içeri girmelerine izin verildi - belki de bir haberci onlardan önce gelmişti. Ördek başından sıçradı ve arkasından koşmaya başladı.

Maomao'nun köy muhtarı olduğunu düşündüğü önemli görünümlü bir kişi onları karşılamak için dışarı çıktı.

"Ah! Affedersiniz!" Basen ona bir şey söyleyemeden, Chue muhtarla hararetli şekilde sohbet etmeye başladı. Muhtarın Gözleri parlıyordu ve rehberlerden birine bağlıydı. Rehber gittikçe solgunlaşırken, Chue bir şey hakkında genişçe gülümsüyordu.

Havadaki hücumu fark etmemek imkânsızdı. Lahan'ın Kardeşi'nin grubundaki asker muhafızlardan biri Chue'nin arkasında hazır bekliyordu. Hâlâ gülümsüyordu ve rehber hâlâ sakın görünüyordu ama adamın götürülmekte olduğu belliydi.

Ahh, şimdi . Maomao kollarını kavuşturdu ve rehberi bir yere götürmelerini izledi.

"Hey, oluyor?" diye sordu Lahan'ın Kardeşi, her zamanki gibi dürüst bir adam olarak.

"Ondan indirim istemek istediklerinden şüpheleniyorum. Bize güvenli bir rota sözü verdi ama yine de haydutlar tarafından saldırıya uğradık."

"Tamam, ama bunun acısını ondan çıkarmak gerçekten adil mi?"

"Adil bir soru, ama görünüşe göre bu rehberin özel yoluymuş. Tamamen güvenli olduğu garanti edildi. Hakkında bilgi edinmek için fazladan para bile ödediler.

o."

"Bu çok saçma. Her tarafta ottan başka bir şey yok. Bu değil kendilerini kandırmasına izin vermeleri rehberin hatası."

Bu konuda haklıydı. Maomao aslında her şeyi uyduruyor, aklına ne gelirse söylüyordu. Haydutlardan bahsetmek Lahan'ın Kardeşi için fazla tahrik ediciydi, bu yüzden konuyu değiştirdi. Onlar konuşurken Basen muhtarın yanına gitti. Ördeği, sadık bir köpek gibi, onu takip etti.

İkili bir süre sohbet ettikten sonra Basen yanlarına geldi Maomao. "Muhtar bize bu gece kalabileceğimiz bir yer gösterecek."

". "

Lahan'ın Kardeşi Basen'e kibarca, "Yardıminız için minnettarım," dedi. Her ne kadar öyle görünse de seçkin bir ailenin oğluydu ve görgü kurallarına uygun bir şekilde yetiştirilmişti. Eğer Lakan kendi ailesine ihanet etseydi, Lahan'ın Kardeşi şimdiye kadar kendisi de bir asker olabilirdi.

"Elbette. Bu arada..." Basen Lahan'ın Kardeşine baktı. "Sana nasıl hitap edeyim?"

Basen, Lahan'ın kardeşinin adını da bilmiyordu.

"Hoh!" Lahan'ın Kardeşi'nin gözleri umutla doldu. İşte beklediği an gelmişti.

Maomao, "Bence ona sadece Lahan'ın Kardeşi diyebilirsiniz," dedi.

"Hey!" Lahan'ın Kardeşi elini Maomao'nun elinin üzerine vurarak Omuz.

". Lahan'ın Kardeşi. Hatırlaması kolay. Bunu sevdim."

"Dinle, sen!" Lahan'ın Kardeşi terbiyesini unutarak Basen'in üzerine yürüdü.

"İşte gördünüz. O Lahan'ın kardeşi. Bu onun aradı ve o da . Sanırım Lahan'ı tanıyorsun, değil mi? Lahan'ın Ağabeyi, kardeşi kadar tuhaf değildir; kardeşi zararsızdır, normal bir insan. Kendisi aynı zamanda profesyonel bir patates çiftçisi, dolayısıyla bu işi ona bırakabiliriz."

"Kim normal?! Ve kim çiftçi?!" Lahan'ın Kardeşi istedi, ama eğer çiftçi değilse, zaman neydi? Onu o geniş tarlalarla uğraşırken görmüştü, biraz para kazanmayı göze alabilirdi.

işile daha fazla gurur duyuyor.

"Seni anlıyorum. Eğer Lakan Usta'nın akrabasıysa, kendisine saygılı davranılmasını hak ediyor."

Maomao, Basen'in bunu söylerken kendisine baktığını hissetti ama bunu görmezden gelmeye karar verdi. Basen onu aynı kategoride görmüyor gibiydi.

Açıkçası, onun bu yönünü neredeyse sevebilirim. Basen her zaman Bir deyim ödünç almak gerekirse, ona "saygılı" davrandı, ama birlikte çalışması kolaydı.

"Öhöm..." dedi köy muhtarına benzeyen adam. Görünüşe göre gerçekte öyleymiş. "Size kamaranızı gösterebilir miyim?"

"Oh, evet, elbette. Eğer ?"

Muhtar rahatlamış bir şekilde onları köyün ortasındaki açık bir alana götürdü. Göçebelerin kullandıklarına benzer portatif bir çadırı göstererek, "Bunu kullanabilirsiniz," dedi. "Bu çadır yıllar önce buraya yerleşen birine aitti ve hâlâ amacına hizmet ediyor. İçerisini de sıcak tutuyoruz. Kadınlar yanındaki küçük çadırda kalabilir."

Maomao başını içeri uzattığında gerçekten de sıcak olduğunu, keçe kaplı bir ağa benzeyen bir çerçeveden yapıldığını gördü. Yerde bir halı ve ortasında bir şömine vardı.

Pencerelerin olmadığı göz önüne alındığında, bunun kötü hava kalitesiyle sonuçlanması beklenebilir, ancak şömineden uzatılan bir baca duman kaçıyordu. Ocağın yanında bir yığın kahverengi şey vardı. -Belki de çocukların topladığı koyun turtaları. Halı bir çeşit desenle işlenmişti. Fazla bir şey olmayabilirdi ama köyün elinden gelen en iyi misafirperverliği göstermeye çalıştığı açıktı.

"İyi zamanlama; biz de tam onu parçalamak üzereydik," dedi muhtar.

"mı?" Maomao sordu.

"Evet; görüyorsunuz, geçen gün de bir ziyaretçimiz vardı." "Adı Rikuson muydu?"

"Evet. Sizin bir tanıdığınız mı?"

Maomao başını salladı: bunu biliyordu. bilmediği şey ise buraya ne için geldiğiydi. Rikuson'u o ilk günden beri görmemişti, bu yüzden ona sorma fırsatı olmamıştı.

"Geç oldu bile, bence bugün yemek biraz dinlenmeliyiz. Çadırınızın önüne bir nöbetçi koyacağım. Kulağa geliyor mu?" Basen sordu.

"Evet, teşekkür ederim, böyle iyi," dedi Maomao. Eşyalarını topladı ve daha küçük olan çadıra taşıdı. İçeri girerken ayakkabılarını çıkardı, kabarık halı ayaklarını selamlıyordu. Altında birkaç kat keçe vardı. Pelerinini çıkardı ve duvardan çıkıntı yapan bir şeye astı. Sonra da kendini halının üzerinde kartal gibi açmış.

Oops, canlı görünsen iyi olur.

Yanağına hızlıca bir şaplak attı -çadırın içi o kadar sıcaktı ve halı o kadar yumuşaktı ki hemen uyuyacakmış gibi hissetti.

Tam doğrulduğu sırada Chue içeri girdi.

"Güzel görünüyor, Bayan Maomao. Sanırım ben de size katılacağım!" Kendini halının üzerine attı ve mutlulukla sırıttı.

"Uyumadan önce, Bayan Chue, size bir şey sorabilir miyim?" Maomao bütün gün kafasında dönüp duran düşünceleri düzenlemeye çalıştı. Düşünürken, kendini resmi bir oturma pozisyonu alırken buldu, ayaklarını arkasının altına sıkıştırmıştı. Chue ona ayna tuttu Duruş.

"Evet, tabii ki. Ne oldu?" Tıpkı her zamanki gibi görünüyordu.

"O haydutlar... Bunun arkasında siz vardınız, değil mi Bayan Chue?"

Chue bu soru karşısında gözünü bile kırpmadı. "Ne demek istiyorsunuz, Bayan Maomao?" Başını eğdi.

"Özür dilerim. Kulağa kastettiğimden daha kötü geldi. Söylemeye çalıştığım , haydutların saldırmasını *beklediğiniz* ve zararı en aza indirmek için bizi yem olarak ikinci sıraya koyduğunuzdu."

Chue hâlâ şaşkırmamış görünüyordu. "Bu fikre nereden kapıldın?"

Maomao'yu için soruyor gibi görünmüyordu. Cevabı duymak hoşuna gitmişti.

"Öncelikle neden iki gruba ayrıldığımızı merak ettim. İlk başta bana karşı nazik olmaya ve mümkün olduğunca çabuk buraya gelmemi sağlamaya çalıştığını düşündüm. Ben de bunu görebiliyordum.

Ji-er'in, yani Ay Prensi'nin bize o rahat eyeri almasının ardında da aynı dürtü vardı. Ama bu soruyu aklımdan atamadım: Eğer biz iki gruba ayrılacaklardı, neden rehberlerin ikisi de sadece biriyle gitsin ki? Hiç mantıklı gelmedi."

"Hoh! Hmm!"

Chue iyi bir harita okuyucusuna benziyordu ama onun için bile bilmediği topraklarda bir rehber vazgeçilmez olurdu. Neredeyse bir rehberle sahip olmamak için kendi yolundan çıkmış gibiydi.

"İkincisi, şu pelerin," dedi Maomao, duvarda asılı duran giysiyi göstererek.

"Aww, beğenmedin mi?"

"Çok beğendim. Beni oldukça sıcak tuttu. Beni şey ise ne kadar güzel olduğuydu."

"Güzel mi?"

Maomao Chue'nin giydiği pelerine baktı. "Gösterişli olmayı sevdiğinizi biliyorum Bayan Chue, bu yüzden iki pelerininiz olsaydı daha özenli olanı kendiniz için almanızı beklerdim. Ama siz bunun yerine daha sade olanı giydiniz."

"Evet, ama Bayan Chue üstlerinin yanında nasıl davranması gerektiğini biliyor." Ses tonu aksini söylüyordu.

"Evet, bana daha güzel bir pelerin vermiş olman bunun Ay Prensi'nden geldiğini ima ediyordu. Eyeri sana nasıl verdiğinden bahsederek bu izlenimi güçlendirdin. Pelerinin de ondan olduğuna beni neredeyse ikna etmiştin ama değildi, değil mi?"

Maomao'nun pelerinine dokunmak çok hoştu. Kaplanmış narin nakışlar, uzaktan bile ne kadar güzel bir giysi olduğu belli olurdu.

"Böyle bir pelerin haydutlara 'Lütfen! Beni soyun! Ve biraz daha sade bir kıyafet giyerek kendinizi markanın nedimesi gibi gösterdiniz."

"Hee hee hee! Bayan Chue sizin nedimeniz *sayılır*, Bayan Maomao. Yani bizi ikiye ayırdığımı mı söylüyorsunuz? sonra da size saldırırsınlar diye kasten size daha güzel bir pelerin mi verdiler?"

"Özellikle bana saldırmak için değil. Daha çok en iyi hedefleri tek bir yerde toplamak istemişsin gibi." Bu kez Chue gözlerini kırptırdı. "Eğer

hepimiz vagonla seyahat etseydik, bu oldukça üretim. Etrafımızda birkaç asker olması bize savaşta avantaj sağlayabilirdi, ama aynı zamanda

saldırıya uğramaya alışkın *değillerdi*. Eğer onlara izin verirse Travma geçirmiş olsalardı, bu durum çalışmalarımızı olumsuz etkileyebilirdi - rehine olarak alınma ihtimallerinden bahsetmiyorum bile."

Son derece sıradan olan Lahan'ın Kardeşi son derece güçlü ve sağlıklı bir adamdı ama deneyimli bir kavgacıya benzemiyordu.

Maomao onun da en az bir sonraki kişi kadar kavgadan korktuğundan şüpheleniyordu. "Bunun yerine iki grup halinde gidersek, biri sadece Daha küçük ama içinde para gibi görünen birinin de bulunduğu bu gruba haydutların saldırma ihtimali daha yüksekti. İki kadın, bir adam - adam, çirkin görünüşüne rağmen gücü hala o bebek yüzüne ve bir erkek için nispeten küçük bir yapıya sahiptir.

Asker. Kadınları bırakmamızı söylediklerinde bizi satmayı düşünmüyorlardı, değil mi? Bu fidyeye potansiyeliyle ilgiliydi."

Haydutlar Basen'in erkek kılığına girmiş bir ayıya dönüşmesini asla beklemezlerdi. Ama ne de olsa o bir aslan avcısıydı.

"Hepsi çok zekice Bayan Maomao, ama eğer doğruysa, Bayan Chue o haydutları tam zamanında nasıl dışarı çıkardı? İstedığınız kadar güzel pelerinler giyebilirsiniz ama belli ki bizi bekliyorlardı. Mükemmel bir zamanda ortaya çıktılar diyebiliriz."

"Bu aslında neden daha önce rehberlerden biriyle konuştuğunuzu açıklıyor. İşte beni şüphelendiren üçüncü şey: Köye varır varmaz rehberlerden biriyle konuştunuz. I

Onları işe almadan önce içlerinden birinin sahtekâr olduğunu düşündüğünüzü varsaymak mantıklı olur." Chue konuşurken adamın nasıl solgunlaştığını düşündü. "O ilk grup ayrılmadan önce, her birine rehberlere farklı şeyler söyledin, değil mi? İkinci grubun hangi su barını kullanacağı gibi. Bir harita çıkarırsın ve nerede dinlenebileceğinizden emin olun. Onlara nerede olacağınızı bildirmek için uygun bir yol, değil mi?"

Maomao tam olarak hangisini kullandığını bilmese bile, rehberin haydutlara bilgi sızdırmasının pek çok yolu vardı. *Kim bilir. Güvercinler de olabilirdi.*

Beyaz Kadın.

"Haydutlarla işbirliği içinde olduğunu düşündüğünüz şaibeli bir rehberi kasten kiraladınız. Sonra her birine farklı bir yerde dinleneceğinizi söylediniz, böylece nerede saldırıya uğrayabileceğinizi biliyordunuz. Rehberlerden hangisinin temiz olduğundan emin olmak için miydi bu? Ya ikisi de kirli olsaydı?"

Chue ellerini bir teslimiyet jestiyle kaldırdı. "Sadece tanesiydi!" diye cıvıladı. "Diğerinin kim olduğunu çok iyi biliyordum."

"Bu Ay Prensi'nin emriyle mi oldu?" Maomao yalvardı. Jinshi'nin onu bir araç gibi kullanması, bu yüzden böyle bir durum tamamen beklenmedik değildi. Ama bu onun karakterine uymuyordu.

"Hayır, değildi. Doğru tahmin ettin; pelerini senin için aldım." "Öyle mi?"

O zaman muhtemelen gerçekten Jinshi değildi. Chue onu içermeyen bir emir komuta zincirine mi aitti?

"Çok zeki olduğunuz için Bayan Chue'nin hayatını çok zorlaştırıyorsunuz, Bayan Maomao. Bunu biliyor muydunuz?"

"Ne düşündüğünüzü asla bilemediğim için hayatımı hiç kolaylaştırmıyorsunuz Bayan Chue."

İkisi de iç çekti.

"Bayan Maomao, iki isteğim var." "Evet?"

"Bayan Chue her zaman neşeli, uyumlu Chue'dur, bu yüzden lütfen Bayan Chue'ya her zaman Bayan 'ya davrandığınız gibi davranın." O çekti bir dizi küçük bayrak. *Shoop*.

"Ben... bunun ne anlama geldiğinden emin değilim ama tamam." Maomao ipi aldı ve başka ne yapacağından emin olamayarak parmaklarından sarkıttı.

"Bu durumda, Bayan Maomao, Bayan Chue'nin sizden bir isteği daha var. Ve bir soruyla birlikte geliyor."

"Evet?"

"O güzel, pahalı pelerinin, bu kadar pahalı *olmayacağını* düşündüren neydi?"

Ay Prensi'nden mi geldi?" Gerçekten meraklı görünüyordu. "Sadece bana bir şey verdiyse, bunun iyi yapılmış, ama daha bastırılmış. Daha pratik." "Hepsi bu mu?"

"Şu anda bulunduğumuz yer burası."

Jinshi, Maomao'nun tercihlerini anlamaya başlamıştı.

Chue gözlerini kıstı ve çadırın girişine doğru baktı. "Rahatsız ettiğim için çok özür dilerim," dedi dışarıdan bir kadın.

Maomao, "Evet? ," dedi ve bir keçe hışırtısı duyuldu. "Affedersiniz," dedi orta yaşlı bir kadın içeri bakarak. Kadın dizginleri tutuyor. "İstediğin gibi üç keçi getirdim. Onlarla ne yapmamı istersiniz?"

"Harika! Teşekkür . İşte ödeme." Chue kadının eline birkaç bozuk para sıkıştırdı. Çadıra gelmeden önce bu hayvanları istemiş olmalıydı.

O keçileri eve götürmeyi mi planlıyor?

Eğer onları sadece yemek isteseydi, daha önce öldürülmüş ve kesilmiş olanlardan satın almak daha ucuza gelirdi ve üç tanesine de ihtiyacı olmazdı. Keçiler ve ördekle birlikte kendi çiftliklerine sahip olma yolunda ilerliyorlardı.

Chue keçilerin dizginlerini aldı ve ağır görünümlü bir çanta bulana kadar bavulunu karıştırdı.

"O da ne?"

"Bu tuz! Okyanusa yakın değiliz ve kaya tuzu bulamazsınız. Buralarda tuz çok değerli bir . Keçi dostlarımızın sevdiği bir şey!"

"Peki, bu tuz ne için?" Maomao, Chue'nin bununla nereye varmak istediğini anlayamadı.

Chue sırttı. "Pazarlık! Keçiler ve tuzla. Bayan Chue bir pasifisttir. Yapabildiği zaman işleri sessiz sedasız halletmeyi sever. Uykum var ama bir işi halletmem gerekiyor. Siz zavallı, yorgun halinizle dinlenin, Bayan Maomao."

Chue dönerek çadırın girişine doğru gitti ve sonra keçiler ve diğerleriyle birlikte ortadan kayboldu.

Bölüm 7: Çiftlik Köyü (2. Kısım)

Lahan'ın Kardeşi sabit bir şekilde toprağa baktı. Nasıl hissettirdiğini kontrol etmek için uzandı ve hatta bir parçasını ağzına soktu, sonra tekrar tükürdü.

"Ne düşünüyorsun?" Maomao onu çalışırken izleyerek sordu.

Bir çiftçinin günü erken başladı. Güneş daha yeni tepeye çıkıyordu. Ama Lahan'ın Kardeşi çoktan . Maomao o kadar yorgundu ki aslında iyi uyuyamamıştı ve sonra sabah ilk iş olarak çiftçilerin seslerini duymuştu.

Bir gün önce geldikleri çiftçi köyünün tarlalarındaydılar. Bir önceki gece, köyün

Muhtar buraya gelmek için izin istedi, böylece Lahan'ın Kardeşi daha fazla uzatmadan buradaydı.

Tarlada buğday filizlenmeye başlamıştı. Maomao, koyun ve keçilerin bunu yiyip yemeyeceğini merak ediyordu, ancak Meraya çıkarılan hayvanlar güvenli bir şekilde bir çitin içine yerleştirildi, bu yüzden belki de işe yaradı.

"Bence toprak fena değil ve iyi suluyorlar. İnsan buralarda biraz daha fakir toprak isteyebilir."

"Toprak o kadar besleyici *değilse* daha mı iyi?" Chue başını uzatarak sordu.

Ve düşününce, dün gece benden daha erken uyumuş olamaz.

Sabahın erken saatlerinde dönmüştü; görüşmeleri uzun sürmüştü olmalıydı. Buna rağmen son derece enerjik görünüyordu.

Maomao, tam olarak ne hakkında pazarlık yaptığını sormamanın en iyisi olduğunu düşündü. Chue, Maomao'nun ona her zamanki gibi davranmasında ısrar etmişti, bu yüzden Maomao sessiz kaldı.

Lahan'ın Kardeşi ayağa kalktı ve alanı inceledi. "Çoğu kişinin aksine

sebzeler, patatesler aslında toprak çok zengin değilse en iyi şekilde büyür. Tatlı patates bitkileri, toprakta çok fazla besin varsa, sadece bir demet yaprak yetiştirirler ve patates olmaz. Beyaz patatesler hastalığa yatkın hale gelir."

"Ah, evet, elbette. Bu arada, ekmek tek başına pek kahvaltı sayılmaz, o yüzden ben de biraz congee yapacağım."

"Lütfen yap, bu harika olur-" Chue tatlı bir patatesi soyuyordu.

"Ne sanıyorsun sen?!" Lahan'ın Kardeşi, yıldırımından daha hızlı bir şekilde onu elinden kaparak talep etti.

"Awww," dedi Chue, teatral bir şekilde etrafında dönerek. "Bu tohum stoğu! *Dikim* için! Yemek için değil!"

"Evet, ama buralarda buğdaydan başka bir şey yok! Pirinç bile yok denecek kadar az. Biraz patatesin biraz hacim kazandıracağını düşündüm."

"Patatesli congee kulağa hoş geliyor." Maomao midesinin guruldadığını fark etti. Güzel, dayanıklı bir congee ekmekten daha iyi olurdu.

Güne başla.

"Bunu ekeceğiz! Onu yiyemezsiniz!" Lahan'ın Kardeşi bir çocuğu azarlar gibi konuştu. Sesi tuhaf bir şekilde Fırfırlı Gözlük'e benziyordu. Belki de kardeş oldukları içindi. Yakındaki bir koyun başını kaldırdı ve sanki "Sessiz ol!" der gibi "Mee!" diye azarladı.

"Ahh... Bunu artık stok için kullanamayacağım," diye inledi Lahan'ın Kardeşi, yarı soyulmuş patatese acınası bir şekilde bakarak.

"O zaman lezzetli bir kahvaltı olur!" "Ah..."

Sanırım daha iyi olacak."

"Yine de tek başına değil! En az üç kişiye daha ihtiyacım var!"

"Hayır! Kesinlikle olmaz!" Lahan'ın Kardeşi tersledi ve Chue'yi daha fazla yaramazlık yapamadan durdurdu. Maomao'nun yumrukları sıkıldı. Gerçekten de, bu en sıradan adamın parlayacağı bir yer olduğunu gördü: Lahan'ın Kardeşi'nin kendini göstermesi, birine laf atarken oldu.

"Tamam, bir saniyeliğine kahvaltıyı unutalım. Sence burada mahsul yetiştirebilir miyiz?" Şahsen Maomao bu ileri geri konuşmaları biraz daha izlemekten keyif almak isterdi ama eğer işleri devam ettirmezse hiçbir yere varamayacaklardı.

Lahan'ın Kardeşi kollarını kavuşturdu. "Burası Shihoku Eyaleti'ne çok benziyor. O kadar kuzeyde değil ama hava koşulları daha uygun.

beyaz patateslere tatlı patateslerden daha yakın. Kaou Eyaletinden daha soğuk."

"Sanırım soğuk bir hava var. Komik, batı başkentinde havanın oldukça sıcak olduğunu sanıyordum."

Aslında kulaklarım biraz ağrıyor, diye düşündü Maomao, burnunu sıktı ve dengelemek için sümküdü.

"Burada deniz seviyesinden batı başkentine göre çok daha yüksekteyiz."

"Sanırım öyle."

"Gerçekten öyle miyiz?" Chue cüppesinin kıvrımlarından bir harita çıkardı. "Bayan Chue mükemmel bir harita okuyucusudur ama bunda yükseklik belirtilmemiş. Burada havanın bu kadar ince görünmesine şaşmamalı!"

Normal insan göğsünü kabartarak, "Biliyorum çünkü babam bana her anlattı," dedi.

"Çöl çok yakın olduğu için batı başkentinde sıcaklık yüksek kalıyor. Buralarda hava bile biraz soğuk oluyor," diyor Chue.

Maomao, iklimin tek bir vilayette bile ne kadar farklı olabileceğini içgüdüsel düzeyde yeni yeni anlamaya başlamıştı.

"Gerçekten patateslerin büyümeyeceğini mi düşünüyorsun?"

"Emin değilim. Tatlı patatesler için Kaou Eyaleti'nin ilkbahar ve yaz başında aldığı sıcaklıklar idealdir ve burada, çölde veya yükseklerde böyle bir şey yoktur. Sadece görmek için biraz ekmeye değer olabilir, ama bence normal patatesleri yetiştirmek daha kolay olabilir. Sadece bir tane var. sorun..."

Lahan'ın Kardeşi düpedüz fırtınalı görünüyordu. Bu durumla ilgili hoşuna gitmeyen bir şeyler olduğu açıktı. Aniden tarlanın ortasına doğru hamle yaptı ve henüz ottan bile uzun olmayan buğdayın üzerinde tepinmeye başladı - belki de çiftçiler buğdayı geç ekmişlerdi.

"Ne yapıyorsun? Sanırım sana çok kızacaklar!" Chue durup izlemekle yetinmesine rağmen böyle dedi.

"Deli olan benim! Baksana bu buğdayda ne kadar az dal var! Hiç ezmemişler!"

"Ezmek mi?" Maomao başını eğdi, şaşkınlıkla izliyordu

Lahan'ın Kardeşi tarlayı tarıma meyilli bir yengeç gibi geçiyor.

"Buğday başaklarını teşvik etmek için buğdayın üzerine basmanız gerekir. Bu kökleri de güçlendirir ve buğdayı daha dirençli hale getirir. Ama şu tarlaya bakın! Buraya bir kez bile çıkmadılar! Diğer tarlalarda da yok! Daha çok başak, daha çok başak demektir! Daha çok başak, daha çok hasat demektir! Yine de şu zavallı mahsullere bakın!"

"Vay canına. İşte sana gerçek bir çiftçi."

"Çiftçi de kim?!"

Başka kim olacak?

Lahan'ın Kardeşi gülünç yengeç yürüyüşüne devam etti. buğday tarlası. Bunu bilmiyor, beğenmiyor ya da kabul etmek istemiyor olabilir ama o baştan aşağı bir çiftçiydi. Chue buğday tarlasının Buğday çiğnemek eğlenceli görünüyordu, çünkü Lahan'ın Kardeşi'ne katılarak tarlada bir ileri bir geri gidip geliyordu. O noktada Maomao onlara katılmazsa bu işin asla bitmeyeceği anlaşıldı.

Köylüler başladığında hala yengeç yürüyüşü yapıyorlardı, sonra kalabalıklaşmaya ve aval aval bakmaya başladılar, ziyaretçilerin tuhaf davranışlarını güvenli bir mesafeden gözlemlediler.

Basen kalabalığın arasından fırladı. "Ne... yapıyorsun?" diye sordu. Şahsen, Maomao bu şekilde omzunda ördek olan bir adam tarafından garip davranışları hakkında sorgulandı.

"Burada yaptıklarına *çiftçilik* diyemezsin!" Lahan'ın Kardeşi halının üzerindeki yerinden haykırdı.

"Lütfen yemek sırasında sessiz olun, tamam mı?" Chue söyledi. Bir sincap gibi yanaklarına ekmek tıktırıyordu.

Maomao ve diğerleri çadırlarına geri dönmüş ve işe kahvaltı ederek başlamaya karar vermişlerdi. Yanlarında gözleme vardı koyun eti şişleri ve baozi. Şöminenin üzerinde buğday ve koyun etinden yapılmış bir çorba kaynayan bir güveç vardı. Sözde çay içiyorlardı ama Maomao'nun içtiği çaylara hiç benzemiyordu. Çay Rengi çoğundan daha açıktı ve sıcak su yerine keçi sütüyle yapılmıştı.

Görünüşe göre süt ürünleri ve hayvan eti burada temel gıda maddeleri.

Çok fazla sebze yok. Burası bir çiftçi köyü olmasaydı muhtemelen daha da az olurdu.

Hep birlikte büyük çadırdaki yemek yediler. Chue'nin congee'si zamanında hazırdu, yani akşam yemeği olacaktı. Soyulmuş patatesler ince ince kesilmişti ve ocağın üzerinde pişiyordu.

Basen ocağın önüne oturdu, böylece Chue, Maomao ve Lahan'ın Kardeşi de sıcak bir yere oturmuş oldular. Korumaları olarak görev yapan askerler de dahil olmak üzere onlarla birlikte gelen diğerleri de etraflarında bir tür halka oluşturacak şekilde oturdular.

Çorba sıcaktı ama tadı zayıftı; Maomao Chue'den biraz tuz aldı ve kâsesine bir tutam koydu. Şişler, şehirdeki bir sokak tezgahından alabileceğiniz her şeyden çok daha doyurucuydu.

İmparatorluk başkenti. Tepsi olarak servis edilen ekmek sertti; ondan parçalar koparmanız ve çorbaya batırmanız gerekiyordu. Üzerine biraz ısıtılmış peynir koyduğunuzda çok lezzetli oluyordu.

Sebzelere gelince, çorbada ve baozi'nin içinde birkaç tane vardı, ancak miktar arzulanan bir şey bıraktı.

"*Neden* buğdayı nasıl ekeceklerini bilmiyorlar? Size söylüyorum, asıl soru bu! Ekinleri ezseler hasadın ne kadar iyi olacağının farkında mısınız?"

"Eminim çok haklısınız. Eğer peynirinizi yemeyecekseniz, ben alabilir miyim?"

"Hey! Daha cevap bile vermedim ve sen şimdiden yemeye başladın!"

Chue, Lahan'ın Kardeşi'nin tabağındaki peyniri tek bir hareketle kaptı.

Bunu yapmak zorunda değil. Peynir bir şeydi

Hem de çok. Lahan'ın Kardeşi'nden sırf onu kızdırmak için bir şeyler alıyor gibiydi.

Maomao ve diğerleri yemek yerken, o gün tarlalarda neler tartıştılar.

"Çiftlikleri denetlemek için burada olmamız gerekiyordu. Peki ne gördün Lahan'ın Kardeşi?" diye sordu Basen, zaten "Lahan'ın Kardeşi"ni kendi adı olarak görüyor gibiydi. Normalde kendisine gerçekte ne dendiğini sorma konusunda daha titiz davranabilirdi - sanki doğaüstü bir güç iş başındaymış gibiydi.

"Ben... Sana söyledim, benim adım-"

"O tohumluk patatesleri getirmişsin. Herhalde onları dikmek istiyorsun," diye araya girdi Maomao.

"Sana söyledim, Lahan iyi bir yer varsa onları dikmemi söyledi. Benden istediğine göre, hesapta olmayan küçük kardeşim bile olsa, isteğini yerine getirmem gerektiğini hissediyorum..."

Bu kadar kötü bir ailesi olan biri için şaşırtıcı derecede dürüst bir adam.

Yine de Lahan'ın Kardeşi, insanın onunla uğraşmak istemesine neden olan bir şey yayıyordu.

"Tamam, buğday tarlalarından bahsettiniz. Bir tür sorun mu var?"

"! Buradaki insanlar gerçekten bu tarlaları düzgün bir şekilde inanıyorlar mı?" Lahan'ın Kardeşi çorbasından bir yudum aldı.

"Uzman olmadığımı kabul ediyorum ama sırf buğdayı ezmediler ya da başka bir şey yapmadılar diye haklarında böyle konuşulmasını gerçekten hak ediyorlar mı?" Basen sordu.

Maomao da onunla aynı fikirdeydi. Buğdayı ezmek mahsulü iyileştiriyordu şüphesiz, ama buğday onsuz da büyümeyecek gibi değildi. Belki de bu insanlar başka şeylerle meşguldü ve buğdayı ezmek bir kenara bırakılmıştı. I-sei'de çiftlik hayvanı yetiştirmek daha önemliydi. Eyalet, her neyse.

"Mesele sadece ezmek değil. Ekim yöntemleri de çok . Doğrudan ekim yaptıklarını anlıyorum ama en azından tohumları eşit şekilde yerleştirmeniz gerekir! Ekime çok geç başladıklarından bahsetmiyorum bile. Ve ihtiyaçları var

Daha fazla gübre, çok daha fazla! Toprağın rengi çok düzensizdi!" "Vay canına, işinizi gerçekten biliyorsunuz.

Patates?"

"Ben *işimi bilmiyorum!* Ve patates yemekten bıktım!"

Maomao'nun böyle bir itirazı yoktu.

Chue'dan fırında tatlı patates. Tek başına mükemmel tatlı ve lezzetliydi ama üzerine biraz tereyağı sürünce ekstra bir zenginlik boyutuna büründü. Belli ki Chue, Maomao'nun

Çünkü gizlice birkaç tanesini aldı, parçalara ayırdı ve pişirmeye başladı.

Maomao, Lahan'ın Kardeşi'nin ne demek istediğini anlamıştı ama

O bile olası bir cevap . "Çiftçilik yöntemleri

bölgeden bölgeye değişir mi? Belki de bu kadar çok yetiştirdikleri için Buradaki hayvancılıkta buğday o kadar da önemli görülmüyor. Neden ikincil bir ürünle çalışmak için rafine teknikler geliştirelim ki?"

" değilsiniz. Diyorum ki buradaki sorun Cehalet, ilgisizlik. Şu anda yaptıklarıyla asla konuşulacak bir hasat elde edemeyecekler. Bu insanlar teknikleri *biliyorlar*, sadece onları kullanma zahmetine girmiyorlar."

"Çünkü başka gelir kaynakları var, değil mi? Bu o kadar büyük bir mesele mi?" Basen sütlü çayını yudumlarken sordu.

"Ben de bunu söylüyorum!"

"Yani, neden *kötü bir* şey yapmak için kendi yollarından çıksınlar ki? Başka yollardan para kazanmak varken çiftçilik yapmak, mi?"

Maomao söyledi. Lahan'ın Kardeşi'nin ne demek anladığını düşündü.

"Evet, demek istediğim buydu," dedi Lahan'ın Kardeşi, sonunda birinin onu anladığını hissettiğinden biraz rahatlayarak.

"," dedi Basen.

"Bu Bayan Chue'ye de mantıklı gelmiyor. Onun anlayabileceği bir şekilde açıklayın," dedi Chue.

"Göçebe otlatmayla kendilerini tamamen besleyebiliyorlarsa, neden bunu yapmasınlar?" Maomao söyledi. "Tarla ekmek için tek bir yere yerleşmek, hayvan yetiştirmeyi çok daha zor hale getiriyor. Hangi Yerleşik hayata geçmenin bir avantajı olduğunu ve bu avantajın değiş tokuşa değdiğini ima ediyor."

"Evet. Seyahat ederken bu tür şeyleri yapmaya çalışarak kendini çok yorarsın," diye gözlemledi Basen.

"Bu doğru. Göçebe sürü insanların yerleşik hayata geçip çiftçi olmaları pek de alışılmadık bir durum .

Bu çadırın sahibi. Yani başka seçenekleri olmadığı için mi çiftçi oldular, yoksa belirli bir şey olduğunu düşündükleri için mi faydası var mı? Eğer bunu gönüllü olarak, avantajları için yapıyorlarsa, hasatlarını iyileştirmekle daha fazla ilgilenmelerini beklemez miydiniz?"

Lahan'ın Kardeşi Maomao'nun açıklamasını dikkatle dinleyerek başını salladı, ancak diğer ikisi şaşkın şaşkın bakmaya devam etti.

"Sanırım açıklamayı pek sevmiyorum. Bu bir anlam ifade ediyor mu?" diye sordu.

"Yani... Burada bir şeylerin ters gittiğini anlıyorum," dedi

Basen. "kelimelere dökmek zor, değil mi?" dedi Chue.

Maomao inledi ve soğumuş olan patatesinden bir ısırık aldı. Etrafta tatlı olan başka hiçbir şey yoktu, bu yüzden patatesin tatlılığı çok daha belirgindi.

Tam o sırada Maomao çadırın girişine doğru baktı. Birkaç çocuk ziyaretçileri ilgiyle izliyordu. On yaşlarında bir oğlan ve bir kız, muhtemelen kardeşiler.

"Biraz ister misin?" Maomao sordu.

Çocuklar biraz korkmuş görünüyorlardı ama daha önce hiç görmedikleri tatlı patatese uzandılar. Her biri bir ısırık aldı ve gözleri kocaman oldu.

"Biraz daha alabilir miyiz?" diye sordular.

"Sorabilirsin. Ama belki önce benim için bazı sorulara cevap verebilirsiniz," dedi Maomao. Çocuklar doğrudan yanlarına geldiğine göre, bu biraz bilgi edinmek için mükemmel bir fırsat olabilirdi.

Kahvaltıdan sonra çocuklarla birlikte köyü gezdiler.

"Aileleriniz tarlalara gerektiği gibi bakıyor mu?

İşin kolayına değil mi?" Chue lafı dolandırmadan kardeşlere sordu.

Ağabey ve kız kardeş birbirlerine baktılar.

"Ama bir tarlada köşeleri kesemezsin, değil mi?"

"Evet, yapabilir misin?"

"Bu yaştaki çocukların ne demek istediğinizi anlayacaklarını sanmıyorum, Bayan Chue."

"Sizce de öyle değil mi, Bayan Maomao?" Çocuklara bir tane daha pişmiş patates verdi.

"Büyükler tarla açmak için para alabileceklerini söylüyorlar. Köşeleri dönmenin bu anlama gelip bilmiyorum."

"Para mı? Buğday satışından mı bahsediyorsun?"

Büyük kardeş başını salladı. "Hayır. Hımm... Ekin yetiştirmesen de para alacağını söylüyorlar, yani hayat kolay..."

"Hey! Çocuklar! Size misafirlerden uzak durmanızı söylemiştik!" diye kükredi yetişkinlerden biri ve kardeşler patateslerini bırakacak kadar olmasa da korkmuş bir şekilde kaçıştılar.

"Hayır! Bekle!" Maomao arkalarından seslendi ama artık çok geçti. Çoktan gitmişlerdi.

Yani hiçbir şey yetiştirmeseler bile para mı alıyorlar? Kulağa şüpheli geliyordu. Eğer doğruysa, bu neden ekinlere bakmak için herhangi bir zorunluluk hissetmediklerini açıklıyordu.

"Özür dilerim. Bu çocuklar yanlış bir şey mi yaptı?" Maomao sordu.

Köylü, Maomao ve diğerlerine özür dileyen bir bakış atmaya devam etse de, "Hayır, bir şey yok," dedi. Bu durumda, Maomao keşke bağırmasaydı. Çok uysal iki genç muhbiri uzaklaştırmıştı. Maomao onlara o tarlalarda olduğu söylenen para hakkında biraz daha soru sormak isterdi.

Bir şey saklıyor gibi görünmüyorlar, diye düşündü köyün etrafında yürümeye devam ederken. Görünüşe göre sessiz ve huzurluydu. Dikkat çekici değildi. Konuşulacak ticari dükkanlar yoktu; insanlar çoğunlukla kendi geçimlerini sağlıyordu. Dediler ki Tüccar yaklaşık her on günde bir uğruyordu. Köylüler nazik ve dost canlısı olduklarını kanıtladılar. Yanlış bir şey yaptıklarını düşünmek zordu.

Belki de çocuklar bir şeyi yanlış anladılar ve biz de fazla düşünüyoruz.

Ancak bir adam vardı ki bu durum Maomao'dan çok daha ağırına gidiyor gibiydi.

"Zavallı Gege! Bir şeyleri parçalamaya hazır görünüyorsun. Gülümsemeyi dene!" dedi Chue, Lahan'ın Kardeşi'ne biraz acı vermeye her zaman hazırды.

Lahan'ın Kardeşi kaşlarını çatı ve köyün tarlalarına baktı. Elinde bir torba dolusu tohumluk patates vardı. Görünürde bir inceleme gezisi için buradaydılar ama o bu yeni mahsulü tanıtmak için iyi bir fırsat aramaya gelmişti ve eğer insanlara yeni bir şey yetiştirmekle biraz daha ilgili olmalarını isterdi şüphesiz.

Lahan'ın Kardeşi çiftçi olduğunu zaman şiddetle reddederdi, ancak tarım sanatlarına derinden bağlıydı. O sıradan, iyi, paradoksal bir adamdı. Sıradan olduğunu da inkâr etmiş olabilir, Ancak davranışını motive eden ilke, bir sonraki kişinin normal görünüyordu.

Dünya, aslında bu konuyla ilgilenmeyen büyük oğullarla dolu.
Maomao, *aile reisliğinin miras kaldığını* düşündü ama bunu Lahan'ın Kardeşi'ne söylerse onun sadece sinirleneceğini fark etti.

En etkili şey ayrılmak ve her birinin kendi sorularını sormaya başladılar, ancak etrafta çok fazla yürüyüş gösterisi yapamadılar. I-sei Eyaleti'nde ataerkil ruh canlı ve iyiydi ve yabancı bir kadın oraya buraya gidip Her yere tek başına gitmesi pek hoş . Bir koruma atayabilirlerdi, ancak konuşmanın çoğunu Maomao yapacaktı, bu yüzden sorunu çözmeyecekti.

Yine de Chue'nin kendi yapmakla ilgili bir sorunu yok gibi görünüyor.
İlgilenmesi gereken bir işi olduğunu iddia etmiş ve bir yerlerde kaybolmuştu. Tuhaf biri olabilirdi ama Suiren onu kabul etmişti, yani muhtemelen güvendedi.

Maomao'nun yapabileceği en iyi şey Lahan'ın Kardeşi'ni ya da Basen'i kendisi adına soru sormaya ikna etmektir. Eğer seçmek zorunda kalsaydı, Lahan'ın Kardeşi'ni seçerdi-Basen'in bir ördeği vardı onu takip ediyordu ve köylüler ona tuhaf tuhaf bakıyorlardı.

Neyse ki Maomao'nun Lahan'ın Kardeşi'ni bir şey yapması için ikna etmesine gerek kalmamıştı; o zaten istediği şeyi yapıyordu. Yani, köylülere böceklerden herhangi bir zarar gelip gelmediğini soruyordu. Son zamanlarda.

"Böcekler, ha?" dedi köylülerden biri.

"Evet. Böcekler geçen yıl özellikle kötü değil miydi?"

"Hmmm... Her yıl gelen haşereler var. Geçen yıl Tıpkı diğerleri gibi. Elbette çok zarar verdiler ama bir şekilde atlattık. Sofralarımıza koyacak yemeğimiz olduğu için valiye teşekkür edebiliriz."

Vali. Bu Gyoku-ou olabilir mi? Yani çekirgeler kötüydü ama tüm mahsulü tüketecek kadar değil miydi?

"Hrm. Pekâlâ. Bir şey daha var o zaman. Şuradaki tarla kimin? Onlarla tanışmak isterim." Lahan'ın Kardeşi buğday tarlalarından birini işaret etti.

"Ne, o mu? Orası Nianzhen'in tarlası. Yaşlı bir adam, kasabanın dışında yaşıyor. Onun yerini kaçıramazsın, orada bir tapınak var.

hemen yanında."

"Teşekkürler. Bir göz atacağım."

"Gerçekten onu görmeye gitmek , değil mi?" Köylü belirgin bir şekilde rahatsız görünüyordu.

". Bununla ilgili bir sorun mu var?"

"Bak, seni durdurmayacağım. Sadece... Yaşlı adam bazen seni şaşırtabilir. Yine de kötü bir insan değil. Seni rahatsız etmiyorsa, sanırım sorun yok."

Köylünün ses tonunda komik bir şeyler vardı. Aksine, bu onları daha da meraklandırdı.

Maomao ve diğerleri köylünün onlara söylediği gibi kasabanın kenarına doğru gittiler.

"Affedersiniz," dedi Maomao, Lahan Kardeş'in cübbesini çekiştirerek.

"Öyle mi?"

"Sizi bu alana bu kadar ilgi duymaya iten nedir?"

"Anlayamıyor musun? Dışarıdaki tek güzel alan bu."

"Güzel mi?"

Bir tarla için daha iyi tanımlayıcılar ya da *güzel* olarak tanımlanacak daha iyi şeyler olabilirdi, ancak Lahan'ın Kardeşi Tamamen ciddiym.

"Diğer tarlalar dağınık, iyi düzenlenmemiş, sadece bir tanesi düzgünce bölümlere ayrılmış. O da ezilmiş - orada iyi, güçlü buğdaylar yetişiyor."

"Sen öyle diyorsan."

Bundan bahsettiğinde, belki görebileceğini düşündü ama ne yazık ki Maomao'nun buğdaya o kadar da ilgisi yoktu.

Buralarda hiç mondo otu varmış gibi görünmüyor...

Buğdayı düşününce aklına doğal olarak şifalı bitkiler geldi. Aklındaki bitki, bazen yılan sakalı olarak adlandırılrsa da, aslında buğdayla hiçbir ilgisi yoktu. Özellikle de köklerini düşündü. Zehirli özellikleri daha çok dikkat çekse de ergotlu buğday tıbbi olarak kullanılabilirdi. Zaten henüz başak olmadığı için fazla ilgi toplaması da zordu.

Buralarda hiç iyi bitki yok!

Maomao kronik bir yetersizlikten muzdarip olmanın eşiğindeydi. şifalı bitkiler, çok çeşitli olması nedeniyle daha da kötüleşen bir durum

tıbbi asistan olduğundan beri karşılaşabildiği ilaçların sayısı.

Uyuşturucu! Biraz uyuşturucu görmek istiyorum...

Sadece düşüncesi bile ani bir atak yarattı, nefesi gittikçe yıpranıyordu. Buraya gelirken yol kenarında iyi bir ilaç bile yoktu.

"Hey, iyi misin? Pek iyi görünmüyorsun," dedi Lahan'ın Kardeşi endişeyle.

"P-Pardon. Önemli değil..."

Söylemesi kolaydı ama biraz uyuşturucu görmek istiyordu. Onları koklamak. Zehirli bile olsa her şeyi alabilirdi. Yakınlarda ilaç olarak kullanılabilecek ne vardı? Belki koyunlar tarlalarda boş boş otluyorlar.

Boynuzlarını ilaç olarak kullanabilir misiniz? Tam olarak hatırlayamıyorum.

Ona *ling yang jiao* dendiğini sanıyordu ve *yang* "koyun" demekti. Ancak bunlar farklı bir tür koyun olmalıydı çünkü boynuzları Maomao'nun gördüğü şifalı boynuzlara hiç benzemiyordu.

Belki hala benzer bir etkiye sahip olabilirler...

Aç bir gulyabani gibi kollarını iki yana açan Maomao, çitin en yakınındaki koyuna uzandı.

"Hey! Sende bir sorun olduğunu biliyordum!" Lahan'ın Kardeşi onun ellerini arkasına sıkıştırdı. Maomao davranışlarının dengesiz olduğunun tamamen farkındaydı ama vücudu kendi kendine hareket ediyor gibiydi. Sadece ilaca ihtiyacı vardı, herhangi bir ilaca!

"M... İlaç," diye mırıldandı, Lahan'ın Kardeşi'ni ona bir tür ilaç, herhangi bir şey getirmesi için zorlamaya çalışıyordu.

"İlaç mı? Hasta mısın?"

"Neler oluyor burada?" Basen ördeğiyle birlikte gelerek sordu. "İlaça ihtiyacı olduğunu söylüyor."

"Öyle mi? Aklıma geldi de, Suiren Hanım biz ayrılmadan önce bana bir şey vermişti." Basen cübbesinin kıvrımlarından bezle sarılmış bir nesne çıkardı. "Eğer 'kedi' tuhaf davranmaya başlarsa bunu ona göstermemi söyledi."

Paketin üzerinde *Bir* yazıyordu. Paketi yavaşça açtı: içinde kurumuş bir şey vardı.

"Denizatı!"

Belki de *ejderhanın piçi* adıyla daha iyi bilinir. Ne balık ne de böcek sayılabilecek tuhaf su altı yaşam formları.

Basen kurumuş yaratığı hemen tekrar sakladı. "Hayır!"

"Hmm, şuraya bir bakalım," dedi Basen, bir notu incelerken paketin içine sıkışmış. "Vak!" diye vakladı ördek, omzunun üzerinden okuyordu. "Maomao tuhaf davranmaya başlarsa, ona bu paketin içindekileri göster. Ancak, bunları hemen almasına izin vermemelisin. İş bittikten sonra bunlardan birini alabilir."

Notu okuyan Basen'di ama Maomao bir şekilde Suiren'in sesini duydu.

O ve o yaşlı cadı.

Suiren Maomao'ya Verdigris Evi'nin hanımefendisi gibi davranmıyordu ama kendi yöntemleri vardı ve bunlar işe yarıyordu. Jinshi'nin eczacının önünde tıbbi ödülleri sallandığını o kadar çok görmüştü ki Maomao üzerinde neyin işe yaradığını biliyordu. Basen'e notuna varıncaya kadar bu şeyi vermiş olması, onu hâlâ Maomao'ya istediğini nasıl yaptıracağını gösterecek bir dadiya ihtiyaç duyan küçük, yumuşak bir çocuk olarak gördüğünü kanıtlıyordu.

"duydunuz," dedi Basen. "Küçük saldırınızdan sonra iyileştiniz mi?"

"Evet, efendim! Her şey daha iyi!" Göstermek için ellerini havaya kaldırdı.

"Bu nasıl olabilir? Sadece bakarak etki eden bir ilacı kim duymuş ki?!" diye sordu Lahan'ın Kardeşi, araya girmeyi ihmal etmeden.

"Hastalığın ruhta başladığını söylerler. Her neyse, bunun için endişelenmeyin. Acele edip işimizi yapmamız gerekiyor," dedi Maomao.

Ve şu denizatını getirin!

Denizatlarının canlılığı artırdığını söylediler.

"Hayır, dur. Bu hiç mantıklı değil. Burada yanlış bir şeyler var. Burada bir *terslik* var!"

"Bilmiyorum, Lahan'ın Kardeşi. Kendini bu tekrar etmen bana birini hatırlatıyor..."

Özellikle de dağınık saçlı ve gözlüklü biri. "Sana söyledim, benim adım Lahan'ın Kardeşi değil! Bu-"

"Gitsek iyi olacak. Zaman kaybediyoruz," dedi Basen, Lahan'ın Kardeşi'nin adını söylemeden önce sözünü keserek - bu artık neredeyse bir şaka haline gelmişti. Fazla uzatmamaya dikkat etmeleri gerekiyordu.

Çiftçi bir tapınaktan söz etmişti ama Maomao'nun alışık olduğu tapınaklara pek benzemiyordu. Tuğladan yapılmıştı ve hiç penceresi yoktu. İçeride bir örtü asılıydı ve duvarda heykel yerine tanrıların resmi vardı.

Tapınağın yanında bir kulübe vardı, görünüşe göre köylünün bahsettiği evdi.

Bunun iyi bir fikir olduğunu düşünmüyormuş gibi görünen Lahan'ın Kardeşi, "Pekâlâ, işte bir şey çıkmıyor," dedi. Kapıyı çaldı. Sonra bekledi. Yanıt gelmedi. "Belki de dışarıdadır?"

"Sence işte midir? Eminim koyunlarla ya da tarlasıyla falan ilgileniyordur." Neredeyse öğle yemeği vakti gelmişti, umarım yakında dönerdi.

Tam o sırada arkalarından alçak, hırıltılı bir ses geldi. "Yardımcı olabilir miyim?"

Maomao ve diğerkleri döndüklerinde bronz tenli yaşlı bir adamın orada durduğunu gördüler. Elinde bir çapa vardı ve boynuna bir bez sarmıştı; tam bir çiftçi resmiydi. Yer yer yamalı giysileri kara toprakla kaplıydı.

Evet, o bir çiftçiydi ama Basen'in eli hemen kılıcına gitti ve dövüş duruşuna geçti. Maomao nedenini anladı.

"Hey, sen ne sanıyorsun? Basit bir çiftçiye mi saldıracaksın?"

Adamın bronzlaşmış teni, bazıları yaşlılıktan, bazıları da kızgın güneşin altında geçirdiği uzun saatlerden kaynaklanan renk değişimleriyle kaplıydı.

Ancak Basen'i ürküten bunlar değildi.

Hayır, bu adamın kayıp sol gözü olmalıydı. Yüzündeki boşluk esnedi, göz küresi ortada yoktu. Sağ eli, sarılı Çapanın etrafındaki işaret parmağı yoktu ve açıkta kalan derisi kılıç ve ok yaralarıyla kaplıydı. Maomao köylünün neden bu kadar korkmuş görüldüğünü ve Basen'in neden böyle tepki verdiğini anladı

içgüdüsel olarak. Bu adamda bir çiftçinin değil, bir askerin havası vardı.

"Orduda bulundunuz mu efendim?" Basen dikkatlice sordu Kibar ol.

"O kadar süslü bir şey değil. Ben sadece ovalarda sorun çıkaran bir çekirgeydim."

Locust.

Çarpıcı bir kelime seçimi. Maomao'yu rahatsız eden başka bir şey daha vardı.

"Tarlada mı çalışıyordun?" diye sordu kendini durduramadan. Elindeki çapa ve gömleğindeki çamur vardı; lekeleri tanıdı.

"Başka ne yapacağımı sanıyorsun?" diye sordu adam, ama sesi pek de rahatsız olmuşa benzemiyordu.

Maomao'nun sorusu gerçekten de çok açık görünüyordu ama köyün tarlalarına bakarken kafasına takılan bir şey vardı. "İnsanın tarla işi yaparken normalde bu kadar kirleneceğini düşünmezdim."

Yılın bu zamanında buğdayla uğraşırken bile bu kadar kirlenmezsiniz. Tarlaların tozu kuruydu; nemli toprak kullanmadığınız sürece böyle yapışıp kalmamalıydı.

"Söyleyin bana, Rikuson adında bir adam bu tarafa geldi mi?"

"Hrm... Siz onun arkadaşları mısınız?" Çiftçi tek gözüyle onlara baktı, sonra kulübesinin kapısını açtı. "İçeri gelin. Size en azından keçi sütü ikram edebilirim."

Çapasını duvara yasladı ve onları içeri aldı.

Yaşlı adam gerçekten de Nianzhen'di ve evinin içi de dışı kadar sadeydi.

Aslında benim evime çok benziyor, düşündü Maomao, zevk mahallesindeki kulübesini hayal ederek. Nianzhen'in bir ocağı, bir karyolası ve çok mütevazı bir masası vardı; çiftlik aletleri dışında hepsi bu kadardı. Maomao'nun evi nasıl tıbbi adanmışsa, onun evi de çiftçiliğe adanmış gibiydi.

Bu odaya bakılırsa, oldukça basit bir benziyor.

Yine de vücudunun her yerindeki o yaralar, dürüst bir çiftçi olarak hayatını kazanan bir adamın izlerine .

İçeride üç sandalye vardı. Nianzhen misafirlerin oturmasına izin verirken kendisi ayakta durdu ve keçi sütünü yontulmuş çay fincanlarına doldurdu. Ördek toprak zemini gagaladı. Oraya biraz tahıl dökülmüş olmalı.

"Haklısınız, Rikuson adında bir adam buradan geçti. Yaklaşık on gün önceydi." Maomao ve diğerleri onunla batı başkentinde buluşmadan sadece bir gün önce.

"Ne için burada olduğunu biliyor musun?" Maomao sordu. O da Aslında konuşmayı Basen'in ya da Lahan'ın Kardeşi'nin yapmasını planlıyordu ama Rikuson'dan bahsettiğine göre bu konuşmayı o halledecekti.

"Ne için buradaydı? Tek yaptığı bir çapa alıp çift sürmeme yardım etmektir."

"Saban mı? Bahar ekimlerine hazırlanmak için mi?"

Buğday iki mevsimde yetiştirilebiliyordu. Kışın ekilen tohumlar ilkbaharda veya yaz başında hasat edilebilirken, ilkbaharda ekilen tohumlar sonbaharda hasat edilebiliyordu.

"Hayır, hayır. Bahar ekimlerini yapmam gerekiyor ama bu değildi."

Nianzhen keçi sütünü masaya koydu ve bardakları Maomao ve diğerlerine doğru kaydırды. Basen bu alışılmadık içecekten pek emin değilmiş gibi görünüyordu ama Maomao boğazını ıslatmak için bir fırsat. Normal keçi sütüydü, ılıktı ama içinde tuhaf bir şey yoktu.

"Biraz abartılı gelebilir ama ayinde bana yardım etmesini istedim."

"Ritüel mi?" Maomao sordu. Basen ve Lahan'ın Kardeşi en az onun şaşkın bir ifadeyle birbirlerine baktılar. "İyi bir hasat için dua edilen bir tür tören mi demek istiyorsun?"

"Daha çok kötü bir tanesini önlemek için."

"Özür dilerim... Tüm bunları takip etmek benim için biraz zor. Daha ayrıntılı açıklayabilir misiniz?"

Bunun üzerine Nianzhen yatağın üzerine oturdu ve dili ağzından dışarı çıktı. Pek de kibar olmayan tavırları kendini gösteriyordu. "Siz çok yaşlı bir adamın gevezeliğini dinlemeye istekli misiniz? Köylüler kesinlikle istemiyor."

"Dinleyin *efendim*, ayıracak fazla zamanımız yok," dedi Basen,

sinirleniyor.

"Ah, pardon." Nianzhen uzandı ve karyolanın üzerinde yuvarlandı.

Maomao ayağa kalktı ve Basen'i durdurmak için elini kaldırdı. "Efendim, Özür dilerim. Lütfen bize söyleyeceklerinizi anlatın." Başını öne eğdi. Ne de olsa özür dilemek bedavaydı. Eğer adam bu konuda sinirlenecekse, o da özür dileyebilirdi.

"Hrrm, bilmiyorum," dedi Nianzhen. Başka biri söylese kulağa gelebilirdi. Ona göre bu sadistçe bir davranıştı. "Bilmiyorum artık öyle hissettiğimi sanmıyorum."

"Tavrına dikkat et!" Basen ileri atılmak üzereydi ama Maomao onu yine durdurdu. Çatışmaya alışık olmayan Lahan'ın Kardeşi seyirci konumuna .

Öfkeli olduğunu biliyorum ama keşke kavga çıkarmayı bıraksa. Basen'in gücünü biliyordu ve yaşlı bir adamın ona karşı bir şansı olacağından şüpheliydi. *Ama kim bilir? Bazen bu inatçı yaşlı piçler düşündüğünüzden daha sert olabiliyor.*

Belki Basen yaşlı adamı fiziksel olarak ama ya yenilgiyi kabullenmeyi reddedip susarsa?

Bu bizim için kötü olur.

Nianzhen'in sadece inatçılık ettiğini düşünüyordu. Rikuson'dan bahsettiklerinde evine girmelerine izin vermişti - aslında göğsünden çıkarmak istediği bir şey olduğundan şüpheleniyordu.

"Bizimle konuşmanızı sağlamak için ne yapabiliriz?" Maomao olabildiğince alçakgönüllü bir şekilde konuştu.

"Hrm. Peki, küçük bir tahmin oyununa ne dersiniz?" "Efendim? Tam olarak neyi tahmin etmemiz gerekiyor?" "Basit. Eskiden ne olduğumu."

Evet, basit. Keşke ne demek istediğini bilseydim.

Basen ve Lahan'ın Kardeşi hâlâ birbirlerine bakıyorlardı. Ördek, Basen'in yapamadığını yaptı ve yaşlı adamın ayaklarını gagaladı.

Basen, "Pekâlâ, bir atış yapacağım," dedi ama Nianzhen elini çok az parmakla salladı.

"Sana sormuyorum evlat. Oradaki kızla konuşuyorum."

"K-Kid?" Basen kendini toparlamaya zorladı. Böyle yaşlı, ağır yaralı bir adam için o gerçekten de genç bir çocuktan başka bir şey değildi.

Whippersnapper.

Yani sadece Maomao'nun cevap verme hakkı vardı. Soru Şu oldu: Ne söylemeliydi?

Nianzhen. Güzel, güçlü bir isim. "Gerçeği sezmek" anlamına geliyordu. Umarım adından da anlaşılacağı gibi dürüsttür. Bize söylediği her Şey doğru, diye düşündü, söylediklerini zihninde gözden geçirirken. Nianzhen kendisine "ekirge" demişti, bir ifti için uygun bir böcek değildi.

Yani ekinlere zarar mı veriyor?

Nianzhen'in sol gözünün yanı sıra işaret parmağı da yoktu.

Bir ifti olarak genelde bu kadar kötü yaralanmazsınız. Ama hiç askere gitmediğini söylüyor.

En azından bir tür savaşta bulunmuş olmalı. Yaralarının boyutuna bakılırsa birkaç tane.

Parmağı olmadan silah kullanamazdı.

Özellikle de bir yay.

Maomao kendini, bir süre önce öldürülen haydutları düşünürken buldu. bir gün önce onlara saldırmıştı. Onlar ve kırık kolları muhtemelen Şu anda yetkililerin elindeydi.

Onlar gibi soyguncular için sadece birkaç sonuç. Asılmak, birincisi. En fazla sakatlanmayı umabilirler.

Sonra Nianzhen'in Rikuson'un kendisine bir tür törende yardım ettiğini söylediğini hatırladı.

"Nianzhen," dedi.

"yle mi?" Adamın tavrı tahmin etmesine meydan okuyordu. Lahan'ın Ağabeyi Maomao'ya kızgınlık gibi görünen bir ifadeyle bakıyordu ama bu onun için önemli değildi. Belki de bunu zaten biliyor olması hoşuna gitmemişti.

Sadece birkaç dakika önce tanışmış olmalarına rağmen rastgele yaşlı adamın adını söyledi.

Şu anda sorun bu değil. Maomao bir nefes aldı ve kelimeleri aceleyle ağzından kaçırdı: "Siz bir insan kurbanı mıydınız efendim?"

Herkes dondu kaldı.

"Bu nasıl bir cevap böyle?!" Basen talep etti.

"Bu deyimi bilmiyor musun? Birinin hala hayattayken kurban edilmesidir."

"Tabii ki biliyorum! Benim bilmediğim Şey, neden bunun

bu yaşı adamla hiçbir ilgisi yok. Belli ki hâlâ hayatta!" Oysa uygun kurbanlar ölmeye meyilliydi.

Ancak Maomao cevabının arkasında durdu. "*Nedenini* sormadı.

Sadece

ne."

Basen'in inançsızlığını ya da kızgınlığını göstermeyen Nianzhen'e baktı. Onun yerine, bir şekilde tatmin olmuş görünüyordu. "Evet," dedi, "anlıyorum. Bir kurban. Belki de ben buydum."

Nianzhen uzun bir nefes verdi ve kalan tek gözünü de kısarak baktı.

"Üçünüz de aptal ve yaşı bir adamın saçmalıklarını dinleme nezaketini gösterir misiniz?" Sesi hafifti ama gözlerinde derin bir duygu vardı.

"Eğer bize izin verme nezaketini gösterirseniz," diye cevap verdi Maomao. Bu kez Basen ve Lahan'ın Kardeşi, Nianzhen'i tekrar üzmemeye dikkat ederek başlarını saygıyla eğdiler.

Bölüm 8: Yaşlı Bir Adamın Saçmalıkları

Elli yıl önceydi ve bugünkünün iki katı kadar göçebe vardı. Belki daha fazla. Ben de onlardan biriydim.

Diğerlerinden daha savaşçı bir kabileye mensup olduğumuz söylenebilir. Savaşçı ruhlu olmak kulağa hoş geliyor ama gerçekte hayduttan biraz daha fazlasıydık. Çoğunlukla hayvancılık yapardık ama içimizden biri eş isterse komşu kabilelerden birine ya da yerleşik bir köye gider ve bir tane alırdı. Hırsızlık ve hatta

İnsanların satışları bizim için sadece sıradan yan işlerdi.

Bana öyle bakma. Yanlış olduğunu biliyorum. Ama o zamanlar bunu sorgulamadım, hayatın böyle işlediğini sanıyordum. Benim Büyükbabam ve onun babası yapmıştı. Büyükannem ve annem de kaçırılmış kadınlardı. Bana her şey gayet doğal geliyordu. Ama ne kadar kötü olduğunu herkesten daha iyi biliyorum.

Devam ediyoruz.

O zamanlar genç bir adamdım, henüz onlu yaşlarımdaydım ama reis bile yaylı koluma güvenirdi. Beni hep görmek isterdi. Savaşlarımızı kazanırsak iyi yemek yiyeceğimizi, daha çok şey elde edeceğimizi biliyordum.

Eğer kaybedenler bundan hoşlanmadıysa, bu onların hatasıydı. onları yendim. Yenilgiyi hiç tatmamış biri için kolay bir gurur kaynağı.

Bu gurur, tüm kabileye bulaşana kadar yayıldı.

Sonra bir gün, reisin oğlu, bir Windreader kızı istediğini söyler.

Windreader kabilesi, onlar... Hmm. Rahipler gibi bir şey sanırım. Oadaki herkes için ritüeller yapmakla görevliydi. Arazide dolaşır, kuş yetiştirir ve rüzgarı okurlardı.

O kabilede çok zeki insanlar vardı; size her yıl havanın nasıl olacağını söyleyebilirlerdi ve asla

Yanlış.

Klanlarımız arasında çok sert insanlar vardı. şiddet yanlısı insanlar. Ama konuşulmayan bir anlaşma vardıkımse Windreader kabilesine dokunamazdı.

Ta ki biz bu kuralı bozana kadar.

Gelecekteki şefimize bir eş bulmak için Windreader kabilesine saldırdık. Windreader'lar bir savaşın tam ortasıındaydı.

ritüeller, neredeyse hiç yay ya da kılıç yoktu. ne *vardı*?

Tuhaf şeyler. Görünüşe göre ayinde evcil kuşlar ve çapalar kullanılıyormuş. Erkekler apalarıyla toprağı işlerken, kadınlar da kuşları takip ediyormuş.

Komik şeyler, değil mi? Ama sanırım ritüel buydu. Reisin oğlunun güldüğünü hatırlıyorum. "Bir avuç çiftçiye benziyorlar." diye nasıl alay ettiğini. Sonra da "Ateş" dedi.

Okumu bırakmadan hemen önce yayımın nasıl gıcırdadığını hatırlıyorum. Tıngırdamasını, okun aldığı kavisi. Windreader'lardan birinin kafasında hedefini bulduğunda çıkardığı sesi.

Bu saldırı işaretiydi.

Bebekler gibi savunmasızdılar. Silahları yoktu; sadece toprağı işliyorlardı. Onları öldürmek beceri gerektirmiyordu; yaralı bir geyiğı köşeeye sıkıştırmak kadar kolaydı.

O gün gerçekleşen yağma hayatımda gördüğüm en kötü yağmaydı, her ne kadar daha sonra farkına varmış olsam da. Biz yapmadık bize rahip olarak hizmet edenleri öldürmekte tereddüt etti. Aslında bu her şeyi daha da kötüleştirdi. Belki de onları öldürme korkusuydu - herhangi birini canlı bırakırsak, yaptıklarımızı tanrılara anlatabilecekleri korkusu.

Bütün yetişkin erkekleri ve yaşlı kadınları da öldürdük. Sadece genç kadınları hayatta bıraktık. En küçük çocukları köle olarak sattık, ya kabilenin kuşları? Onlar bizim akşam yemeğimiz oldu.

Mide bulandırıcı bir hikâye, değil mi? Ama başardık. Hatta bir bakıma heyecan vericiydi.

Bu yüzden fark etmedik, o zaman değil - yağma sırasında bile, özellikle aptal bir kuş yeri gagalamaya devam etti. Onu gördüğümü hatırlıyorum ama yaratığı mızrakladım. Felaketle aramızda duran tek şeyin o olabileceğini sonradan öğrendim.

Ondan sonra, iştahımızın daha önce olduğundan daha da vahşileşmesine izin verdik. Reisin oğlu Windreader kızını kendi rızası dışında aldı ve kız hamile kaldı. İkinci çocuğunu doğurduğu zaman ocuk, işte o zaman felaket geldi.

Tüm ovanın üzerinde büyük bir karanlık gölge vardı, gökyüzüne karşı bir kömür lekesi gibi. İlk başta bunun mevsimsiz bir yağmur fırtınası olduğunu düşündük.

Sonra kulaklarımızda çınlama gibi bir Şey duyduk. Hayvanlar huzursuzdu. Çocuklar korku içinde bize sarıldı, kadınlar da onları kucakladı.

Bir adam araştırmaya gideceğini söyleyerek atına bindi ama çok geçmeden geri döndü, neredeyse bize doğru kaçıyordu. Giysileri lime lime olmuştu ama saçları ve hatta derisi de öyle. Atı korkudan neredeyse ıldırmağ üzereydi; size söylüyorum, onu bir işti. Sanki bir Şey tarafından ısırılmış gibiydi. Adama saldırıya uğrayıp uğramadığını sorduk.

Ne bulduğu hakkında zaten iyi bir fikriniz var gibi görünüyor, ama yaşlı bir adamın sizin için hecelemesine izin verin. Köylüler, onlar bu hikayeye hiç inanmıyorlar. Onlarca yıldır buralarda *bu* büyüklükte bir Şey olmadığını söylüyorlar.

Her neyse, gözcünün bize ne bulduğunu söylemesine gerek kalmadı çünkü bir dakika sonra o bizi buldu.

Böcekler. Kampımızın her yerinde böcekler vardı, sayamayacağınız kadar çok.

Çekirgeler.

adırlarımıza saldıran kara bir bulut gibiydiler. Kanat ırpışları kulakları sağır ediyordu ve daha da kötüsü çiğneme sesleriydi. Tarlalarda otlayan koyunlar dehşete kapılarak kaçıştılar ve köpekler ele geçirilmiş hayvanlar gibi uludular.

Adamlar kılıçlarını çılgınca savurdular, ama ne yapacaklardı, bu Şeyleri gökyüzünden mi fırlatacaklardı? Bunun yerine meşale sallamayı denedik ama daha kötü bir fikir bulamazdık. Yanan ekirgeler her Şeyin ve herkesin üzerine süründü ve trajedi daha da kötüleşti.

Yerdeki böceklerin üzerinde tepinmeye başladım; aklıma gelen tek Şey buydu. Hiçbiri birkaç *güneşten* daha büyük değildi ama sanki dev bir çekirgenin karnındaydık.

Kadınlar çadırlarda saklanmaya çalıştı ama böcekler çatlaklardan içeri girdi. İçeride ağlayan çocukları duyabiliyordum. Annelerinin çığlıklarını duyabiliyordum; çocuklarını teselli etmek için bile durmadılar. Kocalarına, onları koruyamayan erkeklere küfürler yağdırdılar. böceklerden kendi aileleri. Bunlar gelin olmak için kendi evlerinden koparılmış kadınlardı ve şimdi O ana kadar içlerinde biriktirdikleri her Şeyi dışarı vurdular.

Otlar yaratıklar için yeterli değildi; yiyecek depolarımıza da saldırdılar. Buğday, fasulye ve sebze elbette; ama kurutulmuş etimize bile saldırdılar. Çadırlarımızda delikler açtılar.

Sonunda oradan ayrıldıklarında, arkalarında bıraktıkları tek şey çığlık atmaktan bitkin düşmüş insanlar ve sayısız ölü çekirge oldu.

Her şeyi yemişlerdi ve hayvanlarımız .

Bir şekilde bir at bulmayı başardık ve bir çeşit yiyecek temin etmeye çalıştık. Onlar için sadece haydut olduğumuzu biliyorduk, bu yüzden onların seçmeyeceği birini seçmeye çalıştık.

tanıdım. Ama bu yeterli değildi. Yaklaşır yaklaşmaz onu vurdular. Önce kim olduğunu öğrenmeye bile çalışmadan birini vuracaklarını hiç düşünmemiştik.

Koştuk. Bize yetişemedi ama biz yine de koştuk. Bize ulaşmaya çalıştığını, yardım için yalvardığını hatırlıyorum ama onun için yapabileceğimiz hiçbir şey yoktu. Onun yerine onu orada bıraktık.

Sadece bir kez arkama baktım. Köylüler arkadaşımızı ve atını köyün içine sürüklemişlerdi. Sanırım bilmemiz gerekirdi. Sanki köyü yakıp yıkan ve aç bırakan bir tek biz değilmişiz gibi. Çekirgeler.

Sadece terk ettiğimiz adamın ölmeden önce acı çekmemesi için dua ettim. Biliyorum. Komik, değil mi? Terk edenlerin duası rahiplerini öldürdüler.

Yiyecek başka bir şeyimiz yoktu, bu yüzden elimizde kalan birkaç hayvanı öldürdük. Çorba yaptık, içini otlarla doldurmaya çalıştık ama tek yaptığımız kendimizi hasta etmek oldu. Bazı çocuklar o kadar acıkmıştı ki yerdeki çekirgeleri yemeye başladılar.

öldüler. Belki çekirgeler zehirliydi, belki de önce bacaklarını koparmadan yediler; bilmiyorum. Beslenemedikleri için eriyip gittiler, sonra da devam edemeyecek kadar zayıfladıklarında ölmeye başladılar.

Bir de hamile kadınlar vardı; onların hepimizden iki kat daha fazla beslenmeye ihtiyaçları vardı, bu yüzden elbette onlar da zayıfladılar. Vücutları ziyan oldu ama karınları büyümeye devam etti. Bir sonraki reisin karısı da böyleydi - trajediden sonra ona yiyecek yoktu. İlk çocuğu ona yapışmış, başparmağını emerek hayatta kalmaya çalışıyordu. kendini açlıktan uzaklaştırır.

İkinci bebeğin ölü doğduğunu duyunca şaşırmayacaksınız.

Çocuğunun ölümü reisin oğlunu yıkmak üzereydi ve karısı doğumdan kısa bir süre sonra öldüğünde bir darbe daha aldı.

Son gücüyle şöyle dedi: "Siz piçler ayine saygısızlık ettiniz ve artık sizin için görev yapacak Rüzgâr Okuyucuları yok! Böcekler zamanın geri kalanında ovadaki insanları tehdit edecek!"

Halkını öldürdüğümüz ve onu kaçırdığımızdan beri bu sözleri yıllardır içinde taşıyor olmalıydı. Kahkahalarla güldü ve solmuş çocuğuna sarılıp öldü.

İnsanlar onun söylediği gibi olduğu konusunda hemfikir olmaya başladılar: ayini yarıda kestiğimiz için bu felakete biz sebep olduk. Ovadaki herkes bizi düşman olarak görüyordu.

Bunu hak etmediğimizi iddia etmeyeceğim ama yine de hayatta kalmak istedik. Ot yedik, böcek yedik, öldürdük ve öldürüldü ve biz kaçmaya devam ettik.

Açlıktan ölmek üzere olan bir adam çareyi ölü arkadaşının etini yemekte buldu. Bu da yeterli olmayınca, yemek için yaşayanları öldürmeye başladı.

Sol gözüm mü? Beni yemek isteyen biri tarafından atılan bir okla kaybettim. Onu çıkardım ve onu vurdum.

Yemek *ya da* yenmek istemediğim için . Gerçi kaçacak bir şey yoktu ve kendimi açlıktan ölürken buldum, boğazım kavruldu. Açlığa daha fazla dayanamayarak, congee kokusunu takip ederek bir şehre girdim. Şehir merkezinde yemek dağıtımı yapıyorlardı.

yerel valinin lütfu. Dağıttıkları congee tatsız bir çamurdu ve çiftlik hayvanları için pek uygun değildi ama benim için o güne kadar yediğim en harika şeydi.

Gardianlar beni tutukladığında hâlâ sümüklü ve ağlamaklıydım. Görünüşe göre kasabadan biri beni bir haydutluk eyleminden tanıdı. Karşı koymadım. Savaşmayı bırakmıştım, sadece beni hapishanede besleyeceklerini umuyordum. Asılmadan önce birkaç öğün yemek düşüncesi kalbime neşe getirdi.

hiç başaramadım.

Bunun yerine, ceza olarak parmağımı kestiler, böylece bir daha asla yay kullanamayacaktım. Sonra da beni çiftçi yaptılar. Bugüne kadar, yaptıklarımı göz önünde bulundurarak beni hafifçe bıraktıklarını düşünüyorum.

Anlaşıldığı kadarıyla vali Rüzgâr Okuyucuları'nı ve törenlerini biliyordu. Yiyecekleri için gizemli ayine devam etmelerine izin verildi çünkü valinin himayesi altındaydılar.

Koruma. Ritüelin ne anlama geldiğini bilmiyor olabilirdik, ama bir anlamı olduğu söylendi.

Ne? Kimdi bu vali? Bildiğinizden eminim, Yi klanının geri kalanıyla birlikte o da gitti. Bu, sonradan görme Gyokuen'in adını duyurmasından önceydi.

Yi klanı Rüzgâr Okuyucuları'nın törenini biliyordu, bu yüzden bizi serf olarak ülkenin dört bir yanına dağıttılar.

Windreaders.

Ne yazık ki, bir serfin yapabileceği tek şey toprağı işlemektir. Yi, Windreader'ların kuşlarıyla ne yaptığını bilmiyordu ve her neyse, Elimizde sadece tavuklar vardı. Bu yüzden ritüele devam ettik ama eksik bir şekilde.

Yani haklısın. Sırf ayin devam etsin diye yaşamama izin verildi. Ben onların serf dedikleri bir insan kurbanıyım.

Bu köy benim gibi kurbanlar tarafından kuruldu. O tapınağı öldürdüğümüz Rüzgâr Okuyucularının anısına inşa ettik. Hayatımla ödedim, rahiplerimizi öldürüp başımıza felaket getirmenin yanında çok küçük bir bedeldi. Eminim bizi dikkate alan hiç kimse bu takasın buna değdiğine inanmazdı.

Tüm bunlar bizi on yedi yıl öncesine götürüyor. Yi klanı yok edildiğinde, çiftçiler istedikleri yere kayboldular. Birkaç aptal, her zaman kaba saba olan adamlar

Haydutluk. O bakışı bilirim. Sen de birkaç haydutla tanıştın. Kim bilir? Belki görsem tanırım.

Neden burada kaldığımı bilmek ister misin? Çok basit, çünkü bir daha asla çekirgelerin beni parçalamasını istemiyorum. Hayır, bir daha asla.

, bu kadar gevezelik yeter. Bana sormak istediğiniz bir şey var mı?

Bölüm 9: Ayin ve Ritüel

Nianzhen kurumuş boğazını ıslatmak için ılık keçi sütünden bir yudum aldı. Maomao, Basen ve Lahan'ın Kardeşi sessizce bekledi.

Ondan bu kadar çok bilgi almayı beklemiyordum, diye düşündü Maomao. Onlara anlattığı her şeyi sıralamaya çalışması gerekecekti.

Kollarını kavuşturdu. Elli yıldan daha uzun bir süre önce Nianzhen ve kabilesi Rüzgâr Okuyucuları yok etmiş ve bundan birkaç yıl sonra büyük bir böcek salgını meydana gelmişti. Nianzhen vebanın ayinin kaybedilmesinden kaynaklandığına inanıyordu. Hayatının geri kalanını bu ritüeli yerine getirerek geçirmeye mahkum bir serf olmuştu. Bu adil bir özet gibi görünüyordu.

Sanırım ayin toprağı işlemeyi içeriyor.

Maomao'ya hâlâ pek mantıklı gelmiyordu ama bir başkasına gelmişti.

"Nianzhen? Nianzhen, değil mi? Sonbaharda çiftçilikten mi bahsediyorsun?"

Maomao ve Basen, Lahan'ın Kardeşi'ne şaşkınlıkla baktılar - bu ifadeyi tanımıyorlardı.

"Tam olarak söylediği gibi - sonbaharda hasattan sonra çiftçilik," diye açıkladı.

"Ve bu... iyi mi? Ekinleri ekmeden hemen önce çift sürmek daha verimli olmaz mı?" Basen sordu. Maomao da onunla aynı fikirdeydi.

"Birkaç avantajının farkındayım. Birincisi, toprağı ters çevirip çeltik samanı mantarı ya da başka bir gübre serpererek toprağı iyileştirebilirsiniz; ikincisi ise zararlı böceklerin toprağa bıraktığı yumurtaları yok etmeye yardımcı olur."

Maomao'nun kulakları seğirdi ve Lahan'ın Kardeşini yakasından yakaladı. "Bunu bir daha söyle!"

", çeltik samanı koyabilirsin..." "Hayır, diğerini!"

"Zararlı böcekleri ortadan kaldırmak mı?"

"Evet, bu!" Maomao onu şiddetle sarstı.

"Hey, kes ," dedi Basen, onu geri çekerek. "Onu boğuyorsun!" Maomao Lahan'ın Kardeşini bıraktı.

"Ow! Yeesh! O kadar heyecan verici mi? Bu oldukça sıradan bir çiftçilik faaliyeti," dedi, bunun genel bir bilgi olduğuna dair açık bir inançla.

"Dışarıda bu kadar gayretli bir sürü çiftçi var mı bilmiyorum. Sen!" Maomao yeniden katıldı.

"Ee... Oh. Uh, öyle mi düşünüyorsun?" Lahan'ın Kardeşi açıkça bazı çelişkili duygular içindeydi. İltifatı takdir etmişti ama kabul etmesi zordu.

"Evet, tam olarak bunu yapıyorum," diye araya girdi Nianzhen. "Bu köyün etrafına hızlıca bir göz atmanız muhtemelen size de söylemiştir. Buradaki insanlar ne yapacaklarını biliyorlar ya da bilmiyorlar; sadece çoğu bunu yapmakla ilgilenmiyor. Ve eğer bilgi kullanılmazsa, kaybolur."

Maomao bir sızı hissetti. Lahan'ın Kardeşi, yaşlı adamın kasabada düzgün bir tarla tutmaya çalışan tek kişi olduğunu söylemişti.

"Size bir şey sorabilir miyim? Buradaki insanlar buğday yetiştirmek için dürüst bir çaba sarf ediyorlar mı? pek de çaba göstermiyorlarmış gibi geliyor," dedi Maomao, utanmadan Lahan'ın Kardeşi'nden alıntı yaparak.

"Yani," dedi Nianzhen, "ziyaretçiler için bile çok açık, öyle mi?"

"Evet, efendim. Sizin tarlanız diğerlerinden çok daha güzeldi."

Her neyse, profesyonel bir çiftçinin bana söylediği buydu.

"Güzel olmaya çalışmıyorum. Sadece daha iyi bir hasat elde etmeye çalışıyorum ve tarla bu şekilde ortaya çıkıyor. Size şunu söyleyebilirim ki, burada canını dişine takarak çalışan tek kişinin ben olacağımı hiç düşünmemiştim."

"Hayatın işleyişi ne garip." Basen'in kazması acıtmış olmalıydı. O ciddi ve kendini işine adanmış bir askerdi. Maomao, elli yıldan daha uzun bir süre önce olsa bile, kendisini insan gübresi yığınının en altına koyacak şeyler yapmış birine neden kötü gözle baktığını anlayabiliyordu. Hatta bu adama neden daha ağır bir ceza verilmediğini bile merak ediyor olabilirdi.

Maomao da aynı şeyi merak etmekten kendini alamadığını itiraf etmek zorundaydı. Yine de Nianzhen'in idam edilmesinin hiçbir şeyi değiştirmeyeceğini biliyordu. Çünkü o hayatta kalmıştı, en azından

onunla konuşabilir ve bildiklerini öğrenebilirdi.

Rikuson'un onu nasıl öğrendiğini merak ediyorum.

Belki Maomao gibi o da bu köyde dolaşmış ve belki de Lahan'ın Kardeşi gibi tarlaların kalitesini fark etmişti. Ya da belki de Nianzhen'i batıdaki birinden duymuştu.

Sermaye.

Elli yıl ya da daha önce serf olmuş ve uzun zaman önce bu statüden kurtulmuş suçlulardan bahsediyorlardı. Rikuson bu bölgede hâlâ yeni bir yüzdü; Maomao buraya onlardan haberdar olarak geldiğinden şüpheliydi.

Sormak düşünmekten daha hızlıydı.

"Rikusonun bu köye ayini öğrendiği için mi geldiğini biliyor musunuz?"

"Evet, doğru. Ayini bilen kimsenin kalmadığını sanıyordum. Vali bile bunu duymamış gibi görünüyor. Rikuson, bir tanıdığının bundan bahsettiğini söyledi."

Nianzhen artık boş olan süt bardağını yere bıraktı ve sert görünümlü yatağın üzerinde kaydı.

"Valinin bundan haberi yok mu? Efendi Gyokuen'i mi kastediyorsunuz, efendim?"

Nianzhen hikâyesinde Gyokuen'i sonradan görme bir vali olarak tanımlamıştı.

"Ah, özür dilerim, yanlış kelime seçimi. O değil. Evet, Efendi Gyokuen I-sei Eyaleti'nin yöneticisi ama son zamanlarda işleri yürüten onun yavrusu."

"Oğlunu mu kastediyorsun?"

"Evet, adı her neyse. Gyoku-ou."

Görünüşe göre eski bir haydut ve eski bir serf, valiye aşırı saygı göstermeye meyilli değildi. Maomao'nun umurunda değildi ama Basen Nianzhen'in tavrını yadırgamış gibi görünüyordu. Kendi kendine, en azından adama fiziksel müdahalede bulunmaktan kaçındığını söyledi.

"Usta Gyoku-ou'nun bu köyde çok saygı gördüğü izlenimini edindim. Bunun arkasında ne var? Ritüel ile bir ilgisi var mı?" Maomao sordu.

"Pek sayılmaz. O popüler, sade ve basit. Kötü bir hasat olsa bile çiftçileri asla cezalandırmaz. Aslında, o kadar cömerttir ki

Yiyecek bir şey bulamazsak bize dükkânlardan veriyor. Bu şekilde neredeyse düzgün bir işte çalışarak elde edeceğinizden daha fazlasını elde edebilirsiniz."

Lahanın Kardeşi, "Vay canına, keşke ben de diyebilseydim," dedi.

"Evet, o gerçekten merhametli bir adam. Göçebelerin çoğu yerleşik hayata geçiyor. Çiftçi olarak daha iyi durumda olacaklarını söylüyorlar." Arkasında

Maomao, Nianzhen'in sözlerinde bir küçümseme tonu yakaladığını

düşündü. "Böylesine şefkatli bir liderin, Nianzhen'in

"Lahan'ın Kardeşi boş fincanını yere bırakarak şöyle dedi
tink.

"Dediğim gibi, ritüeli bilmiyor. Anlamıyor. Yi klanı bile ritüelin tam olarak ne olduğunu ya da nasıl işlediğini bilmiyordu. Bugünlerde bana yaptırdıkları şey, bildiklerinin en iyisine dayanan soluk bir taklitten ibaret."

Maomao, "Yani bu ritüel tanrılara yakarmakla ilgili değildi; aslında böcek salgınlarını önlemenin bir yoluydu" dedi.

"Ben de öyle düşünüyorum. Bana ve diğer serflere hayatlarımız karşılığında bu iş verildi. Eğer yapmak istemezsek, çok kötü, bizi zorladılar. Birkaç kişi dayanamayıp kaçmaya çalıştı, birkaç kişi de sadece ama yetkililer

onları yakalayıp astılar. Hafifçe kurtulma şanslarına tükürdüklerinde ne bekliyorlardı? Size tarlaları sürmeniz ya da ölmeniz söylendiğinde, hayatınız buna bağılıymış gibi sürersiniz."

Nianzhen'in yaptığı şey asla affedilmeyecek ya da unutulmayacaktı, o halde yapabileceği başka ne vardı?

"On yıl sonra, hasadın büyüklüğüne göre bize küçük bir miktar para vermeye başladılar. Fazla bir şey değildi ama bu sayede para biriktirmeye başladım ve her şey buydu. Burada batı başkentine yakınız - sanırım yakınlık gelirimizi artırdı.

Hasat. Çok basit bir şeydi ama bizi işin içine soktu, verimi nasıl

artırabileceğimizi ya da ekinlerin hastalanmasını nasıl

önleyebileceğimizi veya böcekleri nasıl uzak tutabileceğimizi

düşünmeye başlamanızı sağladı. Tavuk beslemeye başlamanızın bir nedeni de tarlaları sürdüğümüzde ortaya çıkan böcekleri yiyebilmeleri idi."

"Vak vak," ördek vakladı, ama bunun konuyla bir ilgisi yoktu.

"Yani Rüzgâr Okuyucuları'nın kullandığı kuşlar tavuk değil miydi?" diye sordu Maomao.

"Hayır, değillerdi. Tavuklar göçebe bir hayata uygun değildir."

"Ama eğer tavuk değillerse, o zaman..." Basen çok ciddi görünüyordu. "Ördek olmalılar!"

"Hayır, onlar ördek değildi! Neyin var senin?" Lahan'ın Kardeşi patladı.

Basen bu ani cevap karşısında kaşlarını çattı. "Ördekler böcek yer. Ve tavuklardan daha büyükler, bu *da daha fazla* yiyebilecekleri anlamına geliyor böcekler... Değil mi?"

"Ördekler suyu sever. Burası bir çöl. Kimse ördek yetiştirmeyecek!"

Basen ördeğini göstererek, "Yanıldığınıza dair elimde bir kanıt var," dedi. "Su kuşları bile kafalarına koyarlarsa burada büyüüp güçlenebilirler."

"Bir ördeğin aklına koyduğunu kim duymuş?!" Lahan'ın Kardeşi talep etti ama : Basen tam bir ördek hayranıydı. Ayaklarının dibindeki hayvan göğsünü şişiriyor gibiydi.

"Seni kırmak istemem ama onlar... ördek değillerdi.

Onlar mı? Bunlardan birini daha önce hiç görmemiştim," dedi Nianzhen.

Lahan'ın Kardeşi, suratını asıp ördeğinin başını okşayan Basen'e sıırttı.

"Kuşlar tam da eksikliğini duyduğumuz şey.

Windreader ritüeli. O kuşlar böcekleri yemek için değil, onları bulmak için kullanılıyordu. Hiç kimse geniş düzlüklerde nerede böcek olacağını tahmin edemez, değil mi? Bence bunun nedeni

Rüzgâr Okuyucuları bunu nasıl yapacaklarını biliyorlardı, Yi klanı onlara koruma sağladı."

Ve şimdi burada bir serf vardı, Rüzgar Okuyucuları'na ve onların ayinlerine inanmış olan yok olmuş bir kabileden sağ kalan biri. batıl inanç.

"Pekâlâ, işe dönebilir miyim? Daha yapacak çok şey var." Nianzhen kendini ayağa kaldırdı.

"Elbette efendim. Yapmanız gereken her ne ise, belki yardım etmemize izin verirsiniz?" Maomao, onay için Basen ya da Lahan'ın Kardeşi'ne bakmadan önce sordu.

"Batı başkentinden gelen siz ziyaretçilerin komik hobileri var. Sizin

Rikuson, o da aynı şeyi söyledi. Elbette, minnettar olurum. Buradaki tek eski serf benim. Diğer herkes bu köye sonradan geldi; Kendi tarlaları dışında kimsenin tarlası umurlarında değil. Gidenlerin tarlalarına sadece ben bakıyorum ve her yıl daha da zorlaşıyor..."

Nianzhen şu anda neredeyse yetmiş yaşında olmalıydı. Her an ölebilecek kadar yaşlıydı ama yine de çalışmaya devam ediyordu.

Yaptığı şeyi onaylayamam ama yine de.

Nianzhen ayaklarını sürüyerek uzaklaşırken, Maomao onun ayak bileklerinde prangalar görüyormuş gibi hissetti.

Sonraki iki gün boyunca Maomao ve diğerleri Nianzhen'e çalışmalarında yardımcı oldular. Tarım aletleriyle toprağı alt üst ettiler, nemli toprakta karıncalar, solucanlar ve küçük böcekler keşfettiler - ve başka bir şey: yakından incelendiğinde içinde küçük yumurtalar olan uzun, ince lekeler.

Tavuklar solucanlarla başladılar ama onlar bitince bu yumurta demetlerine geçtiler. Basen'in ördeğı de onlara katıldı ve toprağı gagaladı.

Çekirge yumurtası mı?

Maomao kaç kişi olduklarını hesaplamak isterdi.

bir tarlada olması muhtemeldi, ama zamanı yoktu. Ne zaman kuşların gözden kaçırdığı bir yumurta demeti bulsa, onu yerden koparır ve bir kavanoza yerleştirirdi.

Bunlar muhtemelen daha büyük olanlar, diye düşündü.

Böcek korkusu olan birini çıldırtacak türden bir işti. Çekirge diseksiyonu konusunda epey tecrübesi olan Maomao bile küçük yumurta demetlerine bakmaktan hoşlanmıyordu.

Lahan'ın Kardeşi ve Basen birkaç kat daha fazla sürdüler Maomao'nun başarabildiğı kadar toprak. Lahan'ın Kardeşi gerçek bir çiftçi olduğunu gösterdi -çapayı tutuş ve kullanım şekli farklıydı- Basen'in gülünç gücü ise ilk kez ona iyi hizmet etti.

Basen'in burada bize katılmaya istekli olmasına sevindim. Bunun asker işi olmadığı gerekçesiyle reddedebilirdi; o zaman yapabileceğı pek bir şey olmazdı. Jinshi'nin sözünü dinlemiş gibi görünüyordu.

Yine de çekirgelerle ilgili endişeleri ciddiye aldı ve şikâyet etmeden onlara katıldı. Muhtemelen ördek yetiştirmeye kıyasla daha kolay görünüyordu.

Basen'in bu işin bir parçası olmak istemesi, batı başkentinden getirdikleri muhafızları ve çiftçileri de yardım etmeye ikna etti. Gün içinde tüm tarlayı sürecektir gibi görünüyorlardı. Chue bile oradaydı, sürülmüş toprağın üzerinde koşuşturarak başıboş çekirge yumurtalarını topluyordu. İki çocuk da onun arkasından geliyordu; patatesi erkek ve kız kardeşleri. Yardım ederlerse, içinde kendileri için bir patates daha olabileceği izlenimine kapılmış gibiydiler.

"Bayan Maomao! Bayan Maomao! Bende çok var! Görmek ister misiniz?"

"Bayan Chue! Bayan Chue! Onları görmek istemiyorum. Yine de elinizde peygamber devesi yumurtası varsa memnuniyetle alırım." Peygamberdevesi yumurtaları *sang piao shao* ya da peygamberdevesi yumurtası kılıfı adı verilen bir ilaca dönüştürülebiliyordu ve bu ilacı bulmak oldukça zor olduğu için oldukça değerliydi. büyük miktarlarda.

"Bu yumurtalar çatlıyor - küçük adamlar çıkıyor! Görmek istemediğinize emin misiniz, Bayan Maomao?"

"Evet, bahar geldi. Ve evet, eminim. İğrençler; lütfen onları bana gösterme."

Maomao, Shi klanı kalesindeki böcek ansiklopedisinden çekirgelerin yaklaşık üç ay yaşadığını ve bir seferde yüz kadar yumurta bırakabildiğini öğrenmişti. Yumurtalar ilkbaharda çatlıyor ve yeni nesil yazın daha fazla yumurta bırakıyordu.

Onlardan böceklerle ilgili Shi klanı kitabını ve hazır başlamışken şifalı bitkilerle ilgili olanı da getirmelerini istemeliydim.

Ne kadar çok bilgiye sahip olurlarsa, o kadar iyi durumda olurlardı.

Çekirgeler bütün yıl boyunca üremezdi. Şu anda, geçen sonbaharda bırakılan yumurtalar çatlamaya başlamıştı. "Sonbahar çiftçiliği" iyi bir fikirdi - toprakta saklanmış olan yumurtaları ortaya çıkaracak, bunlar da kuşlar ya da küçük hayvanlar için yiyecek olacaktı.

Sanırım Lahan'ın bundan bahsettiğini hatırlıyorum. Ne demişti? Sıçan gibi çoğalmak mı?

Tek bir sıçan çiftinin toplam on dört olmak üzere on iki çocuğu olduğunu varsayalım. Çocuklar arasında altı dişi olduğunu varsayalım-

Yani anneleri dahil toplam yedi. Her birinin on iki bebeği daha olabilir.

Elbette bu temelde akademik bir öneriydi; farelerin yetişkinliğe kadar hayatta kalamayacaktı. Ama çekirgeler

Aynı şekilde çoğalıyorlardı, bu da sayılarını döngünün mümkün olduğunca erken aşamalarında azaltmanın çok önemli olduğu anlamına geliyordu.

Eğer bir yumurta kümesi yüz ise, on tanesi bin, yüz tanesi de on bin eder. Gelecekte uğraşmak zorunda kalacakları çekirge sayısını Yumurtalara şimdi bakabilirlerse büyüklük.

Çekirgeler yumurtalarını biraz nemli topraklara bırakmayı severler. *Sanırım nehrin hemen yakınında olması ve yiyecek bol miktarda ot bulunması nedeniyle burası onlar için mükemmel bir yer.* Belki de arazinin bir kısmı

özellikle çekirgeleri çekmek için kasıtlı olarak ekilmeden bırakılmıştır.

I-sei Eyaleti'nin dört bir yanına dağılmış bunun gibi başka köyler de olduğu söyleniyordu ama kaç tanesi hâlâ işliyordu?

Nianzhen elinde bir kavanoz çekirge yumurtasıyla Maomao'nun yanına geldi. "Şimdi tek yapmamız gereken bunları yakmak."

"Bana uyar."

"Mm. Geçen yıl bunu yapmakta geç kaldım ve çekirgelerin çoğu benden kaçtı."

Köydeki çiftçilerin geçen yılın böcek zararı açısından kötü bir yıl olduğunu söylediklerini hatırlıyordu.

"Yani hasat kötü müydü?" diye sordu.

Nianzhen başını salladı. "Sadece yememize yetecek kadar vardı ve hiç depomuz yoktu. Bunun üzerine bir de vergi ödemek zorunda kalsaydık, muhtemelen açlıktan ölürdük. O zaman da bize yetecek kadar Tüccarlardan günlük ihtiyaçlarımızı alabilseydik hayvanlarımızı satmak zorunda ."

"Ama vali sizi vergiden muaf tuttu, değil mi? Hatta size destek bile gönderdi."

"Öyle yaptı. O vali iyi bir kumaştan yapılmış," dedi Nianzhen ama yine dişlerini sıkarak söylüyor gibiydi.

Maomao lafı dolandırmamaya karar verdi. "Sesiniz pek de öyle gelmiyor efendim. Onunla ilgili sizi bu rahatsız eden şeyin ne olduğunu sorabilir miyim?"

"Eski bir haydutun eleştirecek konumda olmadığına farkındayım ama bu insanlar alabilecekleri her şeyi alırlar. Her son parça için yalvarıp yakarır, çekirge gibidirler. Eğer açlıktan ölmek için o kadar hevesliler ki, belki de biraz mahsul yetiştirmeyi denemeliler! Ama zahmet etmelerine gerek yok, çünkü 'kötü bir

hasat' ve para geliyor. Tarlada belinizi kırmaktansa tembellik ederek daha çok ya da daha fazla kazanabilseydiniz ne yapardınız?"

"Bu yüzden mi bu köydeki tarlaların hiçbirine iyi bakılmıyor?"

"Anladın sen onu. Geçen yıl çekirgeler de aynı şekildeydi. Herkes öylece durdu ve böceklerin tarlalarını mahvetmesini izledi. Köyün muhtarı, validen en fazla sempatiyi almak için mektubunda bunu nasıl anlatacağını düşünüyordu. Bu arada ben de tarladan tarlaya gidiyor, çekirgeleri yapraklarından teker teker koparıyordum. Beni aptal sanıyorlardı!"

Bir zamanlar haydutların en kötüsü olan birinin yapacağı bir şey gibi görünmüyordu. Daha önceki salgının dehşeti Nianzhen üzerinde kalıcı bir iz bırakmış gibi görünüyordu.

Hayır... Belki de yanılıyorum.

Belki de Nianzhen her zaman çalışkan bir yapıya sahipti. Doğma büyüme hayduttu, ok atmayı öğrenmiş ve kendisine önemli olduğu söylenen şeyde, yani öldürmede çok başarılı olmuştu.

Ne de olsa mantık, insanın doğuştan getirdiği bir şey değildi.

Maomao, "Köyün şimdiki haline bakılırsa, geçen yıl epey para getirmiş olmalılar," dedi.

"Kesinlikle öyle. On yıldan fazla bir süredir bu şekilde. Hep aynı şey. Bir ürün kıtlığı yaşıyorlar, vali canlarını kurtarıyor. *İyi, nazik* bir vali."

İyi ve nazik, ha...

Çiftçileri desteklemek için bu kadar paranın nereden geldiğini merak ediyordu. Belki de ticaretten kaynaklanan bir fazlalıktı? Batı başkentinin ne kadar gelişen bir yer olduğunu görmüştü.

bir çiftçi köyü için birkaç küçük para ayırmaya yetecek kadar nakit para var.

Maomao, "Bu kadar parayı buraya harcayacaklarsa, bir ya da iki sulama kanalı iyi olabilir gibi görünüyor," dedi.

İnsanlar su taşımak için daha az fiziksel emek harcamak zorunda kalınca, yeni iş alanları açıldı. Daha fazla tarla geliştirilebilirdi. Maomao'nun gözünde bu akıllıca bir yatırım olurdu.

"Şu Rikuson denen adam da aynı şeyi söyledi," dedi Nianzhen.

"Öyle mi?" Başkente döndüklerinde, Rikuson'un bu eski serfi nasıl öğrendiğini öğrenmesi gerekecekti.

Nianzhen, "Sanırım tüm zamanını burada bana yardım ederek geçirmene neden olduğum için özür dilemeliyim," dedi. "Bu köyde ihtiyacın olan başka bir şey var mıydı?"

"Başka bir şey..." Maomao çenesini çapasının gövdesine dayadı ve gözlerini kapattı. "Oh!"

Toprağı kalmayıp sırtlar oluşturmaya başlayan Lahan'ın Kardeşi'nin yanına gitti.

"Burada bir tarla yapmayı mı planlıyorsun?" diye sordu.

"Ack!"

Yüzü öyle diyor: Tüh! Ben bunu hep yaparım! Lahan'ın Kardeşi istediği kadar inkar etsin, o baştan aşağı bir çiftçiydi.

"İnsanlara patateslerinizden bahsetmeyecek misiniz? Onları bunun için getirdin, değil mi?"

"Evet, de öyle düşünüyorsun, değil mi?" Lahan'ın Kardeşi homurdandı. "Ama bu insanları gördünüz, *aslında* tarla işleriyle ilgilenmiyorlar. Sence patates yetiştirme zahmetine girerler mi? onlara mı? Yerleşik tarlalarını yeni ürünler yetiştirmek için kullanacaklarını sanmıyorum ama yeni bir çığır açmaya da niyetli görünmüyorlar."

"Anlaşıldı," dedi Maomao.

"İşte bu yüzden buralarda iyi bir tarlası olan tek kişiyle tanışmak için bu kadar hevesliydim!"

"Oh?"

"Evet, ama patatesleri yaşlı adama vermenin bir anlamı yok."

"Sanırım olmaz."

Bu köydeki eski serflerin sonuncusu olan Nianzhen

hem kendi tarlasına hem de sözde çiftçinin tarlasına bakar. Ritüel. Normalde çift sürme işi sonbaharda biterdi ama burada ilkbahara sarkıyordu; bu da ne kadar yardıma muhtaç olduğunun açık bir göstergesiydi.

"Yardım etmesi için birini burada bırakabileceğimizi düşünmüyor musunuz?" Maomao, orta bölgeden getirdikleri çiftçilere bakarak sordu.

Lahan'ın Kardeşi bunu düşünür gibi oldu ama sonra şöyle dedi, "Orta bölgeden onca yolu sırf ben geldim diye geldiler. Onları hiç bilmedikleri bir toprakta toprağı işlemeye bırakamam. Bu çok trajik olur, sizce de öyle değil mi?"

"Evet, bu adil."

Lahan'ın Ağabeyi'nin ağabeyliği bir anda ortaya çıkabilir. En garip zamanlarda. Normal bir ailede doğmuş olsaydı, gerçekten iyi bir büyük oğul olabilirdi.

"Babamın burada olmamasına seviniyorum. Patatesin yüceliğini anlamalarını *sağlamak* için yemin ederdi ve sonra kim bilir neler yapardı!"

"Söylememi mazur görürseniz, Lahan'ın babasının meseleleri bu şekilde kendi eline aldığı hayal edemiyorum." Maomao'nun zihninde o, neredeyse Luomen'e benzeyen, rahat bir figürdü. "Ve ayrıca... "Ve ayrıca patateslerin ihtişamı?"

"Ah, çiçeklerin güzelliğini, yaprakların şeklini, zarif, esnek kökleri tarif ederdi..."

"Onlar *patates*. En azından onların lezzetine odaklanabilir."

Maomao, Chue'yi takip eden kardeşlere . Kavanozunu bıraktı ve yanlarına gitti.

"Şu patateslerden bir tane daha ister misiniz?" diye sordu, onlarla göz hizasına gelecek şekilde çömelerek.

"Evet, !" "Patates

istiyorum!"

Çocukların gözleri parladı.

"Daha önce hiç bu kadar tatlı bir şey yememiştik! Kuru üzümünden daha tatlıydı!"

"Kuru üzüm mü?" Maomao söyledi.

"Tatlılar buralarda değerlidir," diye araya girdi Chue. "Onlar

bal var ve şeker ucuza gelmiyor." Elindeki büyük kavanozu başına koydu ve kendi etrafında döndü.

Yani tatlılar burada orta bölgedekinden daha değerli.

"Sanırım bunu kullanabiliriz." Maomao sırtarak Lahan'ın Kardeşine geri döndü.

Nianzhen'in evinin arkasında kazılmış büyük bir çukur vardı. Bu Yanık izleriyle kaplıydı -belki de normalde çöp yakmak için falan kullanılıyordu.

"Çekirge yumurtalarını yaktığınız yer burası mı?" Maomao ona sordu.

"Doğru. Kolay yanmazlar, bu yüzden yakıt eklemeniz gerekir."

Muhtemelen yağ veya hayvan gübresi anlamına geliyor. Yakacak odun ve

Maomao ve diğerlerinin doğal kabul ettiği kömürler burada neredeyse lüks ürünler olarak geçerdi.

Maomao, "Yakacak bu kadar yumurtamız olduğuna göre, farklı bir şey denemenin sakıncası yok," diye öneride bulundu.

Nianzhen ona bir bakış attı. "Ne olursa . Aklında ne var?"

"Belki bunu ödünç alabilirim." Dışarıda duran büyük bir tencereye dokundu. Eskiymiş ama sağlamdı; pası temizlenirse oldukça kullanışlı olacak gibi görünüyordu. İçindeki kuru otlar ve ölü böcekler ne kadar uzun süredir orada durduğunu

kanıtlıyordu. "Elbette. İyi eğlenceler."

Maomao hemen tencereyi ters çevirdi ve kamıştan bir fırçayla ovmaya başladı.

"Buyurun, Bayan Maomao!" dedi Chue. Maomao'nun memnuniyetle kullandığı suyu nehirden getirmişti. "Ne güzel bir var! Otuz kişi için *qingjiao rousi* yapmaya yetecek kadar büyük!"

"Acaba yemek pişirmek için mi kullanıyorlardı?" dedi Maomao, Chue'yle birlikte tencereyi ovalarken.

"Bu serflerin pilavını yapmak içindi. Bir kerede bütün gün yetecek kadar pişirirlerdi," dedi Nianzhen.

"Demek bir sürü serf varmış," dedi Chue. Maomao ona Nianzhen'in hikâyesini anlatmıştı ama sıra dışı nedime pek de rahatsız olmuşa benzemiyordu. Sanki onun için Nianzhen'in

eski bir haydutla, hatta bir katille karşı karşıyaydı. "Peki bu bir servis tabağı mıydı?" Chue yuvarlak, metal bir tabak aldı.

"Bu bir ayna. Eskiden tapınaktaydı."

Aynalar bazen ritüel amaçlı kullanılırdı. Bu bir zamanlar parlatılmış olabilir, ama şimdi pasla çizgiliydi ve neredeyse hiçbir şey yansıtmıyordu.

"Madem bir şeyleri parlatıyoruz, bunu da parlatmamızı ister misin?" Chue koluyla ovuşturarak söyledi.

"Elbette, eğer . Benim zamanım olmadı."

Belki de uzun zaman önce bir kez serfler onu cilalama görevini paylaşmışlardı, ama Nianzhen'in tek başına yapamayacağı kadar çok şey vardı.

Köylüler gerçekten ne kadarını biliyor? Maomao merak etti. Nianzhen'e eksantrik biri gibi davranıyor gibiydiler ama açıkça ona karşı düşmanca davrandılar. Böcek salgını konusunda da pek endişeli görünmüyorlardı. Köylülerin oldukça rahat olmaları mümkün müydü?

Maomao, "Acaba bu köy haydutlar tarafından vurulsa hayatta kalabilir mi?" diye düşünmekten kendini alamadı.

Neredeyse kendi kendine konuşuyordu ama Chue cıvıladı, "Oh, iyi olacaklar! Şimdi yerleşik olabilirler ama eskiden göçebeydiler. Kulübelerinde yayları ve kılıçları var, hepsi gerilmiş, bilenmiş ve gitmeye hazır. Ayrıca araziye de biliyorlar - buraya saldırmak için çok cesur bir haydut olmanız gerekir!"

Maomao, "Bu da neden gezginlerin peşine açıklıyor," dedi.

Rehberimize ne oldu böyle?

Bu konuyu düşünmemek daha iyi olacakmış gibi görünüyordu ama sorması gereken bir şey vardı. "Neden bizi yem olarak kullanmaya karar verdiniz, Bayan Chue? Üstat Basen ne planladığınızı biliyor gibi görünmüyordu ve Ay Prensi'nin bize böyle bir şey yapmamızı emretmesi hiç hoş olmazdı."

Jinshi bugünlerde Maomao'nun güvenliği konusunda oldukça dikkatli görünüyordu - Basen'in korumaları olarak varlığı bile bir Ondan bir düşünce.

Chue zaten küçük olan gözlerini daha da küçülttü. daha küçük. "Bana verilen emir riski en aza indirmektir. Ve ne zaman ve nerede saldırıya uğrayacağınızı bilmek, hiçbir fikriniz olmamasından daha güvenli değil mi?"

Düşman ne zaman saldıracak?"

Yani Chue de kendince güvenliği düşünüyordu.

", ama bence normalde insanların ne kadar olduğunu *gizlemeye* çalışırsınız. Bu onları daha az ürkek yapar."

"Çok cesur olduğunuzu biliyorum Bayan Maomao. Her neyse, belki daha mantıklı bir yaklaşımı takdir edersiniz diye düşündüm."

"Kayıtlara geçmesi için söylemek isterim ki, eğer biri bana yumruk atarsa ölürüm."

"Anlaşıldı ve not edildi! Ancak herhangi bir zehirden kurtulmak için birine ihtiyacımız olursa, sen hazır olacaksın!"

Chue kimin ne için iyi olduğunu kesinlikle biliyordu.

Onlar sohbet ettikçe tencere giderek daha temiz hale geldi. Nianzhen yakınlarda başka bir iş yapıyordu.

"Bununla ne yapmamızı istersiniz? Yani, bu çömlekle?" Chue aradı.

"Çekirge yumurtalarını içine koyun," diye cevap verdi.

Chue neredeyse komik bir şiddetle geri çekildi. "Bayan Maomao..."

"Hayır, hayır, Bayan Chue, endişelenmeyin. Onları yemeyeceğiz. Söz veriyorum."

" veriyor musun?" Chue hâlâ ona inanmış gibi görünmüyordu.

"Evet. Pek lezzetli , değil mi? Ve iğrençler.

Bilmemiz gerekirdi, onları biz topladık." Yediği olgun böcekler,

Ama o bile böcek yumurtasına hayır diyebilirdi. "Bunların üzerine yağ dökeceğiz-" "Ve kızartacağız?"

"Ve onları yak."

"Yakmak mı?"

Maomao çömleği aldı ve tapınağa doğru yöneldi. Mütevazı bir tuğla yapısıydı ama temizlenip süslenirse uygun bir şekilde heybetli olabilirdi.

"Burada bir ateş yakalım derim. Bu ritüel gibi görünüyor, değil mi?" Maomao sordu.

"Oh-ho," dedi Chue.

"Ve bir ritüelin ziyafete ihtiyacı vardır, değil mi?" Maomao hâlâ etrafta dolaşan köy çocuklarına baktı. Patateslerle ilgili haber yayılmış olmalı, çünkü köyde küçük bir kalabalık vardı.

erkek ve kız kardeşe ek olarak.

"Nereye istediğini anlıyorum." Chue güldü. Nerede olduğunu gördü Maomao bu işe devam ediyordu, iyi. "Süslemeleri bana bırak!" Yakasından uzun kırmızı bir kurdele çıkardı. "Güzel tenceremiz için bir platforma ihtiyacımız olacak. Lahan'ın Kardeşi ve benim küçük kayınbiraderim yardım etsin!"

Görünüşe göre, Chue artık ona "Lahan'ın Kardeşi" de diyordu.

Chue platformu inşa etmeye odaklandığından yemeği hazırlamak Maomao'ya kaldı. Nianzhen'in evindeki fırını ödünç alarak bir şeyler . Maomao bazen En'en'in profesyonel şef gölgesinde duruyormuş gibi hissediyordu, ama gerçek şu ki, hiç de fena bir şef değildi. kendisi pişirir.

Yemek pişirmek temelde tıpkı uyuşturucu karıştırmak gibidir, ama yiyeceklerle. Lezzetli bir şey yapmak için malzemeleri ve garnitürleri bir araya getirirsiniz.

"Ne yapıyorsun?" Nianzhen kalan gözünü de kısarak sordu.

"Ritüel."

"Bu ?"

"Ritüellerin neşeli kutlamalar olması gerekir, değil mi efendim? Bunun için de bir ziyafete ihtiyacınız var."

"Sanırım beni yakaladınız..." Tedirgin görünüyordu; bakışları Lahan'ın Kardeşine takıldı.

"Durun! Hepsini kullanma! Sadece bu kadar getirdim, biliyorsun!"

"Onlar" neydi? Tohumluk patatesler tabii ki. Bu festivali büyük bir festival yapmaya karar vermişlerdi.

"Biliyorum, . Daha az sızlanma, daha çok buhar!"

"İnsanlarla böyle konuşamazsın-Grr!"

Lahan'ın Kardeşi kendi kendine öfkeyle homurdandı ama sobaya daha fazla yakıt koydu. Yakıtı toplamak için iki sopa kullanıyordu; belki de koyun gübresini çıplak elle tutmaya karşı içgüdüsel bir direnç hissediyordu, kurumuş olsa bile.

"Evimde ne kadar alet edevat varsa kullanabilirsiniz. Eğer yiyeceğimi tüketirseniz, bunun için bana birkaç sikke ayırırsanız memnun olurum. Sınırdan yaşıyorum," dedi Nianzhen.

"Teşekkür ederim efendim," dedi Maomao.

"Ben biraz uyuyacağım," dedi Nianzhen, derme çatma yatağa uzanarak. Dayanıklı görünüyordu ama yaşlı bir adamdı ve günlerce tarlada çalışmak ona çok zarar vermişti.

"Tatlı patatesler en tatlı hallerini yavaş pişirildiklerinde alırlar, değil mi?" Maomao sordu.

"Evet! Onları sadece büyük, sıcak bir alev üzerinde kızartamazsınız!"

Yani sadece patates bu kadar bilgili değil. Patates pişirmekte de.

Görünüşe göre Lahan, tatlı patatesleri kullanmanın yollarını bulmak için Lahan'ın Kardeşi'ne hiç de azımsanmayacak ölçüde güveniyordu.

Lahan'ın Ağabeyi küçük kardeşine sert davranabilirdi ama Temelde iyi bir insandı, fazla iyi. Her şeye karşı çıkma şekli, sıradan ama gecikmiş bir isyan evresine işaret ediyordu.

"Ben çok yönlü bir aşçı değilim. Buradaki malzemelerle ne yapabileceğimizi düşünüyorsun?" Maomao sordu.

"Neden bana soruyorsun?!"

"Çünkü Bayan Chue daha çok yemek yiyen bir tip ve Usta Basen de bu konuda yardımcı olmayacaktır."

Chue, gerçekten mecbur kalsaydı, congee yapabilecek gibi görünüyordu, ancak daha ayrıntılı yemekler söz konusu olduğunda, üretimden ziyade tüketime odaklanmıştı.

"Şey, bilmiyorum," dedi Lahan'ın Kardeşi kesin bir ifadeyle. Gözlerini ondan kaçırdı ama belli ki yalan söylüyordu.

"Anlıyorum," dedi Maomao. "Özür dilerim... Sadece onlara gerçekten hoşlarına gidecek bir şey ikram etmeyi umuyordum."

Arkasına, çocukların içeri kapıya doğru baktı. Kardeşlere eşlik eden çocuk kalabalığı önemli boyutlara ulaşmıştır.

"Şu arkadaşlarınıza bakın," dedi, alışılmadık bir şekilde doğrudan çocuklarla konuşarak. "Eminim hepiniz özel bir şeyler yiyebileceğinizi umuyordunuz. Lezzetli bir şey."

"Ne?" diye sordu kız kardeş, gözyaşlarının eşiğinde. "Yani... Yani patates yiyemeyecek miyiz?"

"Oh, yapacaksın, yapacaksın. Sadece... Özür dilerim. Bunu yapamayacağım."

kendi başıma çok lezzetli hale getirebilirim."

"Neden? Yemek yapmakta kötü müsün?" diye sordu başka bir çocuk.

"Ah, keşke patates yiyebilseydik. Hiç alamayacağız gibi görünüyor," dedi üçüncü bir çocuk kederli bir şekilde.

Lahan'ın Kardeşi giderek daha rahatsız görünüyordu. Kambur durdu, sırtını onlara dönmedi ama sadece bir anlığına. Sonra uzun bir iç çekti, döndü ve bir parmağını kaldırdı. "Dinleyin, sizi küçük veletler. Yemek mi istiyorsunuz, yemek pişirmeye yardım edin. Çalışmayanlar yemek yemez. Ama çalışanlar, size şimdiye kadar yediğiniz en iyi yemeği ismarlayacağım!"

Çocuklar alkışladı ve Lahan'ın Kardeşi en büyük oğul olduğunu kanıtladı.

Ne yumuşak bir dokunuş! Maomao, yemek çubuklarıyla buharlı pişiricideki bir patatesi mızraklarken düşündü.

Maomao ve ekibi yemek pişirmeyi bitirdiğinde, tapınak tamamen dekore edilmişti. Chue bir tencere dolusu

Çekirge yumurtaları tam ortada, doğaçlama bir platform görevi gören küçük ama iyi inşa edilmiş bir tuğla yığınının üzerindeydi.

Mütevazı tapınak kırmızı bayraklarla süslenmişti ve orada burada hayvan yağı lambaları parlıyordu. Metal şingirtileri duyuluyordu; Maomao sese doğru baktığında iki metal plakanın birbirine bağlanarak bir tokmağın oluşturulduğunu gördü. Rüzgâr estiğinde zilleri tıkırdatıyor ve sancakların dalgalanmasını sağlıyordu.

Sandalye ve masalar, oldukları gibi, varillerden oluşuyordu keçeyle kaplıydı. "Masa" Maomao ve diğerlerinin yaptığı yiyeceklerle doluydu.

Her şey hazır olduğunda, güneş batı ufkunu çoktan aydınlatmaya başlamıştı.

"Burada neler oluyor?" diye sordu biri. Artık sadece çocuklar değil, yetişkinler de gelmeye başlamıştı.

Herkes oraya vardığında Maomao devasa tencereye yağ döktü. Sonra ateş yaktılar, ateşi yakmak için kuru ot .

Hoş ya da mide bulandırıcı olabilecek bir aroma kokusu vardı; bunu söylemek zordu. Tencere ısıll ısıll yanmaya başladı, karanlık çöktükçe daha da belirginleşti.

Köy muhtarı şaşkın bir ifadeyle, "Ne yapıyorsunuz, saygıdeğer misafirler?" diye sordu. Diğer köylülerden birkaçı da onunla birlikteydi.

"İzin verin açıklayayım," dedi Basen öne çıkarak. Chue yanına geldi ve ona kısaca bir kâğıt parçası gösterdi.

İşaret kartları!

Neyse ki köylüler fark etmedi.

Basen, "Bu köy uzun zaman önce bir ritüeli gerçekleştirmek için kuruldu," dedi.

"Evet, duymuştuk," dedi muhtar. "Kimsenin anlamadığı toprağı çevirme 'ritüelini' kastediyorsunuz. Artık bunu sadece Nianzhen yapıyor."

"Bu doğru. Ve bunu anlamadığınızın da farkındayım. Bugün size gelmemizin nedeni, sadece bir kısmını bildiğiniz, ancak şimdi size bütün olarak verdiğimiz ritüelin tam ve doğru şeklini size getirmektir."

Çok derin.

Basen bir senaryodan okuyordu ve sesi de öyle geliyordu ama, Ateşin arkadan aydınlattığı halde hâlâ önemli, hatta kutsal görünmeyi başarıyordu. Chue iyi hazırlanmıştı; elinde köylülerin tepkilerine göre uygun satırları seçtiği bir tomar kâğıt vardı.

Küçük kardeşini nasıl idare edeceğini gerçekten biliyor.

Lahan'ın Kardeşi ördeği kucağında tutuyordu: Basen'in arkasında paytak paytak yürümesi yaratmaya çalıştıkları saygılı görüntüyü bozabilirdi.

Lahan'ın Kardeşi Maomao'yu dürttü. "Bu doğru mu?" diye tısladı. O an o kadar inandırıcı bir şekilde kurgulanmıştı ki, seyircilerle birlikte o da kapılmıştı.

"Artık öyle. Birlikte oynamaya çalışın."

"Bekle... Bu doğru *değil* mi?" Skandala uğramış görünüyordu. Bu sırada Basen köylülerle konuşmaya devam etti.

"Gerçekten mi? Şu anda ayini hazır olduğunuzu görüyorum... ama önce size bir soru sorabilir miyim?" diye sordu muhtar.

"Ne öğrenmek istiyorsunuz?"

"Bu görev sadece Nianzhen'e verildi, öyle değil mi?"

Geri kalanımız vali tarafından buraya yerleşimci olarak çağrıldık; bize herhangi bir ayinden bahsedilmedi."

Tencerenin içinden büyük bir *çatırtı* geldi.

Muhtar, ziyaretçilerin ayinlerini yapmalarında bir sakınca olmadığını söylüyor gibiydi ama köylülerin buna katılmaya hiç niyetleri yoktu. Yüzündeki ifadeden Basen'in kendisine bir şey dayatmaya çalıştığını düşündüğü ve bunu istemediği anlaşıyordu.

Chue düşünceli bir an için hoplayıp zıplamayı bıraktı, sonra Basen'e başka bir işaret kartı gösterdi.

"İtirazınızı anlıyorum. Ayini sizin yönetmeniz gerekmiyor." Basen Maomao'ya baktı. Arkasından Chue ona geniş bir göz kırptı. "Ama sonuç olarak ne olacağını umursamadığınızı varsayabilir miyim?"

Basen doğrudan Maomao'yu işaret etti. (Bu aynı zamanda Chue'nin talimatıydı.)

Sorumluluğu bana atmaya çalışıyorlar! Ritüeli Maomao'ya bırakacaklarını belirtiyor gibiydi ama bu Maomao'nun ettiğinden çok daha fazlasıydı. *Benden ne yapmamı istiyorlar?!*

Yine de buna katlanmak zorundaydı. Yavaş ve ciddi adımlarla büyük tencereye doğru yürüdü.

Deneyebileceğim bir şey olmalı. Küçük bir blöf, gözlerini boyayacak bir şey.

Maomao ellerini göğsünün önüne koydu, bu da ona cübbesinin kıvrımlarını karıştırma şansı verdi. Orada Chue kadar çok şey saklamıyordu ama bazı otlar ve dikiş aletleri vardı. Olabildiğince yavaş yürüdü ve bir senaryo bulmaya çalıştı. Sonunda kazanın önüne geldi ve başını öne eğdi.

"Bu ateş tanrılara sunduğumuz adakları taşır. Bir zamanlar diğer insanlar bizim kurbanlarımızdı, ama tanrılar bizimle konuştu ve bunun onların kurban etme şekli olmadığını açıkladılar. isteniyor."

Kelimeleri arka sarayda popüler olan bir romandan aşırıydı. Orijinalinde kulağa daha da uçuk geliyordu ama tüm kelimeleri hatırlayamıyordu.

"Bu toprakların tanrısı bir kuş şeklini alır; bu nedenle tanrıya, tezahürünün tercih edilen rızkına uygun olarak bir sunu verilmesi kararlaştırıldı."

Kulübede uyuyan tavuklardan birini görmüştü. "Bir kuş tanrısı mı? Ama biz mera tanrısına tapıyoruz..."

"Ne yani, bunca zaman çiftçilik yaptıktan sonra hâlâ *eski* tanrınıza mı tapıyorsunuz?" Chue üzerine basa sordu. "Bu her şeyi açıklıyor! Buğdayınızın neden bu kadar kötü yetiştiğini şimdi anlıyorum. Dur tahmin edeyim, her yıl daha da kötüye gidiyor, değil mi? Burada yaşayan insanlar buraların tanrısına bile tapmıyorken kim suçlayabilir ki?"

Bu köylülerin kendi aralarında mırıldanmalarına neden oldu. Maomao, hasadın gittikçe daha da kötüleştiğinden şüpheleniyordu; bu kadar cansız bir ekimle toprağın kendisi de çürüyecekti. Sulu pirinç ekiminin aksine, tahılın iyi bakılmış bir toprağa ihtiyacı vardı, yoksa mahsul kuruyacaktı.

Sanırım bu iyi gidiyor?

Oldukça umut verici görünüyordu. Ta ki:

"Bu çok saçma. Bence toprak sadece tükenmiş. Tüm bu tanrı lafları - var olup olmadıklarını bile kim bilebilir?" diye seslendi köyün gençlerinden biri.

, *biraz inancın olsun!* Maomao, kendi tavrını boş verin, diye düşündü.

Diğer köylüler de konuşmaya başladı:

"Bunca zamandır buradayız. Neden şimdi tanrılardan ve ritüellerden bahsediyoruz?"

"Evet, zaten iyi bir hasada ihtiyacımız yok - böylesine şefkatli ve cömert bir vali bizi izlerken olmaz!"

"O haklı! Tanrıların var olup olmadığını bilmiyoruz ama valinin var olduğunu ve bize göz kulak olacağını biliyoruz!"

Genel bir mutabakat mırıltısı vardı.

Sadece görebildiğine inan. Uh-huh. Yeterince adil. Maomao Sempatı duyuyordu; onların yerinde olsa farklı bir şey yapacağını söyleyemezdi. Ama yapması gereken bir iş vardı.

Maomao başını eğdi ve güldü. "Heh heh!" "Bu kadar komik olan ne?" diye sordu köylülerden biri.

"Neden, hiçbir şey. Sadece, hepiniz bir yanlış anlamamanın pençesinde kıvranıyor gibisiniz. Tekrar etmeme izin verin: *Ritüeli* gerçekleştirenin *siz olmanıza gerek yok*," dedi Basen'in sözlerini tekrarlayarak. Sonra köylülere sırtını döndü ve bu fırsattan yararlanarak cübbesinin kıvrımları arasından. Hiçbirinin onu görmemesine dikkat ediyordu.

Bir bakalım. İhtiyacımız olan .

Elleriyle büyük bir hareket yaptı ve kazanın içindeki alev vınlayarak dans etti.

"Bakın! Yangın!" diye bağırdı biri. Alevler sarıya dönmüştü.

"Bu da ne?!"

Maomao'nun cübbesinde sakladığı şifalı bitkilerden daha fazlası vardı. -Ayrıca dezenfektan alkol de taşıyordu. Daha önce pişirdiği yemekten hâlâ bir tutam tuzu olduğundan bahsetmiyorum bile. Chue yanında biraz bulunduruyordu - buralarda lüks bir eşya olduğunu açıklamıştı.

Ahh, bu beni geçmişe götürdü.

Bir zamanlar arka saraydaki bir gizemin ardında da aynı şey vardı: tuz sarı renkte yanıyordu.

"Tanrı'nın iradesini göremiyor musun?" Maomao tapınakta bulunan aynayı eline aldı. Chue onu biraz cilalamıştı ama sadece en kötü pası çıkaracak kadar.

Bu mükemmel.

Aynanın üzerine biraz alkol damlattı ve tenceredeki ateşin bir kısmını aynanın yüzeyine aktardı. Şimdi ateş mavi-yeşil yanıyordu.

Maomao döndü ve "iş" gülümsemesini takındı.

"Görünüşe göre tanrı kızgın ve kederli."

Bronz ayna, üzerindeki ateşle birlikte oldukça ısınıyordu, bu yüzden onu tencerenin yanına koydu.

Renk değiştiren alevleri gören köylüler arasında bir uğultu başladı.

"Şimdi, ritüele katılmayacağınız farkındayım." Fıçının üzerinde duran yemeğe baktı. "Ama görünüşe göre Bu gece biraz fazla yemek yaptık. Soğumadan önce hepiniz biraz yemez misiniz?"

Çocuklar ellerini havaya kaldırarak "Yaşasın!" dediler. Bu olmazdı

Bütün gün onlara yardım ettirip sonra da yemek vermemek doğru olmaz.

Yetişkinler daha tereddütlüydü, renkli ateşten ürkmüşlerdi ama daha önce benzerini hiç görmedikleri bu sıra dışı yiyeceğin cazibesine kapıldıkları da inkâr edilemezdi. Herkes masaya bakarken Maomao Chue'yi dürttü. "Beni bir daha böyle zor durumda bırakma," diye mırıldandı. Açıkçası soğuk terler dökmüştü.

"Bunu yapabileceğinize inancım vardı, Bayan Maomao," dedi Chue Masumca ve sonra gülümseyerek ziyafetin genel karmaşasına katılmak için atladı.

Umarım işe yarar.

Maomao bitkin düşmüştü. Bundan sonrasını Chue ve diğerlerinin halletmesine izin vermeye karar verdi; biraz dinlenmek için çadıra geri dönecekti.

Bölüm 10: Raporlanan Sonuçlar

Hava çay ve tatlı atıştırmalıkların kokusuyla doluydu. Bu çay partisinin ev sahibinin teni bir bebeğinki kadar pürüzsüzdü ve oda hoş bir sohbetle doluydu.

Bu tanımla, belki de canlı genç kadınlarla dolu bir çay partisi hayal ediyorsunuz - ama yanılırsınız.

"Merhaba, genç bayan! Evine hoş geldin!"

Bu toplantının ev sahibi yaşlı bir adamdı, hem de bir hadım. Yani, şarlatan doktordu. Tianyu ile sohbet ediyor, sohbet arasında ağzına kurutulmuş hünnap atıyordu.

Lihaku duvarın yanında durmuş nöbet tutuyordu ama ortalık oldukça sessiz olmalıydı çünkü elinde birkaç ceviz vardı ve fırsat buldukça gizlice kabuklarını kırıyordu.

Bunlar bizim şifalı cevizlerimiz mi? Maomao düşündü ama işe hekimi selamlayarak başlamaya karar verdi.

"Teşekkür . Daha yeni döndüm. Görüyorum ki burası gerçek bir tıbbi ofis gibi görünmeye başlamış."

Aslında Gyokuen'in ek binasında dönüştürülmüş bir bina olan ofiste eskisinden daha fazla raf ve karyola vardı ve hatta bölmeler Ekranlar.

Maomao on gün boyunca sağlık ofisinden uzakta köyü ziyaret etmişti ve o yokken diğerlerinin gerçek bir iş yapıyor gibi göründüğünü keşfetmekten memnundu.

"Odanız için başka mobilyalarımız da var genç bayan. Merak etmeyin, bıraktığınız yerde duruyor."

"Tamam, teşekkür ."

On gün önce, odasında bir karyoladan başka bir şey yoktu. En azından ona bir masa ve kitaplık bulduklarını umuyordu. "Merak etme, hiçbir eşyana dokunmadık," dedi şarlatan. dedi. "Sadece biraz toparlandım. Odan çok üzgün ve boş görünüyordu. Bence şimdi içinde olmak çok daha güzel olmalı!"

Sesi alışılmadık derecede motive olmuş geliyordu. Maomao'nun aldığı mesaj, yeniden dekore etmek için yeterince zamanı olduğuydu.

Tianyu zamankinden daha saygılı bir ses tonuyla, "Buradaki bebek yüzlü mucize burayı *gerçekten* de evi gibi hissettirmeye başlamış," dedi. Maomao bu konuda çok kötü şeyler hissediyordu.

Eşyalarını bırakıp yeni ecza dolabının çekmecelerini karıştırmaya başlarken, "Bundan ciddi bir sorun olmadığını mı anlıyorum?" diye sordu. Uzun zamandır ilk kez gerçekten ilaç gibi *kokan* bir ilacı *koklamak* kalbini sevindirdi. Basen'den denizatını da başarıyla almıştı; onu daha sonra işlemiden geçirmesi gerekecekti.

"Hmm, hayır, öyle bir şey yok," dedi şarlatan. "Biz sadece Ay Prensi'nin muayenelerini yapmaya devam ettik. Arada bir hasta görüyorduk..."

"Çoğunlukla soğuk algınlığı. Gemideki sıcaklık dalgalanmaları bazı insanları güçsüz bıraktı." Tianyu, şarlatanın rahat ve dolambaçlı konuşma tarzına sinirlenerek söze girdi. Maomao da hikâyeyi mümkün olduğunca doğrudan dinlemek istiyordu, bu yüzden bakışları Tianyu ile ilaç dolabı arasında gidip gelerek envanterlerini kontrol etmeye devam etti. "Akrep tarafından sokulan bir kişi vardı ama durumu iyiydi. Yanındaki bir adam soktukten hemen sonra onu tedavi etti, yani öyle davranırsa bile ölmeyecekmiş gibi görünüyor."

Tianyu bunu ikinci el bir hikâyeye gibi anlattı, muhtemelen bu alan onun uzmanlık alanı olmadığı için. Kesinlikle şarlatan adamı tedavi etmemişti. -Peki kim yaptı? Akrep zehri hakkında bir şeyler bilen biri miydi?

"Yanımızda akrep zehri hakkında bilgisi olan biri var mı?" Maomao çekmecedan biraz swertia aldı, bir parça kopardı ve yaladı. Hemen pişman oldu: tadı kesinlikle *ilaç* olduğunu söylese de, yaltaklanmaya neden olacak kadar acıydı.

"Burada her zaman akrep zehriyle uğraşıyorlar. Yemekhanedeki bayanlardan biri bize nasıl tedavi anlattı. Ve gerçekten doktor olup olmadığımızı yüksek sesle merak ettiğini de eklemeliyim."

"Burada kızartıp *yediklerini* biliyor muydun?" dedi şarlatan. "Ne korkunç bir fikir!" Kaşları çatıldı.

"Bunu denediğimizden emin olmalıyız!" Maomao dedi ki, morali

Atlıyor. Kurutulmuş otları çekmeceye geri koydu. Yolculuk sırasında topladığı otların herhangi bir tıbbi özelliği olup olmadığını öğrenmek için sabırsızlanıyordu.

"Ne? Hayır, hayır!" dedi şarlatan titreyerek.

Maomao, iki hekime , her şeyin iyi görünüyordu. İlaçla biraz daha kaliteli zaman geçirmek istedi ama içini kemiren bir şüphe onu odasına gitmeye yöneltti. "Gidip eşyalarımı bırakacağım," dedi.

Odası merdivenlerin hemen başındaydı ve içeri girer girmez Tianyu'nun neden kıs kıs güldüğünü anladı.

"Ne *adına*..."

Eskiden sade ve süssüz olan odası artık kiraz ağacıyla süslüydü. Yatağın üzerinde pembe bir gölgelik vardı. Böcek ağı olamayacak kadar şirindi, üstelik orası burası işlemeliydi. Çalışma masası yine işlemeli bir masa örtüsüyle kaplıydı ve sandalyesinde de batı tarzı, ajurlu dantel bir minder vardı. Pencerede hemen hemen aynı tarzda perdeler asılıydı ve duvarı çiçek desenli bir goblen süslüyordu.

O da tütsü kokusu alıyordu, kızlara göre çok fazla çiçeksi bir koku. onu. Üstüne , odanın dört bir yanına kurutulmuş çiçekler serpiştirilmişti.

Bir saniye boyunca mutlak bir sessizlik içinde baktı, sonra titremeye başladı. O anda dekoru yerle bir etmek isterdi ama şarlatan arkasından yaklaşmış ve beklentiyle ona bakıyordu.

"Ah! İğne işini takdir değil mi? Bu Tüccar bana bunun genç bir hanım için mükemmel olacağına söz verdi," dedi. Belki de olurdu. Ama bahsettikleri kişi Maomao'ydu. Bu arada, yaşı itibarıyla neredeyse yaşlı bir bakireydi. "Ne düşünüyorsunuz, hanımefendi? Beğendiniz mi?" Vakvak ona doğru geldi, gözleri umutla parlıyordu.

Maomao hafif bir boğulma sesi çıkardı. Kaşlarını çattı ve sonra omuzları çöktü. Arkalarından Lihaku bakıyordu Tianyu ise sırtıyordu. Maomao o akşam çayına swertia koymaya karar verdi.

Yemekten sonra Maomao kendini biraz daha iyi hissederek odasına döndü

Tianyu'yu iyi ve düzgün bir şekilde geri getirebildiğinden beri. Swertia çayını içerken yüzünün buruşması her gün görülebilecek bir şey değildi.

Neden kadar üzgün? Bu tıbbi bir şey!

Keyif bölgesinde, kaş karasına swertia karıştırırlardı; saçların incelmesini önlediği söylenirdi. Aynı zamanda etkiliydi hazımsızlık, ishal ve mide ağrılarına karşı kullanılırdı, ancak o kadar acıydı ki saray tıbbi ofisinde nadiren kullanılırdı.

O zaman neden yanlarında taşıyorlardı? İşin mideyle ilgili kısmından çok saç dökülmesini engellemesiyle ilgiliydi. İnsanlar bu kısmını sevdi.

Arada bir saç konusunda gelenler oluyor.

Tabii ki Maomao, şarlatanın aksine kişisel bilgilerini vermiyordu, ancak bir soru sorma fırsatını da kaçırmıyordu. karşılığında bir iyilik için hasta.

Maomao ezici bir kız çocuğu havasındaki odaya bakıp iç geçirmekten başka bir şey yapamadı. Eğer her şeyi eski haline getirirse şarlatan çok üzülecekti. Onun fark etmemesi için her seferinde bir şeyleri biraz değiştirmesi gerekecekti.

Belki yarın başlardı. Şu anda çok fazla iş varmış gibi geliyordu. Tam pijamalarını giymek üzereydi ki kapının çalındığını duydu.

"İçeri gelir misin?" dedi.

"Size de çok iyi akşamlar!"

Chue ortaya çıktı, artık yolculuklarında giydiği pantolon yerine sıradan bir nedime kıyafeti giymişti. "Sevgili şarlatan sınavını yaptı, şimdi de bekleyen hanımlar kendi sınavlarını istiyor!" Başka bir deyişle, Jinshi Maomao'yu çağırıyordu. Chue gözünü kırpmadan bahanesini sundu.

On gün oldu.

Maomao, Jinshi'nin yarasının nasıl merak etti. Kaşınmadığı sürece onsuz da iyi olmalıydı.

Chue, "Çiftlik köyünde işlerin nasıl gittiğiyle çok ilgileniyor," dedi.

Maomao, "Onu çoktan bilgilendirdiğinizi düşünmüştüm," dedi.

Chue ve Basen arasında ekleyebileceği pek bir şey yoktu. "Ah, ama Ay Prensi her türlü bakış açısına sahip olmayı seviyor.

Farklı bakış açıları farklı bakış açıları getirir!"

"Sanırım haksız değilsiniz..."

Bu iyi bir felsefeydi ama bu durumda Maomao, Lahan'ın Kardeşi'ni çağırmasının daha iyi olacağını düşündü. Diğerlerinin aksine Maomao, Jinshi'nin Lahan Kardeşi'i çağıramayacağından şüpheleniyordu.

Ona tahammül et.

Muhtemelen bütün bir konuşmayı yaparlar ve hiçbir şey söylenmez.

Her neyse, eğer bu doğrudan bir emirse, Maomao'nun gitmekten başka çaresi yoktu. Görünüşe göre yine kıyafetlerini değiştirmesi gerekecekti.

Chue elinde bir lambayla Maomao'nun önünde zıpladı, ışık onunla birlikte sallanarak etraflarındaki alanı garip açılarla aydınlattı.

"Ürkütücü bir yer, ha! Gecenin bir yarısı büyük, eski bir malikane gibisi yok!"

"Çok doğru..." Maomao arka saraydaki günlerini, ürkütücü hikayeleri ve dış duvarda dans eden eşini düşündü. bakılırsa kendini geceleri dışarı çıkarken bulmuştu.

"Biliyor musun, bu evde bir hayalet olduğunu söylüyorlar," dedi Chue, feneri yüzünün önünde tutarak.

"Bir hayalet mi? Maomao'nun tek söylediği buydu.

Chue alt dudağını dışarı çıkardı. "Birazcık bile korkmuyor musunuz Bayan Maomao?"

"Bu tür hikayeleri çok duydum." Artık korkmanın bir anlamı yoktu. Chue yine de Maomao'nun eğlencesini bozduğunu düşünüyordu. Bu yüzden Maomao, "Sadece referans olsun diye soruyorum, ne tür hayaller bunlar?" diye sordu.

"Ooh! Bilmek ister misiniz? Bilmek ister misiniz, Bayan Maomao?" Chue'nin gözleri parlamaya başladı. "Tam burada ortaya çıkıyor, öyle deniyor!"

"Ne ortaya çıkıyor?"

"Uçan bir kafa!"

"Ha?"

Bu hiç mantıklı değildi. Bir kafa, bilirsiniz, bir . Onlar

uç.

"Buralarda bir *feitouman* var!"

Bir feitouman- tamam, evet, Maomao bunları duymuştu. Onlar kendi kendine uçan bir kafaya benzediği söylenen bir tür doğaüstü canavar.

"Ah, Bayan Maomao. Bana inanmış gibi görünmüyorsunuz."

"Çünkü buralarda hiç feitouman olduğunu sanmıyorum.

Yine de umut , değil mi Bayan Chue?"

Çok geçmeden Jinshi'nin odasına güvenli bir şekilde vardılar ve görünürde hiçbir canavar yoktu.

"Yuh. Sıkıcı," dedi Chue.

"Biliyorum, . Buraya ne için geldiysek onu yapalım."

Maomao'nun adını bilmediği kapı görevlisini selamladılar ve odaya girdiler. Bu noktaya kadar, konaklama ihtişamlı olduğu kabul edilebilirdi. Suiren ve Gaoshun içerideydi.

Maomao bir kez daha eğilerek, "İyi akşamlar," dedi. Odanın etrafına bakındı. *Burada biraz yalnızım*, diye düşündü. Çok fazla etrafta insanlar vardı. Jinshi'nin içeride olduğunu düşündü ama Taomei ya da Basen'i görmedi. Baryou orada olabilirdi ya da olmayabilirdi. Chue yakındaki bir perdeyi dürtüyordu, belki de oradaydı.

Suiren çay hazırlarken Maomao'nun sorusunu yanıtlayarak, "Taomei Basen'le konuşmakla meşgul," dedi.

Sormadım bile! Yaşlı nedime o kadar zekiydi. Maomao'nun tam olarak ne düşündüğünü biliyordu. *Yine de köyde gözle görülür bir hata yaptığını sanmıyorum.*

Basen'in daha önce olduğundan daha olgun görüldüğünü düşündü. Biraz sinirli görünüyordu.

ama onun çok olduğunu düşündü.

Suiren, "Sevimli ya da değil, odasında bir ördek bulunduramaz," diye ekledi.

Ördek mi? Konu bu mu?

En azından artık ne olduğunu biliyordu. Görünüşe göre Basen, kuşu Lahan'ın Kardeşi ile bırakmayı başaramamıştı.

Onlara gerçek çiftçiliği öğretmek için ifti köyünde kaldılar. "Şimdi, Xiaomao, bunu Ay'a götürme nezaketinde bulunur musun? Prens?" diye sordu Suiren, parlak bir gülümsemeyle ona çay tepsisini uzatırken.

"Eğer bunu yapmamda bir sakınca yoksa," dedi. Gaoshun başıını sallayarak sorun olmadığını belirtti. Jinshi'nin kendini beğenmiş hizmetkârı tek bir beyaz

Elinde tüy vardı. Gaoshun her zaman sevimli şeyleri severdi. Ördek onun üzerinde onarıcı bir etki yaratmış olmalı.

O anda odada bulunan herkes temelde Jinshi-'ye neler olduğunu biliyordu; dikkatsiz Chue hariç.

Muhtemelen Suiren orada olduğu için ş anda en iyi davranışını sergiliyordu.

"Pekâlâ, o zaman." Maomao i odaya doğru döndü.

Kapıyı açtığıında, hava burun deliklerini gıdıklayan canlandırıcı bir tütsü kokusu taşıyordu. Jinshi genellikle sandal ağacını tercih ederdi ama bugün aloes ağacı kullanıyordu.

Paranın satın alabileceği en iyi mala sahip olduğuna eminim.

Aloeswood'un

Maomao biraz almak isterdi ama Jinshi'nin kullandığı tütsü muhtemelen baş dndrcyd.

Pahalı. paylaşması için ona yalvaramazdı.

"Sen misin Maomao?" Jinshi masasının üzerine eğilmiş bir şeyler yazıyordu. Etrafı kâğıtlarla çevriliydi.

"Peki efendim." Maomao tepsiyi masaya koydu ve ayı doldurdu. Suiren kaynar su kullanmıştı, yüzden Maomao yerleşene kadar çay mükemmel bir şekilde demlenmişti. İki fincanı eşit miktarda doldurdu ve birini kendine aldı. "İzin verirsiniz."

Bir yudum aldı. Aslında Suiren'in bir şey içeceğini düşünmemişti. zehirli çay hazırladı, ama protokol protokold. Sadece boğazı ıslatmakla kalmayıp kan akışını da teşvik eden zengin fermente siyah bir çay keşfetti.

". "

"Teşekkürler." Jinshi fırçasını yere bıraktı ve büyük bir esneme hareketi yaptı. "Sağlığınız nasıl efendim?"

"Direkt konuya giriyoruz, değil mi? Ah, pekala, sorun değil. Sen sınavını yaparken bana geziyi anlatabilirsin."

Jinshi cüppesinin üstünü silkti. Maomao kendini

Eskiden bunu yapmakta biraz daha yavaştı ama şimdiye kadar pek çok sınava tabi tutulduğu için artık tereddüt etmiyordu. Törende durmayı da göze alamazdı, bu yüzden bandajını hızla çıkardı.

"Pansumanları değiştirmekte iyi olduğumu görüyorum," dedi. "Her gün bir şeyler yap..."

Jinshi'nin böğründe mükemmel bir kıpkırmızı çiçek açmıştı. Yanığın üzerinde yeni bir deri oluşuyor ve onu bir gül ya da şakayık gibi parlak kırmızıya dönüştürüyordu. Maomao bunun siyasi amaçlı olduğunu bilmeseydi güzelliğine hayran bile kalabilirdi.

Daha iyi olduğunu söyleyebilirim. Yara izi muhtemelen asla iyileşmez. tamamen -kırmızıdan pembeye dönerdi, ama muhtemelen bundan daha fazla değil. *Adamım. Keşke onun kışından biraz deri alıp bu şeyin üzerine yapıştırabilseydim.* Jinshi'nin kalçalarına bir bakış attı.

"Biliyor musun, son zamanlarda sınavlarımız sırasında önüme baktığın kadar arkama da baktığını düşünmeden edemiyorum," dedi Jinshi.

"Bu sizin hayal gücünüz efendim."

Maomao Jinshi'nin yanına taze merhem sürdü, yanığı tedavi etmekten ziyade cildin kurummasını önlemek için. Sonunda lekeleri giderecek bazı otlar da eklemeyi planlıyordu.

"İşte, hepsi tamam."

Yeni bir bandaj uyguladı ve Jinshi'nin tedavisi bu kadar sürdü. O kadar çabuk bitmişti ki çay hâlâ dumanı tütüyordu. Maomao bir yudum içti.

Jinshi, "Bunu yaptığınızda çok daha hızlı ilerliyor," dedi. O Cübbesini tekrar giydi ve masadaki çayı kana kana içti. Maomao ona ikinci bir fincan doldurmak için hareket ettiğinde, ona zahmet etmedi. Onun yerine masadan bir kitap aldı ve yatağına oturdu.

"Çok meşgul görünüyorsun," diye gözlemledi.

"Çoğunlukla hala burada ne yaptığımı anlamaya çalıştığım için. Yeni bir ülke öğrenilecek çok şey demek." Yani onu meşgul eden işten ziyade çalışmaydı. "Bana raporunu ver," dedi. Görünüşe göre o kitabını okurken dinlemek anlamına geliyordu. Zaman açlığı çekenler için gerekli bir kötülük.

"Ne kadar detay istiyorsunuz, efendim?"

"Bana verebileceğiniz her fikri ve gözlemi istiyorum. Sakın

Basen ve Chue'den zaten haber aldığım için ayrıntıları atlıyorum."

"Evet, efendim. Bu durumda, ben-"

Jinshi yanındaki yatağı okşayarak onun sözünü kesti.

Maomao hiçbir şey söylemedi.

"Konuştuğumuz süre boyunca orada durmak senin için yorucu olur. Otursana."

"Elbette. Gidip bir sandalye getireyim..."

Tam bunu yapmak üzereydi ki Jinshi bileğini yakaladı. Ona o ülkeyi dizlerinin üzerine çöktüren gülümsemesini takınıyordu. "*Al bakalım* otur." Tam da bugün onun uslu duracağını düşünürken.

Maomao'nun Jinshi'nin yanına oturmaktan başka çaresi kalmamıştı. Orada, köye yaptıkları ziyaretin hikâyesini anlatmaya başladı. Olayı bir başkasına anlatmak ona her şeyi kendi zihninde düzenleme şansı verdi. Haydutların yolda onlara nasıl saldırdığını anlattı. Çalışmak için özel bir istek göstermeyen çiftçilerden bahsetti. Windreader kabilesini ve serfleri anlattı.

Yi klanından bile bahsetti.

Jinshi onun söylediklerini diğer ikisinden duyduklarıyla zihinsel olarak karşılaştırıyor gibiydi. Çoğu zaman başını sallıyor, bazen de sanki bir şeyler ona ters geliyormuş gibi başını öne eğiyordu.

"Sanırım size söyleyebileceklerim bu kadar efendim. Herhangi bir sorunuz var mı?" "Mm. Sanırım beni en çok rahatsız eden şey Windreader kabilesi."

"Ne demek istediğinizi anlıyorum. Ovalarda dolaşan, kuşları kontrol eden ve toprağı süren bir ayin kutlayıcıları kabilesi mi?"

"Kuşları kontrol etmek..." Jinshi, Maomao'nun dikkatini çeken aynı şeye odaklanmış görünüyordu.

"Söz konusu kuşların ördek olmadığından emin miyiz, efendim?" Maomao sordu.

"Evet. Basen'e bunu yaptığım için kendimi biraz kötü hissediyorum..."

Basen şu anda o ördek yüzünden annesi Taomei'nin kötü defterindeydi. Hayvanları yetiştirmesini ilk emreden kişi Jinshi olduğu için, belli bir ölçüde suçluluk hissetti. Dahası, Taomei'ye oğlunu ara sıra dürtmesi için talimat vermiş gibi görünüyordu. Jinshi'nin sınavları sırasında mesafesini korumak için. Herkes

En kurnaz erkeklerden biri olmayan Basen'in markayı öğrenmesi halinde bu sırrı saklayamayacağından endişe ediyordu.

"Sence ne tür bir kuş kullanmışlardır?" diye sordu Jinshi. Basen bunun ördek olması gerektiğine ikna olmuştu ama Maomao'nun başka bir fikri vardı.

"Belki güvercinler," dedi.

Maomao bir yıl önce de batı başkentine gitmişti. O seyahatte, eski eş Lishu saldırıya uğramıştı ve bu saldırıyı koordine eden araçlar haberci güvercinlerdi.

Beyaz Leydi böyle .

Aralarında bir bağlantı olup olmadığını merak etmekten kendini alamadı.

"Evet, güvercinler. Ben de aynı şeyi düşünmüştüm." Jinshi yataktan kalktı ve içinde bir kuşun uyuduğu bir kuş kafesi taşıyarak çıktığı bölme paravanının arkasında kayboldu.

"Burada bir güvercin var," diye gözlemledi Maomao.

"Ben de öyle yapıyorum. Onları basit iletişimler için kullanmaya başladım."

Jinshi yirmi bir yaşından daha yaşlı görünüyordu ama düşüncelerinde uyum sağlayabilecek kadar gençti; yeni şeyleri çabucak benimsiyordu.

"Buraya geleli yirmi gün kadar oldu ve ben ziyafetlere katılmak ve resmi karşılamalar yapmaktan başka bir şey yapmadım. Ama bu bana istihbarat toplamak için fırsat sağladı."

Jinshi, Maomao'ya o yokken neler yaptığını anlatmaya başladı. Kuş, mama kabındaki dariya aldırmadan mışıl mışıl uyuyordu.

Jinshi ona batı başkentinin üst yediği tüm akşam yemeklerini, kendisine şehrin her önemli yerinin nasıl gösterildiğini anlattı. ve hatta bazı VIP'lerin zaman zaman kızları ya da bir akrabaları adına kendisine nasıl yaklaştıklarını anlattı.

"Sör Gyoku-ou'nun kızını az önce kaçırdık; partimiz geldiğinde o başkente gidiyordu," dedi.

"Ahh, evet."

"Onu karım olarak isteyip istemediğimi sordu ama şaka yapıyormuş gibi davrandı."

"Elbette, efendim."

Maomao duygularını sesinden uzak tuttu. Jinshi

yanaklarını çekiştirerek karşılık verdi. "I

meab, moth brazen, thir."

"Katılıyorum." Adam bıraktı ve Maomao yanaklarını

ovuşturdu. "Ne yapmak istiyorsun?" diye sordu.

"Hemen İmparatoriçe Gyokuyou'ya bir mektup göndererek işe başladım. Cevabı elimde."

"Şimdiden mi efendim? Gidiş dönüşün en az bir ay süreceğini sanıyordum."

Jinshi bir mektup çıkardı ve ona gösterdi. İmparatoriçe'den gelen bir mektup için oldukça üzücü bir durumdaydı.

"Bir güvercin kullandın," dedi Maomao.

"Sadece tek bir yol var."

Jinshi mektubu okumasına izin vermeye istekli görünüyordu, bu yüzden Maomao bir göz attı. "Yeğeniyle ilgili işleri onun halletmesine izin vermemizi söylüyor."

En azından işin özü buydu. Eğer Gyoku-ou gerçekten de İmparatoriçe Gyokuyou'nun üvey kardeşiye, kızı da onun yeğeni olacaktı.

Ne yapmayı planlıyor, merak ediyorum.

İmparatoriçe'nin üvey kardeşiyle arası pek iyi görünmüyordu. Maomao, onun kendi planları olduğundan emindi.

Bu sırada Maomao ve diğerleri önlerindeki sorunla yüzleşmek zorundaydı.

Jinshi, "Rüzgâr Okuyucuları güvercin kullanıyorsa, bu Nianzhen denen adamın hikâyesini destekliyor demektir," dedi.

"Sence Rüzgâr Okuyucuları ovalarda bilgi paylaşabiliyorlar mıydı?"

"Öyle olmak zorundalar. Böcek salgınları yangınlar gibidir; sorun başladıkları anda onlara ulaşmaktır."

Jinshi okuduğu kitabı Maomao'ya fırlattı ve Maomao bunun bir metin değil, rakamlardan oluşan sütunlar olduğunu fark etti.

Bir çeşit kayıt.

"Bunlar son birkaç on yılda meydana gelen salgınlar. Lahan sayıları anında bulabilirdi ama benim için daha zor oldu."

Kayıtlar konumları ardından sürülerle ilgili sayıları veriyordu. Uzman olmayan birinin başını ağrıtmaya yeterdi.

"Sizce bir düzen var mı efendim? Bir şeyler

Sinsi mi?"

"Sadece hasat kayıtlarından bile emin olamıyordum ama sizin denetiminiz sayesinde artık biliyorum. I-sei Eyaleti yanlışlıkla şişirilmiş hasat rakamları bildiriyor."

"Şişirilmiş mi? Anlamıyorum. Bunu neden yapsınlar ki?"

Normalde, daha yüksek rakamlar sadece daha yüksek vergiler anlamına gelir. Eğer

hasatlarını eksik bildirmiş olsalardı, bunu anlayabilirdi.

"Henüz bilmiyorum. Ancak kayıtlarda belirtilmeyen yerlerde doğal afetler meydana geliyorsa, o zaman tüm bu sayfalar işe yaramaz."

Jinshi umutsuzca başını salladı. "Emin olmanın tek yolu gidip kendiniz görmek. Sadece ziyaret ettiğiniz köyü değil, diğerlerini de."

Ancak bu, İmparatorluğun küçük kardeşi için kolay değildi. Hâlâ kendi sınırları içinde olmasına rağmen, bu uzak diyarda kendi ülkesindekinden daha az güçlüydü ve emrinde daha az insan vardı.

"çarpan başka bir şey var mı?" diye sordu. "Belki bir şey..."

"Evet? Ne?"

"Buralarda çok fazla şifalı bitki yok efendim." Doğrudan Jinshi'ye baktı, hatta kızgınlığının bir kısmının

yüzünde belirdi. "Yerel bitkilerle ilgili bir ansiklopedi istiyorum. Sadece evden getirdiklerimizi kullanarak yapabileceğim ilaçların bir sınırı olacak."

En kolayı Maomao'nun bir kitapçıya gidip ama buna şansı olacak gibi görünmüyordu. Ondan küçük bir işi halletmesini istediği için başı belaya girmeyecekti.

"Pekâlâ. Başka sorunuz var mı?"

"Kişisel bir şey sorabilir miyim?" "Buyurun."

"Yi klanı kimdi?"

Bu Maomao'nun saf kaynaklanıyordu. Yi'nin on yedi yıl önce kralın emriyle yok edildiğini biliyordu.

ama ne yaptıklarını bilmiyordu. "Yi klanı... Hmm," diye mırıldandı Jinshi.

"Ne oldu efendim? Hakkında konuşamayacağınız bir şey mi?"

"kadar da değil. Ben de emin . Biliyorum ki onlar

Ana Kraliyet günlerinden beri Shi klanıyla birlikte tahta hizmet etti. Ve duyduğuma göre ana soyundan gelen bir sistemi takip etmişler."

"Kral Ana" Wang Mu, efsaneye göre Li'yi kuran kadındı. Bazen ilk imparatorun annesi söylenirdi.

"Anasoylu mu, efendim?"

Maomao şaşırmişti. Li'de ataerkillik günün düzeni olma eğilimindeydi ve bu eğilimin Li'de de geçerli olmasını beklerdi.

çok sayıda göçebe kabileye ev sahipliği yapan I-sei Eyaleti'nde daha da güçlendi.

"Evet, doğru. Bir muhbir Yi'lerin ihanetini ortaya çıkardı ve böylece yok edildiler. Bir teoriye göre İmparatorluk ailesini haksız yere etkilemişlerdi... ama Gaoshun bana kendisinin bile kesin olarak bilmediğini söyledi."

"Efendi Gaoshun bile bilmiyor mu?"

"Hayır. O döneme ait kayıtlara bakmayı denedim ama o kadar sıkıştırılmış ve yüzeyseller ki bir anlamı kalmadı."

Garip görünüyordu. Hatta özensiz. Jinshi'nin kesin konuşmayı reddetmesi, ona söylediklerinde ne kadar çok söylenti ve kulaktan dolma bilgi olduğunu gösteriyor olabilirdi.

"Anlıyorum efendim." Merhemi temizledi ve kullanılmış bandajları topladı.

"Şimdiden gidiyor musun?" Jinshi yumruklarını sıktı ve üzgün bir köpek yavrusu gibi ona baktı.

"Evet, efendim. Ben de seyahatimden hemen sonra geldim ve çok yorgunum. Keşke biraz uyumama izin verseniz."

"Bu durumda..." Jinshi başladı ama sonra başını salladı. "Ne oldu efendim?"

Maomao bunun ne olduğunu çok iyi tahmin ediyordu ama bilmiyormuş gibi yaptı.

"Hayır, yapmasam daha iyi. Kuralların büyük ölçüde ihlal edilmesinden sonra, küçük bir ihlal bile sert bir şekilde değerlendirilir."

Kural ihlali, ha? Maomao Jinshi'nin yanına baktı.

Belki de çok adil davranmıyorum.

Jinshi her şeye ve her şeye sahip olabilecek bir adamdı.

arzulanan. Ve yine de, o kadar dürüst biriydi ki Böyle lafı dolandırmak istemezdi. İsteddiği şeye giden en kısa yoldan değil, kendisi için en iyisi olacak yoldan gitmek istiyordu. diğer kişi.

Burada böyle bir şeyin olmaması çok kötü.

Bu yüzden Maomao bildiği halde bilmiyormuş gibi davrandı. Hiç de adil değil.

"Bu durumda, ben gidiyorum efendim."

Yaşadığı haksızlığı hafifletmek için kendini biraz gülümsetmeye çalıştı.

Jinshi'nin kolu hâlâ uzanmıştı ama yataktan kalkmadı.

Chue Maomao'yu odasına geri götürdü. Bu kez hayalet hikayeleri anlatmadı; onun yerine Maomao Jinshi ile meşgulken Suiren'in kendisiyle sert bir şekilde konuşmasından şikayet etti.

"Vay be! Gecenin bir yarısı kim *temizlik yapar*? Hiç kimse! Siz ne düşünüyorsunuz, Bayan Maomao?"

Maomao, Chue'nin yerleri cilalamaya zorlandığını öğrendi.

Üzgünüm, Bayan Chue.

Muhtemelen Chue'nun Jinshi'nin odasına dalmasını engellemenin uygun bir yoluydu. Suiren her zamanki gibi Jinshi'nin müttelikiydi.

Chue, Maomao ve Jinshi baş başayken neler olup bittiği hakkında soru sormayacak kadar saygılıydı, yani görünüşe göre bir leydi için çizginin nerede olduğu hakkında bir şeyler biliyordu. Görünüşü ve davranışları bunun tam tersini düşündürse bile.

"Sizi bıraktıktan sonra Bayan Maomao, odama geri döneceğim. Kocamla hanky-panky başka bir gün bekleyebilir."

"Bayan Chue, evlilik hayatımızın mahrem ayrıntılarını başkalarıyla paylaşmayız."

"Ama bu senin için yeni bir şey değil, değil mi?"

"Değil; bu doğru."

Maomao, İmparator ve İmparatoriçe'nin İmparatoriçe'nin "hanky-panky "si, zevk bölgesindeki hanımların müşterileriyle yaptıkları her şeyden bahsetmiyorum bile. Açıkçası, o Böceklerin çiftleşmesinden çok insanların hanky-panky'sine alışkındı. "O zaman neden endişeleniyorsun-" Chue ve Maomao tam da

Koridorun köşesinde beyaz bir maskeye benzeyen bir şey önlerine fırladı.

"Ne?!"

Maomao'nun beyni ilk başta bunu algılayamadı. Yüzen, sırttan bir surata benziyordu.

"Bayan Maomao?" diye sordu ona doğru dönmüş olan Chue.

Bir şeylerin ters gittiğini hemen fark etti ve lambayı getirerek etrafında döndü. Sonra beyaz maskenin peşinden koşmaya başladı, Maomao da hemen arkasından.

Maomao Chue'ye yetiştiğinde, Chue orta avludaki büyük ağacın dallarından sallanıyordu. "Gerçekten çok üzgünüm! İ izini kaybettim!" diye söylendi. Sonra zıplayarak aşağı indi, saçları yapraklarla doluydu. "Vay canına! Burada gerçekten hayaletler olduğunu kim bilebilirdi?" Düpedüz meraklanmış görünüyordu. "Demek bu bir feitouman."

Maomao kesinlikle kendisinin de bir tanesine şahit olmayı beklemiyordu, ancak tüm tanımlamalara dayanarak, kesinlikle göründükleri şey buydu ellerinde olması için. Gerçek bir uçan kafa.

Bölüm 11: Feitouman (Bölüm 1)

Feitouman, yani uçan kafa ilk olarak yaklaşık iki ay önce ortaya çıkmıştı. Buna tanık olan ilk kişi bir uşaktı. İşini bitirmiş, ay ışığının altında dolaşırken soluk bir şeyin görmüş. Daha yakından bakınca bunun beyaz bir maske olduğunu fark etmiş.

Adam bunun bir şaka olduğunu düşündü ama o anda şaka yapamayacak kadar yorgundu. Tam yanından geçip gitmek üzereydi ki maske dönüp ona baktı. Önce irkilen, sonra da dehşete kapılan adam koşarak uzaklaştı.

Ertesi sabah kendini daha sakin hissettiğinde, adam sadece bir şeyler görüyor olması gerektiğini fark etti. Ama bir gece önce maskeyi gördüğü yere gittiğinde hiçbir iz bulamamış.

Bundan sonra, diğer insanlar da gizemli maskeyi rapor etmeye başladılar. Bazıları garip bir sese doğru döndüklerini ve maskeyi bulduklarını söylediler.

maske onlara sırtıyordu; diğerleri ise havada süzülüyordu.

Son olarak, yakın zamanda, bir kadının bedensiz kafasının malikanede uçtuğuna dair hikayeler dolaşmaya başladı - bu da bazılarının bunun bir feitouman olması gerektiğini söyledi.

"Demek siz de gördünüz, küçük hanım?" Lihaku bir ağız dolusu congee'nin etrafında sordu.

Maomao tıbbi ofiste diğerleriyle birlikte yemek yiyordu ve kahvaltı sırasında onlara bir gece önce gördüklerini anlattı.

"Gecenin bir yarısı evin içinde dolaşıp ne yapıyordun, Niangniang?" Mükemmel bir sohbeti bozmayı Tianyu'ya bırakın. Yemeği tamamen bazı yiyeceklerden oluşuyordu.

meyve suyu; görünüşe göre sabah insanı değildi.

"Evet! Kim bilir geceleri dışarıda neler gizleniyordur? Eğer uyuyamıyorsanız, en azından odanızda kalmalısınız," dedi şarlatan Doktor, kendisine congee, keçi sütü ve kızarmış ekmekten oluşan doyurucu bir kahvaltı hazırlamıştı.

"Özür dilerim. Anlık bir şeydi. Beni Bayan Chue davet etti."

Maomao'nun özrü kulağa pek de özür diler gibi gelmiyordu. Yolculuktan dolayı hâlâ yorgundu ve üstelik geç dönmüştü. akşam gezisinden dönmüş ve bu "uçan kafaya" tanık olmuştu. Sonunda neredeyse hiç uyumamıştı. Fazla bir şeyi yoktu. İştahı yerindeydi ve Tianyu gibi meyve suyundan oluşan bir kahvaltıyla mutlu olabilirdi ama şarlatan en azından biraz congee yemesi için ısrar ediyordu, o da zorla bir şeyler yedirmeye çalışıyordu. Neydi o, annesi mi?

"Bu arada, Lihaku Usta, 'ben de' derken ne demek istediniz?"

"Oh, biri bana gelip feitouman'ı sordu."

"Eek! Kimse bana bundan bahsetmedi!" Vakvak titredi. Bıyıkları hâlâ yerinde olsaydı, bir çoprabalığı gibi titriyor olurdu. Bıyıklar.

"Sana söylememenin daha iyi olacağını düşündüm. Hayaletler en sevdiğin konu değil, değil mi?" Lihaku söyledi. Şarlatanı iyi tanıyordu.

"Sana bunu soran kimdi?" Maomao şimdi meraklanmıştı.

Her şey bir gece önce o kadar geç olmuştu ki, bunu ertesi gün düşünmeye karar vermiş ve Chue'yle çabucak vedalaşmıştı.

"Hizmetçi çocuklardan biri. Onlara biraz şeker verdim ve şimdi arkadaşız."

Onları bir köpek ya da kedi gibi seslendiriyor!

Lihaku'nun Verdigris Evi'ne defalarca yaptığı ziyaretler ona çocukların gözüne nasıl gireceğini öğretmişti. *Eğer çıraklar onu sevmezse,*

Ne de mesajlarını asla Pairin'e götürmeyecekler.

Neden yeni yeteneğini ta batı başkentinde sergileme zahmetine girsin ki? Maomao'nun bilmek istediği de buydu. Belki de şarlatanla takılmak ona öldürecek o kadar çok zaman bırakmıştı.

"Ruhlara inandığımı falan söylemiyorum," diye ekledi Lihaku. "Sana izleyip izlemediğini sorduğumda... Şey, seni tanıyorum"

bu tür şeyleri asla ciddiye almam."

"Şimdi onu gördüğüme göre, gerçekte ne olduğunu tespit etmek istiyorum." "Yardım etmekten mutluluk duyarım," dedi Lihaku.

"Bugünlük izinliyim. Eğer

Bir şey olursa beni uyandır." Kasesini temizledi ve uyumak için birinci kattaki odasına gitti. Sonsuz gibi görünen dayanıklılığa sahip adamların bile dinlenmeleri gerekiyordu. Nöbetle geçen bir gecenin ardından iyi bir uyku çekmek Lihaku'nun işinin bir parçasıydı. Tıbbi ofisin önünde bir nöbetçi duruyordu.

Lihaku odadan çıkarken, küçük bir çocuk odaya geldi.

"Bay Soljer nerede?" diye sordu, yüzü kansız bir halde etrafına bakınarak. Görünüşe göre kapıda nöbet tutan asker sayılmıyordu.

Maomao onun ne demek istediğini hemen anladı. "Eğer Lihaku Usta'yı arıyorsanız, kendisi şu anda görevde değil," dedi. Bu kız Lihaku'nun bahsettiği hizmetçi olmalıydı. Yaklaşık on yaşlarında görünüyordu.

"O-Oh..." Kız hayal kırıklığına uğramış görünüyordu ve Maomao'nun gözleriyle buluşmayı reddetti.

Maomao Tianyu'ya ve baktı. "Onu çağırmamı ister misiniz?" diye sordu.

"Görevde olmayan bir askeri mi rahatsız ediyorsun?" Tianyu patladı. O bir

Sinir bozucu ama doğru. Bir şey olduğunda muhafızlarının uykusuz kalması hoş olmazdı ama Lihaku ihtiyaç olursa onu uyandırmalarını söylemişti.

Lihaku uyanıktı ve gürültülü konuşmayı duymuş olmalıydı, çünkü hemen odasından çıktı.

"!" dedi.

"Bay Soljer!" Kız hemen onun yanına gitti. "Onu tekrar gördük!" "Öyle mi? Ne gördünüz?"

"Bir kafa! Bir kadın kafası!"

Nedense her şey dönüp dolaşıp bu hayalet hikâyesine geliyordu.

"Nerede gördün onu?" Lihaku sordu.

"Dışarıda! Bekçi, zor , çok korkmuştu!"

", seni duyuyorum. Bahçıvan nerede şimdi?" "Dışarıda bahçede çalışıyor. Ama bir çarşaf kadar beyaz!" "Bildiğim iyi oldu. Al, sana biraz şeker."

"Yaşasın!" Kız tıbbi ofisten dışarı fırladı.

Maomao Lihaku'ya baktı. "Size bir şey sorabilir miyim, Usta Lihaku?"

"Öyle mi? Neymiş o?"

"Bunu kişisel merakınızdan dolayı , değil mi? Bu resmi bir soruşturma."

"Zeki olduğunu biliyordum."

Lihaku bunu saklamak için hiç çaba sarf etmedi. Bu "uçan kafanın" gerçekten zarar vermek isteyebilecek biri olma ihtimali olduğuna inanıyordu. Dahası, eğer soruşturma yapıyorsa, muhtemelen başka birinin emriyle yapıyordu.

"Şu Tianyu var ya, tam bir baş belası," diye mırıldandı Lihaku. Maomao. Güneşli ve neşeli bir askerin bu şekilde şikâyet etmesi nadir görülen bir durumdu.

Vakvak bulaşıkları yıkarken bir melodi mırıldanıyordu. Tianyu kahvaltısını bitirmiş ve dişlerini fırçalamaya başlamıştı; üst düzey bir doktor sağlık personelinin dişlerinin çürümemesini emretmişti; bu iyi görünmezdi. Bu doktorun Dr. Liu olması tesadüf değildi.

Görünüşe göre Lihaku ve Tianyu . Maomao da bundan şüphelenmişti.

"İkiniz birbirinize uymuyor musunuz?" diye sordu.

"Sanırım. Tianyu ve ben... belki de farklı kumaşlardan kesilmişsinizdir. Kavga edecek değiliz ama onunla nasıl konuşacağımdan emin değilim. Ne demek istediğimi anlıyor musun?"

Maomao gerçekten de onun ne demek istediğini biliyordu. Genellikle biri

söz konusu kişiyle arasına mesafe koyarak bu sorunları çözebilirdi, ancak burada böyle bir seçenek yoktu.

"Normalde sorun olmayacağını söylüyorsunuz ama burada o kadar yakın mesafedeyiz ki bu işleri zorlaştırıyor. Ve eğer bu kişi aranızdaki sorunları çözebileceğiniz biri olsaydı o kadar da kötü olmayabilirdi. ama Tianyu'nun o tür bir insan olmadığı açık. Haksız mıyım?"

"Keskin biri olduğunu *biliyordum!* Onunla baş edemediğimden değil, Ama özünde ne olduğunu bilmiyorum. Sanki dallarını görebiliyorum ama gövdesini göremiyorum."

Lihaku, Tianyu'yu tamamen içgüdüsel olarak sıkıştırmış gibi görünüyordu. "Oysa siz genç bayan, davranışlarınızda bir mantık var. Ne yaparsanız yapın, işin içinde ya zehir ya da uyuşturucu olduğuna bahse girebilirsiniz."

"En azından 'uyuşturucu veya zehir' diyebilirdiniz, lütfen," diye yanıtladı Maomao. "Tianyu söz konusu olduğunda, kişiliğinde birkaç kırıksıklık olduğu konusunda haklısınız, ancak bunun çok endişelenecek bir şey olduğunu sanmıyorum." Ne de olsa bir hekim olmayı başarmıştı ve az çalışsın ya da çalışmasın, eğer Tianyuyu iyice araştırmamış olsalardı onu asla batı başkentine getirmezlerdi.
arka plan.

"Tabii, anlıyorum. Özür dilerim. bir askerim, sanırım hep savaş açısından düşünüyorum."

"Savaş mı? Nasıl yani?"

"Emin olduğum tek şey, arkamı kollaması konusunda ona asla güvenemeyeceğim."

Tamamen içgüdüsel. Maomao'nun buna söyleyebileceği hiçbir şey yoktu.

Tianyu konusunu bir kenara bırakmaya karar verdi. "Her halükârda, sorabilir miyim? Feitouman'ı araştırma emri Ay Prensi'nden mi geldi?"

"Evet, doğru. Jinshi Usta söyledi."

Maomao'nun bugünlerde diğer insanlardan pek duymadığı bir isim vardı. *Keşke bana da bir şeyler söyleseydi.* Yine de Maomao işleri en az konuşmayla halletmeyi tercih ederdi.

"Özür dilerim, sana söylemeli miydim? Seni tanıyorum, bir şey ilgini çekerse üzerinde o kadar çok çalışırsın ki yemek yemeyi ya da uyumayı unutursun. Ve aldığım emirler arasında kendini yerin dibine sokmana izin vermemek de var."

Maomao monologunu kendi içinde tuttuğunu sanıyordu ama görünüşe göre kelimeler ağzından çıkmıştı ve şimdi Lihaku Jinshi adına özür diliyordu.

Kendimi yerin dibine sokmama izin vermeyeceksin, değil mi?

Bu durumda, onun kendisini odasına çağırmamasını dileyebilirdi. Kendisinden yeni taleplerde bulunmaktan asla vazgeçmeyen biri için Jinshi bazen en tuhaf şekillerde düşünceli olmaya çalışıyordu.

Ve şimdi işin içinde yüzen bir kafa var.

Her zaman ona doğru gibi görünen sorunlarla geliyordu.

Bir hayalet hikayesinden.

Lihaku, "Yine de çok tuhaf," dedi.

"Garip olan ne?" Maomao sordu. "Uçan kafa dışında yani."

"Aynen öyle. Hikayeyi ilk duyduğumda, insanlar yüzen bir maske hakkında. Ancak son yirmi gün içinde pek çok insan uçan bir kafa gördüğünü bildiriyor."

"İlginç bir nokta. Gördüğüm şey bir kafadan çok maskeye benziyordu." Sadece göz ucuyla bakmıştı, o yüzden emin olamıyordu ama ilk izlenimi buydu.

"Kahvaltıda konuştuğumuz şey bu muydu? Görmezden gelmek zor, ha?"

Maomao arkalarından gelen sese döndü. Bu, dişlerini fırçalamaktan dönen Tianyu'ydu. Sırıtıyordu.

Lihaku pek şaşırılmış görünmüyordu; Tianyu'nun orada olduğunu tahmin etmiş gibiydi. "Kulak misafiri olmak kötü bir davranış, biliyorsun," dedi.

"Gizlice dinlemek mi? Ben mi? Hayır, hayır. Sadece ikinizin daha ne kadar birlikte sohbet edeceğinizi merak ediyordum. Evli olmayan bir erkek ve kadın!"

"İnanın bize, bir şey değil!" Maomao ve Lihaku hep bir ağızdan cevap verdi.

"İnanın bana, öyle olduğunu sanmıyorum." Tianyu ne kadarını duymuştu?

"Yani, şu uçan kafa. Ne hikaye ama, ha? Ne diyorsun? Bana da anlatmak ister misin?"

Maomao, "Kesinlikle hayır," diye karşılık verdi. Tianyu'nun yüzü düştü. "Ah, neden?" "Çünkü anlatacaksın."

"Yapmayacağım."

"Çünkü işin ortasında sıkılacak ve pes edeceksin." "Bunu yapabilirim."

Lihaku sessiz kaldı ve Maomao'nun Tianyu ile ilgilenmesine izin verdi. O gerçekten

adamla uğraşmak hoşuma *gitmedi*.

"Faydalı olabilirim!" Tianyu dedi ki. "düşünmüyorsanız ya da riskli olduğumu düşünmüyorsanız, bunun tek nedeni bilmemenizdir."

beni nasıl kullanacağını. Kendini kesebileceğin için makas kullanmayı da mı ?"

Maomao Lihaku'ya baktı. O da sanki her şeyin ona bağlı olduğunu söylercesine arkasına baktı.

Uzun bir süre sonra Maomao, "Yolumuza çıkmayın yeter" dedi. "Evet!" Tianyu'nun gözlerinde belli belirsiz bir parıltı vardı.

Maomao ve Tianyu, Maomao'nun bir gece önce feitouman'ı gördüğü avluya çıkarak işe başladılar.

"Ee! Şimdi ne olacak?" Tianyu, sesi pek umurunda değilmiş gibi çıksa da sordu.

"Şimdi bize ne kadar faydalı olabileceğinizi göstereceksiniz Bay Makas," dedi Maomao avluya bakarak. Önceki gece görevde olduğu için Lihaku'ya biraz uyumasını söylemişti ama onu konağın haritasını kendisine bırakması için ikna etmişti.

Bu arada, şarlatana sadece küçük bir iş yapacaklarını söylemişlerdi, bu yüzden araştırmaları hızlı olmalıydı.

"Makasa hangi kağıdı kesmesini istediğinizi söylemeniz gerekir. Gerçi onlarla her şeyi arkadan bıçaklayabilirsiniz."

Maomao buna cevap vermedi. Tianyu, Lihaku ile birlikte ona güvenmedikleri için kızmış gibiydi.

Yine de o, olduğu kişi. Etiğe olan bağlılığı pek de hevesli görünmüyordu.

"Ruhun ortaya çıktığı varsayılan tüm alanlara bakarak başlamaya ne dersiniz?" Maomao önerdi.

"Evet, tabii."

Avlu, gizemli maskenin en sık görüldüğü yerdı. Maomao planlarına bakarak, "Raporların çoğu onu şu ağacın yanında ya da şu binanın tepesinde gösteriyor," dedi. Bir "ek bina" için burası oldukça büyüktü.

"Hoh!" Tianyu ağaçtan binaya doğru bakıp geri döndü. Bu, Chue'nin dün gece sarktığı ağacın aynısıydı. Altında hâlâ bir sürü yaprak vardı, bu da bahçıvanın henüz temizlemediğini gösteriyordu.

"Gözünüze çarpan bir şey var mı?" Maomao sordu.

"Hayır. Peki ya sen, Niangniang?" Her zaman böyle yapardı. onu aradı. Onu düzeltmeye çalışmaktan vazgeçmişti ama bugünlerde diğer doktorlar bile bunu yapmaya başlamıştı. Bu çok sinir bozucuydu.

"Birkaç şey var." Önce ağaca baktı. "Bu ağaç batı başkentinde yetiştiğini gördüğüm diğerlerine pek benzemiyor. Daha büyük ve daha uzun."

"Öyle mi? Ne olmuş yani?"

"Bu sizi meraklandırmıyor mu? Farklı bitki türleri, onlardan yapabileceğiniz farklı olası ilaçlar anlamına gelir! Yine de neyle uğraştığımızdan emin olmak için biraz daha yaklaşmamız gerekiyor."

"Tamam. Peki bunun neden burada olduğumuzla *ne* ilgisi var?"

Şu Tianyu var ya, bir şeyle özellikle , onun için parmağını bile oynatamazdın. Hiç eğlenceli biri değildi, diye sonuca vardı Maomao, ona ekşi bir bakış atarak.

"Diğer şey ne?" Tianyu sordu.

"Bir diğer husus da evin içinde görüldüğü söylenen feitouman'ın bir maske ya da yüz şeklinde olması. Ancak dışarıda insanlar bir kafa gördüklerini iddia ediyorlar."

"Özür dilerim, bir kafa ile bir yüzün ne farkı var? Ne *yaptınız*? Niangniang?"

"Bir maske diyebilirim. Koridorun köşesinden bu avluya doğru kaybolduğu anda fark ettim." Yeri işaret etti.

"Bir maske... Yani size bir kafa gibi görünmedi mi?"

"Hayır, kesinlikle bir maske ya da yüz. Ancak bazı raporlar bunu bir kafa olarak tanımlıyor." Bu tutarsızlık Maomao'yu kızdırdı.

"Kafa temelde bir maskenin üç boyutlu versiyonu, değil mi?" Tianyu söyledi. Zekiydi ve hemen önemli bir noktaya parmak basmıştı.

"Bu şekilde ifade edebileceğimizden tam olarak emin değilim ama merak etmeden de duramadım. O ağacı araştırmayı düşünüyordum."

"Devam edin. Benden bir şey ister misin?" Körelmiş makas sonunda keskinleşmeye karar vermişti.

"Çok nazıksınız o zaman." Maomao cübbesinin kıvrımlarından bir mendil çıkardı ve yerde bulunduğu bir taşın etrafına sardı. yere. "Bunu benim için dallara at."

"Evet, tabii. Kulağa çok kolaymış gibi geliyor." Tianyu homurdanmasına rağmen taşı güzelce fırlattı ve bezi bir dalda yakaladı. Bir saray hanımının ağaca tırmanması pek de görgü kurallarına uygun değildi.

Havaya uçmuş bir mendil uygun bir bahane olabilirdi.

Maomao ağacın gövdesine doğru tırıs gitti. Bitki neredeyse altı metre boyunda geniş yapraklı bir şeydi.

"Osmanthus," diye gözlemledi. Osmanthus şarabı ya da çiçek çayı yapmak için kullanılabilecek küçük, güçlü kokulu çiçekleri bolca üreten bir ağaç.

Maomao bagaja tutunmuş ve daha yeni inmişti. "İğrenç!" diye haykırdığında yere düştü. Eli yarı kurumuş kuş pisliğiyle kaplıydı. Bu şey ağacın her yerindeydi.

"İğrenç," Tianyu.

"Kendinize saklayın lütfen," dedi Maomao. Elindeki yapışkan maddeyi inceledi, sonra da kuvvetlice kokladı.

"Sen, uh, bunu mu kokluyorsun?" Tianyu gördüklerini görmezden gelemeyerek sordu.

Maomao ise sadece yere baktı ve sonra orada gördüğü bir şeyi sopayla dürttü.

"Hey, peşindesin?" Tianyu her zamankinden daha şaşkın bir halde sordu.

Maomao iki küçük dal aldı ve onları yemek çubuğu gibi tuttu. "Ha? Onu mu alıyorsun? Sen... bir şey topluyorsun kaka, yemek çubukları kullanarak." Bir adım geri çekildi ve ona son derece şüpheli bir bakış attı.

Maomao bunu yapmaktan pek heyecan duymuyordu ama hayvan dışkısından öğrenilebilecek çok şey vardı. Pek de iyi olmayan Kuru kuş dışkıları, ağacın altındaki boşluk kıl yumağına benzeyen bir şeye ev sahipliği yapıyordu. Bunlar belirli kuş türlerinden geliyordu - bazıları sindiremedikleri şeyleri tükürüyordu.

"Bu kuş çoğunlukla böcek yiyor gibi görünüyor," dedi Maomao, bir çubukla tüy yumağını incelerken. İçinde böcek kanatları ve bacakları keşfetti.

"Şey, evet. Kuşlar genelde yapar, değil mi?"

"Burada da biraz kürk var. Muhtemelen bir fare ya da

bir Şey." Ayrıca k rk ve böcek parçalarının yanında bazı kemikler de gördü.

"Yani fare mi yiyor? O zaman muhtemelen bir Şahin ya da başka bir yırtıcı ."

Böcekler neyse de bu kuş fare yiyorsa belli bir büyüklükte olmalıydı.

"Evet. Ancak..." Maomao etrafına bakındı. Bu evdeki su ve yeşillik bolluğu çok sayıda kuşu kendine çekiyordu ama fare yiyecek kadar büyük görünen bir şey göremedi, en azından şu anda. Böyle bir kuş zaten küçük kuzenlerini korkutup kaçırdı.

Maomao bir an daha düşündükten sonra binaya baktı.

"O çatıya çıkmak mümkün değil, mi?" dedi.

"Bilmiyorum. Oraya bir mendil daha atmamı ister misin?" "Sence o kadar uzağa atabilir misin?"

"Bundan şüpheliyim."

Bu onları hiçbir yere götürmüyor gibiydi. Maomao tam geri dönme zamanının geldiğini düşünüyordu ki görüş alanının kenarında bir şey hareket etti. Ona doğru baktı ve bazı kafesler gördü saçak altı dekorasyonu.

"Fikrimi değiştirdim. Çatıya tırmanmak istiyorum." "Ne?"

Ama yukarı çıkmanın yolu yok ki!"

"Bir şeyler olmalı. Bir merdiven bulalım." "Senin için

söylemesi kolay. Muhtemelen

yer bekçisi..." Tianyu bunu yapacak gibi görünmüyordu. İlgisi azalıyor gibi görünüyordu.

Bahçıvan mı? Dün kafayı gördüğünü söyleyen yaşlı adamdı, değil mi?

Maomao, temizlik görevlisinin temizlik yere doğru yöneldi. "Affedersiniz! Bir merdiven ödünç alabilir miyiz?"

"Ne? Öylece yürüyüp böyle bir şey talep edebileceğinizi mi sanıyorsunuz?" Bekçi çok üzgün görünüyordu. Her yönüyle kasvetli görünüyordu, belki de garip bir gün önce karşılaştık. "Bize ziyaretçilere karşı nazik olmamızı söylediler ama çatılara tırmanmanıza ve etrafı dağıtmanıza yardım etmemiz gerektiğini hiç söylemediler!"

"Ve haklıydılar da," dedi Tianyu.

Kimin tarafında ?!

Tianyu'nun yardımcı olamayacağı açıktı. Maomao bu adamı kendi başına ikna etmek zorundaydı.

"Sanırım çatının altında yuva yapan bir kuş var," dedi.

"Yuvalama mı? Biliyor musun, şimdi sen söyleyince aklıma geldi, son zamanlarda etrafta çok fazla dışkı var."

"Evet, efendim. Etrafta kuş yuvalarının olması sadece daha fazla iş anlamına , bu yüzden belki temizlerim diye düşündüm. Eğer temizleyebilirim çok mutlu olurum. Sadece bulduğum yumurtaları saklıyorum - onlar tıbbi bir malzeme, biliyorsunuz."

"Şifalı mı? Orada ne tür bir kuş olduğunu bile bilmiyorsunuz." "Doğru, efendim, ama yumurtaların çoğu ne olursa olsun çok besleyicidir. türler."

Maomao her şeyi kendi kafasından uyduruyordu. Yumurtaların çoğu *yenilebilirdi*, en azından pişirirseniz.

Sonra son bir küçük itme daha ekledi. "Sanırım son zamanlarda herkesi korkutan hayaletin arkasında ne olduğunu biliyor olabilirim."

"Öyle mi?! Gerçekten mi?!" dedi saha görevlisi.

"Evet efendim," diye cevap verdi, bilmecenin en azından yarısını çözebileceğinden emindi.

Bahçıvan kısa sürede onlar için bir merdiven buldu, ama eski ve çürüktü ve yere koyduklarında sallanıyordu.

"Dur tahmin edeyim. Çatıya tırmanmamı mı istiyorsun?" Tianyu söyledi.

"sanki istemiyormuşsun gibi söylüyorsun."

"İstemiyorum."

Maomao bile yaşlı kadına dayatmada bulunabileceğini düşünmüyordu. Çatıya tırmanmak için bahçıvana ihtiyacı vardı, bu yüzden bunu kendisi yapmaya karar verdi. Tek sorun, bir sürü hizmetçi ve Büyük merdivenin avluya çıkarılmasıyla birlikte oluşmaya başlayan bürokratlar (Yapacak daha iyi bir işleri yok muydu?)

Ne yazık ki hiçbiri Maomao'nun yerine tırmanmaya gönüllü olmadı; sadece durup baktılar. İçlerinden biri, tesadüfen, *orijinal* çok fazla zamanı olan bir memur: Jinshi oradaydı. Diğer herkes bu VIP'nin gelişle birkaç adım geri çekildi.

Jinshi hayretle baktı, sonra Basen'e bir şeyler söyledi. Basen başını salladı ve ördeği Maomao'nun yanına geldi. onu kibarca takip ediyor.

"Görünüşe göre şu merdivene tırmanacaksın. Bırak ben yapayım. Ne?

"Orada neye ihtiyacın var?"

"Benim için oraya tırmanacak mısınız, Basen Usta?"

Açıkçası, eğer seçenek buysa, Maomao kendisi gitmeyi tercih ederdi. Basen'in atletik yetenekleri söz konusu değildi ama yeterince hızlı doğaçlama yapamayacağından endişeleniyordu.

Ayrıca, bu aşırı gücüyle neler yapabileceğini kim bilebilir?

Ördek onu neşelendirmek kanatlarını çırpı. Maomao'nun huzursuzluğu daha da arttı.

"Zahmet etmene gerek yok. Bunu yapabilirim," dedi kararlılıkla, ama Basen caymayacaktı.

"Sana söyledim, oraya gideceğim. Ne yapmamı istiyorsun?"

Basenin bu görevi üstleneceği varsayımıyla burada olduğu açıktı. Maomao boyun eğmek zorunda kalacaktı.

"*Sanırım* -şimdi düşünüyorum da- çatının kirişlerine bir kuş yuva yapmış. Eğer bulursan, kuşu benim için yakalayabilir misin?"

"Bir kuş mu? Ah, kuşlar, nasıl idare edileceğini bilirim," dedi ördeğine bir bakış atarak. Ancak evcil ördekler uçmazdı.

"Bu kuşun gece olduğundan şüpheleniyorum, bu yüzden muhtemelen şu anda uyuyordur.

Uyanmaması için oraya sessizce yaklaşabilir misiniz lütfen? Eğer ulaşabilirseniz, yakalayın."

"Anlaşıldı." Basen gitmek için sabırsızlanıyordu. Maomao bu konuda giderek daha emin hissediyordu.

"Basen Usta, gereksiz yere can alan cennete giremez, unutma. Zavallı şeyi boğmamaya çalışın."

"Onu boğmamaya çalış..." Basen'in sesi hemen küçülmüş gibi geldi.

Bu kötü, kötü, .

Kesinlikle uğursuz bir haberci dalgalanması hissetti. O Lihaku'yu uyandırıp bu işi halletmesini istemeyi ciddi ciddi düşündü, Ama sonra tekrar kirişlere baktı. Onların arasına asla sığamayacaktı.

"Biliyor musunuz, yukarıdaki alanın büyüklüğünü göz önünde bulundurursak, kesinlikle bunu yapmam gerektiğini düşünüyorum" dedi.

"Hayır, hayır, ben giderim. Bana güvenebilirsiniz!" Basen cevap verdi.

Sonra merdiveni tırmanmaya başladı, Maomao'nun endişesi her adımda artıyordu. Eğer bir umut ışığı varsa, o da Basen'in düşse bile kendine zarar vermeyecek kadar sağlam olmasıydı.

Basen merdivenin tepesine çıktı, sonra pencereden içeri baktı.

çatı hattı boyunca kafesler. Maomao'ya *iyi niyetli* bir jest yaptı.

Sanırım bu yukarıda bir yuva olduğu anlamına geliyor.

Kafes örgüsü sökülebilir şekilde tasarlanmıştı ve Basen onu yerinden söktü. İçinden bir ip geçirip yere indirdi, sonra da kendini çatı boşluğuna sıkıştırdı.

Maomao da dahil olmak üzere toplanan tüm kalabalık sertçe yutkundu. Herkes garip bir şekilde sessiz görünüyordu - sonra Maomao, Chue'nin bir noktada ayağa kalktığını ve elinde *Sessizlik Lütfen* yazdığı bir tahta tuttuğunu fark etti.

Uzun bir süre hiçbir şey olmadı ve sonra büyük bir gürültü koptu.

"Ateş et! Kaçtı!" Basen haykırdı.

Oh, ama!

Maomao'nun akli başından gitmişti ama Chue tahtasını bırakıp merdivene tırmandı. Ne yapıyordu? Bir tane aldı
Açık çatı boşluğunun önünde pozisyon aldı ve küçük bir nesne dışarı fırladığında onu bir ağla yakaladı.

Maomao da dahil olmak üzere herkes Chue'nin hüner gösterisi karşısında bir kez daha sessizliğe gömüldü.

O ağ nereden bulmuş? Maomao merak etti. "Yakaladım!"

Chue ağladı ve ağ havada tuttu. Öyle görünüyordu ki Kendisiyle o kadar gurur duyuyordu ki biraz sinirlenmemek elde değildi.

İlgi odağı olmayı her zaman sevmişti ve mükemmel bir fırsat bulmuştu.

Avluda bir şamata koptu ama oradaki en önemli kişi olan Jinshi herkese işlerinin başına dönmelerini söyledi, mecburen dağıldılar. Aval aval bakanlar uzaklaştığında, geri kalanlar Chue'nin ağında ne olduğunu tam olarak görebildiler.

"Bu da ne böyle?" Jinshi sordu. O ve Basen eşit derecede şaşkın görünüyordu. Basen'in tepkisine bakılırsa, kuş

tam olarak neye benzediğini göremeden uzaklaştı.

Chue yaklaşık otuz santimetre boyunda bir baykuş yakalamıştı. Yine de normal bir baykuşa benzemiyordu; en çarpıcı yanı ürkütücü ve tuhaf, yuvarlak ve beyaz olan yüzüydü. Yüzünü çevreleyen tüyler siyahtı ve karanlık bir yerde olsaydı ve baykuş kanatlarını içeri sokmuş olsaydı, beyaz bir maske gibi görünebilirdi.

Ancak...

"Biraz küçük değil mi?" Tianyu etkilenmemiş bir halde sordu. Jinshi'nin -Ay Prensi'nin- varlığına rağmen konuşmanın içine atmakta tereddüt etmedi. Maomao eliyle onu dürtükledi

Dirsek. "Oops! Ay Prensi, efendim. Burada olduğunuzu fark etmemiştim. Çok özür dilerim."

Maomao, Tianyu'nun görgü kurallarına pek önem vermediğini düşünmeye başlamıştı. Yargılayacak bir konumda olduğundan değil.

Jinshi'nin ifadesi biraz sertti ama yüzeysel olarak, "bulutların üzerinde yaşayan" bir asilzadeye yakışır bir gülümseme takınmıştı. "Kargaşa göz önüne alındığında, fark etmemek zor olurdu. Ama tam olarak ne yapıyordunuz?" diye sordu.

Masumu oynuyoruz, değil mi? diye düşündü Maomao. Burada kirli işleri yapması için Basen'i bile göndermişti.

Tianyu'nun kendi haline bırakılırsa ne diyeceğinden endişelenen Maomao, o konuşmadan öne çıktı. "Efendim. Söylentilere göre Son zamanlarda bu evin içinde ve çevresinde bir hayalet görülmüş. Doktorlara bağlı asker bana bunu bir hizmetçiden duyduğunu ve konakta yaptığı devriyelerde bunu araştırdığını söyledi. Aynı hizmetçi bu sabah yine ona gelmiş, Ancak askerimiz dün gece nöbette olduğu için, bu işle kendisinin ilgilenmesi konusunda tereddüt ettim."

Maomao, Chue'nin Jinshi'ye önceki gece yaşadıklarıyla ilgili bilgi vereceğini düşündü.

"bakarsanız, ben de dün gece o ruh olduğunu düşündüğüm şeyle karşılaştım, bu yüzden neler olup bittiğini öğrenmeye yardımcı olmak istedim."

"Mm. Peki ya yanınızdaki doktor? Muhtemelen ilgilenmesi gereken tıbbi görevleri var." Jinshi soğuk bir ifadeyle Tianyu'ya baktı.

Lanet olsun. Tianyu'nun bu işe karışmasına izin vermenin iyi bir fikir olmadığını biliyordu. Ona ters ters baktı. Ancak o, masum bir bakışla öne doğru bir adım attı. "Naçizane özürlerimi sunarım," dedi özenle. mümkün. "Ona eşlik etmeme izin vermesi için yalvardım. *Maomao* ilaç karıştırma konusunda benim yetersizliğimden çok daha başarılıdır. ve bana büyük bir nezaketle çok şey öğretti. Avluyu incelemek istediğini söylediğinde, bitki ve diğer malzemeleri avlayacağını kastettiğini düşündüm ve onu takip ettim."

Neden, seni küçük...

Son derece kibar davranıyordu ve adını bile yanlış söylemiyordu!

Maomao, Jinshi'nin gözlerinin daha da düşündü. "Hoh, anlıyorum. Sanırım burada neler döndüğünü anladım. Bu kuşun sözde ruh olduğuna mı inanıyorsun?"

"Evet, efendim. Her neyse, bu cevabın yarısı." Maomao baykuşa baktı.

"Burası çok halka açık bir yer," dedi Jinshi. "Belki size başka bir yerde birkaç soru daha sorabilirim."

Maomao, "Elbette efendim," dedi ve gittiler.

Bölüm 12: Feitouman (Bölüm 2)

Jinshi kafesteki hayvanı inceledi. "Daha önce hiç böyle bir yüzü olan bir kuş görmemiştim. Hiç hayal etmemiştim."

Jinshi'nin odasına taşınmışlardı; burada Jinshi, etrafında Suiren, Taomei ve Chue'nin yanı sıra koruması Basen'le birlikte şeref koltuğunda oturuyordu. Maomao, Basen'in ağabeyi Baryou'nun da yakınlarda olduğundan şüpheleniyordu ama onu gerçekten görmeyi beklemiyordu. Gaoshun yoktu; görevde miydi yoksa başka bir iş mi yapıyordu, bilmiyordu. Bir sebepten ötürü, Tianyu

Orada da .

İşin falan varmış gibi davran ve git buradan!

Maomao ona bakarak düşündü ama ilginç bir şeyler oluyormuş gibi görünüyorsa Tianyu bunun bir parçası olmayı kendine iş edinirdi.

"Böyle bir kuşun feitouman'ımızın gerçek kimliği olabileceğini size düşündüren nedir?" Jinshi sordu.

Maomao gözlerini kapattı. Tianyu'ya onu ele verebilecek herhangi bir bilgi vermemek için dikkatli olmalıydı.

"Efendim. Bana tuhaf gelen ilk şey 'maske' kelimesiydi.

İnsanlar onu ağacın yanında ya da evin çatısında gördüklerini söylediler. Bu yüzden ilk aklıma gelen ağacın yanına bakmak oldu. Sözde ruhla karşılaşmam da bir maske şeklinde oldu."

Chue de ağacı fark etmişti. Maomao'nun araştırması sonucunda kuş pislikleri bulunmuştu; küçük bir kuşun değil, oldukça büyük, etobur bir kuşun.

"Gün boyunca evin içinde uçan küçük kuşlar gördüm, bu yüzden etrafta yırtıcı bir hayvan varsa geceleri de olabilir."

"Mm. Yani o zaman bu görüntülerin arkasında bir kuş olduğunu fark ettiniz. Bunu nasıl kanıtladınız?"

"Bu kuşu öğrendiğimde, efendim, oldukça basit bir tahmindir. Kendim hiç görmemiştim ama yüzleri maskeye benzeyen kuşlar olduğunu duymuştum. Eskiden çalıştığım eczacı dükkanından aldığım hayvanlar ansiklopedisinde bir resmi vardı. Yine de ilk gördüğümde pek itiraf etmeliyim."

Jinshi'nin hangi ansiklopediden bahsettiğini bileceğine güveniyordu - Shi klanı kalesinden çıkarılan kitaplardan biri. Kitap şu anda Jinshi'nin gözetimindeydi; eğer batı başkentine getirmiş olsaydı, ona bakabilirdi.

"Bir ansiklopedi mi?" Jinshi Taomei'ye bir bakış atarak şöyle dedi. O da dolusu kitap getirdi, Chue kollarına sığmayanları taşımaya yardım etti. Kitaplar arasında bir ansiklopedi de vardı.

şifalı bitkilerin yanı sıra böcekler ve hayvanlarla ilgili olanlar da vardı. Bunlar Shi klanının kitaplarıydı ama Maomao'nun sahip olduğu başka kitaplar da vardı.

hiç görmedim.

Sanırım dünden sonra onları çıkarmak için hiç vakit kaybetmemiş.

Adamın bu kadar hızlı çalışmasından etkilenmişti.

"Biz buna uygun bir şekilde maskeli baykuş diyoruz," dedi. "Hiçbir normal baykuş uçan bir maske izlenimi vermez ve bu da alışılmadık bir renge sahip." Bu baykuşun tüyleri o kadar koyu renkliydi ki neredeyse siyahtı. Genelde maskeli kuşlar bile Koyu renkli gövdelerinin karınlarında beyaz tüyler vardı, ancak yüzü dışında bu tek tip koyu kahverengiydi. Gecenin karanlığında onu gözden kaçırmak kolay olurdu.

"Maskeli bir baykuş mu? Bu, değil mi?" Jinshi, Shi klanı ansiklopedisinin ilgili sayfasını açarak sordu. Renkler bir yana Tedirgin edici, maskeye benzeyen yüz kesinlikle kafesteki kuşa uyuyordu.

Tianyu elini kaldırdı. "Bir şey sorabilir miyim?"

"Devam et." Jinshi'nin sesi her zamankinden biraz daha emrediciydi.

"Maske takmış gibi görüldüğüne katılıyorum ama biraz küçük değil mi? Bir insanın yüzü olmak için biraz küçük."

Tianyu kafesin içindeki kuşa baktı. Hayvan değildi Aslında uykulu görünüyordu. Yanına biraz yuva malzemesi koyarlarsa belki uyuyabilirdi.

"İnsan gözüne güvenilmez," diye yanıtladı Maomao. "Havada süzülürken göreceğiniz sadece beyaz kısım olabilir ama bence olduğundan daha büyük görünür." Sonra Maomao cübbesinin kıvrımlarından bir parça kâğıt çıkardı. Tam yazı gereçlerini arıyordu ki Chue

biraz çıkarıp ona ikram etti. Çevik olduğu kesindi. Bu arada, Basen'e kızgın bakışlarını da esirgememişti, Neredeyse kuşun kaçmasına izin verecekti.

Maomao kâğıdın üzerine, bir insanın gözlerinin, ağzının ve burnunun tam olması gereken yere dört nokta çizdi ve Jinshi ile Tianyu'ya gösterdi. "İnsanlar herhangi bir şeyi insan yüzü olarak algılayacaktır, yeter ki noktalar doğru yerdedir. Tıpkı bazen ahşap sütunların düğümlerinde yüzler görmemiz gibi."

Tianyu, "Artık gizemli maskenin ne olduğunu biliyoruz," dedi. Kafese uzandı ve özellikle tepki vermeyen baykuşu dürttü.

Taomei elinde küçük bir tabak çiğ tavuk etiyle göründü. Baykuşlara karşı ördeklerden daha cömert görünüyordu. Belki de

iki avcı birbirini tanıyordu.

Yani kuş et mi alacak?

Taomei bir çift yemek bir parça tavuk alıp uzattı; baykuş hemen aldı. İnsanlar tarafından sunulan yiyeceklere karşı hiçbir isteksizlik göstermedi.

"Peki ya kafa? Bilmecenin yarısını çözdüğünüzü söylemişsiniz. Bu, kafanın başka bir şey olduğunu düşündüğün anlamına mı geliyor?" Tianyu aptal değildi; Maomao'nun ne dediğini tam olarak hatırlıyordu.

"Bir maske ve bir kafa mı? Bu ne anlama geliyor?" Jinshi sordu.

Maomao bildiği her şeyi gözden geçirme fırsatını değerlendirerek açıklamaya başladı. "Tanıklar bunu yaklaşık iki ay önce bildirmeye başladı. O zamanlar bazıları bir maske, bazıları da bir kafa gördüklerini ama son yirmi gündür tanıkların çoğu bir kafa gördüklerini söylüyor. Dahası, bunu malikanenin dışında bildirdiler. Benim durumumda ise maske gördüm ama kafa yoktu."

"Yani maske ve kafanın farklı şeyler olduğunu düşünüyorsunuz. Eğer bu kuş maskeyi açıklıyorsa, o zaman kafa nedir?" Jinshi sordu.

"Bu konuda..." Maomao Chue'ye baktı.

"Evet? Neye ihtiyacınız var? Bayan Chue'dan istediğiniz bir şey var mı?"

"Siz değilsiniz, değil mi Bayan Chue?"

Maomao zaman çizelgesini düşündü. Kafa yaklaşık yirmi gün önce, başka bir deyişle Maomao ve diğerlerinin batı başkentine vardıkları sırada görülmüştü. Ve gruplarında alışılmadık şeyler yapmaya özellikle eğilimli görünen bir üye vardı.

"Nasıl , Bayan Maomao? Bayan Chue son birkaç gündür sizinle birlikte değil miydi?"

Maomao bunun doğru olduğunu kabul etmek zorundaydı. Tarlalarda birlikte çalışıyorlardı.

"Bu sadece bir hipotezdi," dedi. "Ama bu baykuşun bana bulmacanın büyük bir parçasını verdiğini hissediyorum." Baykuş tavuğunu yerken bacağına baktı. Orada küçük, iyi işlenmiş metal bir yüzük gördü. "Kafa hakkındaki gerçeği öğrenmemizin uzun süreceğini sanmıyorum. Sadece küçük bir tuzak kurmamız gerekiyor."

Tedirgin suratlı baykuşa gülümsedi ve onu okşadı

kafasına.

Ertesi gün Chue geldi. Maomao kahvaltıdan sonra temizlenmişti ve şarlatanın bazı ilaçlar yapmasına yardım ediyordu. Jinshi'nin şifalı bitkiler ansiklopedisine bir göz atması ona topladığı örneklerden hangilerinin faydalı olabileceğine dair bir fikir vermişti ve deney yapıyorlardı.

"Siz bir peygamber misiniz, Bayan Maomao?" Chue gözlerini kırıştırarak sordu.

"Anladığım kadarıyla suçluyu yakalamışsınız. Onlara çok sert , değil mi?"

"Siz ikiniz ne hakkında konuşuyorsunuz? Kafam çok karıştı," dedi bu konuşmanın hiçbir şekilde parçası olmayan şarlatan. Ona bir şeyler açıklamak çok zahmetli bir iş gibi görünüyordu, bu yüzden Maomao onun ilaçlar üzerinde çalışmaya devam etmesine karar verdi. Bunu bitirdiğinde, onlara çay yapacağından şüpheleniyordu.

Chue'nin kendini evinde hissetmesi için davete ihtiyacı yoktu; bir sandalyeye oturdu ve şarlatanın ona şeker getirmesini bekledi. Maomao'yla yaptığı sohbet, Chue'nin amacına neredeyse yardımcı gibiydi. davranır.

"Merak etmeyin. Aynen dediğiniz gibiydi, Bayan Maomao. Bütün gece baykuşun kafesini izledik ve kuş aniden gürültü yapmaya başlayınca binayı aradık. Çok garip bir şeydi! Tamamen siyah giyinmiş ve tuhaf bir maske takmış bir kadın bulduk."

Chue tüm bunları büyük bir neşeyle anlatırken bir yandan da şarlatan doktorun kibarca hazırladığı çaydan bir yudum aldı. Çaya eşlik eden atıştırmalıklar kurutulmuş meyvelerdi, tam bir batı-kapital ikramıydı.

"Gerçekten mi? Vay canına, kim bilebilirdi ki?" Maomao biraz şaşırmış bir halde şöyle dedi

Tahmininin bu kadar isabetli olduğunu görmek kendisini çok mutlu etti.

"Peki, baykuşu saklayan kişi bu muydu?"

"Bingo!" Chue iki koluyla büyük bir daire çizerek onaylama hareketi yaptı.

Maomao yakaladıkları baykuşu düşündü. "Evcil bir kuş olduğu çok belliydi. Bacağında bir şey vardı ve kafeste olmaktan ya da kendisi için kesilmiş tavuğu yemekten endişe duymuyordu. Bu hayvanın sadece bir hayvan olduğunu sanmıyorum.

geçici olarak tutuyorum. Uzun zamandır onda."

"Hoh, hoh."

"Ayrıca, tanık ifadeleriyle beni rahatsız eden bir şey var."

Özellikle, iki ay önce başlayan maske raporları ile yirmi gün öncesine ait baş raporları arasında bir ortaklık söz konusudur.

"İki ay önce... Tam da İmparatoriçe Gyokuyou'nun meşhur yeğeninin başkente gitmek üzere olduğu zaman değil mi?"

"Oh!" Chue, Maomao'nun ne demek istediğini anladığını belli konuştu.

Maomao, "Baykuşun İmparatorluk şehrine götürülecek sunulardan biri olması amaçlanmıştı ama bir şekilde kaçtı," dedi.

"Hoh, hoh! Yani, belki de bir üyesi buraya kadar geldiğine göre onu İmparatorluk ailesine sunmak için başka bir şansı olsun diye yakalamaya çalışıyordu? Pekâlâ, ama neden maske?"

Kimliğini mi saklamaya çalışıyor?"

Maomao'nun bu konuda bir fikri vardı, ancak bu net ya da kesin bir cevap değildi - sadece tahminlerinden biriydi.

"Bayan Maomao," dedi Chue. "Bayan Chue aptalca davranabilir, ama o kimse aptal değil. Sizin görüşünüzün sadece bir olasılık olduğunu anlayacak ve asla eleştirmeden kabul etmeyecektir."

Bu, Chue'nun *dolaylı* yoldan *tükür artık* demesiydi.

Maomao mecbur kalmaktan başka çare göremedi.

"Maske ve siyah kıyafetin bu kişiyi baykuşun annesine daha çok benzetmek için olduğundan şüpheleniyorum."

Chue bunun üzerine başını eğdi.

"Baskıya aşına mısınız?" Maomao sordu.

"Evet, Bayan Chue bu konuda her şeyi biliyor. Bu demek oluyor ki Kuş yumurtadan çıktığında ilk gördüğü şeyin annesi olduğunu düşünür. Aynı şekilde o ördek de benim küçük kayınbiraderim hakkında böyle hissediyor."

"Evet, aynen öyle. Bence belki de baykuşu yetiştiren kişi onu doğaya geri göndermeyi planlıyordu ve bir insan yüzüne basmadığından emin olmak istedi."

"Hoh..."

Baykuşun dışkısına bakılırsa, kendi yiyeceğini kendisi yakalıyordu, bu da nasıl avlanacağını bildiği anlamına geliyordu.

"Ancak, bir insan elinden gelen eti kabul edebilir ve edecektir." Maomao dedi ki. "Böyle ilginç görünümlü bir kuşu evcilleştirirseniz, zengin biri onu merak ettiği için satın alabilir ya da soylulara adak olarak verebilir."

"Ama bakıcısı onun bu şekilde sonlanmasını istemedi, bu yüzden gitmesine izin verdi.

-Ya da belki kaçmıştır?"

"Bu sadece bir hipotez, unutmayın." Maomao kesin konuşmayı reddetti.

"Baykuşun tam da Üstat Gyoku-ou'nun ek binasına yerleşmesi onun şanssızlığıydı! Ve İmparatorluğun bir üyesi Aile orada kalmak için geldi - ne kadar korkunç!" "Hipotez!"

Maomao tekrarladı.

"Baykuşun ona daha çabuk geleceğini fark etti.

onu yetiştirirken giydiği gibi giyindi. Sonra, ne zaman

Onu yakaladıktan sonra uzak bir yere, insanların asla bulamayacağı bir yere bırakmayı planladı."

"Hipotez... iç çek."

"Merak etme, biliyorum!"

Belki de bekçi bir tür kuş düdüğü kullanmıştı. Baykuş cevap vermişti ama dışarı çıkmamıştı.

Maomao'nun tahmininin doğru olup olmadığına bakılmaksızın, bu onlara bir şey kazandırdı.

"Siyah giyen kişi baykuşun bakıcısı, değil mi?" Maomao sordu.

"Evet, kesinlikle!" Chue cıvıladı.

Birbirlerine sırtttılar. Hâlâ olayın dışında olan şarlatan, kendisine iyi bir şey yapmıyorlarmış gibi görünen iki kişi tarafından gözle görülür bir şekilde korkutulmuştu.

Eğer Maomao bu kişinin kuşu yavru iken yetiştirdiği konusunda haklıysa, bu onları özel bir sorunu çözmeye yaklaştıracaktı.

Sorun. Eski serf Nianzhen, Rüzgârgülü kabilesinden ve Yi klanının bu kabileye nasıl koruma sağladığından bahsetmişti.

Ama bahse girerim büyük bir klanın korumasını sadece ritüel olarak toprağı kazıyarak kazanmamışlardır.

Bir de buldukları böceklerden nasıl kurtuldukları sorusu vardı. Maomao kendini bir tanesine yönlendirildiğini hissetti.

Sonuç: Windreader'lar kuş besliyordu. Onun da önerdiği gibi

Jinshi, yaratıkları iletişim kurmak için kullanmış olabilirler. Hızlı ve güvenilir bir mesaj taşıma aracı çok değerli olurdu.

Başlangıç olarak, Maomao bu maskeli yabancıyla tanışmak istediğine karar verdi.

Bölüm 13: Windreader Kabilesi

Chue, Maomao'yu şüphelinin tutulduğu yere götürdü. Maomao birinin bağırdığını duyabiliyordu, "Size *söylemiştim!* Bunların hepsi büyük bir yanlış anlaşılma!" Ses bir kadına ait olamayacak kadar sertti ama Maomao şüpheliyi görünce anladı.

"Bir çocuk," dedi.

Çocuk belki de on , dar gözleri ve açık teniyle batı başkentinden ziyade Kaou Eyaleti'nde ikamet eden birinin karakteristik özelliklerini taşıyordu. Yüz hatları çocuksu görünse de, başının arkasından bağladığı uzun saçları bu kişinin gerçekten de bir kız olduğunu gösteriyordu. Genel olarak, batı başkentinin erkekleri, Genç oğlanlar bile başörtüsü takıyor ya da saçlarını uzun örgüler halinde arkaya atıyorlardı. Muhtemelen maskesi ve uzun saçları onun yetişkin bir kadın sanılmasına neden olmuştu.

"Ben sıradan bir çocuk değilim!" dedi, yanaklarını şişirerek, ki bu onun durumuna yardımcı olmadı.

Şüpheli çocukla birlikte odada Gaoshun, Taomei, Basen ve Maomao'nun sık sık gördüğü ama adını bilmediği başka bir muhafız vardı.

"Maomao," diye seslendi Taomei ona, farklı renkteki gözlerini kısarak.

"Leydi Taomei? Neden buradasınız?" Maomao sordu. Normalde bir toplantıya katılacak türden birine benzemiyordu.

Sorgulama -ki bu konuda çok iyi anlamına gelmiyordu.

"Önce onu bir kadın sandılar, sonra küçük bir çocuk olduğuna karar verdiler, *bunun* üzerine ikinci oğlum sorgulamayı yürütmek. Bir kız çocuğuyla karşı karşıya olduğunu fark ettiğinde neler olduğunu bir düşünün."

"Ah," dedi Maomao. Hayal edebiliyordu. "Üstat Gaoshun neden burada o zaman?"

Basen'in kadınlarla arası pek iyi değildi. Ne kadar kötüydü O mu? Gelecek nesillere çocuk bırakmayı asla başaramayacağından korkulması yeterince kötüydü.

"Taomei ve Basen'le yalnız kalmak istemiyorsan Xiaomao," dedi Gaoshun, kaşlarındaki çatıklık her zamankinden daha derin olmasına rağmen. Maomao buna katlanmaya karar verdi.

"Anne..." Basen inledi. Burada bir performans sergiliyordu ailesinin dikkatli gözleri altında sorgulanıyor. Aşırı korumacılıktan bahsediyoruz.

Kız sadece bir çocuktur. Bu Basen için hala çok mu fazlaydı?

Benimle ve Bayan Chue'yle iyi anlaşıyor gibi görünüyor. Chue söz konusu olduğunda bunu anlayabiliyordu; o nadir bulunan bir yaratıktı. Belki de Basen Maomao'nun da aynı durumda olduğunu düşünüyordu.

kategori. Bu durum kaşlarını biraz çatmasına neden oldu.

"Sorgulama iyi gitmiyor mu? Bayan Chue'nin işleri halletmesini ister misiniz?" Chue parlak bir gülümsemeyle yaklaşarak sordu.

Taomei, "Hayır, Bayan Chue, yardımınıza gerek yok," dedi. "Ama çocuklarla aram çok iyidir." Chue bir dizi Kolundaki bayraklar.

"Özür dilerim ama sorabilir miyim, sorgulama ne kadar ilerledi?" Maomao gelin ve kayıinvalidenin arasına girerek şöyle dedi. Ma klanının tüm üyeleri çok Maomao, sohbete dahil olmak için inisiyatif almazsa geride kalmaktan korkuyordu. Basen'in ördeği, bir göz atmak için gagasını odanın içine sokarken görülebiliyordu.

ama aslında içeri girmedi. Taomei'den korkuyordu.

"Affedersiniz. Şu anda bu çocuğun adı Kulumu." "Ku...Kulumu?"

"Bu yazılmış," dedi Taomei, masanın üzerindeki karakterleri çizerek.

"Anlıyorum, teşekkür ederim," dedi Maomao. Bu isim *kulağa* İmparatorluk başkentinin bulunduğu bölgeden bir şeymiş gibi *gelmiyordu*. Olsa olsa Shaoh'dan, hatta daha batıdan bir isim gibi geliyordu.

"Söyle ona! Söyle ona, ben sadece güzel ve genç bir bayanım.

Suç, yetiştirdiğim kuşu geri almaya çalışmaktı!"

Güzel genç bayan mı? Herkes Kulumu'ya baktı. Başka ne olursa olsun, kesinlikle kendisiyle ilgili yüksek bir görüşü vardı. Ancak şu anda bunu söylemek onları daha da yoldan çıkaracak gibi görünüyordu.

"İstediği tek şeyin kuşunu geri almak olduğunu ve herhangi bir kötü niyeti olmadığını söylüyor ve bu nedenle hayvanı iade etmemiz gerektiğini kesin bir dille bize bildirdi ve gitmesine izin verin," diye açıkladı Taomei.

"Oldukça talepkâr bir küçük falanca," dedi Chue. Maomao'nun düşünceleri aynen böyleydi.

"Kimin umurunda?! O kuşu ben büyüttüm! İşte, şuna bak! Beni sevdiğini görebilirsin!"

"Yapabileceğimden emin değilim."

Kuş Kulumu'ya bakmayı reddetti. kadar yakın mesafeden bile yaratığın garip bir maske taktığı görülüyordu.

"Sana söyledim, buna ihtiyacım var!" Kulumu siyah kıyafetini tamamlamak için bir maske taktı. Sonunda baykuş ona doğru döndü.

"Heh, gördün mü? Onu bir yumurtadan çıkardım. Ve böyle giyinmişim."

"Yani bu şekilde giyinmiş herhangi birine tepki verebilir. Sadece sana değil," diye gözlemledi Maomao.

Kulumu'nun çenesi neredeyse yere çarpacaktı. "Hayır, bu doğru! Bana inanmak zorundasınız! Bu kadar tatlı, masum bir çocuğa nasıl güvenmezsin?!" Gözyaşlarına boğulacakmış gibi görünüyordu. "En sevdiği yemeği bile biliyorum!"

"Ama çok tatlısın. Bu tavuk," diyen Taomei, yemek çubuklarıyla bir parça et aldı ve zıplayarak açgözlülükle eti gagalayan baykuşa uzattı.

Kulumu daha da rezil olmuş görünüyordu.

"Yemeğiniz olduğu sürece siyah pijamaya ihtiyacınız olmadığı ortaya çıktı."

Kulumu maskesinin arkasından boğuk bir hıçkırığa benzeyen bir ses çıkardı.

Basen ise tek kelime etmeden öylece duruyordu.

Annesi her şeyin üstündeydi. Aslında, yanında duran ve bir şey olmaması için dua ettiği belli olan Gaoshun'a çok benziyordu.

"Hayır... Ben... Onu ben *büyüttüm*! O benim!" Kulumu ısrar etti. "Peki bunu bize kanıtlayabilir misin?" Maomao sordu.

"Keşke yapabilsem..."

"Tanrım, Bayan Maomao, diğer herkese olduğu gibi çocuklara karşı da acımasızsınız," dedi Chue, bu noktada tamamen fıstık galerisi, Taomei ise daha fazla tavuk uzattı. Görünüşe göre Chue, kayınvalidesine karşı saygılı davranıyordu.

kayınpederi ve kayınbiraderini de yanına aldı.

"Eleştirel olmak kolaydır, ancak çocuklar bile meşhur bir olay başlatabilir.

Ateş. Güçlü bir insanın evinde gizlice dolaşıyorsan, çocuk bile olsan başın belaya girer, değil mi?" Maomao söyledi.

"Yeterince makul." Chue tavuğu aldı ve kendi ağzına atmak üzereydi.

"Oh, Bayan Chue, çiğ tavuk tehlikelidir. Yiyecekseniz önce pişirin."

"Oops! Benim hatam."

Chue demir mideli bir gurme olabilirdi ama o bile çiğ domuz ve tavuktan uzak durmalıydı.

"Ciddiyim... Onu ben *büyüttüm*! Yumurtayı kendim yumurtladım," dedi Kulumu.

"Öyle mi? Peki yumurtayı nereden aldın? Nasıl yumurtadan çıkardın? Ve baykuş nasıl kaçtı? Anlat bize?" Maomao sordu.

Kulumu bir kez daha burnuna çaktı ve sonra konuşmaya başladı. "E-yumurta, ben... Onu birinden aldım. Babamın arkadaşı olan bir avcıdan. İhtiyacı olmadığını söyledi ama babam almak istemedi."

"Bir avcı mı?"

"Evet. Şahin avlamaya çıkmıştı ve onu bu yuvada bulup yanında getirdi. Babamın onu kuluçkaya yatırıp büyütebileceğini ve zengin bir adama satabileceğini düşünmüş."

"Ah..."

Ortaya çıkan da bu kuş olmuştu. "O zaman yumurtadan nasıl çıktın?"

"Babam odayı her zaman güzel ve sıcak tutar. Bol miktarda yakıt kullanıyor ve çok sıcak olursa pencereyi açıyoruz ve günde yaklaşık beş kez yumurtaları çeviriyor. Ben hiç yakıt kullanamadım, bu yüzden

bana yakın tuttum. Bilirsiniz, anne bir kuş gibi. Yaklaşık beş gün sonra yumurtadan çıktı."

"Hmm..."

"Eminim haklıdır. Ördek yumurtaları da aynı şekilde çıkar," diye gönüllü oldu Basen. Bilmesi gerekirdi; o ördeklere yeterince uzun süre bakmıştı. Maomao yumurtadan çıkma yöntemlerini çok az biliyordu ama kulağa doğru gibi geliyordu.

Basen bu kez Maomao'ya döndü. "Eee? Sen ne düşünüyorsun?"

"Bence kulağa mantıklı geliyor. Bir hikâye olamayacak kadar detaylı. uydurulmuş."

"Katılıyorum. Ördeklerin ve baykuşların aynı şekilde yumurtadan çıktığını öğrenmek ilginç."

İlginç, ama ne yazık ki Basen için alakasız. Bugünlerde ördeklere neden bu kadar düşküncü ki?

Evet, hepsi temelde akla yatkın...

Ama yine de bir şey onu rahatsız ediyordu. "Yani bu baykuşu satmak niyetiyle mi yetiştirdiniz?"

"Hayır, yapmadım!"

Maomao Kulumu'nun siyah kıyafetinden bir avuç kopardı. "Onu vahşi doğaya geri götürmeyi umuyordun, değil mi?"

Bir saniye sonra Kulumu, "Evet... Kendisi için avlanabilmesi için ona fare ve böcek yakalamayı bile öğrettim" diye cevap verdi.

"Ama sonra satıldı."

"Evet! Aptal babam tarafından!" Yumruklarını sıktı. "Alışılmadık yüzünü ve tuhaf rengini görünce, ben dışarı çıkana kadar bekledi. ve onu sattı. Bana sormadı bile! Onun için bir eşim yoktu, bu yüzden ormana geri dönmesine izin verecektim. Bu boğucu kostümün bütün amacı buydu!"

Kulumu belli ki öfkeliydi ama bu pek de alışılmadık bir hikâye değildi. Li'de hane reisi genellikle kadınların ve çocukların malları üzerinde dilediği gibi tasarrufta bulunma hakkına sahipti.

Sanırım eğer yaşasaydın daha şaşırtıcı olurdu.

Maomao bir yerlerde kadınların daha güçlü bir konumda olduğunu düşünüyordu. Kız çocuklarına genellikle siyasi evliliklerde kullanılacak bir araç ya da çeyiz kazanmanın bir yolu olarak bakılırdı. Bir kızı zevk mahallesine satmak da özünde aynı şeydi.

"Anlıyorum. Belki size birkaç soru sorabilirim. düşüncelerimi düzene sokabilir miyim? Bu sorular tamamen benim varsayımlarıma dayanıyor, eğer yanılıyorsam lütfen beni düzeltin."

"Tamam." Kulumu burnunu çekti ve başını salladı.

"Babanız şahinci değil ama şahinleri ve diğer sıra dışı kuşları evcilleştirip zenginlere satarak para kazanıyor, doğru mu?"

Kulumu başını salladı. "O da avlanıyor. Ama evcil hayvanlar daha pahalıya satılıyor."

"Peki baykuşu kime sattı? Bu evin sahibi Gyoku-ou Usta'nın kızına mı?"

"Hayır! O onun *evlatlık* kızı. Bülbül Kral'ın o yaşta gerçek bir kızı yok." Kulumu burnunu çekmeyi bırakmıştı; sesi çarpıcı derecede net ve güçlüydü.

"Bülbül Kral mı?" Maomao sordu. Bu ifadeyi daha önce hiç duymamıştı. Zaten evlat edinilmiş kız çocukları pek de alışılmadık sayılmazdı. Kulumu'nun kılınmasına neden olacak noktanın bu olmasını beklemiyordu.

"Bu oyundaki ana karakterin adı. En zor problemleri hız ve zarafetle çözer! Hikaye eski bir dükten esinlenerek yazıldı. Birisi Gyoku-ou'ya bu lakabı takmış çünkü adı Yeşim Bülbülü anlamına geliyor."

Kulumu genç görünebilirdi ama Maomao onun yaşına göre oldukça gelişmiş bir kelime dağarcığına sahip, oldukça zeki bir çocuk olduğunu anlamaya başlamıştı.

"Usta Gyoku-ou batı başkentinde kesinlikle popüler görünüyor."

"Sanırım. Gyokuen Usta'nın en büyük oğlu olması da buna yardımcı oluyor,

Bu şehri bu hale getiren kişi, ama o gerçekten dost canlısı. Halktan insanlarla bile konuşur."

"Bu doğru mu?" Maomao bu adamın, yani Gyoku-ou'nun kendisine pek mantıklı gelmediğini fark etti. Yine de şu anda, daha fazlası vardı sorulması gereken önemli sorular. "Yani baykuşunuz Efendi Gyoku-ou'nun kızına satılmıştı ama sonra kaçıp bu evde yaşamaya başladı, değil mi?"

"Hemen ."

"Baykuşun dışarı çıktığını nasıl öğrendiniz?"

"Oh, şey, suçlu bana geldi ve özür diledi."

"Suçlu mu?" Maomao Chue'ye baktı. Taomei ve Basen

aynı derecede şaşırmış görünüyordu.

"Pek bir şeye benzemiyor olabilirim ama Gyoku ailesiyle bağlantılarım var. Bana yazmayı bile öğrettiler."

"Vay canına! Sen de burada pis bir çocuk gibi görünüyorsun," diye mırıldandı Chue.

"Sen kime pis diyorsun?! Dediğim gibi ben muhteşem bir kadınıml!" Kulumu tersledi. Anlaşılan ağlama krizini atlatmıştı.

"Açıklayabilerseniz çok memnun olurum. izin verirsiniz, normalde bu girmesine izin verilecek birine benzemiyorsunuz." Taomei bunu farklı bir şekilde ifade etmişti ama aslında Chue ile aynı şeyi söylüyordu. Gaoshun sadece karısına ve gelinine yalvarırcasına bakabildi ve bu kadar kaba olmamaları için sessizce yalvardı.

"Gyoku-ou'nun annesiyle, Gyokuen Usta'nın eşiyle çok yakındım. Babamın akrabasıdır. Zenginlere kuş satmaya bu şekilde başladık. Kuşu teslim ettiğimizde Gyoku-ou'nun kızını ya da her kimse onu gördüm. Geri vermesini istemeye çalıştım ama ne yapacağını bilmiyor gibiydi. Sanırım babamdan aldığı bir şeyi öylece veremez."

Maomao, "Demek kuşun gitmesine izin veren kızıydı," diye önerdi. İmparatorluk başkentine siyasi bir oyunun parçası olarak gönderilen genç kadına karşı pek de olumlu hisler beslemediğini itiraf etmek zorundaydı ama bu kızın suçu değildi. Aslında, o da kötü bir insan görünüyor.

"Sana söyleyemedim. Sadece bir mesaj aldım: *Kaçtı. Özür dilerim*. Ne demek istediklerini biliyordum, onu yakalamamı istiyorlardı. Dediğim gibi. Masum."

"Onu bunu bilmem. Bu evin sakinlerini çok korkuttunuz," dedi Maomao.

"Grr," diye hırladı Kulumu, sesi vahşi bir köpek gibi çıkıyordu.

"Sanırım artık bir fikrimiz var Bayan Maomao," dedi Chue.

"Evet. Ne kadar ileri giderse gitsin..."

"Ama sizin için yeterince uzak değil, değil mi Bayan Maomao? Sormak istediğiniz başka bir şey var."

Chue haklıydı. Maomao öncelikle Kulumu'nun neden malikânenin etrafında gizlendiğiyle ilgilenmiyordu.

"Belki birkaç soruya cevap vererek sebep olduğunuz sıkıntıyı telafi edebilirsiniz."

Kulumu değil ama Taomei, "Evet, bence bu iyi bir fikir," dedi.

Maomao bir gözünü Taomei'den ayırmadan, "Ailen kuş yetiştiriyor. Onları hiç iletişim aracı olarak kullandınız mı?"

"Bugünlerde değil. Sanırım eskiden öyleydi ve güvercin yetiştiren insanlar tanıyoruz."

Maomao düşünceli bir şekilde kollarını kavuşturdu. "Hiç şahincilik mı peki?"

"Evet, yaptık. Babam zenginlere bir şeyler satarak daha çok kazanacağını düşündüğü için bu işi bıraktı. Eskiden tavşan, hatta bazen tilki bile avlardık. Bu yumurtayı istememesinin tek nedeni buydu - buna degecek kadar büyük avları avlamak için şahin ya da atmacaya ihtiyacınız var.

Etrafta ne olması daha iyi, değil mi? Evcil bir hayvan mı, yoksa avlanabilen bir şey mi? Gerçi evcil hayvan yetiştirmek daha kolay."

Haklıydı; bir baykuş ancak fare ya da en iyi ihtimalle küçük tavşanlar avlayabilirdi.

"Bu durumda, yetiştirdiğiniz kuşları sadece belirli hayvanları avlamaları için eğitebilir misiniz?"

Kulumu bunun üzerine kaşlarını çatı. "Biz hiç yapmadık ama sanırım imkansız değil. Bazen insanlar kuşları yumurtadan çıktıkları günden belirli bir şeyle besleyerek diyetlerini bu şekilde etkilerler. Ya da kuşlara Sizin için avladıkları şeylere göre onlara özel ödülleri. Bak, içinde Doğancılıkta, kuş bir av getirdiğinde, onu yiyecek takas edersiniz. Onlara en sevdikleri yiyeceklerin ne olduğunu öğrenebilirler ve o zaman o şeyleri daha çok aramaya başlayabilirler."

Evet, Kulumu zeki bir kızdı. Tiz sesine rağmen, çağdaşı Chou-u'dan çok daha yetişkin biriydi.

Maomao, "Yani belki de kuşlara çekirgeleri hedef almayı öğretebilirsiniz," diye düşündü.

"Çekirge mi?" Basen hemen söyledi. Her ne olduğunu düşündüyse, gagası hâlâ kapıdaki çatlaktan görünen ördeğe doğru dönmesine neden oldu.

"Çekirge mi?" Kulumu . "Bu adam gibi çok büyük olmayan bir kuşa ihtiyacınız olacak. Ve eti daha çok severler, bu yüzden daha çekirgeleri yiyecek karşılığında takas etmeyi öğretmek için pratik."

"Anlıyorum. O zaman bir soru daha," dedi Maomao. Derin bir nefes aldı, sonra kelimeleri tek seferde çıkardı. "Windreader kabilesinin bir üyesi misiniz?"

Bu, Kulumu'nun bir an için topuklarının üzerinde geriye gitmesine neden oldu. "Bu ismi nereden biliyorsun?"

Maomao yumruğunu sıktı. "Demek onları biliyorsun!"

Kendini güzel kadın ilan eden Kulumu kollarını kavuşturdu ve "Hrm..." dedi. Sonra dedi ki, "O kadar ileri gidebileceğimden emin değilim. Büyük büyükbabamın eskiden bu isimle anıldığını duymuştum. Herkes hala ovalarda yaşıyordu. Büyükannem bana birkaç kez bahsetmişti ama onlar hakkında pek bir şey *bildiğimi* söyleyemem."

"Bize ne bildiğinizi söyler misiniz?"

"Hmm. Bilmiyorum..." Kulumu, Maomao'nun istediği bir şeye sahip olduğunu keşfetmekten çok memnundu. "Sana bedavaya söyleyemem..." Sırıttı. Para istiyordu!

Arkasında yırtıcı bir çift göz parlıyordu. "Özgürlükten bahsetmişken, belki de yetkililere teslim edilmeyi tercih edersiniz?" Taomei gülümsüyordu. Nedense işe hiç karışmamış olan Basen geri çekildi ve baykuş bile kanatlarını çırpıp titredi. Gaoshun, Boşluğu düşünen bir keşişin vurdumduymaz ifadesini takınırken, Chue bir ağaç gibi davranıyor gibi görünüyordu.

Kulumu yüzünü buruşturdu. Gaoshun'un bile karısına hayranlık duymasına şaşmamalı.

Maomao sertçe öksürdü. "Müzakere çoktan sona erdi. Sorularımıza cevap verirsiniz sizi yasalara teslim etmeyiz. Bir de gelecekteki bazı muameleler meselesi var..."

"Evet, örneğin bu baykuşa ne olacağını hâlâ düşünüyoruz," dedi Taomei konuyu ele alarak.

"Tamam, ... Büyükannem bana eskiden göçebe kabilelerden birinin saldırıya uğradığını ve çoğunun öldürüldüğünü anlatmıştı. Kadınların gelin olarak alındığını ve çocukların köle olarak satıldığını söyledi."

Bu Maomao'nun öğrendikleriyle uyuşuyordu. Ama bir şey onu rahatsız ediyordu.

"Windreader'ların kuş kullandığını duymuştum. Bu, o hayvanları yumurtadan çıkarma ve yetiştirme yöntemlerinin onlarla birlikte ölmediği anlamına mı geliyor?"

"Özür dilerim, tam olarak doğru şekilde ifade ettiğimi sanmıyorum. Windreader'lar edildi. En azından yarısı."

"*Bu* yarısı mı?" Maomao ve diğerleri ağızları açık bir şekilde Kulumu'ya baktılar.

"Evet, tabii. Rüzgâr Okuyucuları her zaman ovalarda dolaşır, bir tür ayin ya da başka bir şey yaparlardı. Peki neden hepsi her yerde birlikte, büyük bir yığın halinde? Ayrılmak daha iyi, değil mi? Özellikle de birbirleriyle konuşmak için kullanabildikleri için. Tamam, yani tam olarak yarısı olup olmadığından emin değilim. Belki üçte bir, hatta dörtte birdi. Büyük büyükbabam onlardan biriyle birlikteydi."

" ne oldu?" Maomao sordu. "Herkes Rüzgâr Okuyucuları'na sanki gitmişler gibi davranıyor. Ve ayin devam edemedi, değil mi?"

"Hrm... Söylemeliyim ki, gerçekten bilmiyorum. Büyük büyükbabam kabilenin hayatta kalan kısmındandı, sanırım, ama öldüğünde Büyükanнем on yaşlarındaydı. Ona kuşlarla ilgili bir sürü şey öğrettiğini ama o zamanlar artık göçebe olmadıklarını söyledi. Adam zaten şehirde yaşıyormuş. Yine de yiyecek konusunda endişelenmelerine hiç gerek olmadığını, çünkü yetiştirdiği güvercinleri satın alan düzenli bir müşterisi olduğunu söyledi."

"Düzenli bir müşteri mi?"

"Sanırım. Muhtemelen bir yerlerden bir VIP olduğunu söyledi, ama bana söylediği tek şey buydu. Kendisinin bu konuda pek bir şey bildiğini sanmıyorum."

Herkes tamamen sessizliğe gömüldü.

"Ha? Hey, uh... Yanlış bir şey mi söyledim?"

"Hayır," dedi Maomao yavaşça. "Hayır, aslında teşekkür ederim." İlk kez, "ansızın gelen bir şimşek" ile ne kastedildiğini gerçekten anlamıştı. Hayır, bu tam olarak doğru değildi - Kulumu'nun bir şekilde Rüzgâr Okuyucusu kabilesine teğet geçebileceğini düşünmüştü, ama Kulumu'nun kalbine bu kadar yaklaşmayı hiç beklemiyordu. önemli.

"Peki, arkadaşımı eve götürebilir miyim? Onu bırakmak için mükemmel bir yer buldum."

"Sonunda geri aldın ve onu serbest mi bırakacaksın?" Maomao sordu.

"Planımız hep buydu. Büyükanнем bana böyle öğretmişti."

Maomao Taomei'yle göz göze geldi. Tek bir selam verdi ve Maomao kafesteki kuşu büyük bir gülümsemeyle Kulumu'ya uzattı.

"Belki benim için son bir soruya cevap verirsiniz?"

"Öyle mi? Ne?" Kulumu baykuşunu geri aldığı için çok neşeliydi; Maomao konuşurken ön dişlerini görebiliyordu.

"Babanızın Üstat Gyoku-ou'nun annesinin akrabası olduğunu söylemişsiniz. Annesinin de Windreader kabilesinin bir üyesi olduğunu varsayabilir miyim?"

"Bu konuda kesin bir şey söyleyemem. Yine de kuşları çok seviyor gibiydi ve onları nasıl idare edeceğini kesinlikle biliyordu."

Eğer Gyoku-ou'nun annesi bir Rüzgâr Okuyucusu olsaydı, bu bulmacanın pek çok parçası yerine oturmaya başlardı.

Bu çok değerli bir bilgi... Ancak Maomao Kulumu'nun söylediklerine inansaydı, bu aynı zamanda birkaç çelişki de doğuracaktı.

Örneğin, Windreader kabilesi tamamen yok , saldırıdan sonra neden ayine devam etmediler?

Bu durum, serf Nianzhen'in ne yaptığının sorgulanmasına yol açacaktı.

Bir de hayatta kalan Rüzgâr Okuyucuları'nın neden ortadan kaybolduğu sorusu vardı.

Evet, bir sürü soru.

Aklıma bir ihtimal geliyor.

Birinin insanların Rüzgâr Okuyucuları'nın yok *düşünmesine* izin verdiğini ve sonra da yeteneklerini başka amaçlar için kullandığını varsayalım.

Bilgiyi hızlı bir şekilde iletebilen insanlar taktiksel bir avantaja sahip olacaktır.

Eğer "yok edilmiş" bir halkı bir araya toplayıp tek bir yerde tutabilerseniz, onlar için çok sayıda kullanım alanı olabilirdi. Maomao Kulumu'nun büyüklüğünü düşününce mantıklı geldi-

Zaten kasabada yaşayan büyükbabası. Bu aynı zamanda onun zamansız ölümünü de açıklıyor.

Gerekli bilgi sonra, geçmişini hatırlayan insanlar sadece bir engel teşkil edecekti.

"Hey! Heeey! Hanımefendi? Artık eve gidebilir miyim?"

Maomao, Kulumu onu dürttüğünde daldığı hayallerden sıyrıldı. O da

düşüncelere dalmış olmalı. "Bunun için üzgünüm. Sizinle nasıl iletişime geçebileceğimizi söyleyebilir misiniz? Sizi kuşlarınızla çok ilgilenecek bir müşteriyle tanıştırayabilirim."

"Eyvah... Neden bu kadar korkutucu görünüyorsun?"

Görünüşe Kulumu, Maomao'nun gülümseme etkilenmemiştir. Dostça görünmeye çalışıyordu ama bunun yerine yüzü aktarıldı: *Bu değerli bilgi kaynağının parmaklarımın arasından kayıp gitmesine izin verirsem lanetleneyeğim.*

"Ho ho. Merak etme, bir çocuğa asla kötü davranmayız. Gel, şimdi bizi babanla tanıştırmayacak mısın?" Taomei gözleri parlayarak sordu. Kulumu seğirdi, sonra başını salladı.

Taomei çok güçlü, diye düşündü Maomao. Ne Suiren'den ne de madamdan farklı bir şekilde, bir kadın şaheseri idi.

Ortalık çok sessizleşti.

Chue kendini tutuyordu ve Basen babasının titiz ve düşünceli ifadesini benimsemiştir. Maomao, Gaoşun'un bugünkü haline bu şekilde mi geldiğini merak etti.

Bir süre sonra orada durdu ve bir duvarın en iyi taklidini yapıyor gibiydi.

Kulumu'yu erkek hizmetkârlardan biriyle eve gönderdiler, ardından Taomei Maomao'yu çağırdı.

"Bize hâlâ söylemediğiniz bir şey var mı?" diye sordu. Ses tonu kibardı ama verdiği mesaj açıktı: *Eğer bir şey biliyorsanız, söyleyin.*

"Şüphelerim var hanımefendi, ama bunlar bundan başka bir şey değil. Tahminler, saçma sapan varsayımlarla dolu. Onları dile getirmekten bile çekiniyorum."

Luomen, Maomao'ya sözlerinin sorumluluğunu üstlenmesi gerektiğini öğretmişti. Kanıtlanmamış varsayımların gücünden başka bir şeye dayanarak somut sonuçlar çıkaracak değildi.

"Belki, ama *benim-efendimiz* kristal netliğinde sonuçlar peşinde değil. Yapabileceği her şeyi yapmak onun doğasında var. Belki de olacaklara nasıl hazırlanacağını düşünmesine yardımcı olmak için düşüncelerinizi bizimle paylaşabilirsiniz." O yırtıcı gözlerini Maomao'ya çevirdi. *Hadi oradan!* dediler.

"Pekâlâ hanımefendi." Taomei'nin söylediği her şeyi "efendileri" Jinshi'ye götürceğini biliyordu.

"Bana anlatma. Bence doğrudan onunla konuşmalısın."

"Burada sadece konuşmamızın bir sorun olacağını sanmıyorum." Taomei'nin Jinshi'ye bunları anlatırken sözlerini çarpıtmayacağından emindi.

". Kocam sadece Ay Prensi'nin biraz rahatlamak için bir şans kullanabileceğini söylüyordu."

"Affedersiniz?"

Taomei'nin gülümsemesi neredeyse yaramazcaydı. Maomao ona ters ters baktı ama bundan fazlasını yapamadı.

Bölüm 14: Geçmiş ve Mümkün Olan

Güzel odayı zengin çay aroması sarmıştı. Yabancı tarzda bir demlikten (*ploop-ploop-ploop*) servis edilen çay gül gibi kırmızıydı. Maomao kokunun tadını çıkarırken bunun tam anlamıyla koyu çay olduğunu gözlemledi. İnsanlar bu tür çayı bazen şeker ya da inek sütüyle içiyordu ama

Maomao onları reddetti; şekerli çaya tahammül edemiyordu.

İçeceğine kaşıkla biraz süt karıştırırken zarif görünmeyi başaran Jinshi, "Peki, sen bu konuda ne düşünüyorsun?" diye sordu.

Midesini bulandırmamak için en doğru yol buydu. Suiren sütü ısıtmıştı, böylece daha kolay içebilecekti.

Sindirim sistemi.

Maomao onun karşısındaki masaya oturdu ve kendi çayını yudumladı. *Bundan emin miyiz? Bu konuşma için doğru ortam burası mı?*

Taomei Maomao'yu doğrudan Jinshi'nin odasına götürmüştü ama ne şekilde olursa olsun Maomao kendini bir çay partisinde bulmuştu. Suiren itiraz ediyor gibi görünmüyordu, yani onun zımnî onayını almışlardı ama Maomao merak etmekten kendini alamadı.

Yaşlı kadın Maomao'ya çay uzatırken gülümseyerek, "Buyurun, sizin için," dedi. Maomao reddedemeyeceğini hissetmişti, bu yüzden

Jinshi ile konuşurken sadece bir yudumun

tadını çıkardı. "Sizi uyarmalıyım, efendim, benim fikrim-"

"-sadece spekülasyondur ve gerçeklerle tam olarak uyuşmayabilir. Evet, evet. Sizi temin ederim, olaylara tarafsız bir gözle bakacağım ve her söylediğinizi eleştirmeden kabul etmeyeceğim. Bu sizi daha iyi hissettiriyor mu?"

"Evet, efendim," dedi Maomao. Söyleyebildiği tek şey buydu. Jinshi Taomei'ye baktı. Özenle kullandığı resmi ses tonu onun varlığına saygıdan mıydı? "Nereden başlamamı istersiniz?"

"Windreader kabilesiyle. Benim için hepsini bir araya getir, daha önce duyduğum şeyleri bile."

"Pekâlâ, efendim." Bu en azından işleri kolaylaştırdı - kendini tekrarlamamaya çalışma çabasından kurtulmuş . "İlk duyduğumuzda Ziyaret ettiğimiz çiftçi köyündeki eski serf Nianzhen'den Windreader'lar hakkında bilgi aldım. Halkına eş ve köle kazandırmak amacıyla yapılan bir saldırıda kabilenin yok edildiğini söyledi. Nianzhen'in Windreader kabilesi bir tür ayinden sorumluydu ve Nianzhen'e göre Yi klanının koruması altındaydı."

Bu Jinshi'ye zaten söylemişti, o da dinlerken çayını yudumlamaya ve bir şeyler atıştırmaya devam etti. Bu arada atıştırmalık, egzotik çayla iyi uyum sağlayan yabancı tarzda bir kurabiyeydi.

"Ritüel her neyse, bir şekilde böcek salgınlarını gerçekleştirmeden önce durdurmaya yardımcı olduğunu tahmin edebiliriz. Sonbaharda çift sürme denilen bir uygulama olabilir, toprağın sadece kalitesini artırmakla kalmayıp zararlı böceklerin yumurtalarını da yok etmek için toprağın alt üst edilmesini içerir. Sanırım Lahan'ın ağabeyi ayrıntıları biliyordur."

"Lahan'ın kardeşi demek istiyorsun. La klanı çok sayıda başarılı bireyler, değil mi? Düşünsenize, neredeyse profesyonel iki çiftçileri var."

İş bu noktaya gelmişti: Jinshi bile ona Lahan'ın Kardeşi diyordu.

Yine de Lahan'ın Kardeşi'nin çiftçiliği baskı altında öğrendiği izlenimini edindim.

Kendine özgü çalışkanlığıyla, kendini toprağın yollarını öğrenmeye adanmış olması gerektiğini biliyordu. Sıradan bir ailede doğmuş olsaydı, daha sıradan biri olabilirdi.

Çok başarılı.

"Lahan'ın Kardeşi nerede?" Jinshi sordu.

"Yarın batı başkentine döneceğine dair bir mesaj aldık. Köylülere nasıl çiftçilik yapılacağını öğretmeyi büyük ölçüde bitirdi," diye bildirdi Basen.

Oh, evet. Onu orada bıraktık, değil mi? diye düşündü Maomao.

Onlara patates yetiştirmeyi öğretmekte başarılı olup olmadığını merak etti.

"Döndüğünde benimle konuşmaya gelmesini söyle."

"Peki, efendim."

Basen geri çekildi. Sirtında başıboş bir ördek tüyü vardı. Maomao devam edip edemeyeceğini anlamak için Jinshi'ye baktı.

"Devam et," dedi.

"Evet, efendim. Windreader kabilesi kuşları bir şekilde kullanıyordu ama eski serf bunun nasıl olduğunu tam olarak bilmiyordu. Bugün yakaladığımız şüpheli karakter -Kulumu- ise Rüzgârkuşlarının yok edilmediğini ve sırlarını onlara aktardıklarını iddia ediyor.

kuşlar, onların torunları şimdi geçimlerini bu şekilde sağlıyorlar. Tahmin ettiğiniz gibi, haberci güvercin yetiştiriyor gibi görünüyorlar. Başka tür kuşlar da yetiştirmiş olabilirler."

Kulumu, kuş yetiştirme becerisinin öncelikle zengin insanlara satmak için evcil hayvan yetiştirmekle ilgili olduğuna inanıyor gibiydi, ancak bu doğru değildi.

"Kuşların nasıl yetiştirildiğine bağlı olarak, böcekleri bulmaya yardımcı olmak için kullanılabileceklerine inanıyorum. Ama haberci kuşların klanın en önemli ticaret aracı olduğunu düşünüyorum."

Bu, Jinshi'nin çoktan bir cevaptı.

"Bence Rüzgâr Okuyucuları'nın en büyük gücü iletişim kurmak için kuşları kullanma yetenekleriydi. Bunun sadece benim tahminim olduğunu vurgulamam gerekse de, bir bilgi ağı olarak hizmet ediyor olsalardı şaşırmazdım."

Jinshi hiç irkilmedi bile. "Peki ya kabilenin hayatta kalanları?"

"Yine söylüyorum, bu sadece bir spekülasyon ama bence yeteneklerine değer verenler tarafından korunmuş olabilirler." Maomao kelimelerini dikkatle seçerek yavaşça konuştu.

"Peki onları kimin koruduğunu düşünüyorsun?"

Bir süre sonra, "Emin değilim. Belki Yi klanı, belki de başka bir güç."

"Yi bunu neden yapsın ki?"

Maomao da Jinshi kadar verdiği cevabın bazı tutarsızlıklar yarattığını biliyordu. Eğer Yi ciddi bir şekilde

Windreaders, elli yıl önceki trajedi asla yaşanmamış olacaktı.

"Eski imparatorun annesi, taht naibi imparatoriçeye atıfta bulunma cesaretini gösteriyorum, efendim."

"İznimi aldınız."

"Çünkü Yi klanını yok etti." "Hmm."

Maomao bunun Jinshi'ye mantıklı geldiğini görebiliyordu. İmparatoriçe ülkeyi vekâleten yönetmiş, oğlunu bir kukla gibi kontrol etmişti. Düşünceli ve mantıklı bir kadın gibi görünüyordu.

kişi; arka sarayı genişletmesi ve ormanlarda ağaç kesimini yasaklaması için bariz nedenler vardı. Ancak konu

Yi Klanı'nın yok edilmesiyle ilgili belirsiz kalan çok şey vardı.

"Yi klanının Rüzgar Okuyucuları'nı kendilerine saklamaya çalıştığını, İmparatorluk ailesinin onlardan haberdar olmasına izin vermediğini ve aslında özel bir casus ağı oldukları ortaya çıktığında, klanın bunun için cezalandırıldığını mı söylüyorsunuz?"

"Sanırım bu bir olasılık, efendim."

Bu sadece Maomao'nun hipoteziydi. Bunu Jinshi'ye sadece karar verirken göz önünde bulundurması için sunmuştu.

"Anlaşıldı. Peki ya Yi klanından başka birinin bu kabileyi barındırıyor olma ihtimali ne olacak?"

"Beyaz Leydi'nin iletişim kurmak için güvercinleri kullandığını hatırladım. Bunu yapmayı Shaoh'da öğrenmiş olabilir ve bu bilginin ona ya da Shaoh'a Rüzgâr Okuyucuları'ndan ulaşmış olması imkânsız değil."

"Yani Rüzgâr Okuyucuları'nın sanatı Shaoh'da bir yuva buldu. Bu da bizi şu soruyla baş başa bırakıyor: Kabile yok edilmeden önce mi yoksa sonra mı oraya ulaştı?"

Şimdi, bu pek hoş bir soru değildi.

Maomao, "Benim görüşüme göre, bu onların yok edilmesinden önce olmuş olmalı," dedi.

"Yani ihanet miydi?"

"Evet, efendim. Hile yaptılar."

Maomao bir kez daha Rüzgâr Okuyucuları'nın neden yok edildiğini düşündü. Kabile bir tür rahipti, evet, ama aynı zamanda Yi klanına hizmet eden casuslar olduklarını da varsayalım. Eğer

Rüzgâr Okuyucuları efendilerine ihanet etmişti, o zaman Yi'nin başka bir kabile olarak sadece beklemeyi seçmesi mantıklı olurdu.

onları katletti.

Sonra şehirlerdeki son Rüzgâr Okuyucularını da topladılar,

gözetim altında tutabilecekleri ve sanatlarının bir sonraki nesle aktarıldığından emin olabilecekleri bir yere götürdüler ve sonra da ortadan kaldırdılar.

Kulumu'nun yanıtları Maomao'nun aklına bu fikri sokmuştu ve bir da çıkaramadı. Taşınmayı haklı çıkarmak kolay olacaktı. Windreader'lar şehre girdi: Yi sadece onları korumak istedi. Oysa aslında onları yakın tutmak istiyorlardı.

Jinshi de ona katılıyor gibiydi; başını sallayarak eşlik ediyor ve çayını yudumluyordu. Maomao kendisi de bir yudum aldı; boğazı Kavrulmuş.

"Yani Yi ve Shaoh da işin içinde. Hepsi bu kadar mı?" Jinshi sordu.

"Hayır, bir grup daha var." Kulumu, Maomao'nun dikkatini çeken başka bir şey daha söylemişti. "Kulumu öyle bir şey söyledi ki Üstat Gyokuen'in karısı, Üstat Gyoku-ou'nun annesi, kendisinin de Windreader kökenli olduğunu ima etti."

Jinshi lafı dolandırmadı. "Bu doğru."

Yani çoktan araştırmış.

O zaman neden spekülasyonunu sorma zahmetine girsin ki? Jinshi'nin arkasında, Chue iki parmağını kaldırdı ve sırttı. Bilgiyi alan kişi o .

"Görünüşe göre Sir Gyokuen'in karısı işlerinin gelişmesinde önemli bir rol oynamış. İş dünyasında bilgi altın kadar iyidir. Her şeye rağmen. On yıllar boyunca bu kadar çok kaynak biriktirdiğine göre, başkalarının sahip olmadığı bir güce sahip olmalı."

Ve şimdi torunu İmparatorluk tahtı için sırada bekliyordu. Eğer Gyokuen kendi kendini yetiştirmiş bir adamsa, kendini ülkedeki diğer tüm adamlardan daha iyi yetiştirmişti.

"Kimsenin karısı hakkında söyleyecek kötü bir sözü yok. Hepsi onun zeki ve sıcak biri olduğunu söylüyor." Bu mantıklıydı; Kulumu onun da nazik olduğunu söylemişti. Garipti, zeki ve sıcakkanlı bir kadın olduğu düşünülürse.

shady son.

Maomaonun bu konuyu en fazla bu kadar derinlemesine incelemesi gerektiğini düşünüyordu ama sorması gereken bir şey daha vardı.

"Windreader kabilesi konusunun biraz dışında bir şey söyleyebilir miyim?"

"Ne oldu?"

"Ziyaret ettiğimiz çiftçi köyüyle ilgili. Rikuson Usta bizden hemen önce oradaymış."

"Ah, şu." Jinshi bir an için gözlerini ondan kaçırdı, görünüşe göre düşünüyordu. "Rikuson'u da araştırttım. "Rikuson'u da araştırdım. yerel tarımı denetlemek. Bu onun için oldukça zor olmuş gibi görünse de batı başkentinde çok meşguldü. Yine de bu ziyaret, merkez bölgedeki günlerinden beri şüphelendiğimiz bir şeyi doğrulamak içindi."

"Ta o zamanlar mı, efendim?"

"Evet. I-sei Eyaletinden gelen raporlar geçen yıl hasatta büyük bir hasar olmadığını gösteriyordu, ancak kendimiz görmeden emin olmak zordu. Bu yüzden Rikuson sorunu masasında buldu. Daha doğrusu ben oraya koydum."

"Öyle mi efendim?"

"Benden şüphe mi ediyorsun?"

"Tam olarak değil. Sadece merak ettim."

Batı başkentine ilk vardıklarında Rikuson pek iyi görünmüyordu. Maomao için onun neyin peşinde olduğunu merak etmemek zordu. Belki de sadece paranoyaktı?

"İzin verin Bayan Chue onun neden iyi görünmediğini açıklasın!" Chue hevesli bir homurtuyla öne çıktı. Görünüşe göre "Bayan Chue" Jinshi'nin varlığında bile birinci şahıs zamiri olarak kullanılıyordu.

"Chue," dedi Taomei, küstah bir serçeye bakan yırtıcı bir kuş gibi.

Tanrım, Taomei korkutucu.

"değil. Bırakın konuşsun," dedi Jinshi.

İznini güvenle alan Chue derin bir nefes aldı. "Bayan Chue çoktan araştırdı. Bay Rikuson köyden eve dönerken haydutlar tarafından tuzağa düşürüldü! Onları bilirsiniz, Bayan

Maomao. Bay Basen tarafından kolları kırılan o zavallı adamlar."

"Evet, hatırlıyorum, teşekkür."

"Bayan Chue "nun beni yem olarak kullandığını hatırlıyorum!"

"Elbette hatırlıyorsunuz. Bayan Chue ve arkadaşlarına saldıran haydutların tutuklanarak cezaevine götürüldüğünü de hatırlıyorsunuz. Daha sonra haydutların liderleri de yakalandı.

Muhbirler nazikçe bize bilmek istediklerimizi anlattılar. Ayrıca rehberlerimizden birinin Bay Rikuson'u çiftçiliğe götürdüğünü öğrendik. birkaç gün önce."

Yani özetle, rehber müşterileri hakkındaki bilgileri, ovalarda seyahat etmeye alışık olmayan insanlara saldıran haydutlara aktarıyordu. Aynı rehber hem Maomao'ya hem de Rikuson'a yapılan saldırılardan sorumluydu. Chue, haydut bağlantısını tahmin ederek onun için küçük bir gösteri hazırlamıştı.

"Bayan Chue ve arkadaşlarının saldırıya uğraması gerçekten tamamen tesadüftü-"

Hey, bize yalan söyleme!

Maomao, bu cevabın ağzından çıkmaması için dudaklarını sıkıca birbirine kenetlemek zorunda kaldı.

"-ama Bay Rikuson'un durumunda, görünen o ki ipleri elinde tutan rehberden başka biri daha varmış."

"Köye yaptığı ziyareti engellemek isteyen biri mi?" Jinshi sordu.

"Bu mümkün. Ya da sadece sıradan bir gözdağı olabilir. Bayan Chue'nun aklına gelen bir diğer olasılık ise, olayın tam tersi olduğu ve Bay Rikuson'un kurban gibi görünmek *istediği*. Tabii, belki de gerçekten sıradan bir haydut saldırısıydı. Eğer tercih edin."

Chue'nin ima yoluyla çizgi çekme konusunda şaşırtıcı bir yeteneği vardı. Kendi görüşlerini karıştırmadan sadece gerçeklerden söz ederdi.

Beni yem olarak kullansa bile.

Maomao bunun için ona kin mi besliyordu? Belki biraz. "Anlaşıldı," dedi Jinshi ve Chue'ye geri çekilmesini işaret etti. O da Doğruldu ve ona mükemmel bir selam verdi.

Gördüğüm , neredeyse...

Jinshi'nin kendisi de Rikuson'un gerçekte kim tam olarak emin değilmiş gibi görünüyordu. Yine de Maomao'nun duyduğu her şey, onun en azından işine sadık bir adam olduğunu düşünmesine neden oldu.

Jinshi çayından bir yudum aldı ve az önce duyduklarını düşünmeye başladı.

Maomao da aynı şekilde bir yudum aldı, ancak çayı artık soğumuştü.

Bu çayın tadı tatlı bir şeyler istememe neden olmalı ama...

Asıl istediği tuzlu bir şeydi. Çok geçmeden

Bu düşünce aklından geçerken Suiren'in getirdiği atıştırmalık tepsi önünde belirdi ve tepsiyi yere koyarken Maomao'nun gözüne çarptı. Tepside bir yığın sade pirinç krakeri vardı.

Jinshi krakerlerden birini alarak, "Bana katıl," dedi. "Bunların hepsini tek başıma yemem uygun olmaz."

"Sakıncası yoksa," dedi Maomao, krakerlerden biri neredeyse ağzına girmişti bile. Isırırken gürültülü bir çıtırtı duydu. Bu pek de iyi bir görgü kuralı gibi görünmüyordu ama tuzlu kraker çok .

Bunlardan bazılarını götürebilirim, değil mi? diye düşündü. Şarlatan doktora hatıra olarak götürmek için biraz kurabiye de iyi . Ama bir de endişelenmesi gereken Tianyu var.

Vakvakı kolayca atlatabilirdi ama Tianyu'nun gözünü boyamak daha zor olacaktı. Önce emin olsa iyi olur.

"Ay Prensi. Size bir soru sorabilir miyim?"

"Evet? Ne oldu?" Jinshi kaşlarını kaldırdı. Taomei ve diğerleri orada olduğu için "Ay Prensi" ismini kullanmıştı ama bu isim pek hoşuna gitmemiş gibiydi.

"Yeni hekimlerden biri olan Tianyu söz konusu olduğunda konumumla ilgili ne yapmalıyım? Başhekimin aksine, buraya çok sık gelirim, noktaları birleştirmesini engellemek zor olacaktır."

"Bu iyi bir nokta. Bir bakalım," dedi Jinshi ama sonra durakladı.

Suiren gülümseyerek devam etti. "Ay Prensi'ni bir süredir tanıdığınızı, onun odasında görgü kuralları eğitimi aldığınızı öğrendi. İçiniz rahat olsun."

"Görgü kuralları eğitimi mi?"

"Evet. gerçek dışı bir şey değil." "Sanırım değil..."

Açıkçası bu tanım Maomao'nun biraz hasta hissetmesine neden oldu. Zarif bir adama hizmet ederek "görgü eğitimi almak" tipik olarak onun karısı olmaya hazırlanmak anlamına geliyordu.

Suiren hâlâ gülümseyerek, "Doğru değil," diye yineledi.

Maomao pirinç krakerinden bir ısırık daha aldı ve Suiren'in açıklamasının kendisini hiç de rahatlatmadığını hissetti.

Jinshi yemek yerken bir şeyler düşünüyor gibi görünüyordu.

"Belki de daha hızlı ilerlemeliyiz," diye düşündü.

Neyin acele edilmesi gerektiğini düşündüğünü sormak çok uzun bir konuşmaya davetiye çıkaracak gibi görünüyordu, bu yüzden Maomao sormamaya karar verdi.

Bölüm 15: Kısa Çubuk

Lahan'ın Kardeşi, tıpkı Basen'in bildirdiği gibi kısa süre sonra ek binaya döndü.

"Hoo! Bu kolay bir yolculuk değildi!" dedi aletlerini muayenehanenin dışına bırakırken. Bir sürü eşyası vardı -patatesler, tarım aletleri ve kim bilir başka neler- bu yüzden tıbbi ofisin arkasındaki depo. Dün ama hemen yatağa yığılmıştı ve ancak şimdi kendine gelebiliyordu. aletlerini temizlemek için.

"Bunu duyduğuma üzüldüm," dedi Maomao. hasta olmadığından, onu selamlamak için oradaydı. Nedense şarlatan da öyleydi - belki de boş vakti vardı. Tianyu Sözde ofisi izliyordu ama aslında bu sadece öğleden sonra uykusu için bir bahaneydi. Lahan'ın Kardeşi muhtemelen Tianyu'nun dikkatini çekemeyecek kadar sıradandı.

"Evet, senin için çok zor olmalı. Bak, bronzlaşmışsın!" dedi şarlatan, sesinde müşfik bir amca ya da onun gibi bir şey vardı. Her an Lahan'ın Kardeşi'ni atıştırma saatine davet etmeye karar verecekmiş gibi görünüyordu.

"Bana mı söylüyorsun. Neredeyse hiç yağmur yok, sadece sürekli güneş ışığı var. En azından nemli değil." Lahan'ın Kardeşi bir çapayı duvara yasladı.

"Ah, evet, elbette. Biraz güzel, soğuk meyve suyu ister misiniz? Yeraltında özel olarak depolanmış su kullanıyoruz. Oh, bu harika!"

Bu su değerli değil mi? Maomao, şarlatanın kendisine yardım etmesi gerektiğinden emin değildi. Yine de, Lahan'ın Kardeşim çaya davet edilmişti.

"Çok isterdim-" Lahan'ın Kardeşi dedi ama sonra durdu. Ya da daha uygun bir ifadeyle dondu.

Maomao neyin yanlış olduğunu merak ederek onu dürttü. Yakından Lahan'ın Kardeşinin titrediğini görebiliyordu. Onu takip etti

muhteşem ve çok asil bir keşfetmek için baktı. "Eep! Moon P-P-" diye bağırdı vakvak.

Jinshi orada durmuş, sanki arkasından gül yaprakları saçılıyormuş gibi gülümsüyordu. "Siz Lahan'ın kardeşi misiniz efendim?"

Yaralı yeşim taşı bile hâlâ yeşim taşıydı. Jinshi, parlak saçları ipek gibi dalgalanarak Lahan'ın Kardeşine yaklaştı.

"Şey, evet. Evet, öyleyim," dedi Lahan'ın Kardeşi, belli ki cevap vermekte zorlanıyordu. Bundan daha karmaşık sorulara cevap verecek gibi görünmüyordu.

Oh, evet. Sanırım bu normal bir tepki.

Maomao, Jinshi'nin ne kadar insanlık dışı bir güzelliğe sahip olduğunu unutmuştu. Ölümsüz bir dışıninki gibi bir güzelliğe sahipti, öyle ki arka saraydaki hizmetkâr kadınların kalbini fethedebilir ve haremağalarının dizlerinin bağı çözülebilirdi. Onun varlığı, Lahan'ın Kardeşi gibi sıradan bir insanı doğal olarak sarhoş ederdi.

"Sizden özür dilemeliyim," dedi Jinshi. "İşte bu yolculukta bize eşlik etmeniz için sizi zorladım, ancak kendimi doğru dürüst tanıtmadım. Belki de beni İmparatorluk gençliği olarak tanırırsınız.

Kardeşin mi? İnsanlar bana Ay Prensi ya da Gecenin Prensi der."

Başta İmparator olmak üzere sadece çok az sayıda kişi Jinshi'yi kişisel adıyla çağırabilirdi. Bu nedenle Maomao, kendisini tanıtırken bile bu ismi kullanmadığını keşfetmişti. Bu başlı başına bir nezaketti: eğer birine adını verirse ve o kişi yanlışlıkla bu adı kullanırsa saygısızlıktan dolayı cezalandırılabilir.

Sanırım İmparatorluk ailesinde olmak kolay değil, diye düşündü ve bunu gerçekten kastetti.

"Elbette. Bu yolculukta size eşlik etmek benim için bir onurdur efendim..."

Komik. Daha geçen gün kandırıldığından şikayet ediyordu.

Lahan'ın Kardeşi, sertifikalı Sıradan İnsan, Jinshi'nin huzurunda bir sonraki adam kadar gergindi. Bu arada, şarlatan gözlerini Jinshi'den ayırmamıştı. Söz konusu gözler ıslıl ıslıl parlıyordu. Gül yaprakları arkasından sürüklendi.

Jinshi, "Lahan bana senin hakkında çok şey anlattı. La klanının bir üyesi olan biyolojik babasının çiftçilik konusunda hiç de azımsanmayacak bir yeteneğe sahip olduğunu ve babasının asistanı olan ağabeyinin de ortalama bir tarım işçisinin sahip olamayacağı bir tarım bilgisine sahip olduğunu söyledi. çiftçi."

Başka bir deyişle, o bir profesyonel.

Lahan'ın Kardeşi çok ama çok çelişkili görünüyordu, Jinshi'nin övgülerine rağmen belirgin bir şekilde mutsuzdu. Ancak hiçbir sıradan insan Jinshi'nin ışıltılı aurasına karşı koyamazdı.

Başka bir deyişle, Lahan'ın Kardeşi tam süpürüldü. Jinshi onu avucunun içine almıştı.

Ah, işte bu görülmeye değer, diye düşündü Maomao, Jinshi'nin ışıltısını bir uzman gibi kullanışını izlerken Sıradanlığı yüzünden karşı koyamayan kişiye karşı kılıç ustası.

"Zararlı böceklerin sayısını azaltmak için sonbaharda çiftçilik diye bir şey yapıyordunuz, değil mi? Daha önce hiç duymamıştım. Astlarımdan birine bu konuyu araştırttım ve geçmişte bu bölgenin yöneticilerinin çiftçilerin bu görevi yerine getirmesini sağladığını öğrendim. Ne yazık ki insanlar artık hayvan beslemeyi sonbaharda toprağı ters çevirmekten daha önemlidir ve uygulama ortadan kalkmıştır. Siyaset gerçekten de zor bir iştir."

"Evet, efendim."

"Ayrıca anladığım kadarıyla siz de Patates yetiştirirken olduğu gibi buğday yetiştirirken de. Buğdayın üzerine basmanın onu güçlendireceğini kim düşünebilirdi ki? Benim için yeni olan bir başka gerçek. Gerçekten de her gün ne kadar çok şey bilmediğimi hatırlıyorum. Cehaletimi gidermeme yardımcı olmaya devam edeceğinizi içtenlikle umuyorum."

"İzninizle efendim," dedi Lahan'ın Kardeşi, bir bir soluyordu. Bu arada şarlatan, hâlâ telaşlı görünüyordu ve Jinshi'nin şimdiye kadar sadece sohbet ettiği Lahan'ın Kardeşi'ne biraz kıskançlıkla bakıyordu. Aslında, o kıskançlığı aşmış ve doğrudan kıskançlığa yönelmiş görünüyordu.

"Bana ne kadar acı verse de, sana sormak istediğim bir şey var. verirsiniz?" Jinshi dedi ki, en ufak bir şeyi ustalıkla karıştırarak

yüz ifadesine kederin dokunuşu.

Lahan'ın Kardeşi'nin yanakları kıpkırmızı oldu ve hatta şarlatan bile sarsıldı - ikincil hasar. Aslında, kelimenin tam anlamıyla bayıldı ve Maomao onu yakalayarak nazikçe yere yatırdı.

Eyvah! Jinshi'nin her zamanki gibi acımasız olduğunu fark eden Maomao yine de gözlerini olay yerine kilitledi. Lahan'ın Kardeşi'nin kaldırmayı bitirmediği tarım aletlerinin geri kalanını aldı ve onun için duvara yasladı.

"Yani, eğer *yapabilirsem*, efendim. Sizin için yapabileceğim bir şey varsa, istemeniz yeterli."

"Harika!" Jinshi bunun üzerine kesinlikle gülümsedi ve hatta Sözümlü ona bu tartışmaya dahil olmayan şarlatan doktor, ağzı bir sazan gibi bir açılıp bir kapanarak orada oturuyordu. tahta. "O zaman belki içeri girebiliriz. Her şeyi açıklayacağım," dedi Jinshi. Parmaklarını şıklattı hemen Basen ve Chue belirdi, ilki büyük bir rulo kâğıt taşıyordu.

Bu ikisi aslında oldukça iyi anlaşıyor, değil mi? İkisinin arkasında Gaoshun duruyordu ve belli ki ne biliyordu.

Ellerini birbirine bastırmış ve bir bodhisattva gibi bir ifade takınmıştı.

Jinshi sanki buranın sahibiymiş gibi muayenehaneye girdi. O içeri girdiğinde Tianyu kanepede uyukladığı yerden halsizce doğruldu. Nöbet tutan Lihaku, Maomao'ya "*Bu da ne?*" der gibi baktı.

" oluyor?" Tianyu sordu.

"Ah, bilirsin işte. Şeyler," dedi Maomao, açıklamanın çok zahmetli olacağını düşünerek.

Tianyu'nun tek söylediği "Huh," oldu ama sesi ilgilenmiş gibi geliyordu.

Basen'in taşıdığı rulo kâğıdın bir harita olduğu ortaya çıktı ve onu ofis masasının üzerine açtı. "Bu I-sei Eyaleti'nin bir haritası," dedi. Ovalar, dağlar ve çöller içeriyordu. Kaou Vilayeti'ne kıyasla oldukça boş görünüyordu ama I-sei'yi kesen bir yol vardı.

Doğu ile batıyı birbirine bağlayan bir ticaret yolu.

"bir sürü daire var," diye gözlemledi Tianyu.

sanki bu çok doğal bir şeymiş gibi konuşmaya dahil oldu.

dünya. Vakvak ayağa kalkmayı başarmıştı ve çay hazırlıyordu. Bu arada Basen, belirgin bir şekilde hoşnutsuz görünüyordu. Eğer

Jinshi onu durdurmasaydı, Tianyu'yu odadan dışarı kadar kovalayabilirdi.

Çok yakın duruyoruz. İmparatorluk ailesinin bir üyesine çok yakın. Buna izin var mıydı? "Hadım" olduğu dönemde belki, ama ya şimdi? Maomao endişeliydi. Ancak tüm bunların Jinshi'nin hesaplarının bir parçası olduğundan şüpheleniyordu.

"Lahan'ın Kardeşi," dedi Jinshi.

Diğer adam dikkat kesildi. "Evet, efendim!"

Bu sefer ismi konusunda itirazınız yok mu?

"Daireler çiftçi köylerinin bulunduğu alanları işaretliyor. Onlara sonbaharda çift sürme ve çiftçiliği öğretme konusunda yardımcı olacağınızı umuyorum.

patates yetiştiriyorum." Jinshi bir adamı öldürebilecek bir gülümseme takındı. "Ben... Ne?"

Lahan'ın Kardeşi bir çiftçi köyünden daha yeni *dönmüştü*. Aletlerini bile kaldırmamıştı!

"Evet, mümkün olan en kısa sürede. Belki yarın yola çıkabilirsiniz."

Lahan'ın Kardeşi gözlerini kapattı, sanki Jinshi'nin gülümsemesi çok bile kör ediciydi. Cevap olarak söyleyebileceği hiçbir şey yoktu.

Şimdi anlıyorum.

"Belki de daha hızlı ilerlemeliyiz," demişti Jinshi. Şimdi onun ne demek istediğini anlıyordu. Ona kullanabileceklerini kullanmasını söyleyen kendisiydi ama Jinshi'nin elinde alet olanlara acımdan da kendini alamıyordu. Bu çok büyük bir haritaydı ve önemli miktarda bölgeyi gösteriyordu.

"Batı yakasından en uzak köye ne kadar var?

Bu haritadaki sermaye?" diye sordu, yapacak özel bir şeyi yokmuş gibi görünen Chue'ye. Belki de bugün sadece eğlenmek için gelmişti. Burada ona ihtiyaç yokmuş gibi görünüyordu ama muhtemelen yırtıcı kayınvalidesinden uzaklaşmak için bir bahane arıyordu.

"Oh, yaklaşık dört yüz kilometre diyebilirim," diye yanıtladı.

"Dört yüz..." Lahan'ın kardeşi bembeyaz kesilmişti.

"En yakın köyden başlamanızı, sonra da sonraki en yakın köye gitmenizi istiyorum. O kadar uzağa gitmekten rahatsız olursanız, sizin için iyi ve rahat bir araba hazırlatabilirim." Jinshi Lahan'ın elini tuttu

Kardeşin rızası verili olarak kabul edildi. "Eğer mümkünse, tüm köylere sonbaharda çift sürmeyi öğretmeyi önümüzdeki ay içinde bitirmeni istiyorum.

İki ay. Ne kadar erken olursa o kadar iyi. Patatesler ondan sonra, zamanında gelebilir."

Aslında bu, tarımsal uygulamalardan ziyade böcek vebasını önlemekle ilgiliydi. Neyin en etkili olacağını bilemedikleri için ellerinden gelen her şeyi yapmaları gerekiyordu ve Jinshi de elinden gelen her şeyi ve herkesi kullanmaya niyetliydi. Maomao, Lahan'ın Kardeşi için üzülüyordu ama bunu takım için kabul etmek zorundaydı. Onun ne yapabileceğine gelince...

Maomao ecza dolabına gitti ve balla karıştırdığı bazı bitkileri çıkardı. Karışımı suyla karıştırıp cam bir kaba koydu ve Lahan'ın Kardeşi'ne şarlatanın çayıyla birlikte ikram etti. "Senin için," dedi.

"Bu da ne?"

"Dayanıklılık içeceği. Uzun süre dayanacak bir solüsyon hazırlayacağım, bu yüzden yolda çok yorgun hissettiğinizde biraz alın."

"Neden bunu yapacağımı varsayıyorsun?!" "Hayır diyebilir misin?" Maomao sordu.

"Hayır diyebileceğine inanıyor musun?" Jinshi hemen hemen aynı anda sordu.

Maomao kesinlikle yapabileceğine inanmıyordu - bu yüzden içkiyi hazırlamıştı. Ayrıca ağrıyan kasları rahatlatmak için bazı lapalar da hazırlayacaktı.

Sıradan bir insan olan Lahan'ın Kardeşi, güzelliğiyle bir ülkeyi dize getirebilecek bir adamın talebiyle kendini yakın mesafeden karşı karşıya buldu. O yapamadı

Muhtemelen reddedecek gücü vardı. Jinshi buna güveniyordu.

İğrenç, diye düşündü Maomao.

Lahan'ın Kardeşi sıradan biri olabilirdi ama sıradan insanlara göre bu işte çok iyiydi.

"Yapmaz mısın, lütfen? Benim için?" Jinshi bunun kendisine ne kadar yardımcı olacağını söylercesine gülümsedi. Lahan'ın Kardeşi yenilmiş bir halde sadece sarkabildi.

Burada hiçbir çıkarı olmayan Tianyu, diğer kişinin mutsuzluğu karşısında kendi kendine kıkırdama özgürlüğüne sahip olduğunu fark etti, bu yüzden Maomao

topuğuna bir tekme attı. Lahan'ın Kardeşi o kadar acınacak haldeydi ki, o bile ona sempati duymak zorunda kaldı. Ancak politikada, kaybetmek inisiyatif her şeyi kaybetmek demektir. Bir lider, ülkesinde olup bitenlerin bir adım önünde olmak ve olası tüm tehdit kaynaklarını ortadan kaldırmak zorundaydı.

sorun. Eğer bunu başaramazsa, suç onun üzerine kalacaktı ve eğer başarırda, kayıtsızlık da artacaktı, çünkü insanlar bunun onun işi olduğunu düşüneceklerdi.

Kolay değil, ha?

Lahan'ın Kardeşi için ne kadar üzölse de Maomao, Jinshi'nin yaptığı şeyin yanlış olmadığını biliyordu.

Bölüm 16: Bir Anlık Huzur

Bundan sonra kısa bir süre için Maomao'nun günleri huzurlu geçti.

Bu, hiç iş olmadığı anlamına gelmiyor. İlaçlar

Batı başkentinde bulunabilecek malzemeler kullanılarak tıbbi ofisin yeniden stoklanması ve amaçlandığı gibi çalıştıklarından emin olması gerekiyordu. Ayrıca ellerindeki eksiklikleri gidermek için bazı tıbbi aletler toplamaya çalıştı.

Ucube stratejist de birden fazla kez ek binaya gelmişti. Maomao ondan ve yol açacağı sorunlardan uzak durmaya çalışıyordu ama daha ne olduğunu anlamadan şarlatan onu içeri almış ve çaya davet etmişti. Maomao sadece başını ellerinin arasına alabildi.

Diğer kayda değer tek olay Basen'in ördeğinin yumurtlamaya başlamasıydı. Bir tanesini yemeye çalıştığında Maomao'ya çok . -Civcivi büyüteceği konusunda ısrar etti, ama civciv bir çocuk olduğu için döllememiş yumurtadan civciv çıkmazdı. Maomao ona bu kadarını söylediğinde (arka saraydaki derslerinin tonları), kıpkırmızı kesilmişti. Ve bu yetişkin bir erkek miydi? Oof.

Gaoshun ve Taomei'yi avluda kol kola yürürken gördüğünde biraz korkmuştu. Bakışlarının bir süre

Bir an çok uzun sürdü, şaşkındı ve yırtıcı hayvanın gözleri parladığında fark ettiğinden daha iyi anlaşıp anlaşmadıklarını merak ediyordu.

Gaoshun, hiçbir şey olmamış gibi yürümeye devam eden karısı tarafından aniden itilip kakıldı. Utangaç olmak başka bir şeydi, ama Genç kocası havuza düşmüş. Bir trajedi.

Günler haftalara dönüştü ve çok geçmeden Lahan'ın Kardeşi yolculuğuna çıkalı tam bir ay olmuştu. Maomao, Jinshi'nin yanıklarını incelemeye devam etti, ancak onun sırtından biraz deri alma arzusunu görmezden gelmek giderek zorlaşıyordu.

Jinshi bir gün, "Görünüşe göre işler yeterince iyi gidiyor," dedi. Elinde buruşuk bir mektup vardı, ona gösterdiğinde,

bazı tarım arazilerinin durumu hakkında ayrıntılı bir rapor içeriyordu.

"Lahan'ın Kardeşi ile mi demek istiyorsun?" Maomao, biraz sağa yatık olmasına rağmen düzgün ve dikkatli olan el yazısını inceleyerek sordu. Mektubun güvercinle seyahat edebilmesi gerekiyordu, bu yüzden ne yazık ki mevcut durumu bildirmek tüm mektubu tüketti. az yer vardı. Lahan'ın Kardeşi'nin imzasını atacak yeri bile yoktu. Mektup, yazdığı sırada bulunduğu köyün adıyla sona eriyordu ve hepsi bu kadardı.

İmzalayacak yerinin olmaması gerçekten utanç verici, diye düşündü Maomao. Onu uzak bir ovada, dişlerini bir mendile geçirmiş, acıya dayanmaya çalışırken hayal edebiliyordu. Gerçek adının ne olduğunu öğrenebilecekleri o gün hiç gelecek miydi? Kimse bilmiyordu. Kimse bilmiyordu.

"Evet, bu doğru. Bunun faydalı olacağını biliyordum." Jinshi kuş kafesine baktı ve gülümsedi. öttü. "Sadece tek yönde çalışıyor olabilirler ama bilgiyi bu kadar hızlı iletebilmek büyük bir nimet."

Bunları İmparatoriçe Gyokuyou ile iletişimde de kullandı. Son zamanlarda yeğeni konusunu hiç açmamıştı, Maomao, meselenin İmparatoriçe'nin elinde olduğunu düşündü.

Biraz darı gagalayan ve tekrar ötmeye başlayan güvercine baktı. "Yani bu kuşlardan bazılarını Lahan'ın Kardeşi ile mi gönderdin?"

"Evet. Şu kız-Kulumu aracılığıyla birkaç tane ödünç alabildim, adı bu muydu?"

"Onunla birlikte kaç kişi gönderdiniz?" Maomao hazırlıksız bir şekilde sordu. "Üç kişi. Onlara bakabilecek kadar yetenekli görünüyordu. Biz son bulunduğu yere hızlı bir atlı göndererek ona daha fazlasını sağlayabilir."

Jinshi, I-sei Eyaletinin bir haritasını açtı. Suiren ortaya çıktı ve mektupların geldiği köylerin etrafına daireler çizdi.

Maomao, *Lahan'ın Kardeşi'nin gerçekten çok çalıştığını* düşündü. Jinshi ona iki ay içinde tüm köylere ulaşması gibi imkânsız görünen bir görev vermişti ama Lahan'ın Kardeşi neredeyse yolculuğun dönüş ayağındaydı. *Bu adam bir işi nasıl yapacağını çok iyi biliyor.*

Ayrıca, şüpheleniyordu, bunun tam olarak onun olduğunu fark etmemişti. insanların ona bu kadar çok kişiyi yüklemesine neden olan bir işi başarma yeteneği.

Akıllı olsaydı, her seferinde sonuna kadar gitmek yerine yüzde yirmi kadar geri çekerdi.

"Maomao."

"Evet, efendim?"

Jinshi onun adını kullanmaya alışmış gibi görünüyordu. Uzun bir süre boyunca ona sadece şöyle hitap ettiğini hatırladı

"Sen."

"Ben... Hrm. Son zamanlarda iş yükünüz azalmış gibi görünüyor."

"Evet, öyle diyebilirim." En acil görevler .

Kendilerine bir süre yetecek kadar ilaç yapmışlar ve hatta ihtiyaç duydukları aletleri bile almışlardı.

"Belki elinizi başka şeylere de atabilirsiniz."

"Ah!" Maomao hatırlayarak ellerini çırpı. "Buğday Hasat zamanı yaklaşıyor. Gidip yardım edebilir miyim efendim?"

Jinshi'nin beklediği şey bu gibi görünmüyordu. "Buğday hasadı mı? Neden?"

"Efendim! Hiç ergot yetişip yetişmediğini çok merak ediyorum."

"Ergot?" Sanki bu kelimeyi tanıımıyormuş gibiydi.

"Bu, buğdayın siyahlaştığı bir tür hastalıktır. Basit bir ifadeyle, yemek için zehirli."

"Evet, kulağa oldukça basit geliyor."

"Buğday öğütüldüğünde bunu söylemek için çok geç olacak, o yüzden şimdi bakmak istiyorum."

Ergot düşük yaptırmak için kullanılabiliyordu ve Genellikle büyük bir kısmı düşük kaliteli undu, bu yüzden emin olmak en iyisiydi. Aynı zamanda hasadın ne kadar büyük olduğunu da görebiliyordu.

"Anlıyorum. Pekâlâ. Sizin için bir araba hazırlayacağım."

"Buna gerek yok efendim. Küçük bir kuş bana Üstat Rikuson'un yakında teftişe çıkacağını söyledi ve ben de onunla birlikte seyahat edebileceğimi düşündüm."

Hangi küçük kuş türü? Bir yerlerden kulak misafiri olan şarlatan doktor. Maomao söylentinin doğruluğunu Chue ile teyit etmişti.

"Rikuson..."

"Evet, efendim. Onunla konuşmak istediğim çok şey var. Bunun iyi bir fırsat olabileceğini düşündüm."

Batı başkentindeki o ilk günden sonra Rikuson'u bir daha görmemişti. Onunla şahsen konuşması gerekiyordu.

Jinshi kısa bir süre çelişkili göründü ama sonra, "Pekala. Geleceğinizi Rikuson'a bildireceğim."

"Çok teşekkür ederim, efendim."

Bu yolculukta yapmak istediği bir şey daha vardı: Yol üzerindeki düzlüklerden şifalı otlar toplamak. Önceki geziden aldığı örneklerden bazıları umut verici sonuçlar vermişti. En iyisi Acele et ve onları koymak için bir sepet getir.

", Jinshi Usta, gitmem gerek!" "Hey!"

Jinshi söylemek istediği başka bir şey varmış gibi görünüyordu ama Maomao onu duymazdan geldi. Koşar adımlarla uzaklaştı, neredeyse sekerek Her şeyi hazırla.

Birkaç gün sonra Maomao çiftçi köyüne gitti.

"Ne kadar güzel bir havamız var," dedi Chue büyük bir esnemeyle. Bugünlerde Chue nerede olursa olsun peşine takılmış gibi görünüyordu. Maomao gitti. "Sanırım yağmur konusunda endişelenmeme gerek kalmadı!" İyice bakmak için arabadan dışarı eğildi: hava gerçekten de çok güzeldi.

Maomao, tıkırdayan arabanın kendisini taşımasına izin verirken çimen kokusunu yakaladı.

"Hava bir süre daha açık olmalı. Yağmur mevsimi dışında I-sei Eyaleti kayda değer bir yağış almıyor," dedi karşılarındaki koltukta oturan Rikuson. Üzerinde bir çiftçi köyünü ziyaret etmeye uygun, kolay hareket edebilecek bir kıyafet vardı.

Chue, "Buğday hasadı için kulağa mükemmel geliyor," dedi. Hasat sırasında yağmur yağarsa, buğday filizlenmeye başlayabilir ve bu da onu daha düşük kalite. Ve eğer düzgün bir şekilde kurutulamazsa, çürüyebilirdi. "Öyle. Yine de hava değişken olabiliyor. Ben bile duydum

hasat zamanı meydana gelen dolu fırtınaları."

"Dolu yağışını tahmin etmek çok zor olabilir, değil mi?" Maomao dedi ki.

Çiftçilik uzmanı değildi; bu tür sempatik ama zararsız müdahaleler sunmayı umabileceği en fazla şeydi. Eğer Lahan'ın Kardeşim burada olsaydı, muhtemelen yumruğunu sıkıyor ve hasat mevsiminin çok yönlü emeklerini anlatıyor olurdu.

Maomao sürücü koltuğuna doğru baktı: Dizginler Basen'in elindeydi. Lihaku da muhafız olabilirdi ama Basen geçen sefer onlara eşlik ettiği için şimdi de o eşlik ediyordu. Ördeği de oradaydı. Bu noktada neredeyse onların maskotuydu.

Maomao Rikuson'a baktı. "Çiftçi köylerini araştırmak istemene ne sebep oldu, Rikuson?" diye sordu. Bu, ona şahsen yöneltmek istediği bir soruydu. Jinshi'nin ona cevabı dolaylı olarak verdiğinden şüpheleniyordu ama bunu Rikuson'un kendi ağzından duymak istiyordu.

Rikuson etrafına bakındı ve Maomao'ya özellikle arkasından gelen astlarına uzun uzun bakmış gibi geldi.

Taşıyıcı. Sonra dedi ki, "Birkaç sebep var. Hangisini duymak istersin, Maomao?"

Kadının istediği gibi, adam ona herhangi bir onurlandırma ya da unvan kullanmadan hitap etti

-Geçmişte ona karşı fazlasıyla saygılı davranmıştı. Yine de bu kadar tanıdık terimlerle konuşmaları Chue'nun ilgisini çekmiş gibiydi.

"Hepsi," dedi kararlı bir şekilde.

"Pekala. İlki böcek salgınlarıyla ilgili. Sir Lahan ile irtibat halindeyim ve sık sık onun bilgi ve uzmanlığına başvuruyorum. Li'de bir veba salgını olacaksa, bunun ya kuzeyden ya da güneyden gelmesinin muhtemel olduğu konusunda beni uyardı. ekmek sepeti batıda."

Gerçekten de, bölgede küçük çaplı bir çekirge salgını patlak vermişti. bir yıl önce kuzeybatıdaki verimli bölgelerde görülmüştü. Bu böceklerle ilgili korkutucu olan şey, kendi başlarına bırakıldıklarında daha fazla yıkım.

"Bildiğimi iddia nedenlerden dolayı, burada batı başkentine gönderilme şerefine nail oldum.

esasen bir bürokrat olarak. Yaptığım iş için kullanılan kibar terim sekreterlik olabilir, ancak daha az olarak ayak işlerine bakıyorum da denebilir. Uğraştığım evrak işlerinden bazıları

Hasat zamanı, bu yüzden mağazaların ve erzakların mevcudiyetine tesadüfi bir ilgi duydum."

"Gerçekten gidip şahsen ziyaret gerekiyor mu?"

"Bu da ikinci neden." Rikuson iki parmağını kaldırdı. Maomao'nun gözleri büyüdü. Onun ne demek istediğinden emin değildi.

Rikuson neredeyse özür dilercesine gülümsedi. "Sanırım bunun zaten farkındasınız - raporlardaki rakamların düzenli olarak gerçek miktarlarla uyuşmadığının?"

Üretim miktarlarıyla oynama girişimlerinden mi bahsediyordu? Gerçekten de çiftçi köylerinde böyle şeyler oluyor gibi görünüyordu.

"Üçüncü sebep ne o zaman?" Rikuson birkaç nedeni olduğunu söylemişti ve Maomao sadece iki tanesinin birkaç neden olarak nitelendirilebileceğini düşünmüyordu.

"Üçüncü neden mi?" Ağzı bir an için açık kaldı. Sonra da şöyle dedi: "Uzun zaman önce, özel bir form olduğunu duymuştum. yetiştirme. Zararlı böceklerin sayısını azaltacak bir şey."

"Sonbaharda çiftçilikten bahsediyorsun. Demek bu yüzden Nianzhen'le konuştun." "Bu doğru. Şimdi anlıyor musun?" Rikuson'un gülümsemesi nazikti.

Maomao onun son gördüğünden daha zayıf göründüğünü düşündü.

"Sana sonbaharda çiftçilikten kim bahsetti?" Maomao sordu.

"Annem ve ablam. Annem çok geniş bir alanda ticaret yapan bir tüccardı ve ablam da ona yardım ederdi. Gençlik günlerimde onlardan çok şey öğrendim." Rikuson arabanın penceresinden dışarı baktı ama etrafı pek de görüyor gibi görünmüyordu.

Manzara.

"Bu mantıklı," dedi Maomao.

Başka ne sormam gerekiyor?

Bunu düşünerek o kadar uzun zaman geçirdi ki köye vardıklarında araba yavaşladıkça tıkırdamaya başladı. Maomao başını pencereden dışarı uzattı. Tarlalarda buğday altın renginde parıltıyordu; zengin bir hasada benziyordu. Yeşil yapraklar da görmüştü, bu da Köylüler patates ekmişlerdi.

. Bir süreliğine kendimizi çiftlik işlerine adanayım mı?

Herb koleksiyonu eve dönerken gelebilir. Maomao daha yeni

Arabadan zıplayarak çıktı, hızlı ve gitmeye hazırdı ki arkasından hızlı bir atlinin geldiğini gördü. Bu kendi başına o kadar da dikkat çekici değildi ama adamın bakışından bir şeylerin ters gittiği belliydi.

Belki haydutlar tarafından saldırıya uğramıştır?

Hayır, o değildi.

At, Maomao ve ekibinin önünde durdu, dili ağzından sarkmış bir şekilde bir tarafa doğru sıralandı. Binicisinin üzerinde Bir askerin üniforması.

Sanırım onu tanıyorum. Jinshi'ye sık sık katılan muhafızlardan biriydi. Bu da onun iyi bir rütbeye sahip olduğunu gösteriyor. O halde onlara yetişmek için ne diye koşturup duruyordu?

"Neler oluyor?" Maomao sordu. Kadın su uzattı ama adam başını salladı. Ağzı bir açılıp bir kapanıyordu; tek kelime etmedi ama ona bir kâğıt parçası verdi.

Ne oluyor?

Olabildiğince küçük katlanmış kâğıt, Lahan'ın Kardeşi'nden gelen bir mektup gibi görünüyordu.

"Ay... Prens... Eğer bunu görürseniz... anlayacağınızı söyledi..."

Neyi anlamak? Maomao merak etti. Şaşkınlıkla mektubu açtı.

Sayfada tek bir çizgi uzanıyordu. Bir fırçayla bile çizilmemişti; dağınık görünüyordu, sanki Lahan'ın Kardeşi bir parça kâğıt kullanmıştı. doğaçlama bir yazı aracı olarak kömür. Ama hepsi bu değildi - satır tekrar şiddetle çizilmişti. Mektup Nereden geldiği bile belli değildi, ama kimin gönderdiği konusunda şüphe yoktu.

Lahan'ın Kardeşi'nin onlara bir şey söylemeye o kadar ihtiyacı vardı ki, bir tür kaosun ortasında bu mesajı bir güvercinle göndermek için zaman bulmuştu.

Bunun ne olduğunu biliyorum, diye düşündü Maomao. Fark etti ki karanlık karalamaları tanıdı. Jazgul'un bir yıl önce Shaohnese tapınak bakiresinin ziyaretinden sonra ona verdiği resme benziyorlardı.

Maomao o zaman bunun ne anlama geldiğini anlamamıştı.

Ama artık biliyorum.

Çizgi, önünde uzanan ufuk çizgisiydi. Leke ise kara bir buluttu.
Hâlâ açık ve mavi olan gökyüzüne baktı ve "Geliyorlar" dedi.

Bölüm 17: Felaket (Bölüm 1)

"Ne? Böcek salgını mı?" dedi bir köylü, sesi öfkeliydi.

Maomao hemen muhtardan çiftçileri toplamasını istedi. Toplandıkları yerde o kadar çok insan vardı ki nefes almak neredeyse zordu.

"Evet! Yakında burada olacak, birkaç gün içinde!" Maomao umutsuzca söyledi.

Köylüler sadece güldüler. "Evet, tamam, geçen yıl bazı böcekler vardı, ama bu yılki talih kuşuna bakın! Her şey yolunda!"

"O haklı. Hava bir süre daha güzel olacak. Hasat için kendimizi zorlamamıza gerek yok," dedi bir başkası.

Ancak daha sonra gruptan biri homurdandı: "Sizi tembel piçler! Bu tavırla asla zamanında yetişemeyiz!"

"Nianzhen..." Maomao söyledi.

Bu, insanların yamyamlığa başvurmasına neden olacak kadar korkunç bir böcek salgınına yaşamış olan tek gözlü yaşlı adamdı. Köylülere ve onların umursamaz tavırlarına karşı öfkesini gizlemeye çalışmıyordu. tavrı. İşaret parmağı olmayan sağ eliyle masaya vurdu.

"Siz bilemezsiniz, çünkü *dinlemiyorsunuz*! Artık seni hiçbir şey kurtaramaz. Ben, oraya gidiyorum ve başlayacağım

"Bu dakika hasat başlıyor."

"Gerçekten o kadar önemli değil mi, Nianzhen?" diye sordu muhtar. sordu. Çiçeği burnunda çiftçilerle dolu bir köyde, eski serf en yaşlı ve en deneyimli olanıydı. Muhtar bile onu elinin tersiyle itemezdi.

"Henüz öğle yemeğimi yemedim muhtar. Gidip bir şeyler atıştırabilir miyim?" diye sordu köylülerden biri, sesi tamamen ilgisiz geliyordu.

Tanrıya şükür Basen burada değil. Basen nereye giderse ördeğinin de oraya gideceğini bildikleri için onu dışarıda bekletmişlerdi. takip et. Hızlı bir bakış ördeğin orada olduğunu doğruladı.

yerel çocuklarla.

Maomao konuşmanın boşuna olduğuna ikna olmuştu. Bu zamanı hasada başlamak için harcamaları .

Tam ne yapacağını düşünmeye başlamıştı ki, Rikuson öne çıktı. "Belki de sizin için bir şey olduğunu hissederseniz yardım edersiniz?" Onlara o sevimli çocuk gülümsemesini verdi. "Tahılınızı satın alacağız. Piyasa fiyatının iki katına."

Rikuson masanın üzerine bir çanta bırakırken ağır, çingiraklı bir *gümbürtü* duyuldu. Belli ki içi para doluydu, bir çiftçinin bir yılda kazanacağından çok daha fazlaydı.

Köylüler hemen ona odaklandı. "Sen... Ciddi misin?"

"Seni bu konuda tutacağız, biliyorsun."

Gözleri vahşiydi.

"Evet, ama sadece vergilerinizden fazla olanları. Ayrıca, bu sadece önümüzdeki üç gün içinde toplayabileceğiniz her şey için geçerli." Rikuson'un nazik tonu hiç bozulmadı ama istediği şey imkânsızdı. Yine de köylülerin gözlerinde parlayan ateş hiç sönmedi.

Maomao, *işte soğuk ve sert paranın gücü*, diye düşündü.

Köylüler toplantı yerinden akın akın çıktılar ve çalışmaya başladılar. Evlerine döndüler ve eşlerine, çocuklarına, yaşlı aile üyelerine orak verdiler.

Salonda yalnız kaldıklarında Maomao Rikuson'a döndü.

"Bundan emin misiniz? Böyle bir söz verme özgürlüğünüz var mı?"

"Eğer çekirge salgını olursa, tahıl ortalama fiyatının iki katından çok daha fazla para eder ve biz de kazançlı çıkarız. Eğer veba yoksa, bu konuda herhangi bir şikayetim olmayacak. Veba var mı? Burada bir sorun mu var?"

"Hayır, yok."

Konu hesaplamalara geldiğinde onun hızlı olmasını beklemeliydi. Annesinin bir tüccar olduğunu söylemişti ve daha da önemlisi, Lahan'la arasının iyi olmasıydı.

Rikuson'un yaptıklarından ilham aldığı anlaşılan Chue oldukça motive görünüyordu. "Biz de mi çalışacağız? Sanırım ben de yardım edeceğim."

Bay Nianzhen'in tarlası. Peki ya siz, Bayan Maomao?" "... Sanırım yemek yapmaya yardım etmek için hazırlanacağım. Ve ben de

böcek ilacı da."

Jinshi'nin ona verdiği şifalı bitkiler ansiklopedisini karıştırarak böcekleri öldürmeye yardımcı olabilecek herhangi bir şey aradı. Yiyeceklerinin hemen yanında böcek ilacı üretme konusunda bazı şüpheleri vardı.

insanlara yemeleri için dağıtacaklardı ama umutsuz zamanlar umutsuz önlemler gerektiriyordu. Maomao vebanın ortaya çıkacağından neredeyse emindi. Tek soru ne zaman olacaktı.

Lahan'ın kardeşi en son neredeydi?

Batı başkentine doğru dönüş yolculuğuna başlamak üzereydi ama hâlâ I-sei'nin batı bölgesinin derinliklerindeydi.

Vilayet. Orada bir çekirge sürüsüyle karşılaşmış ve mesajını aceleyle iletip güvercini havaya uçurmayı başarmıştı böcekler gelmeden önce.

Ama uygun yazı gereçleri bulacak zamanı yoktu. Bu yüzden durum açıkça çaresizdi. Çekirgeler çoktan yıkımlarını gerçekleştirmeye başlamışlardı. Büyük olasılıkla doğuya, batı başkentine doğru ilerlemeye başlayacaklar ve önlerine çıkan her şeyi yiyip bitireceklerdi.

Artık başladı. Daha fazla geciktirmenin bir anlamı yok. Tek soru, bunu nasıl sona erdirebilecekleri ve bunun neleri gerektireceği.

Önce tahılın olabildiğince büyük bir kısmını aç böceklerden kurtarmaları gerekiyordu; tahılı hasat etmeli, içeri sokmalı ve ambarları tek bir çekirgenin bile giremeyeceği kadar sıkı kapatmalıydılar. Şimdi zorlu görev başlıyordu. En iyi çözümü bulmak zorunda değildi, sadece daha iyisini aramaya devam etmeliydi.

Köylüler tarlalardaydı ve ellerinden geldiğince hızlı bir şekilde tahıl topluyorlardı.

Çürüyecek mi endişeleniyorum.

Normalde tahıl kuruması için birkaç gün dışarıda bekletilirdi ama burada ne yapmaları gerekiyordu? Her şeyden çok, hasadı depolayacak bir yere ihtiyaçları vardı.

Tamam, yeter. Eğer düşüneceksem, bunu yaparken çalışmalıyım.

Maomao bir ocak ödünç aldı ve büyük bir tencere çorba yapmaya başladı. Güzel, buruk bir soya ezmesiyle yapmak istiyordu -kendi kişisel tercihi- ama bunun hoşuna gitmeyebileceğinden şüpheleniyordu.

Köylülerin damak zevkine göre. Bunun yerine bazı sebzeleri yağda kızarttı, biraz lezzet vermesi için üzerlerine bolca tuz koydu ve ardından bunları süt ve kurutulmuş etten oluşan bir güvece ekledi.

İşin ironik tarafı, orta bölgeden gelen insanlar çok fazla süte burun kıvrırırlardı.

Daha az keskin olması için bazı kokulu otlar ekledi. Kıvamını arttırmak için biraz da un ekleyince elinde bir kazanan olabileceğini düşünmeye başladı.

Keşke biraz köfte yapabilseydim, ama sanırım daha iyi olur.

Onun yerine başlangıç yemeği olarak kızarmış ekmek alırdı.

Maomao çorbayı kaselere doldurdu ve kaseleri bir tepsiye koyduktan sonra hızlıca işçilere dağıttı.

"Bayan Maomao, Bayan Maomao! Bayan Chue için bir tane lütfen!" Chue ona doğru fırladı. Neredeyse köylülerden birine dönüşmüştü, sağ elinde bir bıçak ve sol elinde bir çuval taşıyordu. Çuval tahıl başaklarıyla doluydu.

Maomao, Chue'ye biraz güveç verdi. "Sadece tahıl mı alıyorsun?" diye sordu.

"Bu Bay Nianzhen'in fikriydi! Tek önemli şey hasatsa, sadece başakları toplamanın daha hızlı olacağını söyledi."

Evet, bu kesinlikle eğilip her sapı kesmekten daha hızlı olurdu.

Maomao ve Chue yemeklerinin tadını çıkarmak için yakındaki bir çitin üzerine oturdular. Maomao yahnisini çoktan yemişti, bu yüzden biraz ekmek yedi.

Chue, "Her şeyi kurutmak için zaman olmayacak ve sapları hala üzerindeyse içine sığmayacak," dedi.

"İyi bir nokta."

Buğday samanı hayvan yemi olarak ve kamış hasırlar gibi günlük ihtiyaçlar için kullanılıyordu. Önemli bir ikincil üründü ama şu anda odaklanılması gereken daha önemli şeyler vardı.

"Aman, aman, ama para çok güçlü bir şey, değil mi? Tek yapmamız gereken kulaklarına 'Saman daha sonra gelebilir' diye fısıldamaktı ve bakın!"

Köylüler oraklarını hemen küçük oraklarla değiştirmişlerdi. Bıçaklar. Çocuklar tahıl başaklarıyla dolu çuvalları sürükleyerek tarladan eve gidiyorlardı.

"Şimdi onları içeride kurutuyorlar çünkü kulakları dışarıda rüzgarda uçup gidiyor."

"yaptırmakta oldukça iyisiniz, değil mi Bayan Chue?" "Oh, evet.

Geceleri kocamı nasıl motive ettiğimi görmelisiniz. havasında olmadığında!"

Maomao'nun aklına bir fikir geldi: belki de genelev mizahı sık sık düz düşer, Chue ile inerdi. Ne yazık ki, o anda aklıma gerçekten iyi bir şaka gelmedi.

Mütevazı yemeğinin son kısmını da bitirdi ve paylaşabileceği bir rutin oluşturmaya yemin etti.

Rikuson insanlara tahıl toplamak için üç günleri olduğunu söylemekte çok haklıydı: Kesin bir son tarih belirlenince herkes daha verimli hasat yapmanın yollarını düşünmekle meşgul oldu. İkinci güne gelindiğinde tahılın yarısından fazlası toplanmıştı.

Basen, muazzam gücüyle artık değerini kanıtlamıştı. Her iki elinde bir çuval dolusu tahıl taşıyabiliyor, aksi takdirde birkaç yetişkin insanın yapması gereken işi yapabiliyordu.

Ancak, daha hassas işler, her zaman olduğu gibi, onu atlattı.

"Olamaz! Ne yapıyorsun? Sen umutsuz vakasın, küçük kayınbirader!" Chue bağırdı. Basen evi onarmaya çalışırken sadece daha fazla hasar vermiş ve Chue'nin daha fazla sataşmasına hedef olmuştu.

Maomao, *depoların delik deşik olmasına izin veremeyiz*, diye düşündü. Çamur ve kille bir eve yama yapıyordu; ülkenin bu kısmında odun çok kıymetliydi, bu yüzden toprakla idare etmek zorundaydı.

Rikuson gökyüzüne bakarak, "Sanırım tam zamanında geldik," dedi. Maomao da baktı ve tepelerin ardında küçük bir kara bulut gördü. "Yağmur mevsimi için biraz erken değil mi?" diye sordu.

"Evet... Evet, öyle." Rikuson acı çekmiş görünüyordu. "Yılın bu zamanında bir bulut oldukça rahatsız edici."

Kulağa çok uğursuz geliyordu ama Maomao tam olarak ne demek istediğinden emin değildi.

"Bulutlar hakkında ne diyorsun?" Basen, sanki hiç ağırlıkları yokmuş gibi birkaç şişkin tahıl çuvalını taşıyarak yanlarından geçerken sordu.

Rikuson doğudaki gökyüzünü işaret ederek, "Ben sadece yılın bu zamanında yağmur bulutu görmenin iyi bir şey olmadığını kastetmiştim," dedi.

"Seni duyuyorum. Orada bir bulut daha var. Bu da mı kötüye işaret?"

"Orada mı?" Rikuson baktı. Basen ters yönü işaret ediyordu.

"Korkarım hiçbir şey göremiyorum."

"Hee hee! Küçük kardeşimin gözleri *umulmadık* derecede iyidir," diye araya girdi Chue. "Sıradan insanlar ellerinde bir teleskop bulundurmak isteyebilir,

Yine de." Chue bile bunlardan birini taşımıyor gibiydi çünkü öne doğru eğilmiş ve gözlerini kısmıştı.

Maomao da ona katıldı ve gözlerini kısarak batıdaki gökyüzüne doğru .
"Bulutlar, bulutlar..."

Hafif bir vızıltı duyduğunu sandı. Sonra havada dalgalanan bazı siyah lekeler gördü. Daha önce gördüğü hiçbir yağmur bulutuna benzemiyorlardı.

"Bayan Maomao, Bayan Maomao!"

"Bayan Chue, Bayan Chue!"

İkisi birbirlerine baktı ve başlarını salladı.

Maomao yakınlarda duran çorba tenceresini havanelini kaptığı gibi birbirine vurdu. Ağlayarak köyün içinde koşturdu,

"Çekirgeler! Böcekler yolda!"

Chue oturmuş çay içen birkaç adam buldu ve hepsine okkalı bir tokat attı. "Onu duydunuz! Çekirgeler, geliyor!"

Köylüleri harekete geçirmek için ellerinden geleni yapmalıydılar. Panik hiçbir şeyi çözmezdi ama o anda herkesin sahip olduğu her şeyi vermesine ihtiyaçları vardı.

Bölüm 18: Felaket (Bölüm 2)

İlki, hasadın yaklaşık yüzde yetmişi getirildiğinde geldi. Sıradan bir çekirgeden daha koyu renkliydi. daha uzun bacakları vardı. Biri onu ezip öldürmüştü. Bir başkası zahmet etmeyin, hasada devam etmeliyiz diye bağırdı.

Meşaleler yakıldı. Bu okyanusta bir damla bile sayılmazdı ama yine de bir şeydi.

Kadınlar ve çocuklar evlere girmiş ve çatlakları çamur ya da bezle kapatmaya çalışmışlardır. Evlerin içi karanlıktı ama ateş yakmamaları ve yanlarında yiyecek bulundurmaları konusunda sert bir şekilde uyarılmışlardı.

olduğu gibi yenmeye hazırды. Çatlaklardan geçen böcekleri öldürmeleri emredildi.

Nianzhen'in evinde sığmayacak kadar çok şey vardı, bu yüzden tahılı tapınakta depolamaya başladılar. Orada, çatlaklar toprakla o kadar doluydu ki neredeyse hiç hava girmiyordu.

Adına yakışır her eve böcek ilacı serpilmişti, ama bunun bir işe yarayıp yaramayacağını bilmiyorlardı. Çadırlarda depolama alanı olarak kullanılamayacak kadar çok açıklık vardı. Bunun yerine, onlar Köylüler için geçici tahliye noktaları.

Basen kocaman bir ağ taşıyordu. Bir zamanlar balık yakalamak için kullanılmış olabilir, ancak onu başının üzerinde muazzam bir hızla salladı ve içine çekirgeleri topladı. Sonra onları büyük bir kova suyun içine atıp öldürüyordu.

Chue deri keseler dağıttı. İçlerinde yiyecek yerine tatlandırılmış keçi sütü vardı. Uzun bir savaşa hazırlanıyordu.

Nianzhen birkaç tişört giydi ve diğer köylüler de onu taklit etti.

Rikuson ev ev dolaşıyor, hava deliklerinden endişeli seslerini duyduğu köylülere güven veriyordu. Ne zaman bir boşluktan giren böcekler bulsa, böcekleri eziyor ve boşluğu dolduruyordu. Ördek çekirgeleri gagalıyor ve sonra tükürüyordu.

Onları tekrar dışarı çıkar. Yenmez belki.
Sonra köylüler çığlık atmaya başladı.

Her şey kararıyor gibiydi, parlak ve berraktan küle, sonra da Maomao'ya bir fareyi hatırlatan griye dönüşüyordu.
her şey neredeyse simsiyahtı.

Yürümek bir yana, gözlerini açmak bile imkânsızdı. Böcekler insanlara çarpıyor, onları ısııyor ve parçalıyordu. İnsanlar ağızlarını açamıyordu; tek yapabildikleri paçavralarla ağızlarını kapatmaktı. Onların Kat kat tişörtler yırtılıp parçalandı ve kanat çırpışları diğer tüm sesleri bastırdı. Bir uğultu bastırdı
Öyle ki, başka birinin ne söylediğini anlamak imkânsız hale geldi. Çok geçmeden çığlıklar bile duyulamaz hale geldi.

Maomao elleriyle yüzünü kapattıktan sonra gözlerini hafifçe araladı. Basen'in ağı hâlâ başının üzerinde salladığını görebiliyordu. Kova neredeyse anında doldu ve bunun üzerine onu yere çarptı. Kova uzun zaman önce çekirgelerle dolup taşmıştı.

Bir adam böcek ısırıkları yüzünden delirmişti. Avazı çıktığı kadar bağııyor ve bir elinde meşale, diğerinde tırpan sallıyordu. Diğerlerini. Bu ona hiçbir fayda sağlamadı; çekirgeler onun karşı saldırısından kurtuldu ve köylülere saldırmaya devam etti.

Chue çılgına dönmüş adama doğru yaklaştı ve ayaklarını altına aldı. Yere düştüğü anda onu bir iple bağıladı.

Rikuson hâlâ bağıarak evden eve koşuyordu. Bazı insanlar ışığın kaybolmasıyla akıllarını kaçırmıştı. Diğerlerinin akli başındaydı ama onu duyamıyorlardı.

Evlerden birinden ateş fışkırdı ve yaşlı bir kadınla birkaç çocuk, kapalı olan yapıdan dışarı fırladı. Çocuklardan birinin elinde çakmaktaşı vardı.

Evdeki yeni hasat edilmiş buğday mükemmel bir yakıttı ve ateş kolayca yanıyordu. Kurak mevsimin kavruk havası koşullar alevler için daha da iyi.

Basen hemen tepki vererek evin direklerinden birine tekme attı. Burası başlangıçta bir kulübeden biraz daha fazlasıydı ve hemen çöktü.

Maomao, kelimeleri yakalayamasa da Basen'in bağırdığını duyabiliyordu. Belki de alevlerle savaşmak için su kaynağının çok uzakta olduğunu ve evi yok etmeleri gerektiğini söylüyordu. Kriz anlarında tam da istediği gibiydi.

Zaten evi neredeyse tek başına yıkmıştı; şimdi de yüzen çekirgelerle dolu kovayla koşarak geldi ve onu evin üzerine boşalttı. Chue sümüklü çocukları ve yaşlı kadını çadıra götürdü. Her yer gibi burası da çekirge kaynıyordu ama dışarıda olmaktan daha iyiydi.

Ne kadar zaman ? Maomao bilmiyordu. Otuz dakika geçmiş . Saatler de olabilirdi.

Köydeki herkes daha önce benzerini hiç görmedikleri böcekler karşısında titredi; yaratıklardan tiksindiler ve-

"Maomao!"

Birinin omzuna dokunduğunu hissettiğini sandı. Döndü ve Rikuson'u buldu. Çekirgeler saçlarını ve giysilerini kemiriyordu. Onları fırçalamayı düşünerek uzandı.

"Lütfen, böcek ilacı yapmayı bırakın. Elin işe yaramaz olacak!"

Kaldırdığı eline baktı; kızarmış ve şişmişti.

Oh...

Karışımı bu sürüye karşı herhangi bir rahatlama sağlayamadı. Böcek ilacını karıştırıyor ve olabildiğince hızlı bir şekilde etrafa yayıyor, aklına gelen her yere koyuyordu, ama asla çekirgeler gelmeye devam etti.

Neden? Neden işe yaramadı?

İşe yaradı. Sayıları çok fazlaydı. Açlıktan ölmek üzere olan böcekler zehirli otları bile yediler. İnsanları ısırıyor, kıyafetleri çiğnediler ve hatta ev direklerini tüketmeye çalışıyorlar. Bu da yetmezmiş gibi, yere düşen böcekler birbirlerini yemeye başladı. Sayıları çok fazlaydı ve bu durum onları çılgına çevirmişti.

Maomao, böceklerle savaşmaya yardımcı olabilecek her bitkiyi umutsuzca kapıp haşlayarak kendini oldukça kaybetmişti. Çekirgeler büyük saksının içinde yüzüyordu. Maomao bitkileri topladı.

kökleri ve hepsini içine attı. Elleri bitkileri topraktan çıplak elle kopardığı için mi şişmişti, yoksa böcek ilacının zehirli özelliklerinden mi?

Rikuson hâlâ sürüyle karanlık olan gökyüzüne baktı. Böcekler her yerdeydi ama o onların ötesinde, üstünde bir yere bakıyor gibiydi.

"Felaket felaketi kovar derler... Çok şanslı olmalıyız."

Maomao onun ne demek istediğini anlamadı ama kendisi de karanlığa baktı.

"Ah!" diye bağırdı. Sert bir şey ona çarpmıştı. Ne olabileceğini merak ederek yere baktı ve bir buz parçası buldu.

Acı tekrar geldi, bu sefer sırtına, sonra omzuna.

Tak, tak, .

Hava çok soğumuştı.

"Selam mı?" dedi.

Büyük buz parçaları dondurucu hava arasında çekirgeler gözle görülür şekilde daha yavaş hareket etmeye başladı.

"Felaket felaketi kovar, ha?" Maomao söyledi. Hayır, bu bir felaket değildi. Bu cennetten bir armağandı - Maomao'nun normalde varacağı bir sonuç değildi. "Evet! Düş! Üzerimize yağsın!"

Şimdi çılgınlığı başka bir yöne doğru hızlanıyordu. Dolu sürünün arasına düşerken öne doğru eğildi. Bir yağmur dansı değil. bir dolu dansından başka bir şey değildi.

Ne onu ısırان böceklerin ne de ona çarpan dolunun acısını hissetti. Bu sayısız böcek sürüsüne karşı onlara yardım edecek bir şeyin, herhangi bir şeyin olabileceği dileğiyle, umuduyla doluydu.

Tak! Özellikle ağır bir darbe hissetti, bu sefer tam kafasına.

"Maomao!"

Rikuson'un ona doğru koştuğunu hatırlıyordu ama sonra her şey karardı.

Bölüm 19: Çizikler

Görüşü geri geldi ama bulanıktı.

Ha? Yine ne yapıyordum?

Maomao yavaşça doğruldu; vücudu ağırlaşmıştı.

"H'lo orada! Uyandın mı?" dedi neşeli bir ses. Sese tanıdık bir yüz eşlik ediyordu.

"Usta Lihaku?"

Bir askerin büyük, dost canlısı itiydi. Maomao beynini çalıştırmaya çalışarak etrafına bakındı. Bir odada değil, bir çadırdıydı. Bir tarafta, Chue'nin bir tencerede bir şeyler pişirdiğini görebiliyordu.

Her şey iyi güzeldi ama sonra görüş alanının kenarında bir böcek gördü. Ayağa fırladı. "Çekirge!" diye bağırdı ve hemen onu ayağının altında ezdi. Ancak daha yeni uyandığı için bu hareket neredeyse yere düşmesine neden oluyordu.

"Whoa! Hey, genç bayan. Bir çekirge öldürmek hiçbir şeyi değiştirmez, tamam mı? Ve ağırdan almalısın," dedi Lihaku.

"O çok haklı, Bayan Maomao. Buyurun, bunu yiyin." Chue onu tekrar yatağa oturttu ve bir kâse bir şey uzattı. Aldı ve bir ısırık yedi. Hafif tuzlu bir sütlaçtı.

Maomao'nun içine biraz sıcak yemek girdiğinde, anılar geri gelmeye başladı. *Bir çekirge sürüsü vardı ve sonra bir dolu fırtınası, ve sonra...*

"Ne kadar süre baygın kaldım?" diye sordu.

"Bütün bir gün," diye yanıtladı Chue. "Büyük bir dolu parçasıyla kafana iyi bir darbe aldın. Seni hareket ettirmenin tehlikeli olacağından korktum, bu yüzden seni buraya, bu çadıra koyduk."

Maomao doğru seçimi yaptığını düşünüyordu. Ayrıca hissetti ki Tam da ona en çok ihtiyaç duydukları anda bayıldı.

Oldukça kötü durumdaymışım gibi geliyor.

Maomao sadece bir insandı. Kimse onu suçlayamazdı.

Benzeri görülmemiş bir durum onu uçurumun kenarına itmişti. Ama bu Yenik düşerek diğerlerinin hayatını zorlaştırdığı hâlâ doğruydu.

Ve düşününce, taibon beni rahatsız etmedi. Shi klanı kalesindeki yılanlar ve zehirli böceklerle dolu kilitli oda hiç sorun değil.

"bozmanıza gerek yok, Bayan Maomao. Sadece biraz kafanız karıştı ve böcek öldürmeyi biraz fazla abarttınız. Kedi markalı pestisitiniz çok güçlü. Dünyayı zehirleyebilir, biliyorsunuz.

Ama işe yaradı! Onu seyrelettik ve şimdi geri kalan böcekleri öldürmek için kullanıyorlar."

"mi?"

"Kısacası, bu işin diğer tarafındayız. Dolunun yağması ve sıcaklığı düşürmesi çok yardımcı oldu. Ama bu çekirgelerin bazıları dayanıklı küçük kokuşmuşlar, bu yüzden dışarıdalar. onlarla uğraşmak."

Lihaku elini kaldırarak, "Ben de yardım ediyorum," dedi. O neden buradaydı? "Batı başkentinde de bir çekirge sürüsü ortaya çıktı. Buradaki kadar çok değil ama çok çirkindi. İyi dostumuz

Jinshi kendinden geçmiş durumda; bana bulunduğunuz köye gitmemi emretti, küçük hanım. Buraya yaklaşık yarım gün önce geldim."

"Bu arada, benim aptal küçük kardeşim Ay Prensi'nin yanına geri döndü. Durumla ilgili raporunuz bu şekilde!"

Bu muhtemelen Jinshi'nin yapabileceği en fazla şeydi. Bu arada Basen, hızlı bir dönüş yolculuğundan sonra bile muhtemelen hâlâ canlılık ve dinçlik dolu olacaktı.

"Oğlum, bu bir şeydi!" Lihaku söyledi. "Batı başkentindeki o adamlar sanki daha önce hiç böcek salgını görmemiş . Yani ben de görmedim, değil mi? Ama bizi bir şeyin yaklaştığı konusunda uyarmışlardı. Bizi uyardılar!"

Lihaku, görünüşünden de anlaşılacağı gibi, yürekli biriydi. Bu keşif gezisi için mükemmel bir seçim olmuştu.

"Oh, doğru!" diye ekledi. "İhtiyar da oradaydı, 'Maomaoooo! Maomaoooo'm nerede?!' Çılgına döndü! Zavallı yaşlı doktor muayenehanede sinmişti!"

"Ugh..." Maomao ucube stratejistin tepkisini çok iyi tahmin edebiliyordu.

"Dostumuz Jinshi, sanırım gerçekten iyi düşünmüş, çünkü sizi veba olmayan bir yere gönderdiği için endişelenmemenizi söyledi. Duyduğum en büyük yalan!"

"Tam anlamıyla ön saflardayken..." Kabul etmek gerekir ki Maomao bu işe gönüllü olmuştu ama yalan çok yerindeydi.

"Yaşlı bunak bir çekirge imha timi organize etti. Şehirdeki kaosu kontrol edilmesine de yardımcı oldu."

Maomao hemen cevap vermedi. Aslında batı başkentinde işler az çok kontrol altında gibi görünüyordu. Onu endişelendiren diğer çiftçi köyleriydi.

Lafi .

"Lahan'ın Kardeşi, o iyi mi?" diye yüksek sesle merak etti.

"Ohh, Patates Adam'ı mı kastediyorsun?"

"Eğer hiç mektup göndermediyse, bu muhtemelen iyi bir haberdur, değil mi?" Chue söyledi.

"Bilmiyorum. Gönderdiği son şey kulağa oldukça kötü geliyordu ve şimdi burada her yerde çekirgeler var..."

Sıradan çiftçilere göre oldukça seçkin biriydi ama bu keşif gezisinde göreve çağırılmış ve ardından yaklaşmakta olan sürünün dişlerinin arasına gönderilmişti.

Teşekkürler, Lahan'ın Kardeşi... Maomao çadırın tavanına . Lahan'ın Kardeşi'nin gülümseyen yüzünü hayal etmeye çalıştı ama sonra onu gülümserken gördüğünden emin olmadığını fark etti. O genellikle Ya kızgındır, ya akli başından , ya da birine laf atıyordur.

Acaba hâlâ hayatta mı? Onun güvenilir korumalarla gönderildiğini biliyordu, bu yüzden tüm bunlardan sağ kurtulduğuna inanmak istiyordu.

"Hasarın boyutunu biliyor olamazsınız, değil mi?" diye sordu. Sürü gelmiş ve gitmişti; bu artık değiştirilemezdi. Asıl soru nasıl karşılık verecekleri idi.

"Buğday hasadının yaklaşık yüzde sekseni yapılmıştı," bilgi verdi Chue. "Hasat edilmemiş buğday yok edildi, ama bu bir Bu yılki mahsul ortalamanın üzerinde. Yanan bir evden buğdayı çıkarınca hasat normal bir yılın yaklaşık yüzde yetmişi kadar."

"Yüzde yetmiş mi?" Yıkımın boyutları düşünüldüğünde, bu

Maomao'ya neredeyse mucizevi gelmişti. Belki de Lahan'ın Kardeşı gerçekten o kadar iyi bir öğretmen ve rehberdi. Düşünemediler Sadece buğday açısından. "Peki ya diğer zararlar?" diye sordu.

"Samanların çoğu yendi ve hayvanlar için otlakların çoğu da öyle. Patates tarlaları neredeyse sapa dönüşmüş durumda ama yeniden büyüyeceklerini düşünüyoruz."

Chue kulağa çok basitmiş gibi geliyordu ama durumun ciddiyetinden rahatsız olmuş olmalıydı, çünkü çiçekler ve bayraklar ellerinin arasından fırlayıp duruyordu. Lihaku onu izledi dikkatle izliyor, gösteriden hiç bıkmamış gibi görünüyordu.

Chue, "Dürüst olalımdiger çiftçi köyleri muhtemelen yok olmuştur," dedi.

Lihaku, "İhtiyar Jinshi, Lahan'ın Kardeşi'nden her mektup aldığında en yakın köye posta atları göndermeye devam ediyor ama bahse girerim çoğu yer burası kadar iyi hazırlanmamıştır," diye ekledi.

"İyi bir noktaya değindin. Burada işler *fazla* karışmadı," dedi Chue.

Yani bu "çok kaotik değildi", öyle mi? Maomao belli bir miktar kargaşaya alışkın olduğunu düşünmüştü ama Chue ondan bile daha sakin görünüyordu.

Ve hala bu olayda herkesten daha fazlasını yapmış olan kişi meselesi vardı...

"Rikuson nerede?"

"Dışarıda, sanırım. Onu görmek ister misin?" Chue sordu.

Kargaşanın ortasında Rikuson tamamen sakin kalmıştı. Aslında, buna alışmış gibi görünüyordu. Aklını koruyup çekirge öldürmekten daha fazlasını yapmıştı; panik halindeki insanların nasıl davranacağını derinlemesine anlıyor gibiydi. Yaptığı şey, bir evden diğerine koşmak ve evdekilerle konuşmaktı.

Köylüler, çok fazla bir şey gibi görünmeyebilirdi, ama o olmasaydı, çok daha fazla tahılın yanması mümkündü.

Maomao'nun ateş kullanmamaları yönündeki sert uyarılarına rağmen köylüler yine de ateş kullanmışlardı. Boğucu, ışıksız evlerde kapana kısılmış, dışarıda çılgınca çığlık atan seslerle, herkes uçurumun kenarına itilirdi. Maomao artık bir ateşin ne kadar önemli olduğunu görüyordu.

ses dışarıdan geliyor.

Çadırdan çıkarken *hikayesi ne* diye merak etti. Chue onu takip etti, belki de ona göz kulak olmak için.

Dışarısı serindi, dolu fırtınasının kalıcı bir etkisi vardı. Çekirgeler hâlâ yerde sürünüyordu ve birkaç kişi hâlâ havada olanları yakalamaya çalışıyordu. Alanın ortasında Köy, Maomao'nun toplanmış böcekler olduğunu düşündüğü iğrenç, siyah bir yığındı. Hafifçe kıvranıyor gibi görünüyordu ve çok yaklaşmak istemedi.

Evlerine kapanmış olan köylüler şaşkınlık içinde sokaklara dökülüyordu. Buğday tarlalarını terk ettiklerinde, başakları evlerine götürdüklerinde saplarla doluydular ama şimdi harap ve değersizdiler. Her ne kadar

Maomao, Chue'nin hasarla ilgili raporunu dinledikten sonra gözlerinin önündeki gerçekliği kavradı. Saplarına kadar küçülmüş patates tarlalarını geçti ve kel otlakları kendi gözleriyle gördü.

Otlar tarlaları buğdaya göre daha az tahrip edilmişti ama bu bir derece meselesiydi. Hayvanlar tarlalara salınmıştı ama huzursuz ve tedirgin görünüyordular. Tavuklar otları gagalıyordu. Çekirgeler orada burada yerde.

Acaba tadı güzel mi? Maomao aslında biraz denemişti Ama görünüşlerine bir türlü alışamadı, hiç de lezzetli görünmüyorlardı.

Ördek bir o yana bir bu yana bakıyor, inceliyordu. Basen'i arıyorum, belki.

"Çekirgelerin tadını merak etmiyor musunuz, Bayan Maomao?"

"Affedersiniz, Bayan Chue?"

Maomao'nun bu konuda kötü bir hissi vardı.

"Bunu sadece yenilebilir olup olmadığını görmek için hazırladım!" Bir çeşit kızartma hazırladı. Böyle birdenbire ortaya çıkması Chue'ye çok benziyordu ve Maomao'nun aklından geçenleri okumuş gibiydi.

Maomao hiçbir şey söylemedi.

"Kafalarından, kabuklarından ve bacaklarından kurtuldum, sindirim için iyi görünmüyordu. İç organlarını da attım, ne yediklerini asla bilemezsiniz."

Bu yiyeceğin ne olduğunu açıklamamıza gerek yok -her ne kadar Chue onu tamamen gizlemeyi başarmış olsa da.

"Bağırsaklarını çıkararak doğru bir seçim yaptınız. Zehirli otları ve hatta birbirlerini yediler. Ama tüm bunları çıkardıktan sonra geriye ne kalır emin değilim."

"Çok haklısın, yiyebileceğin çok az şey var! Neyse, yumulun!"

Maomao hevesli olmayan bir ısırik aldı.

"Sen ne düşünüyorsun?"

"Hmm... , fiziksel olarak *yenmez* değil..."

"Ama bunu hazırlamak için harcanan emek düşünüldüğünde, başka bir şey önerirsiniz."

"Evet, öyle diyebilirim."

Bu Chue'nin yemeği idi, dolayısıyla oldukça güzel baharatlara sahip olması kaçınılmazdı. Buna rağmen, yine de sadece "yenmez" seviyesine yükselmiş olması, bu yemeğin değerleri için iyi bir konuşma değildi.

Tarlalarda durup boş boş bakan insanlar da yoktu.

Çekirgeler tarafından harap edilenler muhtemelen geri dönüp onları yemek. Sağladıkları besin, verdikleri zarar için küçük bir telafi olacaktı.

Chue'nin tabağının geri kalanı havada kayboldu, sonra bir şey fark etmiş gibi Maomao'nun kolunu çekti. "Bu taraftan, lütfen!" dedi.

Maomao, yıkılmış evlerden birinin önünde durana kadar onu takip etti. İçeriden sesler duyabiliyordu. İçeri baktığında Rikuson'u bazı köylülerle konuşurken buldu.

"Anlıyorum," diyordu. "Bu hiç olmamış gibi davranacağız."

"Çok özür dilerim. Gayri resmi bile olsa verdiğim sözden dönmekten nefret ediyorum." Muhtarın yanı sıra birkaç köylü de Rikuson'un önünde başlarını eğdi.

"Hayır, anlıyorum. Yıkımın boyutları düşünüldüğünde, sizi suçlayamam. Aslında, hasar daha kötü olmadığı için kendimizi şanslı sayıyorum."

Taraflar arasında masanın üzerinde duran çantaya bir bakış, neden bahsettiklerini açıklamaya yetti. Sürü gelmeden önce Rikuson'un kayıtsız köylüleri motive etmek için kullandığı yöntemin aynısıydı: para dolu bir çanta. Rikuson'un satın almaya söz verdiği

Buğdaylarını piyasa fiyatının iki katına satıyorlar.

Bu tür bir yıkıma uğrayan tek köy burası olamaz. Ve sanırım fazlalıklarını satmaya güçleri yetmiyor.

"İyi günler, efendim." Rikuson çantayı cübbesinin kıvrımlarına koydu ve evden çıktı. Dışarı çıktığında Maomao'yu gördü. "Maomao, uyandın mı? İyi misin?"

Ona başını ve avuçlarını gösterdi. Başı iyi hissediyordu ama eli hâlâ zonkluyordu. Yine de Chue baygınken eliyle ilgilenmiş, merhem sürmüş ve bandajlamıştı, yani olabileceğinden daha iyiydi.

Chue, Rikuson'u dürttü. "O şeyi taşımaya cesaretiniz varmış Bay Para Torbası! Buralarda haydutlar olabileceğini biliyorsun, değil mi?"

"Oh, Tanrım. Ben sadece orta halli bir bürokratım. Bütün bir köyün buğday ihtiyacını param yok." Dilini şakacı bir şekilde dışarı çıkardı ve sonra çantayı çıkardı. İçi Go taşlarıyla doluydu.

"Vay, vay!" dedi Chue.

"Onları her yere yanımda taşıyorum. Son görevimden kalma bir alışkanlık." Bu, elbette, ucube stratejistin yardımcısı olarak olabilirdi. Maomao, Rikuson'un birinci sınıf bir dolandırıcı olduğunu kanıtladığını düşünüyordu.

"Özür dilerim. Benimle bir şeye mi ihtiyacınız vardı?" diye sordu.

Bir şey mi lazım? Hmm.

Çoğunlukla Chue'yi takip etmişti. Chue ve Lihaku ona işlerin ne durumda olduğuna dair oldukça iyi bir fikir vermişti, bu yüzden Rikuson'a bunu sormasına gerek yoktu. Yine de, baygın düştüğünde muhtemelen en çok şok olan kişinin Rikuson olduğunu düşündü. Özür dilemesi gerektiğini hissetti.

"Şekilde bayıldığım için çok özür dilerim. Zaten yeterince sorunuz varken bir de ben çıktım ." Chue'ye de selam verdi, sadece iyi bir önlem için.

"Hiç de değil. Sadece ciddi bir şekilde yaralanmadığına sevindim." "Tamam o zaman. Görüşürüz."

"Ne? Hepsi bu mu?"

"*Hepsi bu kadar mı?*" Rikuson'a sormak istediği başka şeyler de vardı ama acele etmeye gerek yoktu. Daha soracağı çok şey vardı.

Etrafta çekirgeler vardı ve o da yolundan çekilmesi gerektiğini düşündü. Belki de Rikuson çekirgeler hakkında düşünmekten yorulmuştu ve konuyu değiştirmek istiyordu. Ne yazık ki Maomao'nun dikkat dağıtıcı bir şey bulmak için ondan daha iyi bir konumdaydı.

Onun yerine, "Burada ne yaptığın hakkında çok iyi bir fikrin var gibi görünüyor, Rikuson. Bu tür şeylerde bir tür deneyimin var mı?" Başından beri soğukkanlılığını korumuştur - ucube stratejistin eski yardımcısı olmak bile insana böyle bir soğukkanlılık kazandırmazdı.

Rikuson ona nazik bir gülümseme verdi. "Bunu annemden öğrendim. Durum ne olursa olsun kendini asla gözden kaçırmamalısın, derdi." Sonra bir an için ifadesi değişti. "Onun son Bana 'En çok yıkılmak istediğin zaman, en sakın olman gereken zamandır' demişti."

"Son sözleri mi?"

"Evet... Evimiz haydutlar tarafından saldırıya uğradı. Annem ve ablam beni bulunamayacağım bir yere sakladılar... ve sonra gözlerimin önünde öldürüldüler."

Bu konuşma aniden Maomao'nun beklediğinden çok daha karanlık bir hal almıştı.

"Eğer bir ses çıkarsaydım, ben de öldürülürdüm. Ama yapamadım, , bağıramadım. Öfkemi haykıracağımı ve katillerin üzerine atlamaya çalışacağımı çok iyi bilen annem ağzıma bir tıkaç tıkadı ve beni elimden ayağımdan bağladı. Böylece hiçbir şey yapamadan annemin ve kız kardeşimin ölümünü izledim. Ama bu sayede hayatta kaldım."

Bu cevabı kolay bir hikâye değildi. Maomao aklına gelen tek şekilde cevap verdi. "Çünkü sen hayatta kaldın, bu da köyü."

Geçmişte her ne olduysa onu ilgilendirmezdi ama eğer Rikuson yaşadıklarının bir sonucu olarak bunu kurtarabilirdiyse köyü, o zaman bu deneyimler için minnettar olmalıydı. Ayrıca, onun sıra dışı cesaretini de takdir etmeliydi.

"Bunu takdir ediyorum Maomao, olaya bu şekilde bakmanı." "Öyle mi?"

O Rikuson değildi. Onun nasıl davranacağını bilmesine imkan yoktu.

aşırı duygusallıkla karşılık verseydi tepki gösterecekti. O yetişkin bir adamdı, somurtkan bir genç kız değil, bu yüzden onu sempati yağmuruna tutmaya gerek olmadığını düşünmüştü.

Rikuson tekrar gülümsedi. "Seninle oldukça iyi anlaştığımızı hissediyorum Maomao. Sence seninle evlenmek isteyebilir miyim?"

"Eminim şaka yapıyorsunuzdur," dedi. Onun kibar şakalarını ciddiye alacak değildi.

"Evet, elbette. Elbette," dedi Rikuson ve kıkırdadı.

Böyle bir şaka yapabilecek bir tip olduğunu fark ettiğimden emin değilim, diye düşündü Maomao şaşırarak. Yine geçen yıl, batı başkentine en son gittiklerinde de benzer bir şey söylemişti. Belki de bu onun başka bir yönüydü.

Chue kafasını konuşmaya soktu. "Vay canına! Bayan Chue'yi soğukta mı bırakacaksın? Küçük ilişki dramanızda bir kişiye daha yer var mı?"

Rikuson yumuşak bir sesle, "Bayan Chue evli bir kadın," dedi.

"Evet! Evli ve çocuklu! Ama herkes öyle görünmediğimi söylüyor. Nereden biliyorsun?" Chue ona şaşkın bir baş hareketiyle karşılık verdi.

Gerçekten öyle görünmüyor. Chue, Maomao'nun sıradan bir ev kadını fikrinden çok ama çok .

"Gördüğünüz gibi, Ma klanının en büyük oğlu belli çevrelerde ünlüdür."

"Oh, evet! Kocam onlu devlet memurluğu sınavını kazanmıştı, bu bir insanı ünlü yapmaya yeter. Söylemesi üzücü ama çok çabuk istifa etti. Onun sayesinde Bayan Chue doğumdan sonra hemen işe geri dönmek zorunda kaldı!" Ellerini birleştirdi.

"Peki çocuğunuza ne oldu? Henüz çok yaşlı olamaz, değil mi?" Rikuson sordu.

"Baldızım ona çok iyi bakıyor!"

Maomao genel anlamda bu çocuğun varlığından haberdardı ama şimdi Chue'nin onun yavrusuyla uzaktan yakından ilgilenmediğini fark etti. Maomao çocuğun adını hiç duymamakla kalmayıp, kız mı erkek mi olduğunu bile bilmediğini fark etti. Chue'nin baldızı Maamei'nin çocuğu mükemmel bir şekilde yetiştireceğini bilse de, yaklaşımı son derece laissez-faire görünüyordu.

Rikuson başını kibarca eğerek, "Pekâlâ, çekirgelere yardım etmeye geri dönmeliyim," dedi.

"Tamam. Ben-"

Maomao tam da ne yapacağını düşünürken arkasından bir ses geldi.

"Heeey!" Döndüğünde Nianzhen'in ona el salladığını gördü. Tek gözlü yaşlı adam ne istiyordu? "O zehirden biraz daha var mı?"

"Zehir mi?" Maomao ona sorgulayıcı bir bakış attı.

"Böcekleri öldüren! Şu büyük tencerede kaynattığın.

Böcekleri teker teker ezerek hiçbir yere varamıyorum. Bu maddeyi her yere saçmak ve onları yok etmek istiyorum."

"Pestisitten bahsediyorsun." Maomao'nun zihninde bu ilacı yapmak için yaptığı umutsuz arayışa dair bulanık bir anı vardı.

"Doğru! Zehir!" "Zehir..."

Maomao tam olarak öyle olmadığını belirtmek istedi ama Rikuson tam çıkarken durdu ve "Evet, o zehir şaşırtıcı derecede etkiliydi" dedi.

", ..."

"Ah! Bu Zehirli Kadın!" dedi köylülerden .

Maomao'yu gördü. "Bizim için biraz daha zehir hazırlayabilir misin?"

"Evet, biraz zehire ihtiyacım var, lütfen. Kimseyi öldürmemesi için inceltmeniz gereken türden!" dedi bir başka köylü.

"O zehir daha önce gördüğüm hiçbir şeye benzemiyordu. İçinde ne vardı?"

Köylüler onun etrafında toplandı.

Bu p-p-p değil.

Maomao daha sözlerini Chue omzuna vurdu. Ona bilmiş bir bakış attı ve başını salladı. Maomao zorlukla yutkundu.

"Lütfen sadece belirtildiği şekilde kullanın" dedi.

Ve böylece Maomao kendini bir kez zehirli otlar toplarken buldu.

Maomao bol miktarda böcek ilacı hazırladığı sırada Lihaku, "Heeey, küçük hanım!" diye seslendi.

"Evet? Sorun nedir?"

"Görünüşe göre zehirinizi hazırlamışsınız. Düşündüm de belki de burada kalmak yerine batı başkentine dönüp rapor vermeliyiz. Geri kalan böcekleri temizlemek için buraya gelen askerleri yanımda bırakabilirim. Kulağa hoş geliyor mu?"

"Evet, iyi bir fikir olabilir... Bu arada, bu zehir değil, böcek ilacı."

Maomao köye baktı. Çiftçilere nasıl ve hatta onlar için basit talimatlar bile yazmış. "Eğer acele etmezsek, o ihtiyar herif bir şey yaptığını anlayacak. vardı," dedi Lihaku.

"Ah, doğru. Bana vebanın olmadığı bir yerde olduğumu söylemişti, değil mi? Buna inanması beni etkiledi."

Ne kadar çıldırmış olsun, ucube stratejistin açıklanamaz altıncı hissi her zaman çalışıyor gibi görünüyordu. Birinin ona başarıyla yalan söylediğini düşünmek garipti.

"Dostumuz Jinshi'nin kendisi de kötü bir taktikçi değildir. Eski doktoru kullandı."

Eski doktor. Başka bir deyişle, şarlatan. Maomao, Jinshi'nin son zamanlarda doktorla iyi geçindiğini biliyordu. Onu nasıl kullandığını merak ediyordu.

"İhtiyar doktora sana neler olduğunu anlattı ve *onun* da ihtiyara haber vermesini sağladı. Biliyorsun, ona dolaylı olarak anlattı!"

Maomao sessizleşti: bu gerçekten iyi bir fikirdi. Ayrıca, *eski Doktor* bu ve *yaşlı osuruk* kafa karıştırıcı olabilir gibi görünüyordu.

Şarlatan doktor tıknaz, orta yaşlı bir adamdı ama Zoolojik açıdan fare ya da sincaplarla aynı kategoride sayılırdı. Hiyerarşide Basen'in ördeği ile aşağı yukarı aynı yeri işgal ediyordu.

"Ortalık sakinleştikten sonra acilen ortaya çıkmamız gerekiyor yoksa moruk bir bit yeniği kokusu almaya başlayacak."

Maomao avucuna baktı. Böcek ilacı yapmaktan dolayı hâlâ gözle görülür şekilde yara bere içindeydi. "Bu konuda ne yapacağız?" diye sordu.

"Senin için küçük bir kıyafet değişikliğim var!" dedi Chue ve hemen giysileri çıkardı.

"Herkes bir şeylerin ters gittiğini söyle, tamam mı? Sen

Sol kolunda zaten o şeylerden var," dedi Lihaku ve Maomao'nun kendisini ilaçları için bir denek olarak kullanmasından dolayı yara izleriyle kaplı olan rahatsız edici uzantıyı işaret etti. O asla özellikle bahsetti, ama görünüşe göre .

Düşündüm de.

Ucube stratejist her ne kadar aşırı korumacı görünse de, Maomao'nun yemek tadımcısı olmasına ve zehir kontrolü yapmasına bir kez bile itiraz etmemişti. Maomao'ya en ufak bir şekilde zarar verme tehdidinde bulunan herkesin ağzının payını anında verirdi ama belki de Maomao'nun kendisi için seçtiği tehditler söz konusu olduğunda müdahale etmemeyi tercih ediyordu.

Lihaku'nun stratejistin bu yönüyle ilgili içgüdüsel okumalarından birine sahip olup olmadığını merak etti.

"İyi bir noktaya değindin," dedi. Adamın haklı olduğunu düşündü: Bu noktada kimse ellerindeki küçük bir yaralanmayı sorgulamazdı. "Pekâlâ. Eve gidelim mi?"

Böylece harap olmuş köyü geride bıraktı.

Bölüm 20: Onaylama

Batı başkentine geri döndüğünde onu kötü bir durumda buldu.

Burada işler gerçekten daha kötüymüş, diye düşündü. Şehri bir kopukluk hissiyle inceledi. Üzerinde hâlâ çekirgeler vardı. yollarda ve binaların duvarlarında sürünüyordu. Bazen kıvranan siyah kümeler görüyordu ama çok yakından bakmamayı tercih ediyordu.

Gerçek çekirge sayısının köyde olduğundan daha az olduğundan şüpheleniyordu ama her yerde çiğnenmiş sokak tezgâhları ve kemirilmiş meyveler görebiliyordu.

Şehir halkı böceklerle iyi başa çıkamaz.

Buradaki insanlar muhtemelen sürüye çok tepki göstermişlerdi. köylülerden farklıydı. Dışarıda neredeyse kimseyi görmüyordu. Çiftçilerin düşünmesi gereken mahsulleri vardı, bu yüzden bitkileri güvende tutmak için böcekleri yok etmeye çalıştılar, ancak batı başkentinin sakinlerini basit bir korku yönetiyordu.

" ne kadar kötüydü?" diye sordu sürücü koltuğunda oturan Lihaku'ya. Rikuson birkaç gün daha köyde kalacağını söylemişti. Bu köylüler için iyi bir şeydi ama Maomao onun bu acil durumla başa çıkmak için batı başkentine dönmesi gerektiğini düşünmemesine şaşırmıştı.

"Cehennem gibiydi. Yağmur ve dolu!"

"Sürünün gelmekte olduğu konusunda kimse onları uyarmadı mı?" Jinshi ona bile haber göndermeyi başardıysa, başkentte planı olmalı.

Ancak Lihaku, "Burası batı başkenti. Her şeyin bir düzeni var, biliyor musun?"

"Anlıyorum..."

Jinshi sokaklarda avazı çıktığı kadar bağırarak zorlukla koşabiliyordu. Maomao'nun aksine, düşünmesi gereken bir pozisyonu vardı. Şehirdeki yetkililer aracılığıyla yapmadığı sürece hiçbir şey yapamazdı.

Lihaku, "Yine de *hiç yoktan* iyi iş çıkarmış gibi görünüyor," dedi.

Büyük bir kasaba meydanında yiyecek dağıtımı yapılıyor gibi görünüyordu. Maomao şaşırmişti; böcekler gerçekten de bu kadar hasara ve yorgunluğa neden olmuş muydu? Çoktan Yine de birkaç gün. Her evin elinde kapsamlı erzak .

Pek çok yoksul aile başlangıçta kıt kanaat geçiniyor. Çoğu zaman, bir günlük yevmiyeyi kazanıp o gece akşam yemeği için bir tezgâhta harcamak yapabileceklerinin en iyisiydi. Yemek yiyebileceğiniz bir avuç yer

hala açıktı, ancak kaos içinde dağıtım ağı kurumuştı ve hizmet verecek fazla bir şeyleri yoktu.

Maomao bulunduğu yerden bile dağıtılan congee'nin kokusunu alabiliyordu. Bu koku onu düşündürdü: *Lahan'ın Kardeşi*.

Tatlı patates kokusuydu bu, belki de onunla ve diğerleriyle birlikte gemilerle gelen büyük miktardaki erzaktan geliyordu. Patatesler pişiriliyor ve açlıktan ölmek üzere olan kasaba halkının karınlarını doyurmak için servis ediliyordu.

Maomao, "Yani bu dağıtımdaki patatesleri tüketiyorlar," diye gözlemledi.

"Ah, Lahan'ın Kardeşi, seni çok az tanıyorduk... Onu kaybetmek çok acı verici..." Chue'nin gözleri yaşlarla doldu. Ona ölmüş gibi mi davranıyordu?

"Eğer işe yarıyorlarsa, bu iyi bir şey, değil mi? Eminim Patates Adam dışarıda bir yerlerde gülümsüyordur," dedi Lihaku.

mı? Neresi ki? Lihaku'nun konuşma tarzından Lahan'ın Kardeşi'nin hayatta mı yoksa ölü mü olduğunu düşündüğünü anlamak zordu.

Araba ek binaya vardı. Atların kişnemesini duyan insanlar kapıda toplandı. Bu insanlar özellikle şarlatan ve Tianyu'ydu.

"Genç bayan! Dönmüşsünüz!" Bitkin görümlü, halsiz bir adam Maomao'ya doğru koştu. Lihaku onunla çarpışmadan önce onu ensesinden yakaladı. Ufak tefek adam debelenip çırpındı - bu şarlatan doktordu.

"Usta Hekim, iyi misiniz?" Maomao başıyla selam verdi. Lihaku vakvağı tekrar yere bıraktı.

"Peki ya siz, genç bayan? , değil mi? Biliyorum.

Güvenli bir yerdeydin ama çok korkmuş olmalısın! I

Kesinlikle öyleydi! Dünyanın sonunun geldiğine yemin edebilirdim!" "Evet, efendim. Bir hamamböceği gördüğünüzde bayıldığınızı biliyorum."

Temizlik yaparken özellikle korkunç bir böcekle karşılaştıktan sonra birden fazla kez ona çarşaf gibi bembeyaz gelmişti. Bir çekirge sürüsü onun için yaşayan bir cehennem olmalıydı.

"Bu adil değil, Niangniang. Neden sen tahliye edildin? Dostum, gerçek bağlantılara sahip olmak harika olmalı!" Tianyu'nun içi Maomao, Jinshi'nin söylediklerine ne kadar inandığından emin olmasa da her gibi alaycıydı.

"Muayenehaneyi boş bırakmanın doğru olduğuna emin misiniz?" Maomao sordu. Onları gördüğünde aklına ilk şey gerçekten ve içtenlikle .

"Ahh, o kadar da meşgul değiliz," dedi Tianyu. "Belki de çoğunlukla Ay Prensi'yle ilgilenmemiz gerektiği içindir. Dr. Sen ve diğerlerinin yapacak çok işi var!"

İkisinin Jinshi'den sorumlu oldukları için mi boş vakitleri var? Bu konuda bir şeyler garip görünüyordu.

"Bu bana şunu hatırlattı, genç bayan! Lakan Usta sizin için çok endişelendi!"

"Oh."

Bu özellikle yararlı bir bilgi değildi.

"Tatlıya oldukça düşkün görünüyor. Biraz tatlı patates püresi alıp ona merhaba demelisin. Geçen gün onlar için yanıp tutuşuyordu!"

İyi kalpli doktorun önerisini görmezden gelebilmeyi diledi ama bunu yaparsa karşı tarafın onu ziyarete geleceğinden şüpheleniyordu. Her neyse, daha büyük bir sorunu vardı: şarlatan

Lahan'ın Kardeşi'nin yokluğundan yararlanarak tohumluk patateslerini pişirdi. "Aman Tanrım, genç bayan, yaralanmışsınız! Ne oldu böyle? elinize?"

"Oh, bir şey yok. Böcek ilacı yapıyordum. Onunla yaptığım deneylerden kalma."

"Deneyler mi? Siz bir böcek değilsiniz, genç bayan!" Şarlatan gerçekten şaşkın görünüyordu.

"Eğer bir kediyi öldürebiliyorsa, bir böcek üzerinde de işe yarayacaktır," Tianyu

araya girdi.

Chue odaya girerken, "Pekâlâ, siz ikiniz, bu kadar gevezelik yeter," dedi. "Size anlatmak istediğimiz çok şey var!"

"Anlatır mısın?" dedi şarlatan.

"Bu böcek öldüren karışım hakkında."

"Ahh, evet, elbette. Özür dilerim, özür dilerim." Vakvak kibarca yol verdi. Tianyu sorun çıkaracak gibi görünmüyordu, sadece zekice laflar etmek için ortaya çıkmıştı.

Sadece Gyokuen değil, pek çok önemli kişi aşırı büyük evlerde yaşıyordu, ancak Jinshi'nin odası en içte yer alıyordu. bunun mabedi. Misafir olarak ona karşı çok saygılıydım ama açıkçası bu gerçekten çok zor oldu.

"Pekâlâ, kimsenin kıyafeti buruşmamış mı? Mükemmel," dedi Chue, Maomao ve Lihaku'nun kıyafetlerini inceleyerek. Maomao, Chue'nin kafasında bir iki saç teli gördü ve onu okşadı.

"Affedersiniz, biz-" dedi Maomao, ama içeri girdikleri anda büyük bir gürültüyle bölündü.

Jinshi pek de resmi olmayan bir duruşla oturuyordu. Suiren ve Taomei her zamanki gibi ona eşlik ederken, Gaoshun ve Basen de oradaydı ve her ikisi de biraz rahatsız görünüyordu. "Vak vak!" dedi yanlarındaki ördek. Nükteli bir şeyler söylemek daha mı iyi olurdu? Kuş hakkında mı, değil mi?

Basen ördeği geride bırakmıştı ve o da Maomao ve diğerleri. Ek binaya vardıkları anda doğruca Basen'e geri dönme şekli - ördekten çok köpeğe benziyordu.

Gaoshun'un tarzına benziyor, diye düşündü Maomao. Görünenin aksine, tatlı ikramlara ve küçük hayvanlara karşı zaafı vardı. Muhtemelen ördeğin varlığını iyileştirici buluyordu.

Tamam, tüm zamanımı ördeğe bakarak geçiremem.

Raporu nasıl ele alacaklarını sormak için Lihaku'ya baktı. Yarım adım geri ; belli ki konuşmayı onun yapmasını istiyordu. Chue de aynı şekilde geri çekildi.

Maomao, Taomei orada olduğu için biraz daha dik durarak ve biraz daha düzgün konuşarak, "Daha yeni döndük efendim," dedi. *Eğer sadece Gaoshun veya Suiren olsaydı, bu bir şey olurdu...*

"Çok iyi," dedi Jinshi müstakil bir otorite havasıyla. Maomao ile aynı şekilde hissediyor gibiydi, çünkü yüzünde meşhur "Ay Prensi" maskesi . Maomao'nun anladığına göre Taomei, Jinshi'nin bakıcılarından biriydi ama çocuk yetiştirme *konusundaki yaklaşımı* Suiren'inkinden oldukça farklıydı.

"Peki nasıldı?" diye sordu.

Haklı bir soru ama Maomao'nun yapabildiği tek şey Chue'den duyduklarını tekrarlamaktı. "Hasat ciddi şekilde etkilendi ama yok olmadı. Buğdaya gelince, yaklaşık olarak Normal bir yılın hasadının yüzde yetmişi kaldı."

"O halde Lahan'ın Kardeşi'nin mesajı size zamanında ulaştı."

Resmi toplantılarda bile ona böyle mi hitap ediyor?

Belki Jinshi bile adamın adını bilmiyordu. Eğer bir daha geri dönmezse, Maomao mezar taşına ne yazacaklarını merak ediyordu.

"Diğer köylere haberciler gönderdik, ama herkes Hesaplara göre hasadın yarısından azını kurtarabildik. Ve habercilerin henüz dönmediği bazı yerler var - oralarda işlerin daha kötü olduğunu varsayabilirim."

Lahan'ın Kardeşi ne kadar çok çalışsa da herkese zamanında ulaşamamıştı. Daha da kötüsü, ulaştığı köyler uğruna ne kadar katlanmış olursa olsun, geri kalanlar üst düzey yetkililerin onları görmezden geldiğini ve terk ettiğini düşünecekti. Ne kadar çabalarsa çabalasın, Lahan'ın Kardeşi asla bitiş çizgisine ulaşamayacaktı.

"Lihaku. Her köye kaç kişi göndermemiz gerektiğini düşünüyorsun?" Jinshi sordu.

"En az on kişi diyebilirim efendim. Bazılarına böceklerle ilgilenmek, bazılarına da evleri yeniden inşa etmek için ihtiyacımız olacak ama beni en çok endişelendiren şey..."

"Şiddet mi? Yoksa haydutluk mu?" "İkisi de, gerçekten."

Bunun gibi doğal felaketler insanların hayatını altüst ediyordu ve aynı şeyi insan kalbine de yapma eğilimindeydi. Harap olmuş bir kalp kısa süre içinde hırsızlığa ya da şiddete yönelebilirdi. Jinshi zaten düşünüyordu çekirgelerden sonra ne geldiği hakkında.

Poink! Chue'nin asi saçları uçuştı; Jinshi'nin ona fikrini soracağını düşünüyor gibiydi ama konuşmak için hiç fırsat bulamadı.

"Çok iyi. İyi iş çıkardın, Lihaku. Görev yerine dönebilirsin," dedi Jinshi.

"Efendim," diye cevap verdi Lihaku akıllıca ve odadan çıktı. Ördek, bilinmeyen bir nedenle onu takip etti. Giderken kıcı titriyordu - belki de kakasını yapması gerekiyordu.

Ördekler evde terbiye mi?

Maomao bunun imkânsız olduğunu düşünebilirdi ama yine de hayvan Jinshi'nin odasına saygısızlık ederse Taomei onu oracıkta kızartabilirdi. Belki de ördek ölümcül bir tehlike sezdiği için dışarı çıkmaya karar vermişti. Eğer öyleyse, bu etkileyici bir numaraydı.

Maomao onları takip etmek için döndü ama Suiren'in çıkışını engellediğini gördü.

"Size yardımcı olabilir miyim?" Maomao sordu.

"Ho ho ho. Belki bize biraz daha zaman ayırırsınız."

O böyle söyleyince Maomao'nun geri adım atmaktan başka çaresi kalmadı.

Jinshi'nin yüzünde artık Ay Prensi ifadesi yoktu. "Başın iyi mi?" diye sordu. Basen ona yoldan geçen dolu parçasından ve Maomao'nun ardından gelen baygınlık nöbetinden bahsetmiş olmalıydı. Yakından baktığında Jinshi'nin gözlerinin altında koyu renkli torbalar görebiliyordu ve dudakları kurumuştu.

"Emin değilim efendim. Bazen bir insan kafasına darbe aldıktan birkaç gün sonra aniden ölür." Hiçbir şey olmasa bile Dış yaralar, kafanın içindeki kanama, görünüşe göre, hala ölüme neden olabilir.

"O zaman gerek!"

"Hayır, efendim. Zamanı geldiğinde benim de zamanım gelecek ve bu konuda bir şeyler yapabilecek tek kişi babam olabilir." O ya da belki Dr. Liu, ama ikisi de burada, batı başkentinde değildi. "Bu yüzden yapabiliyorken elimden geleni yapmayı tercih ederim."

"Sağ elini açıkla o zaman." Maomao'nun bandajlarını fark etmiş gibiydi.

"Bir deneyden kalma yara izleri," dedi yavaşça.

"Bunun için baskın elini kullanmadığını sanıyordum." Ona uzun, sert bir bakış attı - her zamanki pozisyonlarının tersi. Sonunda şöyle dedi: "Hımm. İyi, güzel. Daha da önemlisi, sen iyisin. Bu

önemli olan."

Oh...

Elinin nasıl sıkılıp çözüldüğünü gördü ve "Ay Prensi "nin tamamen Jinshi'ye döndüğünü fark etti. Neredeyse çocuk gibiydi

-Ve gerçekten de üzücü derecede insani.

"Yorgun olmalısınız. Odana dönmeli ve biraz dinlenmelisin."

Maomao bunu duyduğuna minnettar olmuştu. Chue kutlama için ellerini havaya kaldırdı, ta ki kayınvalidesinin yüzündeki ifadeyi görüp tekrar indirene kadar.

Maomao odasına dönmek için sabırsızlanıyordu ama bilmesi gereken bir şey vardı. "Üstat Jinshi, sürü hakkında kendiniz bir şey yapmıyor musunuz?"

Kulağa pek saygılı bir soru gibi gelmeyebilirdi ve ona "Ay Prensi" yerine Jinshi demeye geri dönmesi de yardımcı olmazdı. Ancak böcek salgınıyla nasıl başa çıkacağına dair yaptığı tüm planlama ve hazırlıklardan sonra, şu anda misafir odasında uzanıyor olmaması gerekirdi. Maomao konuya girdi: "Bu koşullarda Eşi benzeri görülmemiş zamanlarda, eminim hala yapabileceğiniz çok şey , efendim?"

Demek istediği .

Jinshi, "Bildiğiniz gibi ben burada *misafirim*," dedi. resmi üslup. "Sahada kişisel olarak yapabileceklerim sınırlı. Bu yüzden dilediğini yapabilenler için bir hediye hazırladım."

Maomao, pazar yerinde dağıtılan tatlı patates püresini hatırladı.

"Tatlı patates püresinin dağıtıldığını gördüm," dedi. "İstedikleri gibi kullandıklarını bilmek güzel."

"Kullanmak mı?"

Jinshi erzakları çoktan batı başkentine vermişti. Bunları dağıttığı için iyi niyet gören başkent yöneticisi olacaktı. Kasaba halkının minnettarlığı, onlara yiyecekleri kim verdiyse ona yönelecekti.

Bu anı Jinshi'nin ellerinden çekip aldı! Jinshi tüm işi yapmıştı ama tüm övgüyü Gyoku-ou alacaktı.

"Elçi göndermeme neden izin verdikleri de yeterince açık.

benim isteğimle köylere. Eğer hiçbir şey olmazsa, halkı kışkırtmaya çalıştığı için İmparatorluğun küçük kardeşini suçlayacaklardı. Ve eğer bir şey olursa, batı başkentinin haber gönderdiği görülecekti."

Jinshi görüldüğünden çok daha açık sözlü biriydi.

İlk bakışta, hizip ya da ittifak gözetmeksizin ulusunu ilk sıraya koyuyordu. Birisi onunla nasıl oynayacağını bilirse son derece faydalı bir piyon olabilir.

Sonra bu uygun felaket geldi.

"Bu Batılılar başından beri bizi kullanmayı planlamış gibi görünüyorlar. Merkezi ziyaretçiler onların ayak işlerini yapan çocuklar ve kızlardı. En azından onurlu stratejist ön plana çıktığı için en kötüsünden kurtulduk."

"Ama..."

Bunu Maomao'dan daha acı verici bulan insanlar vardı.

Basen kararlı bir şekilde ifadesiz kalırken, Suiren ve Taomei pek de neşeli görünmüyordu. Bu arada Gaoshun'un alnında derin bir çatlak vardı.

Jinshi, "Buraya çağrılmamın gerçek nedeni bu gibi görünüyor - uygun bir folyo görevi görmek için," dedi.

Şaşırtıcı bir şekilde, batı başkentinin geçici hükümdarı Gyoku-ou, İmparatorluğun küçük kardeşini kendi yardımcı aktörü olarak kullanmaya çalışıyordu. *Kendisini bu hikâyenin kahramanı yapmaya mı çalışıyor?* Maomao neler olup bittiğini anlayınca yumruğunu sıktı.

Bir süre batı başkentinde kalacaklardı. Gyoku-ou, İmparatoriçe Gyokuyou'nun kardeşi olabilir, ama öyle bile olsa, Maomao onu asla sevmeyi öğrenemeyeceğini hissediyordu. Bu arada, kısa çöpü çekmeye devam ediyor gibi görünen Jinshi, giderek artan yorgunluğunu gizleyemiyordu.

Ona en yakın olan.

Biraz uyuması lazım, hem de hemen.

Maomao tam konuşmaya son vermek üzereydi ki Suiren, "Basen, ördeğin dışarıda gürültü yapıyor!" diye seslendi.

"Jofu? Bir sorun mu var?"

"Maskeli baykuş geri döndü. Belki de onu doğaya döndürmek o kadar kolay olmamıştır..."

"Artık insanlara alıştı," dedi Taomei ve gülümsemeye başladı

baykuştan bahsetti. Maomao artık emindi: Taomei kuşu yırtıcı bir dost olarak takdir ediyordu.

"Gidip bir bakabilir misin? O şeyi nasıl kullanacağını biliyorsun, değil mi?" Suiren dedi ki.

"Bu şekilde ifade edince, sanırım..." Her ne kadar bir kadın şaheseri da, Taomei bile Suiren gibi tecrübeli bir nedime pes etmek zorunda kaldı. Ördeği için endişelenen Basen de aceleyle dışarı çıktı. Hava çoktan kararmıştı, bu yüzden Chue bir fener yaktı. Fener tatlı bal kokusu havada süzülüyordu.

"Bayan Chue, akşam yemeği hazırlıklarında bana yardımcı olabilir misiniz?" Suiren söyledi.

"Oh, evet, *kesinlikle!*" Chue bir şekilde teatral bir tavırla cevap verdi. Suiren Maomao'ya göz kırptı.

Anladım. Gerçekten güzel.

Gaoshun, hiçbir şey söylemeden peşlerinden koştu. Kendisine ihtiyaç duyulması halinde hemen gelebilmek için yakınlarda olacaktı.

İkisi odada yalnız kaldığında, Maomao derin bir nefes aldı ve ardından bir iç çekti. "Usta Jinshi."

"Evet?"

"Kendini çok zorladığını düşünmüyor musun?"

Ay Prensi'nin son kalıntıları da yok oldu. "Hiç olmadığım bir zaman var mı?"

İmparatorluk ailesinin bir üyesi olarak doğduğu andan itibaren, *özgürlük* onun sözlüğünde yer alan bir kelime olmamıştı. Maomao sadece bariz olanı sorduğunu fark etti.

"O kendini daha ne kadar 'çok zorlayabilirsin'?" Jinshi'nin ne kadar dayanabileceğinin bir sınırı olmalıydı.

"Zor sorular soruyorsunuz. Sınırın nerede olduğunu bulana kadar bilemeyiz, değil mi?"

"Kendilerini onarılamayacak şekilde mahveden çoğu insan bunu iş yerinde yapıyor ve sürekli olarak devam edebileceklerine yemin ediyor."

Bu Jinshi'yi bir an sessiz bıraktı ama yüzü karardı. "Bir eczacı bunun için değil midir? Onları iyileştirmek için?"

"Evet, efendim. yukarı. Sizin için bitkisel bir banyo hazırlayayım mı?"

"Hayır..." Jinshi elini uzattı.

Ha?

Maomao ona baktı ve bir önemi olup olmadığına karar vermeye çalıştı. Eli büyük, parmakları uzundu. Tırnakları düzgünce kesilmiş ve törpülenmişti.

Büyük el biraz daha uzandı ve Maomao'nun başının üzerine yerleşti.

Yikes!

Sanki bir köpeği okşar gibi saçlarını karıştırdı. Kadın onu tokatlayarak uzaklaştırmaya çalıştı ama adam çevik bir hareketle onu savuşturdu.

"Ne oluyor efendim?" diye sordu dağınık saçlarını okşayarak. Birkaç gündür banyo yapma fırsatı bulamamıştı, bu yüzden saçları kalın ve yağlı görünüyordu.

"Sadece kendimi daha iyi hale getirdim. Böylece sınırlarıma bu kadar çabuk ulaşmayacaktım." Jinshi yanlış bir şey yapmadığını söylemek istercesine başını dik tuttu.

"Bunu yapmanın daha iyi yolları olmalı, efendim." "Bu, bu yolları kullanmak için bir davet mi?" İkisi de bir şey söylemedi.

Maomao yarım adım geri çekildi ve kollarını X şeklinde kavuşturdu.

"Bana şu 'daha iyi'lerden bahset."

"Tamam, bildirmem gereken her şeyi bildirdim! İzninizle!" Ve sonra, ustaca bir kaçışla Maomao odadan çıktı.

Dışarıda uzun bir nefes aldı. *Son zamanlarda o kadar dolaylıydı ki unutmuşum.*

Jinshi'nin gerçek kişiliği ileri atılmaktı. Yöntemleri acımasız olabiliyordu. Maomao'ya karşı itidalli davrandıysa Sadece bu konuda karar verdiği saçma yol yüzünden.

Kafasını boşaltmak umuduyla etrafta dolaşan Maomao, bir baykuş, bir ördek, Basen ve nedense koşan bir keçi bile buldu Dışarıda.

O keçi Bayan Chue'ye ait.

Bu ek binayı bir çiftliğe dönüştürüyorlardı.

Bunu yapma özgürlüğüne sahipler.

Sahne aynı anda hem gülünç hem de eğlenceliydi. Maomao ağzının kenarlarının yukarı doğru çıktığını hissetti ve yarın daha fazla böcek ilacı yapmaya yemin ederek yumruğunu sıktı.

Bir süre daha batı başkentinde kalacaktı. Jinshi'ye kendini fazla zorlamamasını söyleyecekse, o zaman kendi tavsiyesine uymalıydı. Ama yine de gelen her şeyi yapacaktı. Yapmak zorundaydı.

Sonsöz

Aromatik çay ve bol tereyağlı fırınlanmış atıştırmalıklar. A Tatlı kokunun en zengin notalarını ortaya çıkaran orta derecede uyarıcı tütsü.

İmparatoriçe Gyokuyou ev sahipliği yaptı ve konukları eğlenmeye geldi.

Arka saraydaki günlerinde pek çok çay partisi düzenlemişti, ancak eşlikten İmparatoriçeliğe geçtiğinden beri daha az. Bununla birlikte, bir ziyaretçiyi şımartma yeteneğinin azalmadığından emindi.

Kadınlardan biri, "Bizi davet ettiğiniz için çok teşekkür ederiz," dedi. Li'deki en önemli kişilerden bazılarının eşleriydiler.

Bir istisna dışında hepsi Gyokuyou'dan büyüktü; yeğeni Yaqin.

"Peki bu kim olabilir?" diye sordu keskin gözlü bir misafir onu fark edince.

"Yeğenim," diye cevap verdi Gyokuyou gülümseyerek. "Batı başkentinden buraya kadar gelerek bize katıldı."

Yaqin hala arka saraya girmemişti, çünkü sadece Gyokuyou değil Gyokuen de buna itiraz etmişti. Gyokuyou'nun babası ve Kardeşi farklı şeyler istiyordu: bu farkındalık onu harekete geçme konusunda daha az tereddütlü hale getirdi.

Kızı Gyoku-ou'nun kızı olarak değil de yeğeni. Kimse Gyoku-ou'yu uzak batı bölgelerinin valisi olarak tanımazdı. Başkentte Gyokuen'in oğlu olarak bilinirdi, o kadar.

Her neyse, Yaqin Gyokuyou'ya Gyoku-ou'dan daha çok benziyordu. Hiç şüphesiz insanlar onun anne tarafından Gyokuyou'nun yeğeni olduğu sonucuna varacaktı.

En popüler parfümlerden, ithal kadifeden, en yeni makyaj malzemelerinden bahsettiler.

Katılımcıların yaş aralığına göre. Kısmen, Gyokuyou kasıtlı olarak Henüz bu tür etkinliklere alışık olmayan Yaqin'in kendini rahat hissetmesi için konuları gündeme getiriyordu ama aynı zamanda siyasi tartışmalardan kaçınmasına da hizmet ediyordu.

Bugünkü asıl amacı bu kadınlarla olan bağlarını güçlendirmek değildi. Aslında, çok fazla hırs göstermeyen varlıklı eşleri davet etmek için elinden geleni yapmıştı.

Geçtiğimiz birkaç ay içinde Yaqin Gyokuyou'ya açılmaya başlamıştı. Gyokuyounun şüphelendiği gibi, Yaqin üvey kardeşinin kanından değil, evlatlıktı. İmparator'un imparatoriçe olarak Gyokuyou'yu seçmesinin, hükümdarın "egzotik" görünümlü kadınlara karşı bir ilgisi olduğunu gösterdiğine karar vermiş olmalıydı.

Gyokuyou sadece gülebildi.

İmparator, imparatoriçesini sadece görünüşü için seçecek bir adam değildi. Elbette onlar da bir etken olabilirdi ama delicesine aşık olması için yeterli değildi. Gyokuyou, İmparatoriçe'nin İmparatorluk sevgisi, ama bir ülkeyi dize getirebilecek türden değildi.

Babası Gyokuen Majestelerini iyi anlıyordu. Bu yüzden genç Gyokuyou'yu bir önceki imparatora teklif etmemişti. Tahtın el değiştirmesine kadar geçen süreyi Gyokuyou'ya İmparatoriçe olması için gereken eğitimi vermek için kullanmış ve beklemişti.

O bir tüccardı, Gyokuen. O yolunu seçecekti En büyük kazanç. Yine de açgözlülükle dikkati dağılmayacaktı - on, yirmi, elli yıl sonrasına bakacaktı. Kendi ölümünün bile ötesine. Bir klanın mütevazı zaferinden daha fazlasını isteyeceğini biliyordu Gyokuyou.

Gyokuyou, Gyokuen'in onu sevdiğine inanıyordu. Ama sevgisi koşulsuz değildi. Eğer Gyokuen'in kazanç arayışına engel olmaya başlarsa, Gyokuen onunla ilişkisini keserdi. Gyokuyou'nun yapabileceği şey kendi değerini yükseltmek, Gyokuen'in terazisinde daha ağır basmasını sağlamaktı.

Bu çay partisi bunu yapabilmesinin bir yoluydu.

Parti keyifli bir atmosferde sona erdi. Eşler batıdan gelen ilginç ticaret mallarına büyük ilgi gösterdi. Gyokuyou yakında onlara hediye vermek zorunda kalacaktı.

Hizmetçilerine ortalığı temizlemelerini emretti, sonra da

Yaqin'in eşlik ettiği odası.

Gyokuyou, "Bir çay partisinde kendini nasıl idare edeceğini öğreniyor gibisin," diye gözlemledi.

"Evet, hanımefendi. Sadece sizin sayenizde."

"İlk başta, tek kelime etmeye bile cesaret edemedin!" Kıkırdadı.

"Lütfen, sana , bana hatırlatma."

Yaqin çok güzeldi, doğru, ama sonuçta hala bir "eğreti" kızı. Birkaç dakikalık kısa konuşmalarda kendini aristokrat gibi gösterebiliyordu ama bundan çok daha uzun sürdüğünde I-sei aksanı ortaya çıkmaya başlıyordu. Hongniang küçüklüğünden beri kendi aksanı kendini her gösterdiğinde onu düzeltmeseydi, Gyokuyou muhtemelen hala aynı sorunu yaşıyor olacaktı.

Aksan Yaqin'i çay partileri için uygun olmaktan çıkarıyordu. Sonunda, tek bir amaç için teklif edilmişti: soyluların romantik ilgisini kazanmak.

"Leydi Gyokuyou, size bir şey sorabilir miyim?" Yaqin dedi ki.

"Buyurun."

"I-sei Eyaleti şimdi nasıl?" Genç kadın endişesini gizleyemedi.

"Neden sordunuz? Orada seni endişelendiren bir şey mi var?"

Gyokuyou açık açık sordu.

Bir saniye sonra Yaqin cevap verdi, "Böcekler yakında geliyor olmalı. Ürün için endişeleniyorum." Çok açık sözlü bir genç kadındı; iyi kalpli ve çabuk öğrenen biriydi. Gyokuyou ona sempati duyuyordu.

Yaqin'in Gyokuyou'ya gerçek anne babasını açmasının üzerinden on gün kadar geçmişti; bu konuyu kesinlikle kendine saklamak niyetinde olduğuna şüphe yoktu.

Gyokuyou'ya çok benzeyen bu kız, Gyoku-ou'ya derin bir saygı duyuyordu. Önceki hayatında ailesi göçebeymiş ama babası hastalanınca bir çiftçi köyüne yerleşmişler. Tabii ki bu onları hemen yetkin çiftçiler yapmadı. Çiftçilerin Yakındaki bir tarlada hayvan otlatıyorlardı ve yavaş yavaş nasıl çiftçilik yapılacağını öğrendiler. Valinin kendilerini nasıl maddi olarak desteklediğini açık bir minnettarlıkla anlattı.

Vali Gyoku-ou.

Gyoku-ou, Gyokuyou'nun gözünde kötü değildi. O sadece onun

her zaman haklıydı. Her zaman adil. Bu yüzden anlaşıyorlardı. Gyokuen tarafından tercih edilen kız, onun adaletine karşı geliyordu. Bunun çok iyi farkındaydı.

Gyokuen'in resmi eşinden olan en büyük oğluydu. Eğer sonradan bir cariyeden doğan bir kıza tepeden bakıyorsa, bu I-Sei Eyaleti'ne özgü bir durum değildi. Li'deki çoğu erkek aynı şeyi yapardı.

Hayır, Gyokuyou'yu rahatsız eden şey Gyoku-ou'nun onun görünüşünü aşağılamasıydı. Yüzünü değil - bu onun güzel ya da çirkin olmasıyla ilgili değildi. Onun yerine kızıl saçlarını, yeşil saçlarını Gözleri. O bir tüccarın oğluydu, batı başkentinin gelecekte bir ticaret merkezi olarak gelişmesine yardımcı olması beklenen kişiydi. Yabancı düşmanı biri için pek de iyi bir meslek sayılmazdı.

Gyokuen'in politikası genel olarak iyi bir komşu olmaktı. Yabancılar. Gyokuyou, Gyoku-ou'nun nasıl olup da babalarına bu kadar saygı duyarken, en sevdiği insanlardan birine sırtını döndüğünü anlamıyordu. önemli öğretiler.

Bu, Yaqin'in derinden hayranlık duyduğu adamdı. Birkaç yıl önce, kötü bir hasat yüzünden kendini satmak zorunda kalmıştı. Kızını satmak pek duyulmamış bir şey değildi - kadınlar yoksul hanelerde sadece bir metaydı. Fahişe olarak çalışmaya başlamıştı.

Gyoku-ou'nun Yaqin'i içinden çekip çıkardığı ve kızı olarak evlat edindiği durum buydu. Güzel bir hikâye, diye düşündü Gyokuyou. Bunun arkasında ne olduğunu söylememeyi tercih etti; Yaqin'e işin aslını anlatmayacaktı. Kızın altını oymamasının gücünün bir parçası olduğuna inanıyordu.

"Batı başkentinden yakında bir şeyler duymayı bekleyebileceğimizi kesinlikle düşünüyorum. Bir şey öğrenir öğrenmez size haber vereceğim."

Gyokuyou söyledi. Sonra Yaqin'in bir saç çubuğu çekti. Başının hafiflediğini hisseden Yaqin bir nefes verdi. "Şimdi üstünü değiştir ve Çalışmalarımıza başlayalım. Öğrenmek, değerli kardeşime yardımcı olmak için yapabileceğiniz en önemli şeydir."

"Evet, hanımefendi."

Yaqin itaatkâr ve iyi bir kızdı. Gyoku-ou'ya saygı duyuyor ve onu satan aile için bile endişeleniyordu. Her ne kadar Gyoku-ou'dan geçimlerini sağlayacak kadar gümüş aldıklarına şüphe olmasa da -Çenelerini kapalı tutmaları için.

Yaqin üstünü değiştirmek için odadan çıkarken, Haku-u elinde buruşturulmuş bir kâğıtla içeri girdi. "Leydi Gyokuyou," dedi.

Güvercinle taşınabilmesi için katlanmış ve bükülmüş olan kâğıdı Gyokuyou'ya verdi. Bu özel mektup her zamankinden daha kaba bir muameleye maruz kalmış gibi görünüyordu. Gyokuyou, Ay Prensi'nin normalde kullandığı kuş olup olmadığını merak ederek kuşa baktı ama hayır. Bu mesaj Majestelerinin küçük kardeşinden başka birinden gelmişti.

"Bu mu-?"

"Evet, hanımefendi."

Görünüşe göre Haku-u mesajı çoktan okumuştu. Mesajda batı başkentinin -aslında tüm I-Sei Eyaleti'nin- bir böcek salgını tarafından kuşatıldığı bildiriliyordu. Dağınık el yazısı mesajın ne kadar acil yazıldığını gösteriyordu.

Gyokuyou çenesini sıktı. "Haku-u."

"Bir mesajım karadan, diğeri de denizden gitmek üzere hazırlandı. Eğer kullanmak isterseniz bir haberci kuşumuz kaldı. Ancak batı başkenti hala karışıklık içinde ve güvenli bir şekilde ulaşıp ulaşmayacağından şüpheliyim."

Öyle bile olsa, insan eliyle haber göndermekten çok daha hızlı olacaktır.

"Kuş lütfen," dedi Gyokuyou. Sonra özellikle sağlam bir kâğıt parçası çıkardı. Üzerine sadece tek bir cümle yazdı:

Nasıl istersen.

Sonra mektubu bir yağlı kâğıda sıkıştırdı, Haku-u'nun getirdiği güvercinin bacağına iliştirdi ve kuşu serbest bıraktı. Beyaz yaratık parlak mavi gökyüzüne karşı mükemmel görünüyordu.

Aslında burada, orta bölgede gökyüzü o kadar maviydi ki, batıda gökyüzünün böcekler tarafından karartıldığını, böceklerin ekinleri ve erzakları tahrip ettiğini hayal etmek neredeyse zordu. Bunu hayal edemeyenler kendi kendilerine, "*şu batılılar ne kadar da mızımızlar*" diye alay edebilirlerdi. "*Ooh! Böcekler beni yakalayacak!*

Boo hoo hoo!"

Gyokuyou derin bir iç çekti. Neden arka tarafa girmişti Saray mı? Ne için? Babası neden onu buraya, ülkenin orta bölgesine uygun görmüştü?

Gyokuyou'nun babası onu gelecekte de sevmeye devam edecek miydi?

"!" Gyokuyou neredeyse enerji için yanağına bir tokat atacaktı ama Haku-u onu durdurdu.

"İçinizdeki erkek fatma ortaya çıkıyor hanımefendi. Yüzünüzde olmasın lütfen." "Evet, evet."

"Ve cevap verirken ciddiymişsin gibi konuşmaya çalış." Çocukluk arkadaşı Haku-u ona sertçe baktı.

Gyokuyou yeni bir kâğıt çıkardı ve batı bölgesi için neler yapabileceğini yazmaya başladı.

Mücadelesi daha yeni başlıyordu.

“Please, sir,
be reasonable.”

Rikuson looked on, sympathetic, well aware of how demanding Lakan could be when he was in one of his moods. Onsou gave him a dirty look.

The Apothecary Diaries

Author
Natsu Hyuuga

Illustration
Touko Shino

10

“It—it’s you!”

he said,
pointing
dramatically
at **Maomao.**

"Yakaladım seni!"

Chue bağırdı ve ağı
havaya kaldırdı. O
kadar büyüktü ki
Bunu duyduğuma çok sevindim.

bir şey olmamalıydı.

ondan biraz rahatsız oldum'.

Lihaku stood by the pinize yalanin wachyowu he ha.. some walnuts and was discreetly cracking the shells.

The host of this gathering was

Tianyu popped dried jgubcs into his "o#bnbei'-eo b's of chitchat.

"Hullo, t'gung ia,d' y Welcome ho!te!E!

"There
must be
better
ways to
do that,
sir."

"Is that an
invitation
to utilize
these...
ways?"

Editörün Notları

Eczacı Günlükleri **Günlükler Cilt 10**

Sasha McGlynn'in Binbir Dalaveresi

Herkese merhaba! Onuncu cildi nasıl buldunuz? Sanki şey, değil mi? Politika. Romantizm. Aksiyon. Entrika. Ördekler.

Oh, ama kendimi tanıtmayı unuttum! Ben Sasha McGlynn. *The Apothecary Diaries*'in editörüym. Çevirmen Kevin Steinbach ile yedi yılı aşkın bir süredir birlikte çalışma zevkini yaşıyorum! İçinde O zamandan beri, kendimizi ince ayarlı bir makineye dönüştürdük: O Japonca metni İngilizceye çeviriyor, ben de ona eski tükürük ve parıltıyı veriyorum! Ben onun yang'ının yin'iyim. X'in Y'si... Gaoshun'un Jinshi'si? Ne demek istediğimi anladınız.

Kevin geçen ciltte genel kurgu sürecini tartışarak harika bir iş çıkardı, bu yüzden biraz zaman ayırıp yaptığım işin ayrıntılarına biraz daha girmek istiyorum. Son üründe görmediğiniz bir şeyi size anlatmak istiyorum. yüzden beni takip edin, olur mu? Ve adımlarınıza dikkat edin; Her yerde tavşan delikleri var.

Kevin' geçen ciltte söylediği gibi, bir romanın bir çevirmeyi bitirdiğinde, dosyayı bana iletiyor. Benim redaksiyonuma yardımcı olacak notları çoktan aldı ve tartışılması gerekebilecek bölümleri işaretledi.

Düzenleme yaparken, ilerledikçe hallettiğim birden fazla mini görev var. Bunlar kontrol etmeyi içerir:

- Yazım. Tüm kelimeler ev sözlüğümüze, J-Novel Club stil kılavuzuna ve dizi uygun olarak doğru yazılıyor mu?

- Dilbilgisi ve noktalama işaretleri. Kelimeler doğru sırada mı? Özne-fiil uyumu var mı? Fiil zamanı doğru mu
Baştan sona mı?
- Ses. Her karakter belirli bir şekilde konuşma ve belirli kelimeleri kullanma (ya da kullanmama) eğilimindedir. Örneğin, Nianzhen Kevin, geçmişiyile ilgili hikayeyi anlatırken şöyle yazdı: *İnsanlar onun dediği gibi olduğu konusunda hemfikir olmaya başladı: bunun nedeni bizdik felaketi, bozduğu için.* İşaretledim ve Nianzhen'in, alçakgönüllülüğüyle bu tür bir kelime seçimi kullanması pek olası değildi. Son versiyonda bunu *kesintiye uğradı* olarak değiştirdik: *İnsanlar onun dediği gibi olduğu konusunda hemfikir olmaya başladı: bunun sebebi bizdik yarıda kestiği için bir felaket.*

Bu görevlerin çoğu oldukça yüzeyseldir; metnin belirli kurallara uyması ve okuyucunun dilbilgisi hataları veya karakter dışı kelime seçimleri nedeniyle hikayeden kopmaması için cümlelerde ve paragraflarda değişiklikler yapıyorum. Yazım ve dilbilgisi kontrolü, bir editörün işi bitirmek için yapması gereken en asgari şeydir; metnin sesini ayarlamak, okuyucuların kendilerini hikayeye daha derinden kaptırmalarını sağlayan bir başka adımdır.

Yukarıda bahsettiğim genel düzenlemeleri yaparak taslak üzerinde ilerlerken, zaman zaman düzenlemenin en sevdiğim kısımlarından biriyle karşılaşıyorum.

Doğruluk kontrolü!

The Apothecary Diaries gerçek dünyaya dayanıyor ve bu nedenle gerçek dünya bilimini ve mantığını takip ediyor. Hikayede emin olmadığım bir fikir ortaya çıktığında, bunu tanımlamak için doğru kelimeleri kullandığımızdan ve çeviride verdiğimiz bilgilerin olduğundan emin olmak için konuyu araştırmaya başlıyorum. Yazar Natsu Hyuuga, *The World*'ün dünyasına tat katmakta çok başarılı. *Eczacı Günlükleri*'ne bakmak kadar kolay olabilir. Makyaj terminolojisi için güzellik web siteleri veya derinlemesine öğrenme

Hamilelik sırasında ortaya çıkan komplikasyonların tedavileri hakkında. Benim için, doğru dili veya yaklaşımı anlamak için parçaları bir araya getirmek biraz kendi gizemimi çözmek gibi bir şey dakikalar sonra Maomao'nun yerinde olacağım! Keşfettiklerim doğrudan son sayfaya girmese de, yazarın yazdıkları hakkında daha fazla şey öğrenmek, onu daha kolay tanımlamamızı sağlar. İngilizce okuyucular.

Bir Tavşan Deliğine Düştüm ve Çıkamıyorum

Yine de ara sıra, araştırma yaparken derinlere inerim. Belki de çok derin. Ve bazen, araştırdığım şey, sonuçta metinde hiçbir etkisi olmayacak hızlı bir kenardan başka bir şey değildir. genel olarak hikaye. Bunlar tavşan deliklerine yapılan yolculuklardır. Garip bir terimin anlamını araştırmak, biraz garip bir öğrenmeye yol açabilir, bu da başka bir şeye yol açar, bu da bana birkaç hafta önce düşündüğüm biraz ilgili şeyi hatırlatır. Örneğin, bir keresinde Tang hanedanı mutfaklarının ve pişirme gereçlerinin resimlerine baktım ve kendimi el yazmasına geri dönmeye zorlamadan önce duvarlarım için renk paletleri seçtim.

Tüm bu tavşan deliklerinin şerefine, *The New York Times* üzerinde çalışırken kendimi kaybettiğim bazı eğlenceli gerçekleri ve arama terimlerini paylaşmak istiyorum.

Eczacı Günlükleri. Belki serinin neresinde kendimi kaybettiğimi fark edeceksiniz; diğerlerini ise ancak çarpık merak duygumla açıklayabilirim. Ne olursa olsun, harika hikayeler oluşturuyorlar ve kim bilir? Belki de öğrendiklerimi daha sonraki ciltlerde kullanabiliriz.

İvır zıvır:

- *The Apothecary Diaries*'de thornapple olarak bilinen *Datura stramonium*, zombi hıyarı olarak da adlandırılır.
- Sol kol ve sol bacağın (veya sağ kol ve sağ bacağın) aynı anda hareket ettirilmesine *ipsilateral hareket* denir.
- Calico kedilerinin çoğu dişidir, sadece küçük bir yüzdesi

Erkek. Kalikolar hem Doğu hem de Batı kültürlerinde şanslı olarak görülür.

- *Otopsi* ve *nekropsi*, ölüm nedenini bulmak için bir cesedin kesilerek açılmasını tanımlamak için kullanılan terimlerdir. *Otopsi* terimi insanlar; *nekropsi* diğer hayvanlar için kullanılır. *Diseksiyon*, bir cesedi (insan veya başka bir canlı) incelemek için açma eylemidir. Anatomi.
- Bitler 130 Fahrenheit derecenin üzerindeki sıcaklıklarda ölürler.

Arama Motoru Tavşan Delikleri dahil edilmiştir:

- Kağıt hamuru ve kağıt yapımı
- Kedi nanesine alternatifler
- Kadınların yüz dövmesi yaptırdığı kültürler
- Bitkisel elyaflar ve protein bazlı elyaflar için doğal boya fiksatifleri
- Parazitik mantar türleri
- *The Last of Us* konsept sanatı
- Şok belirtileri
- pH ortancaları nasıl etkiler?
- İnsan kılı iç çamaşırı
- Tığ işi iç çamaşırı modelleri
- Farklı dışkı türleri için kelime dağarcığı
- Zehirli deniz yosunu türleri
- Karanlıkta parlayan mantarlar
- Yüksek topuklu ayakkabıların tarihçesi
- Berberler ilk ne zaman aynı zamanda cerrah olmaya başladı?
- Tembel ütöleme teknikleri
- Çin ecza dolapları
- Yakınımdaki satılık Çin eczacı dolapları
- Yakınımdaki satılık uygun fiyatlı Çin eczane dolapları
- DIY Çin ecza dolabı talimatları
- Yakınımdaki satılık Dollhouse Çin eczacı dolapları
- Mektup mühürleme teknikleri
- Buğdayın anatomisi
- Tatlı patatesin anatomisi
- Kopan uzuvların çürüme süreci

- Çekirge yemek için nasıl hazırlanır
- Çekirge tarifleri
- Çekirge diseksiyonlarının fotoğrafları
- Ölümün çeşitli aşamalarındaki cesetlerde kanama
- Arsenik zehirlenmesi belirtileri
- Dantelin tarihi
- Sütlü çay içmenin "doğru" yolu
- Çocuklar için eğlenceli bilim deneyleri
- Dolaplar
- Bebeklerin yememesi gereken şeyler
- Tang Hanedanlığı metal işleri
- Ördeklerin yumurtlama davranışları
- Bir kadının göğüs boyutunu artıran yiyecekler
- Ereksiyonu engelleyen yiyecekler

Devam edebilirim... ama şimdilik burası durmak için iyi bir yer olabilir. Umarım bu çok eksik tur size bir editörün işinin gerçekten ne kadar geniş kapsamlı dair bir fikir vermiştir. Bu, editörlüğün bu kadar tatmin edici bir meslek haline getiriyor. Bir dahaki sefere kadar eğlenin, bol bol okuyun ve tavşan deliklerinden korkmayın! Asla bilemezsiniz nereye götürebileceklerini.

Yeni çıkan kitaplardan haberdar olmak için J-Novel Club'daki
posta listemize kaydolun!

[Haber Bülteni](#)

Ve J-Novel Club yesi olarak en son bölümleri (bu serinin 11. Cildi
gibi!) okuyabilirsiniz:

[J-Novel Kulüp yeliği](#)

Copy right

Eczacı Günlükleri: Cilt 10 by Natsu
Hyuuga
Touko Shino'nun illüstrasyonları

Çeviren: Kevin Steinbach Yayına
Hazırlayan: Sasha McGlynn

Bu kitap bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür veya hayali olarak kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek olaylar, yerler veya kişilerle olan benzerlikler tesadüfidir.

Kusuriya No Hitorigoto
Telif Hakkı© Natsu Hyuuga 2021

Tüm hakları saklıdır.

İlk olarak Japonya'da Shufunotomo Infos Co., Ltd. tarafından yayınlanmıştır. Shufunotomo Co., Ltd. aracılığıyla
Bu İngilizce baskı Shufunotomo Co., Ltd., Tokyo ile yapılan anlaşmayla yayımlanmıştır.
İngilizce çeviri© 2024 J-Novel Club LLC

Tüm hakları saklıdır. ABD Telif Hakkı Yasası (1976) uyarınca, bu kitabın herhangi bir bölümünün yayıncının izni olmadan taranması, yüklenmesi ve elektronik olarak paylaşılması yasadışı korsanlık ve yazarın fikri mülkiyetinin çalınmasıdır.

J-Novel Club LLC
j-novel.club

Yayıncı web sitelerinden (veya içeriklerinden) sorumlu değildir

yayıncıya ait olmayan. E-kitap baskısı 1.0:
Ocak 2024 için Premium E-Kitap

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

